Thai-Isan

John & Romans

ยอห์นและโรม

from

God's Word For Isan

พระคำของพระเจ้าเพื่อชาวอีสาน
เสียงอีสานใจแจ้ง

God's Word for Isan
Thai-Isan Version

Ron Myers, Translator
Church Planting Missionary and Bible Translator
Isan People and Region of Northeast Thailand

ร่วมกันในการแปลโดย อาจารย์พิทักษ์ อุปทุม

-o0o-

การบรรยายโดย ท่านธนชาต ธนโชติพิพิธ

Baptist World Missionary Outreach Ministries
PO Box 3303, Chattanooga, TN 37404

อ่านและฟังพระคัมภีร์ภาษาอีสาน https://isanbible.org/IsanBible.html

ยอห์น 1 / John 1

1:1 แต่กกแต่เค้าแต่ดั้งเดิมพู้น องค์อมตะธรรม
ดำรงอยู่แล้ว แล้วองค์อมตะธรรมสถิตอยู่กับพระเจ้า
แล้วองค์อมตะธรรมฮั่นเองเป็นพระเจ้า

1:2 เพิ่นอยู่กับพระเจ้าในดั้งเดิมพู้น

1:3 แล้วเม็ดคู่อันคู่แนวที่มีอยู่ ได้เนรมิตสร้างโดย
เพิ่น แล้วนอกจากเพิ่น บ่มีหยังจักแนวที่เป็นมาโดย
เพิ่นบ่ได้สร้าง

1:4 ในเพิ่นนี้ล่ะ เป็นแหล่งชีวิต แล้วชีวิตฮั้นเป็น
แสงสว่างให้ผู้คนทั้งหลาย

1:5 แล้วแสงสว่างนี้ได้ส่องเข้ามาในความมืด แล้ว
ความมืดบ่สามารถที่สิมีซัยต่อแสงสว่างฮั้นได้

1:6 แล้วมีซายผู้หนึ่งที่พระเจ้าได้ใช้มา ผู้ฮั่นซื่อว่า
โยฮัน

1:7 โยฮันหนิได้ถืกใช้มา มีหน้าที่เป็นพยานอ้างเถิง
แสงสว่าง เพื่อว่าเม็ดคู่คนสิได้ฮับเชื่อ ในแสงสว่าง
ฮั่น โดยคำพยานของลาว

1:8 คือโตลาวเองบ่แม่นแสงสว่างฮั่น แต่ว่าลาว
ถืกใช้มาเพื่อเป็นพยานเถิงแสงสว่างฮั่นเอง

1:9 อันนี้ล่ะ เป็นแสงสว่างที่แท้จริงที่ได้ส่องแสงให้
คู่คนที่เกิดมาในโลก

1:10 เพิ่นเข้ามาในโลก โลกที่ถืกเนรมิตสร้างโดย
เพิ่นเอง แต่ว่าโลกบ่ยอมฮับฮู้ในเพิ่นเลย

1:11 เพิ่นมาหาซนซาติของเพิ่น แต่พวกเขาบ่ยอม
ต้อนฮับเพิ่นเลย

1:12 แต่สำหรับผู้ที่ต้อนฮับเพิ่นๆ มอบสิทธิ์พิเศษให้
เขาเป็นลูกๆ ของพระเจ้า คือผู้ที่เซื่อวางใจใน
พระนามของเพิ่น

1:13 เป็นผู้ที่เกิดใหม่ บ่แม่นเกิดตามเลือดเนื้อเซื้
อสาย หรือตามจุดประสงค์ของคน แต่ได้เกิดใหม่
ตามจุดประสงค์ของพระเจ้า

1:14 ส่วนองค์อมตะธรรมฮั้น ได้ลงมาฮับสภาพเป็น
โตคน แล้วได้อาศัยอยู่นำคนเฮา แล้วพวกเฮาได้
เห็นพระสิริอันรุ่งโรจน์ของเพิ่น เป็นพระสิริสมกับ
เป็นพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า ซึ่งเต็มบริบูรณ์
ด้วยพระกรุณาธิคุณ กับความสัตย์จริง

1:15 ส่วนโยฮัน ลาวได้เว้าเป็นพยานเถิงเพิ่นผู้ฮั้
นว่า “แม่นผู้นี้ล่ะที่เฮาเคยเว้าเถิง ว่า ‘เพิ่นผู้ที่เกิดนำ
หลังเฮา กะยิ่งใหญ่สำคัญกว่าเฮา ย้อนว่าเพิ่นเป็น
อยู่ก่อนเฮา’”

1:16 แล้วเฮาเมิ้ดคู่คนได้ฮับพระกรุณาธิคุณจาก
เพิ่น เป็นพระคุณซ้อนพระคุณ จากความเต็ม
บริบูรณ์ของเพิ่นฮั่น

1:17 คือกฎบัญญัติได้มาทางโมเสส แต่ส่วนพระ
กรุณาธิคุณกับความสัตย์จริงนี้ ได้มาทางพระเยซู
คริสต์

1:18 บ่มีใผเคยเห็นพระเจ้าจักเทื่อ มีแต่พระบุตร
องค์เดียว ผู้ที่เคยสถิตอยู่ในอ้อมกอดของพระเจ้าผู้

เป็นพ่อ พระบุตรฮั้นเองได้ประกาศเถิงเพิ่นอย่างเปิดเผย

1:19 แล้วคำพยานของโยฮันเป็นแนวนี้ ว่า ตอนพวกผู้นำของคนยิวในเมืองเยรูซาเล็มได้ ใช้พวกผู้นำเครื่องถวาย กับพวกเลวีผู้ลางคน ไปถามโยฮันว่า “เจ้าเป็นใผ”

1:20 โยฮันกะบ่ได้อำไว้แต่ได้ฮับปากว่า “โตเฮาบ่แม่นพระคริสต์ดอก”

1:21 แล้วพวกเขาถามลาวว่า “คั่นจั่งซั้น เจ้าแม่นเอลียาห์ซั้นบ้อ” โยฮันตอบว่า “เฮาบ่แม่น” แล้วเขาถามอีก “เจ้าแม่นผู้เป็นปากเป็นเสียงฮั้นที่เฮาคอยถ้าบ้อ” โยฮันกะตอบว่า “บ่แม่น”

1:22 แล้วพวกเขาถามอีกว่า “เจ้าเป็นใผซั่น ซ่อยตอบมาแหน่ เพื่อพวกเฮาสิมีคำตอบให้ผู้ที่ใช้เฮามาเจ้าไปจั่งใดมาจั่งใดแหน่”

1:23 บัดนี้ ลาวตอบพวกเขา ว่า “เฮาเพียงแต่เป็นเสียงฮ้องของคนหนึ่งในถิ่นแห้งแล้ง ว่า ‘ให้เตรียมทางของพระผู้เป็นเจ้าให้มันซื่อตรงเด้อ’ ตามคำ

ทำนายของเอลียาห์ฮั้นเอง ผู้เป็นปากเป็นเสียงของ
พระเจ้า”

1:24 บัดนี้ ผู้ลางคนที่ถืกใช้มาหาโยฮันฮั่น ได้มา
จากพวกคณะฟาริสี

1:25 บัดนี้ พวกเขาจั่งซักถามโยฮันว่า คั่นว่าเจ้าบ่
แม่นพระคริสต์ฮั้น กับว่าบ่แม่นเอลียาห์ กับบ่แม่นผู้
เป็นปากเป็นเสียงที่พวกเฮาคอยถ้าอยู่ฮั่น แล้วเป็น
หยังเจ้าจั่งให้คนมาฮับการจุ่มน้ำซั่น

1:26 แล้วโยฮันตอบพวกเขาว่า “เฮาได้ให้คนมาฮับ
การจุ่มน้ำกะแม่น แต่ว่าได้มีผู้หนึ่งอยู่นำพวกเฮาที่
พวกเจ้ายังบ่ฮู้จัก

1:27 ‘แม่นเพิ่นผู้ฮั้นล่ะ ผู้ที่มาตามหลังเฮา เป็นผู้ยิ่ง
ใหญ่สำคัญกว่าเฮา ซึ่งโตเฮาเองยังบ่ดีพอที่สิแก้สาย
เกิบให้เพิ่นเลย’

1:28 เหตุการณ์นี้ ได้เกิดในหมู่บ้านเบธานี อยู่ฟาก
ฝั่งตะเว็นออกของแม่น้ำจอร์แดน ตอนโยฮันพวม
ให้คนฮับการจุ่มน้ำฮั้น

1:29 มื้อต่อมา โยฮันเห็นพระเยซูพวมย่างเข้ามาหา
ลาว เลยเว้าขึ้นว่า ‘นี่แน่ะ แกะน้อยของพระเจ้า ผู้นำ
เอาบาปของซาวโลกทั้งหลายออกไป

1:30 แม่นผู้นี้ล่ะที่เฮาได้เว้าเถิงแล้วว่า “ผู้ที่มาสิตาม
หลังเฮาเป็นผู้ยิ่งใหญ่สำคัญกว่าเฮา ย้อนว่าเพิ่นอยู่
ก่อนเฮา”

1:31 ส่วนเฮาหนิบ่ฮู้จักกับเพิ่นดอก มีแต่ฮู้ว่าเพิ่นสิ
ต้องฮับการเปิดเผยให้ซาวอิสราเอลได้ฮู้ได้เห็นโต
จริง จั่งเป็นเหตุที่เฮามาประกาศให้คนฮับการจุ่มน้ำ
กลับใจใหม่ไว้ก่อน’

1:32 แล้วโยฮันได้เป็นพยานยืนยันว่า เฮาเห็นพระ
วิญญาณเสด็จลงมา มีลักษณะเป็นคือจั่งฮูปฮ่างนก
พิราบ ลงมาสถิตอยู่นำเพิ่น

1:33 ส่วนเฮาบ่ฮู้จักกับเพิ่นดอก แต่ว่าผู้เพิ่นที่ใช้
เฮามาประกาศให้คนฮับการจุ่มน้ำหนิ เพิ่นบอกเฮา
ว่า ‘ผู้ที่เจ้าสิเห็นพระวิญญาณลงมาสถิตอยู่นำฮั่น
แม่นผู้ฮั่นล่ะ เป็นผู้ที่สิจุ่มคนด้วยพระวิญญาณ’ (ให้
ดู 1 โครินธ์ 12:13)

1:34 แล้วเฮาหนิได้เห็นผู้ฮั้นแล้ว จั่งยืนยันว่า ผู้นี้
ล่ะ แม่นพระบุตรของพระเจ้าอีหลี”

1:35 แล้วมื้อต่อมา โยฮันกะยืนอยู่กับลูกศิษย์ของ
ลาวสองคน

1:36 แล้วพอลาวเห็นพระเยซูย่างมา โยฮันเลยเว้า
ว่า เบิ่งเด้อ นี้แน่ะ แม่นแกะน้อยของพระเจ้าใช้มา

1:37 พอลูกศิษย์สองคนฮั้นได้ยินโยฮันเว้าจั่งซั้น
เขาเลยพากันติดตามพระเยซูไป

1:38 บัดนี้พระเยซูเหลียวมาเห็นพวกเขาติดตามเลย
ถามว่า “พวกเจ้ามาซอกหาหยัง” เขาตอบเพิ่นว่า
“รับบีเอ้ย” (แปลว่าอาจารย์) “ท่านพักอยู่ใส”

1:39 พระเยซูตอบเขาว่า “มาเบิ่งเอาเองโลด” เขากะ
เลยพากันไปเบิ่งหม่องพระเยซูพัก แล้วกะได้อยู่นำ
พระเยซูมื้อฮั้น (ตอนฮั้นประมาณสี่โมงแลงแล้ว)

1:40 ผู้หนึ่งในสองคนฮั้นที่ได้ยินโยฮันเว้าแล้วได้
ติดตามพระเยซูคือ อันดรูว์ น้องซายของ ซีโมนเป
โตร

1:41 แต่ก่อนที่ติดตามเพิ่น อันดรูว์กะได้ไปหาซี
โมนผู้เป็นอ้าย บอกอ้ายว่า “เฮาได้พ้อพระมาซีฮา
แล้ว” (ซึ่งแปลว่า พระคริสต์)

1:42 แล้วอันดรูว์กะเลยพาอ้ายไปหาพระเยซู พอ
พระเยซูเหลียวเบิ่งซีโมนแล้วกะเว้าว่า “ซีโมน ลูก
ของโยนาห์เอ้ย แต่นี้ไปสิเอิ้นกันว่า เคฟาส” (ซึ่ง
แปลว่า “เปโตร” หรือ “ก้อนหิน”)

1:43 มื้อต่อมา พระเยซูมุ่งไปแคว้นกาลิลี แล้วเพิ่น
ได้พ้อฟีลิป จั่งบอกเขาว่า “ให้ตามเฮามาเถอะ”

1:44 ฟีลิปหนิ เป็นไทเมือง เบธไซดา อยู่เมือง
เดียวกันกับ อันดรูว์ กับเปโตร

1:45 ฟีลิปได้ไปหาคนที่ซื่อว่า นาธานาเอล แล้ว
บอกเขาว่า “พวกเฮาได้พ้อผู้ฮั้นแล้ว ที่โมเสสได้
เขียนเถิงในหนังสือบทบัญญัติ กับพวกผู้เป็นปาก
เป็นเสียงได้เขียนเถิงนำ คือ เยซู ไทเมืองนาซาเร็ธ
ลูกซายของโยเซฟ”

1:46 แล้วนาธานาเอลถามฟีลิปว่า “เป็นไปได้บ้อ ที่
สิมีแนวดีออกมาจากเมืองนาซาเร็ธฮั่น” ฟีลิปตอบ
ว่า “ให้มาเบิ่งเอาเองโลด”

1:47 พระเยซูพอเห็น นาธานาเอล เข้ามาหา เลยเว้า
ขึ้นว่า นี่แน่ะ คือซาวอิสราเอลผู้เที่ยงธรรมอีหลี ที่บ่
มีเล่ห์เหลี่ยมเลย

1:48 บัดนี้ นาธานาเอล ถามเพิ่นว่า ท่านฮู้จักข้อยได้
แนวใด พระเยซูตอบว่า “ก่อนที่ฟีลิปไปเอิ้นเจ้าฮั่น
เฮาได้เห็นเจ้าแล้ว ตอนเจ้าอยู่ใต้ต้นหมากเดื่อพุ้น”

1:49 นาธานาเอลตอบว่า “อาจารย์เอ้ย ท่านต้อง
เป็นพระบุตรของพระเจ้าฮั่นอีหลี แล้วกะเป็นประมุข
เป็นกษัตริย์ของซาวอิสราเอลโดยแท้”

1:50 พระเยซูตอบว่า “เจ้าได้เซื่อย้อนเฮาบอกเจ้าว่า
‘เฮาเห็นเจ้าอยู่ใต้ต้นหมากเดื่อ’ ฮั่นบ้อ ต่อไปนี้เจ้าสิ
ได้เห็นหลายอันหลายแนวที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก”

1:51 แล้วพระเยซูบอกเขาอีกว่า เฮาสิบอกเจ้าตาม
ซื่อนี้ล่ะ ว่าต่อไปนี้เจ้าสิได้เห็นฟ้าสวรรค์เปิดออก มี

เทวทูตของพระเจ้าขึ้นๆ ลงๆ อยู่ฮั้น ลงมานำบุตรมนุษย์เฮาหนิ

ยอห์น 2 / John 2

2:1 ต่อมานับเป็นมื้อที่สาม มีงานกินดองในหมู่บ้านคานา อยู่แคว้นกาลิลี แล้วแม่ของพระเยซูกะอยู่ฮั่นนำ

2:2 บัดนี้พระเยซูพร้อมทั้งลูกศิษย์กะได้รับเชิญไปกินดองนำ

2:3 แล้ว บัดพอน้ำองุ่นดองของเจ้าภาพงานเม็ดไป แม่ของพระเยซูมาบอกเพิ่นว่า “แขกเม็ดน้ำองุ่นดองกินแล้ว”

2:4 พระเยซูบอกแม่ว่า “ญิงเอ้ย เรื่องกังวลของแม่มันเกี่ยวข้องอีหยังนำข้อยหนิ ยามเวลาของข้อยยังมาบ่ทันฮอด”

2:5 แม่ของพระเยซูเลยบอกพวกคนใช้อยู่บ้านฮั้นว่า “แนวใดที่เพิ่นบอกกะให้เฮ็ดตามเด้อ”

2:6 บัดนี้ ตามธรรมเนียมของพวกยิวในการชำระ
ล้างมลทิน มีโอ่งน้ำหินหกหน่วยตั้งไว้อยู่ฮั้น แต่ละ
หน่วยกะจุน้ำได้ราวๆ แปดสิบ เถิง ร้อยซาวลิตร

2:7 พระเยซูกะเลยสั่งพวกคนใช้ฮั้นว่า ให้ไปตักน้ำ
ใส่โอ่งน้ำให้เต็มเมิ้ดคู่หน่วยเด้อ แล้วเขากะเลยพา
กันตักเอาน้ำมาใส่โอ่งน้ำให้เต็มเปี่ยมเด้อ

2:8 เฮ็ดแล้ว เพิ่นกะบอกพวกเขาว่า “บัดนี้ให้ตักเอา
ไปให้เจ้าภาพงานได้เลยเด้อ” พวกเขากะเลยเอาไป
ให้

2:9 พอเจ้าของงานซิมเบิ่งน้ำที่พระเยซูได้เปลี่ยนให้
เป็นน้ำองุ่นดองฮั้น แล้วกะบ่ฮู้จักว่ามาแต่ใส (แต่
ส่วนพวกคนใช้ที่ตักน้ำมากะฮู้อยู่) เจ้าของงานกะ
เลยเอิ้นเจ้าบ่าวมา

2:10 แล้วเจ้าภาพงานจั่งเว้านำเจ้าบ่าวว่า ตามธรรม
ดาใผๆ กะเอาน้ำองุ่นดองอย่างดีออกมาให้กินก่อน
บัดแขกกินอิ่มพอสมควรแล้ว จั่งเอาแนวบ่ค่อยดีมา
ให้ตามหลัง แต่ว่าบัดนี้ เจ้าได้เก็บน้ำองุ่นดองอย่าง
ดีไว้จนฮอดปานนี้เนาะ

2:11 เหตุการณ์อัศจรรย์นี้ แนวที่พระเยซูได้เฮ็ดใน
หมู่บ้าน คานา แคว้นกาลิลี กะเป็นเครื่องหมาย
สำคัญเทื่อแรกที่เพิ่นได้เริ่มแสดงพระสิริอันรุ่งโรจน์
ของเพิ่น พวกลูกศิษย์ของเพิ่นจั่งได้เริ่มมีความเชื่อ
วางใจในเพิ่น

2:12 หลังจากนี้พระเยซูได้เดินทางลงไปเมืองคาเป
อรนาอุม เพิ่น กับแม่ กับพวกน้องซาย พร้อมทั้งลูก
ศิษย์ของเพิ่น แล้วเขาบ่ได้พักอยู่ฮั่นหลายมื้อ

2:13 บัดนี้มันใกล้สิฮอดเทศกาลฉลองครบรอบมื้อ
พระเจ้ากู้ซาติของคนยิวฮั่นแล้ว พระเยซูกะเลยขึ้น
ไปเมืองเยรูซาเล็ม

2:14 แล้วอยู่ในบริเวณวิหารฮั่น เพิ่นได้พ้อพวกคน
ค้าขายงัว ทั้งแกะ กับนกพิราบ แล้วมีคนฮับแลก
เปลี่ยนเงินนำ พากันเฮ็ดธุระกิจอยู่ฮั่น

2:15 แล้วพระเยซู พอเอาเซือกมาเฮ็ดเป็นแส้ ไล่
พวกเขาออกจากวิหารเม็ดคู่คน พร้อมทั้งฝูงแกะกับ
งัวของเขา ฝ่ายพวกฮับแลกเปลี่ยนเงินฮั่น เพิ่นได้เท
เงินของเขาออก กับคว่ำโต๊ะนำ

2:16 แล้วเพิ่นบอกพวกคนที่ขายนกพิราบว่า “ให้ฟ้าวเก็บเอาของออกไปให้เม็ดเด้อ อย่าสู่เอาเฮือนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเฮา เฮ็ดให้เป็นตลาดค้าขายเด้อ”

2:17 แล้วบัดนี้พวกลูกศิษย์ของเพิ่นกะได้จื่อข้อพระคำที่กล่าวไว้ว่า “ความกระตือรือร้นเพื่อวิหารของท่านได้กินใจผู้ข้า” (ให้ดู สดุดี 69:9)

2:18 บัดนี้ พวกผู้นำของคนยิวเลยโต้ตอบพระเยซูว่า เจ้าสิแสดงเหตุการณ์สำคัญอีหยังที่บ่งบอกพวกเฮาได้ว่า เจ้ามีสิทธิ์มาเฮ็ดจั่งซี้ได้

2:19 พระเยซูเลยตอบเขาว่า “ให้ทำลายวิหารนี้เด้อ แล้วภายในสามมื้อ เฮาสิเอาขึ้นมาใหม่”

2:20 บัดนี้ พวกผู้นำของคนยิวกะถามเพิ่นว่า “พระวิหารหนิเขาใช้เวลาสร้างตั้งสี่สิบหกปี แล้วเจ้าสิเอาขึ้นมาใหม่ได้ภายในสามมื้อตี้”

2:21 แต่ว่าวิหารที่พระเยซูเว้าหนิ เพิ่นหมายเถิงตนโตของเพิ่นเอง

2:22 จั่งซั้น อยู่มา หลังจากพระเยซูได้เป็นขึ้นมา
จากตายแล้ว พวกลูกศิษย์ของเพิ่นจั่งค่อยจื่อ ความ
เว้าที่พระเยซูได้บอกเขาในเรื่องนี้ เขากะเลยเกิด
ความเชื่อถือในพระคำ กับในถ้อยคำที่พระเยซูได้
เว้า

2:23 บัดนี้ ตอนที่พระเยซูไปฮ่วมเทศกาลงานฉลอง
มื้อกู้ซาติอยู่ในเมืองเยรูซาเล็มฮั่น ในซ่วงการเลี้ยง
ฉลองกะมีหลายคนได้มาเชื่อเพิ่งในพระนามของ
เพิ่น ตอนที่เขาเห็นเหตุการณ์อัศจรรย์ต่างๆ ที่เพิ่น
ได้เฮ็ด

2:24 แต่ส่วนพระเยซูเพิ่นบ่ได้หลงผูกมัดไว้ในพวก
เขา ย้อนว่าเพิ่นฮู้จักนิสัยใจคอของผู้คน

2:25 กับเพิ่นบ่มีความจำเป็นที่สิให้ผู้ใดซ่อยเป็น
พยานอ้างเพื่อกันและกัน ย้อนเพิ่นฮู้จักเถิงส่วน
ภายในของคน

ยอห์น 3 / John 3

3:1 บัดนี้ มีซายผู้หนึ่งในพวกคณะฟาริสี ซื่อว่า นิโค
เดมัส มีตำแหน่งเป็นผู้นำของคนยิว

3:2 ซายผู้นี้ได้มาหาพระเยซูเป็นยามกลางคืน แล้ว
เว้ากับเพิ่นว่า อาจารย์ พวกผู้ข้าฮู้จักดีว่าอาจารย์
ต้องเป็นผู้สอนมาจากพระเจ้า ย้อนว่าบ่มีใผสามารถ
เฮ็ดเครื่องหมายอันสำคัญแนวนี้ได้ นอกจาก
พระเจ้าสถิตอยู่นำเขา

3:3 พระเยซูตอบเขาว่า เฮาสิบอกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ
นอกจากคนใดคนหนึ่งเกิดใหม่จากเบื้องบน เขาบ่มี
สิทธิ์เห็นแผ่นดินของพระเจ้าเลย

3:4 นิโคเดมัสเว้าว่า “โอ้ย คนสิเกิดใหม่ได้แนวใด
บัดเฒ่าแล้ว เขาสิเข้าไปในท้องแม่อีกเทื่อที่สอง
แล้วเกิดอีกได้บ้อ”

3:5 พระเยซูตอบว่า “เฮาสิบอกเจ้าอีกตามซื่อนี้ล่ะ
ว่า นอกจากคนใดคนหนึ่งสิเกิดใหม่โดยน้ำ กับโดย
พระวิญญาณ เขาสิบ่มีสิทธิ์เข้าในแผ่นดินของ
พระเจ้าเลย

3:6 คือการเกิดมาจากเลือดเนื้อเชื้อไข กะเป็นแต่
เลือดเนื้อเชื้อไข แต่ว่าการเกิดใหม่จากพระวิญญาณ
กะเป็นจิตวิญญาณ

3:7 บ่ต้องแปลกใจ ที่เฮาได้บอกเจ้ามาแล้วว่า ‘เจ้า
ต้องเกิดใหม่’

3:8 คือส่วนลมหนิ มันกะพัดไปมาตามกระแสของ
มัน แล้วเจ้ากะได้ยินเสียงมันอยู่ แต่บ่สามารถบอก
ได้ว่ามันพัดมาจากใสแล้วไปใส ส่วนผู้ที่เกิดใหม่
ฝ่ายวิญญาณกะคือกันฮั่นล่ะ”

3:9 นิโคเดมัสกะเลยถามอีกว่า “แนวหมู่นี้สิเป็นไป
ได้จั่งใด”

3:10 พระเยซูตอบลาวว่า “ขนาดเจ้าผู้เป็นอาจารย์
สอนพวกอิสราเอลแล้ว เจ้ากะยังบ่เข้าใจในเรื่องนี้
อยู่บ้อ

3:11 เฮาสิบอกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ คือเฮาได้เว้าเป็น
พยานเถิงแนวที่เฮาได้ฮู้ได้เห็นมาแล้ว แต่ว่าพวก
เจ้ากะยังบ่ยอมฮับในคำพยานของเฮาเลย

3:12 คั่นเฮาบอกเจ้าในเรื่องทางธรรมดาของโลกนี้
แล้วเจ้ายังบ่เชื่อ บัดเฮาสินำเอาเรื่องทางสวรรค์มา
เว้า เจ้าสิเชื่อได้จั่งใด

3:13 คือบ่เคยมีใผขึ้นไปสวรรค์เลย มีแต่เฮาผู้เป็น
บุตรมนุษย์ซึ่งสถิตอยู่เทิงสวรรค์ ที่ได้เสด็จลงมา

3:14 แล้วการที่โมเสสได้ยกงูทองแดงขึ้นในถิ่นแห้ง
แล้งฮั่น บุตรมนุษย์เฮาหนิ สิต้องถืกยกขึ้นคือกัน
(ให้ดู กันดารวิถี 21:4-9)

3:15 เพื่อว่าผู้ใดที่เชื่อวางใจในเฮา ผู้ฮั้นสิบ่ได้
พินาศ แต่มีชีวิตตลอดชั่วนิรันดร์

3:16 โดยว่า พระเจ้าได้เมตตาฮักซาวโลกหลายส่ำ
ใด จั่งได้อุทิศพระบุตร ลูกโทนของเพิ่น เพื่อผู้ที่เชื่อ
วางใจในเพิ่นผู้ฮั้น สิบ่ได้พินาศ แต่มีชีวิตตลอดกาล
เป็นนิจ

3:17 ย้อนว่าพระเจ้าบ่ได้ใช้พระบุตรของเพิ่นเข้ามา
ในโลกเพื่อสิตัดสินลงโทษโลก แต่มาเพื่อโลกสิรอด
พ้นโดยทางพระบุตรฮั้น

3:18 จั่งซั้น ส่วนผู้ที่เชื่อวางใจในพระบุตรฮั้น สิบ่ได้
อยู่ใต้การตัดสินลงโทษ แต่ส่วนผู้ใดที่บ่เชื่อวางใจ
ในพระบุตร ผู้ฮั้นสิต้องถืกการตัดสินลงโทษอยู่แล้ว
ย้อนว่าเขาบ่ได้วางใจในพระบุตร ผู้เป็นลูกโทนของ
พระเจ้า

3:19 แล้วหลักของการตัดสินลงโทษเป็นแนวนี้ คือ
แสงสว่างได้เข้ามาในโลกแล้ว แต่โลกฮักความมืด
หลายกว่าฮักความสว่าง ย้อนว่าพฤติการของเขาซั่ว

3:20 คือคู่คนที่เฮ็ดซั่วมักสิเกลียดซังความสว่าง
แล้วเขาหลีกจากความสว่างฮั้น หย้านว่าความซั่ว
ของเขาฮั้นสิถืกเปิดเผยออก

3:21 แต่ว่าผู้ที่มักเฮ็ดตามความจริงกะสิมาหาความ
สว่างฮั้นโลด เพื่อการดีของเขาสิปรากฏออกอย่าง
ซัดแจ้ง ย้อนว่าเขาได้เฮ็ดโดยพึงอาศัยในพระเจ้า”

3:22 ต่อจากฮั่นมา พระเยซูกับลูกศิษย์ของเพิ่นได้
เดินทางไปแคว้นยูเดีย แล้วเพิ่นได้อยู่กับพวกประ
ซาซน กับได้เฮ็ดการฮับจุ่มน้ำให้เขา

3:23 ในยามเดียวกันฮั่น โยฮันพวมเฮ็ดการฮับจุ่ม
น้ำให้ประซาซน อยู่เมืองอายโนนใกล้เมืองสาลิม
ย้อนว่ามีน้ำหลายอยู่หม่องฮั่น แล้วพวกประซาซน
กะเลยพากันมาหาลาวเพื่อฮับการจุ่มน้ำ

3:24 ตอนฮั้นโยฮันยังบ่ทันถืกเจ้าเมืองเฮโรดสั่งจับ
ไปขังคุก (ให้ดู ลูกา

3:18-20)

3:25 บัดนี้ เริ่มเกิดมีการโต้เถียงกันระหว่างลูกศิษย์
ของโยฮันผู้ลางคน กับพวกคนยิว เถิงเรื่องการซำระ
ล้างมลทินของเขา

3:26 แล้วพวกลูกศิษย์ของโยฮันเลยพากันไปหา
ลาว บอกว่า อาจารย์เอ้ย คนผู้ฮั้นที่เคยอยู่กับ
อาจารย์อยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนพู้น คือผู้ที่อาจารย์
เคยเว้าเถิงอยู่ นี่แน่ะ เขาพวมให้การจุ่มน้ำอยู่เดี๋ยว
หนิ แล้วคู่คนพวมหลั่งไหลไปหาเขาอยู่

3:27 โยฮันตอบพวกเขาว่า คนใดคนหนึ่งสิบ่ได้ฮับ
อีหยังเลย คั่นเพิ่นผู้อยู่เทิงสวรรค์ฮั้น สิบ่ได้ให้เขา
ก่อน

3:28 แล้วพวกเจ้าเอง เป็นพยานที่ได้ยินเฮาเคยเว้า
ว่า “โตเฮาเองบ่แม่นพระคริสต์ พระผู้โปรดฮั้น” แต่
เฮาได้บอกว่า “เฮาถืกใช้มาก่อนเพิ่น”

3:29 คือผู้ที่มีสิทธิ์กับเจ้าสาวคือเจ้าบ่าว แล้วหมู่เจ้า
บ่าวได้ยืนถ้าฟังเสียงของเจ้าบ่าวสิมา มีความปลื้มใจ
หลายบัดได้ยินเสียงเจ้าบ่าวฮั้น จั่งซั้นความปลื้มใจ
ของโตเฮากะเต็มเปี่ยมแล้วอยู่เดี๋ยวหนิ

3:30 แล้วความสำคัญของเพิ่นฮั่น กะต้องเพิ่มหลาย
ขึ้น แต่ความสำคัญของเฮาหนิกะต้องน้อยลง

3:31 คือผู้เพิ่นที่ลงมาจากเบื้องบน กะเป็นใหญ่
เหนือเม็ด ส่วนผู้ที่มาจากโลกนี้ กะเป็นของธรรมดา
โลกซื่อๆ เว้าแต่แนวทางโลกนี้ แต่ส่วนผู้ที่ลงมาจาก
สวรรค์ฮั้น เพิ่นเป็นใหญ่เหนือเม็ดคู่อันคู่แนว

3:32 แล้วเพิ่นผู้ฮั้นกะเว้ายืนยันเถิงแนวที่เพิ่นได้
เห็นได้ยินมา แต่บ่มีใผยอมฮับในคำพยานของเพิ่น

3:33 แต่ส่วนผู้ที่ฮับคำพยานของเพิ่น ผู้ฮั้นยืนยันได้
ว่าพระเจ้าเป็นผู้สัตย์จริง

3:34 คือผู้ที่พระเจ้าใช้มาฮั่น เว้าแต่ถ้อยคำของ
พระเจ้า โดยว่าพระเจ้าให้พระวิญญาณโดยบ่จำกัด
เลย

3:35 คือพระเจ้าผู้เป็นพ่อกะฮักแพงพระบุตรของ
เพิ่น แล้วได้มอบเม็ดคู่อันคู่แนวไว้ในมือของเพิ่นอยู่
แล้ว

3:36 แล้วส่วนผู้ที่เชื่อวางใจในพระบุตร เขามีชีวิตนิ
รันดร์อยู่แล้ว แต่ส่วนผู้ที่บ่ได้เชื่อพระบุตรฮั่น เขาสิ
บ่ได้เห็นชีวิตเลย แต่ความกริ้วโกรธอันฮ้ายแฮงของ
พระเจ้าได้ตกอยู่กับเขา

ยอห์น 4 / John 4

4:1 จั่งซั้น บัดพอพระเยซูฮู้ว่า คณะฟาริสีฮั้น ได้ยิน
เถิงพระเยซูว่า เพิ่นมีลูกศิษย์หลายกว่า ทั้งได้ให้การ
จุ่มน้ำหลายกว่าโยฮัน

4:2 (แม้นแต่พระเยซูเอง บ่ได้เฮ็ดการฮับจุ่มน้ำให้
ใผดอก มีแต่ลูกศิษย์ของเพิ่นได้เฮ็ด)

4:3 เพิ่นจั่งเดินทางออกจากแคว้นยูเดีย ไปอยู่
แคว้นกาลิลีอีก

4:4 แต่ทางฮั่น จำเป็นเพิ่นต้องผ่านแคว้นสะมาเรีย

4:5 จั่งซั้น เพิ่นไปเถิงเมืองหนึ่งอยู่ในแคว้นสะมา
เรีย ซื่อว่าเมืองสิคาร์ อยู่ใกล้ที่ดินหม่องที่เฒ่ายา
โคบเคยยกให้โยเซฟลูกซายของลาวในสมัยก่อน

4:6 แล้วกะมีน้ำส้างของยาโคบอยู่ในที่ดินฮั้น บัดนี้
พระเยซูได้เดินทางมาเมื่อยหลาย เลยไปนั่งอยู่ใกล้
น้ำส้างฮั่น ตอนฮั้นใกล้สิเที่ยงแล้ว

4:7 พอดีมีแม่ญิงซาวสะมาเรียคนหนึ่งออกมาตักน้ำ
พระเยซูกะเลยเว้ากับนางฮั่นว่า “ขอน้ำให้เฮากิน
แหน่”

4:8 ตอนฮั้น พวกลูกศิษย์ของเพิ่นได้เข้าไปในเมือง
ไปซื้อแนวกิน

4:9 นางฮั่นได้เว้านำเพิ่นว่า “เป็นจั่งใดนายเอ้ย ใน
ฐานะว่าเจ้า ผู้เป็นคนยิว จั่งสิมาขอกินน้ำจากข้อยผู้

เป็นคนสะมาเรีย” (คือคนยิวสิบ่ยอมคบกันกับพวก
สะมาเรีย)

4:10 พระเยซูเลยตอบนางว่า “คั่นนางฮู้เถิงของ
ขวัญที่พระเจ้าให้ฮั่น แล้วฮู้จักผู้ที่พวมเว้านำนางอยู่
หนิ ว่า ‘ขอน้ำให้เฮากินแหน่’ นางกะสิขอจากผู้ฮั่
นก่อน แล้วผู้ฮั่นกะสิเอาน้ำทิพย์ที่ให้ซีวิตให้เจ้ากิน
โลด”

4:11 แม่ญิงฮั่นถามว่า “นายเอ้ย นายคือบ่มีแนวตัก
แล้วน้ำส้างหนิกะลึก จั่งซั้นนายสิเอาน้ำทิพย์ที่ให้ซี
วิตฮั่นมาแต่ใส

4:12 นายสิเป็นใหญ่สำคัญกว่าเฒ่ายาโคบได้บ้อ คือ
ผู้ที่ให้น้ำส้างนี้เป็นมรดก กับลาวเองเคยกินน้ำจาก
ส้างนี้ กับพวกลูกซายลาว พร้อมทั้งฝูงแกะฝูงงัวของ
ลาวนำ”

4:13 แล้วพระเยซูเลยตอบนางว่า “คนที่กินน้ำจาก
น้ำส้างนี้ยังสิหิวอีกคือเก่า

4:14 แต่ผู้ที่กินน้ำแนวเฮาสิให้ฮั้น สิบ่ได้เกิดความหิวอีกจักเทื่อ ย้อนว่าน้ำแนวที่เฮาสิให้กินนี้สิกลายเป็นน้ำพุ พุ่งขึ้นเถิงซีวิตนิรันดร์”

4:15 แม่ญิงฮั่นกะเลยเว้านำพระเยซูว่า นายเอ้ย ผู้ข้าขอกินน้ำนี้แหน่ท้อน เพื่อผู้ข้าสิบ่เกิดความหิวอีกแล้วสิบ่ต้องมาตักน้ำอยู่นี้

4:16 พระเยซูบอกนางว่า “ให้ไปเอิ้นเอาผัวของเจ้าแล้วให้กลับมาพี้เด้อ”

4:17 แม่ญิงฮั่นกะตอบว่า “ผู้ข้าบ่มีผัว” พระเยซูเลยบอกนางฮั่นว่า “นางเว้าถืกแล้ว ที่ว่า ‘บ่มีผัว’

4:18 ย้อนว่านางเคยมีผัวห้าคนมาแล้ว แล้วผู้ซายที่อยู่นำนางคู่มื้อหนิบ่แม่นผัวของนาง จั่งซั้นนางจั่งเว้าถืกแล้ว”

4:19 นางฮั่นกะเว้านำพระเยซูว่า “ผู้ข้าเบิ่งทรงแล้วนายคือสิแม่นผู้เป็นปากเป็นเสียงของพระเจ้า

4:20 ปู่ทวดของผู้ข้าหนิ เคยถวายบูชาพระเจ้าอยู่
เทิงภูเขานี้ แต่ว่าพวกยิวของนายเว้าว่า ควรสิถวาย
บูชาอยู่เมืองเยรูซาเล็ม”

4:21 พระเยซูเลยบอกนางว่า “นางเชื่อเฮาโลดเด้อ
จักหน่อยสิฮอดยามที่นางสิบ่ได้ถวายบูชาพระเจ้าผู้
เป็นพ่ออยู่เทิงภูเขานี้ หรือว่าในเมืองเยรูซาเล็มกะดี

4:22 คือส่วนพวกเจ้าฮั่น ไหว้บูชาผู้ที่บ่ฮู้จัก แต่ส่วน
คนยิวเฮาหนิ เฮาฮู้จักผู้ที่เฮาถวายบูชา ย้อนว่าทาง
รอดพ้นฮั่นมาทางคนยิวเฮา

4:23 แต่ว่าสิมียามมาฮอด แล้วได้มาฮอดแล้ว เป็น
ยามที่ผู้ถวายบูชาที่แท้จริง กะสิถวายบูชาพระเจ้าผู้
เป็นพ่อโดยจิตวิญญาณ กับโดยความจริง ย้อนว่า
พระเจ้าผู้เป็นพ่อพวมซอกหาคนแนวนี้ถวายบูชา
เพิ่น

4:24 คือพระเจ้าเป็นวิญญาณ แล้วส่วนคนที่ถวายบู
ชาเพิ่นฮั้น สิต้องถวายโดยจิตวิญญาณกับโดยความ
จริง”

4:25 บัดนี้ แม่ญิงฮั่นเว้าว่า “ผู้ข้าฮู้จักแต่ว่า พระเมส
สิยาห์ สิมา” (ที่คนเอิ้นกันว่า พระคริสต์) “แล้วบัด
เพิ่นมาฮอดแล้ว เพิ่นสิได้บอกคนเฮาเมิ้ดคู่อันคู่
แนว”

4:26 พระเยซูบอกนางว่า “เพิ่นผู้ฮั้นที่พวมเว้านำ
นางแม่นเฮานี้ล่ะ”

4:27 หว่างฮั้น พวกลูกศิษย์ของเพิ่นมาฮอดแล้ว
พวกเขากะเลยเป็นตางึดที่ว่าพระเยซูพวมเว้านำแม่
ญิงอยู่ แต่บ่มีใผถามสาเหตุนำเพิ่นว่า “ต้องการอี
หยัง” หรือ “เป็นหยังที่เว้ากับแม่ญิง”

4:28 ส่วนแม่ญิงฮั่น กะเลยปะไหน้ำไว้อยู่ที่น้ำส้าง
ฮั่น แล้วหลบเมือเมือง บอกพวกผู้ซายอยู่ฮั้นว่า

4:29 “ให้มาเบิ่งเด้อ มีผู้ซายคนหนึ่งที่ได้บอกข้อย
เถิงเมิ้ดคู่อันคู่แนวที่ข้อยเคยเฮ็ดมา ผู้นี้คือสิแม่น
พระคริสต์ ซั่นบ้อ”

4:30 บัดนี้ พวกเขาเลยพากันออกจากเมือง ไปหา
พระเยซู

4:31 พอดีในหว่างฮั้น พวกลูกศิษย์เชิญเพิ่นว่า “มากินข้าวซะ อาจารย์”

4:32 พระเยซูตอบเขาว่า “เฮามีอาหารที่สิกินซึ่งพวกเจ้าบ่ฮู้จักนำ”

4:33 จั่งซั้น พวกลูกศิษย์เลยถามกันว่า “แม่นใผเอาอีหยังมาให้เพิ่นกินหน้อ”

4:34 พระเยซูบอกพวกลูกศิษย์ว่า “อาหารการกินของเฮากะคือการเฮ็ดตามจุดประสงค์ของผู้เพิ่นที่ใช้เฮามา แล้วเฮ็ดงานของเพิ่นให้สำเร็จ

4:35 บ่แม่นบ้อ ที่พวกเจ้ามีสำนวนว่า ‘ยังอีกสี่เดือนจั่งสิฮอดยามเก็บเกี่ยว’ แต่ นี้แน่ะ เฮาบอกพวกเจ้าให้เหลียวเบิ่งทางท่งนา มันเหลืองพร้อมสิเก็บเกี่ยวได้แล้ว

4:36 แล้วผู้ที่เก็บเกี่ยวฮั้นได้ฮับค่าตอบแทน คือเก็บเกี่ยวผลที่สิบรรลุเถิงซีวิตนิรันดร์ ซึ่งว่าผู้ที่หว่านลงกับผู้ที่เก็บเกี่ยว สิได้มีความซื่นซมยินดีนำกัน

4:37 คือ คำพังเพยนี้มีความจริงที่ว่า ‘ผู้หนึ่งได้หว่านลง แล้วอีกผู้หนึ่งได้เก็บเกี่ยว’

4:38 คือเฮาได้ใช้พวกเจ้าออกไปเก็บเกี่ยวในแนวที่พวกเจ้าบ่ได้ลงมือเสียแฮง แต่คนอื่นได้เสียแฮงเฮ็ดแล้วพวกเจ้ากะได้เข้าฮ่วมงานกับเขา”

4:39 แล้วส่วนพวกซาวสะมาเรีย มีหลายคนในเมืองฮั่นที่เซื่อวางใจในพระเยซู ย้อนคำพยานของแม่ญิงผู้ฮั่น ที่เป็นพยานให้เขาฟังว่า “เพิ่นบอกข้อยเถิงเม็ดคู่อันคู่แนวที่ข้อยเคยเฮ็ดมา”

4:40 จั่งซั้น ตอนพวกซาวสะมาเรียได้ออกไปหาพระเยซูอยู่น้ำส้างฮั่น เขาได้ซวนเพิ่นไปพักอยู่นำพวกเขา เพิ่นกะเลยไปพักอยู่ฮั่นสองมื้อ

4:41 แล้วมีซาวสะมาเรียอีกหลายคนได้เซื่อวางใจในเพิ่น ย้อนถ้อยคำของเพิ่น

4:42 แล้วพวกซาวสะมาเรียที่ได้เซื่อฮั้น บอกแม่ญิงฮั่นว่า “บัดนี้ พวกเฮาได้มาเซื่อในเพิ่นแล้ว บ่แม่นย้อนคำพยานของเจ้า แต่ย้อนว่าพวกเฮาได้ยิน

ถ้อยคำของเพิ่นเอง จั่งฮู้จักว่าเพิ่นเป็นพระคริสต์
พระผู้โปรดของโลกนี้อีหลี”

4:43 อยู่มาอีกสองมื้อ พระเยซูได้ออกจากแคว้นสะ
มาเรียไป แล้วกะเข้าไปในแคว้นกาลิลีต่อ

4:44 ย้อนว่าพระเยซูเองเคยเว้าว่าผู้เป็นปากเป็น
เสียงบ่ค่อยได้เกียรติในบ้านเกิดเมืองนอนของโต
เอง

4:45 บัดนี้ พอพระเยซูไปฮอดกาลิลีแล้ว ซาวกาลิลี
ได้พากันต้อนฮับเพิ่นอย่างดี ย้อนว่าพวกเขาได้เห็น
เม็ดคู่แนวที่เพิ่นได้เฮ็ด อยู่งานเลี้ยงฉลองมื้อกู้ซาติ
ในเมืองเยรูซาเล็ม ย้อนพวกเขาไปฮ่วมงานฮั้นนำ

4:46 แล้วพระเยซูเลยไปบ้านคานาอีกในแคว้นกาลิ
ลี หม่องที่เพิ่นได้เปลี่ยนน้ำเปล่าให้เป็นน้ำองุ่นดอง
มาก่อน แล้วในเมืองคาเปอรนาอุมฮั้น ได้มีเจ้านาย
คนหนึ่งที่มีลูกซายป่วยหนัก

4:47 พอลาวได้ยินว่า พระเยซูได้เดินทางออกจาก
แคว้นยูเดีย เข้ามาฮอดแคว้นกาลิลีแล้ว ลาวเลยไป

ขอร้องกับเพิ่นให้ไปป๋วลูกซายของลาว ย้อนว่าลูกซายของลาวป่วยหนักใกล้สิตายแล้ว

4:48 แล้วพระเยซูบอกลาวว่า “นอกจากคนพวกเจ้าเห็นเครื่องหมายอันสำคัญ กับ เหตุการณ์อัศจรรย์ พวกเจ้ากะบ่ยอมเซื่อเลย”

4:49 แล้วเจ้านายฮั่นกะขอร้องกับพระเยซูว่า “นายเอ้ย ให้มาซ่อยแหน่ท้อน ก่อนลูกซายผู้ข้าสิตาย”

4:50 พระเยซูบอกลาวว่า ให้คืนเมือซะเด้อ ลูกซายของเจ้าสิบ่ตาย เขาเซาเป็นดีแล้ว เจ้านายฮั่นเซื่อในถ้อยคำที่พระเยซูบอกลาว แล้วกะหลบเมือ

4:51 ตอนที่ลาวพวมเมือตามทางอยู่ฮั่น พวกคนใซ้ของลาวกะออกมาหาแล้วบอกว่า นายเอ้ย ลูกซายของนายยังมีซีวิตอยู่ เซาเป็นดีแล้ว

4:52 เจ้านายเลยถามพวกคนใซ้เถิงยามที่ลูกซายของลาวได้หายดี พวกคนใซ้ตอบว่า “อาการไข้ได้เซาตั้งแต่บ่ายโมงมื้อวานนี้”

4:53 บัดนี้ ผู้เป็นพ่อจั่งฮู้ว่า เป็นยามเดียวกันกับที่
พระเยซูบอกลาวว่า “ลูกซายของเจ้าเซาเป็นดี ยังมีซี
วิตอยู่” แล้วนายฮั้นกะได้เซื่อวางใจในพระเยซู เมิ้ด
ทั้งครัวเฮือนของลาวนำ

4:54 นี้ล่ะ กะเป็นเทื่อที่สองที่พระเยซูได้เฮ็ด
เครื่องหมายอันสำคัญ หลังจากที่เพิ่นได้เดิน
ทางออกมาจากแคว้นยูเดีย เข้าไปแคว้นกาลิลีอีก

ยอห์น 5 / John 5

5:1 หลังจากฮั้น ได้มีงานเลี้ยงฉลองของพวกยิวงาน
หนึ่ง แล้วพระเยซูกะเลยขึ้นไปเมืองเยรูซาเล็ม

5:2 ในเยรูซาเล็มฮั่น มีสระน้ำอยู่สระหนึ่ง อยู่ข้าง
ประตูที่เอิ้นกันว่าประตูแกะ หม่องฮั่นภาษาฮีบรูเอิ้น
ว่า เบธซาธา ซึ่งมีศาลาอยู่ห้าหลังรอบล้อมอยู่

5:3 แล้วในศาลาซุมนี้มีคนนอนป่วยอยู่ระเนระนาด
มีคนตาบอด คนพิการเป็นง่อย คนเป็นอัมพาต ที่พา
กันคอยถ้าให้น้ำบุ้น

5:4 โดยว่าหาลางเทื่อมีเทวดาลงมากวนน้ำในสระ
ฮั้นให้บุ้น แล้วผู้ที่ลงน้ำก่อนหมู่กะสิเซาอาการที่เป็น
มาฮั่น

5:5 บัดนี้มีซายผู้หนึ่งอยู่ฮั่น ที่มีอาการป่วยเป็นมา
สามสิบแปดปีแล้ว

5:6 บัดพระเยซูเห็นซายผู้ฮั้นนอนคะลาดอยู่ แล้วกะ
ฮู้จักว่าเขาเคยอยู่ในสภาพนี้มาแต่โดนแล้ว เพิ่นเลย
เว้ากับเขาว่า "เจ้าอยากเซา หายดีอยู่บ้อ"

5:7 คนป่วยฮั้นกะตอบว่า "นายเอ้ย ตอนน้ำพวมบุ้
นขึ้นมาฮั่น บ่มีใผซ่อยเอาผู้ข้าลงไปในสระ แล้วบัด
ผู้ข้าพยายามลงน้ำเอง พอดี้มีคนอื่นมาแทรกลงน้ำ
ก่อนผู้ข้า"

5:8 พระเยซูเลยบอกเขาว่า "ให้เจ้าลุกขึ้นซะเด้อ
เก็บสาดเสื่อของเจ้าแล้วย่างไปเลย"

5:9 แล้วพอดี ซายผู้ฮั้นเซาเป็นดีกับหม่อง ลุกขึ้น
เก็บสาดเก็บเสื่อแล้วย่างไปเลย พอดีมื้อฮั้นเป็นวัน
สะบาโต มื้อหยุดพักงานของพวกยิว

5:10 บัดนี้ พวกผู้นำของคนยิวกะเลยพากันท้วงซาย
ผู้ที่พึ่งเซาป่วยฮั่นว่า มื้อนี้เป็นวันสะบาโต แม่นมื้อ
หยุดพักงานของพวกเฮาเด้อ สิหอบสาดหอบเสื่อไป
ใสมาใสมันกะผิดกฎบัญญัติเฮาเด้

5:11 ซายผู้ฮั้นกะตอบพวกเขาว่า เพิ่นผู้ฮั่นที่ได้ปัว
ข้อยให้เซาป่วยเป็นดี แล้วจั่งสั่งข้อยว่า “ให้เก็บสาด
เก็บเสื่อแล้วย่างไปเลย”

5:12 บัดนี้ พวกเขาพากันถามว่า “แม่นใผสั่งเจ้าว่า
‘ให้เก็บสาดเก็บเสื่อแล้วย่างไปเลย’ ฮั่น”

5:13 แต่ว่า ซายผู้ฮั้นที่ได้ฮับการปัวจากพระเยซู บ่ฮู้
จักว่าแม่นใผปัวเขา ย้อนว่าพระเยซูได้ออกไปหลบ
ในหมู่คนทั้งหลายอยู่ฮั่น

5:14 แล้วตอนหลังฮั่น พระเยซูกะพ้อซายผู้ฮั้นใน
วิหารอีก แล้วได้เว้ากับเขาว่า “นี่แน่ะ เจ้าได้เซาป่วย
เป็นดีแล้ว ต่อไปนี้อย่าสู่เฮ็ดบาปอีกเด้อ บ่ซั้น เจ้า
อาจสิเป็นอีหยังหนักกว่านี้อีก”

5:15 แล้วซายผู้ฮั้น ได้ออกไปบอกพวกผู้นำของคน
ยิวว่า แม่นพระเยซูเองได้ปัวเขาให้เซาป่วยเป็นดี

5:16 ย้อนเหตุนี้ล่ะ ที่พวกผู้นำของคนยิวจั่งได้
เบียดเบียนข่มเหงพระเยซู แล้วกะได้หาทางที่สิ
จัดการฆ่าเพิ่น ย้อนว่าพระเยซูได้ปัวคนป่วยในวัน
สะบาโต มื้อหยุดพักงานของพวกยิวฮั่น

5:17 แต่พระเยซูได้บอกเขาว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ
เฮา ได้เฮ็ดการงานจนฮอดบัดนี้ แล้วส่วนเฮา กะพว
มสิเฮ็ดการงานคือกัน”

5:18 โดยเหตุนี้ล่ะ พวกผู้นำของคนยิวได้ตั้งใจ
หลายขึ้นที่สิฆ่าพระเยซูให้ได้ ย้อนว่าเพิ่นบ่ฝ่าฝืนกฎ
ระเบียบวันสะบาโต มื้อหยุดพักงานของพวกเขาฮั่น
แนวเดียว แต่ได้เว้าว่า พระเจ้าเป็นพ่อของเขา ซึ่ง
เป็นการยกโตขึ้นให้ท่อเทียมกับพระเจ้า

5:19 พระเยซูเลยบอกพวกเขาว่า “เฮาสิบอกพวก
เจ้าตามซื่อนี้ล่ะ ว่าพระบุตรบ่สามารถเฮ็ดอีหยังด้วย
โตเอง มีแต่ว่า แนวที่เพิ่นเห็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อเฮ็ด
พระบุตรกะสิเฮ็ดแนวฮั่นคือกัน

5:20 คือ พระเจ้าผู้เป็นพ่อฮักแพงพระบุตร แล้วเปิด
เผยคู่แนวที่พ่อเฮ็ดให้พระบุตร แล้วพ่อยังสิเปิดเผย

การงานยิ่งใหญ่กว่าฮั้นอีกให้พระบุตร เพื่อพวกเจ้าสิ
ได้แปลกใจเป็นตางึด

5:21 โดยว่า พระเจ้าผู้เป็นพ่อเฮ็ดให้คนตายกลับคืน
มีซีวิตได้ส่ำใด พระบุตรกะให้ซีวิตกับผู้ที่เพิ่น
ต้องการได้ส่ำฮั้น ตามจุดประสงค์ของเพิ่น

5:22 โดยว่า พระเจ้าผู้เป็นพ่อฮั้น บ่ได้ตัดสิน
ลงโทษผู้ใดเลย แต่ได้มอบการตัดสินลงโทษฮั้น ไว้
ให้พระบุตรเม็ด

5:23 เพื่อว่าคู่คนสิถวายเกียรติให้กับพระบุตร คือ
จั่งที่เขาเคยถวายเกียรติให้กับพระเจ้าผู้เป็นพ่อ คือผู้
ใดที่บ่ได้ถวายเกียรติให้กับพระบุตรฮั้น ส่ำกับว่าบ่
ได้ถวายเกียรติให้กับผู้เป็นพ่อ ผู้ที่ใช้พระบุตรมา

5:24 เฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ ว่าผู้ที่ฮับฟัง
ถ้อยคำของเฮา กับเซื่อวางใจในผู้เพิ่นที่ใช้เฮามา ผู้
ฮั้นมีซีวิตนิรันดร์ แล้วสิบ่ได้ถืกการตัดสินลงโทษ
เลย แต่ได้ผ่านพ้นจากสภาพตาย มาสู่ซีวิตแล้ว

5:25 แล้วเฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่ออีกว่า สิมียามมา
ฮอด แล้วบัดนี้ได้มาฮอดแล้ว ที่ว่าคนตายสิได้ยิน

เสียงพระบุตรของพระเจ้า แล้วส่วนผู้ใดที่ฮับฟัง
เสียงเอิ้นฮั้น เขาสิได้ซีวิต

5:26 โดยว่า พระเจ้าผู้เป็นพ่อมีซีวิตดำรงอยู่ในเพิ่น
เองส่ำใด เพิ่นกะมอบให้พระบุตรมีซีวิตดำรงอยู่ใน
โตเองส่ำฮั้น

5:27 แล้วได้มอบสิทธิ์อำนาจให้พระบุตรในการ
ตัดสินลงโทษฮั้น โดยในฐานะว่าเพิ่นเป็นบุตร
มนุษย์

5:28 จั่งซั้น อย่าสู่คึดแปลกใจหลายในเรื่องนี้ ย้อน
ว่าสิมียามหนึ่งมาฮอด ที่ว่าคู่คนที่ตายไปแล้วฮั่น สิ
ได้ยินเสียงเอิ้นของพระบุตร

5:29 แล้วสิได้เป็นขึ้นมาอีก คือผู้ที่เฮ็ดแนวมันถื
กมันดีฮั้น กะสิได้เป็นขึ้นมาสู่ซีวิต แต่คนที่เฮ็ดแนว
ซั่วแนวบ่ดี กะสิเป็นขึ้นมาสู่การตัดสินลงโทษ

5:30 ส่วนเฮาหนิบ่สามารถเฮ็ดอีหยังได้โดยโตเอง
แต่เฮาให้การตัดสินตามที่เฮาได้ยินมา แล้วการ
ตัดสินของเฮาเป็นธรรม ย้อนว่าเฮาบ่ได้มุ่งหมาย

ตามจุดประสงค์ของเฮาเอง แต่มุ่งหมายตามจุด
ประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้เพิ่นที่ใช้เฮามา

5:31 คั่นว่า เฮาสิอ้างคำพยานให้โตเฮาเอง คำพยาน
ของเฮาฮั่นถือว่าบ่ถืกต้องใช้การบ่ได้

5:32 แต่ว่า ยังมีอีกผู้หนึ่งที่ได้เป็นพยานให้เฮา แล้ว
เฮาฮู้จักว่า คำพยานเถิงเฮาที่ผู้ฮั่นให้ ถือว่าถืกต้อง
ใช้ได้

5:33 ส่วนพวกเจ้าหนิ ได้ใช้คนไปหาโยฮัน ผู้ให้ฮับ
การจุ่มน้ำฮั่น แล้วลาวเป็นพยานเถิงความจริง

5:34 แต่เฮาบ่ได้ฮับคำพยานของคน เพียงว่า เฮาฮับ
ในกรณีนี้เพื่อพวกเจ้าสิรอดพ้น

5:35 โยฮันหนิ คือเป็นตะเกียงที่พวมลุกออกแสง
สว่าง แล้วพวกเจ้ายินดีที่สิยอมฮับในแสงสว่างของ
ลาวในซั่วระยะหนึ่ง

5:36 แต่ว่า เฮามีหลักฐานพยานอีกแนวหนึ่งที่
สำคัญยิ่งกว่าคำพยานของโยฮันอีก คือการงานที่
พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้มอบไว้ให้เฮาเฮ็ดเถิงสำเร็จฮั่น

—คือผลงานที่เฮาพวมเฮ็ดอยู่นี้ล่ะ—ได้เป็นหลัก ฐานพยานเถิงเฮาว่า พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้ใช้เฮามา อี้หลี

5:37 แล้วพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ที่ได้ใช้เฮามาหนิ ได้ เป็นพยานเถิงเฮานำ แต่พวกเจ้าบ่เคยฮับฟังเสียง หรือเห็นฮูปฮ่างของโตเพิ่นจักเทื่อ

5:38 แล้วถ้อยคำของเพิ่นบ่ได้สถิตอยู่ในใจของพวก เจ้าดอก ย้อนว่าพวกเจ้าบ่เชื่อวางใจในโตเฮา ผู้ที่ เพิ่นได้ใช้มา

5:39 พวกเจ้าพากันค้นหาในพระคำ คึดว่าสิได้พ้อ เคล็ดลับของซีวิตนิรันดร์ในข้อความฮั่นได้ แล้วข้อ ความฮั้น ได้เป็นพยานหลักฐานที่เล็งเถิงโตเฮาหนิ ล่ะ

5:40 แต่พวกเจ้าบ่ยอมที่สิมาหาเฮา เพื่อสิได้มีซีวิต

5:41 ส่วนเฮาหนิ บ่ได้ฮับเกียรติจากคนดอก

5:42 แล้วเฮาฮู้จักจิตใจของพวกเจ้า ว่าพวกเจ้าบ่มี ความฮักแบบของพระเจ้าสถิตอยู่ในพวกเจ้าเลย

5:43 คือส่วนเฮาหนิ ได้มาในนามของพระเจ้าผู้เป็น
พ่อเฮา แล้วพวกเจ้าบ่ได้ต้อนฮับเฮาเลย แต่คั่นมีผู้
อื่นมาในนามของโตเขาเอง พวกเจ้ากะสิต้อนฮับเขา
เอาโลด

5:44 จั่งซั้น พวกเจ้าสิฮับเชื่อได้จั่งใด ผู้ที่ซอกหายศ
หาเกียรติซึ่งกันและกัน แล้วบ่ได้แสวงหาเกียรติ
แบบที่มาจากพระเจ้า

5:45 แต่อย่าคึดว่าเฮาสิฟ้องร้องใส่พวกเจ้าต่อ
พระเจ้าผู้เป็นพ่อดอก ย้อนมีผู้หนึ่งที่ฟ้องใส่พวกเจ้า
แล้ว คือ เฒ่าโมเสสฮั่นล่ะ ซึ่งเป็นผู้ที่พวกเจ้าเซื่อถือ
กัน

5:46 คือ คั่นว่าพวกเจ้าได้เซื่อโมเสสฮั้นอีหลี พวก
เจ้าคือสิเซื่อเฮานำ ย้อนว่าโมเสสหนิได้เขียนเล็งเถิง
เฮา

5:47 แต่ว่า คั่นพวกเจ้าบ่เซื่อตามข้อเขียนของลาว
พวกเจ้ากะสิเซื่อในถ้อยคำที่เฮาได้จั่งใดซั่น”

ยอห์น 6 / John 6

6:1 หลังจากฮั้นแล้ว พระเยซูเลยข้ามทะเลสาปกาลิ
ลี ที่เอิ้นกันว่า ทะเลทิเบเรียส

6:2 บัดนี้ ได้มีคนหลวงหลายพากันติดตามพระเยซู
ไป ย้อนเขาเคยเห็นเครื่องหมายอันสำคัญที่พระเยซู
เฮ็ด ตอนที่เพิ่นได้ปัวคนเจ็บคนเป็นให้เซาเป็นดี

6:3 แล้วพระเยซูได้ขึ้นไปอยู่เทิงภูเขา จั่งได้นั่งพัก
กับลูกศิษย์ของเพิ่นอยู่ฮั่น

6:4 บัดนี้มันใกล้สิฮอดเทศกาลเลี้ยงฉลองการกู้ซาติ
ของคนยิวแล้ว

6:5 บัดนี้ พระเยซูเหลียวเบิ่ง เห็นมีคนหลวงหลาย
พากันหลั่งมาหาเพิ่น เพิ่นเลยเว้ากับ ฟีลิป ว่า “เฮาสิ
ไปซื้อแนวกินอยู่ใสหน้อ เพื่อคนพวกนี้สิมีกิน”

6:6 แต่พระเยซูเว้าจั่งซี้เพื่อสิทดสอบ ฟีลิป เบิ่ง คือ
เพิ่นฮู้แล้วว่าเพิ่นสิเฮ็ดจั่งใด

6:7 ฟีลิปเลยตอบว่า “ขนาดเงินสองร้อยเหรียญเดน
าริอัน ยังบ่พอที่สิซื้อแนวกินให้มันพอคู่คนได้ แม้น
แต่เขาสิกินผู้ละเล็กๆ น้อยๆ กะอย่า”

6:8 ลูกศิษย์พระเยซูผู้หนึ่งชื่อ อันดรูว์ น้องชายของ
ซีโมนเปโตรฮั่น ได้เว้ากับเพิ่นว่า

6:9 มีเด็กซายคนหนึ่งอยู่นี้ มีขนมปังข้าวบาร์เลย์อยู่
ห้าก้อน กับปลาสองโต แต่คนหลายปานนี้ มันสิพอ
บ้อส่ำหนิ

6:10 บัดนี้ พระเยซูกะสั่งลูกศิษย์ว่า “ให้พวกประซา
ซนนั่งลงเลย” คือว่าหม่องฮั้นมีหญ้าหลาย พวกคน
เลยพากันนั่งลง จำนวนผู้ซายกะประมาณห้าพันคน

6:11 แล้วพระเยซูฮับเอาขนมปังขึ้นมา บัดเพิ่นขอบ
คุณพระเจ้าแล้ว กะได้บิออกเป็นก้อนๆ แล้วยื่นให้
พวกลูกศิษย์แจกให้ผู้คนที่นั่งอยู่ฮั่น แล้วเอาปลามา
เฮ็ดแนวเดียวกัน แจกให้คนกินอิ่ม ตามที่อยากกิน

6:12 พอพวกคนฮั้นได้กินอิ่มแล้ว พระเยซูสั่งพวก
ลูกศิษย์ว่า “ให้เก็บส่วนที่เหลือเด้อ เพื่อสิบ่มีแนวที่
เสียหาย”

6:13 แล้วพวกลูกศิษย์จั่งเอากระบุงไปเก็บเอา ได้
สิบสองกระบุงเต็ม เป็นซิ้นๆ ของขนมปังข้าวบาร์เลย์
ห้าก้อนฮั้นที่เหลือ หลังจากพวกคนอยู่ฮั้นได้กินอิ่ม
แล้ว

6:14 แล้วบัดพวกผู้ซายอยู่ฮั่นได้เห็นเครื่องหมาย
อันสำคัญที่พระเยซูได้เฮ็ด กะได้เว้ากันขึ้นมาว่า
“แม่นผู้นี้ล่ะ คือผู้เป็นปากเป็นเสียงฮั้น ที่ได้เข้ามา
ในโลกแล้ว”

6:15 แล้วบัดพอพระเยซูฮู้เมื่อว่าพวกเขาพวมเตรียม
ที่สิบังคับเพิ่น แต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์ของเขา เพิ่น
เลยเมือขึ้นไปอยู่เทิงภูเขาแต่ผู้เดียว

6:16 บัดฮอดยามค่ำ พวกลูกศิษย์ของพระเยซูกะพา
กันลงไปทะเลสาป

6:17 พากันลงเฮือออกไป แล้วข้ามไปทางเมืองคาเป
อรนาอุม คือมันค่ำมืดแล้วแต่พระเยซูยังบ่ทันลงมา
หาพวกเขา

6:18 แล้วทะเลสาปฮั้นกะได้เกิดคลื่นใหญ่ขึ้นมา
ย้อนมีลมพายุใหญ่พัดมาแฮง

6:19 พอพวกลูกศิษย์ได้พายเฮือ ไปได้ประมาณห้า
หกกิโลเมตรแล้ว พวกเขากะได้เห็นพระเยซู พวม
ย่างมาหาเทิงผิวน้ำใกล้สิมาเถิงเฮือแล้ว บัดนี้พวก
ลูกศิษย์กะเลยตกใจหย้าน

6:20 พระเยซูเลยปลอบใจพวกเขาว่า แม่น เฮานี้ล่ะ
อย่าสู่หย้านเด้อ

6:21 แล้วพวกเขาได้ฮับเอาพระเยซูไว้ในเฮือโดย
ความยินดี พอพระเยซูขึ้นเฮือปับ เฮือกะได้อยู่ตะฝั่ง
แล้ว หม่องที่เขาว่าสิไปฮั่น

6:22 บัดมื้ออื่นเซ้ามา พอพวกประชาชนที่ยืนอยู่
คนละฟากฝั่งทะเลสาปสังเกตว่า มีแต่เฮือลำอื่นๆ
จอดอยู่ แต่เฮือลำที่ลูกศิษย์ของเพิ่นใช้บ่ได้อยู่ แล้ว
ได้สังเกตอีกว่าพระเยซูบ่ได้ลงเฮือไปพร้อมกับลูก
ศิษย์ มีแต่พวกลูกศิษย์ไปกันเอง

6:23 (แต่ว่ามีเฮือลำอื่นๆ จากเมืองทิเบเรียส ใกล้
หม่องที่พระเยซูได้เลี้ยงขนมปังให้พวกประชาชนกิน
ฮั่น หลังจากเพิ่นได้ขอบคุณพระเจ้าแล้ว)

6:24 บัดพวกประชาชนเห็นว่า พระเยซูกับลูกศิษย์บ่
ได้อยู่ฝั่งทางเขาฮั่น พวกเขากะพากันลงเฮือ ข้ามไป
เมืองคาเปอรนาอุมซอกหาพระเยซูอยู่ฮั้น

6:25 พอพวกเขามาพ้อพระเยซูอยู่ฟากฝั่งพู้นแล้ว
เขากะถามเพิ่นว่า อาจารย์มาฮอดพี้ตั้งแต่ยามใด

6:26 พระเยซูตอบว่า เฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ
ว่าพวกเจ้าบ่ได้มาซอกหาเฮาย้อนได้เห็น
เครื่องหมายอันสำคัญที่เฮาเฮ็ดฮั่นดอก แต่ย้อนได้
กินขนมปังให้อิ่มท้องซื่อๆ

6:27 อย่าสู่ซอกหาแนวอยู่แนวกินที่เสื่อมเสียไป
ซื่อๆ แต่ให้ซอกหาอาหารทิพย์ แนวที่คงอยู่ฮอดชีวิ
ตนิจนิรันดร์ดีกว่า ที่เฮาบุตรมนุษย์หนิสิได้มอบให้
เจ้า คือพระเจ้าผู้เป็นพ่อได้ประทับตราของเพิ่นมอบ
สิทธิ์ไว้กับเฮาอยู่แล้ว

6:28 แล้วพวกเขาเลยถามพระเยซูว่า สิให้เฮ็ดจั่งใด
พวกผู้ข้าเถิงสิดำเนินตามเวียกงานของพระเจ้าได้

6:29 พระเยซูตอบเขาว่า เวียกงานแนวที่พระเจ้า
ต้องการให้เจ้าดำเนินตามฮั่นกะคือ ให้พวกเจ้าเซื่อ
วางใจในเฮาผู้ที่พระเจ้าได้ใช้มาหนิ

6:30 แล้วพวกเขากะเลยถามพระเยซูว่า นายสิแสดง
เครื่องหมายอันสำคัญอีหยังให้เห็น เพื่อสิเป็นแนว
พิสูจน์ ให้พวกผู้ข้าวางใจเซื่อในนายได้ นายสิเฮ็
ดการงานหยังแหน่

6:31 คือปู่ทวดของพวกผู้ข้าได้กินอาหารทิพย์มานา
ในถิ่นแห้งแล้ง คือจั่งมีคำเขียนไว้ว่า “เพิ่นได้เอา
อาหารทิพย์จากสวรรค์ให้พวกเขากิน”

6:32 พระเยซูตอบว่า เฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ
ว่าบ่แม่นโมเสสดอก ที่ให้อาหารทิพย์ฮั้นกับพวกเจ้า
แต่ว่าแม่นพระเจ้าผู้เป็นพ่อเฮาต่างหาก เป็นผู้ให้
อาหารทิพย์แท้มาจากสวรรค์ให้พวกเจ้ากิน

6:33 ย้อนว่าอาหารทิพย์ของพระเจ้าฮั่น แม่นโตเฮา
เอง ผู้ที่ลงมาจากสวรรค์ เพื่อสินำซีวิต นิรันดร์มาให้
กับซาวโลก

6:34 บัดนี้ พวกเขาเลยเว้ากับพระเยซูว่า นายเอ้ย
พวกผู้ข้าขอกินอาหารทิพย์นี้อยู่ตลอดคู่ยามแหน่ท้อ
น

6:35 แล้วพระเยซูเว้ากับพวกเขาว่า เฮาเองเป็น
อาหารทิพย์ที่ให้ซีวิตฮั่นล่ะ คนที่มาหาเฮาสิบ่เกิด
ความหิวกระหายอีกจักเทื่อเลย

6:36 แต่เฮาบอกพวกเจ้าว่า ทั้งๆ ที่พวกเจ้าเคยได้
เห็นเฮามาแล้ว กะยังบ่ยอมเซื่อเลย

6:37 แล้วคู่คนที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้มอบให้เฮา กะสิ
ได้มาหาเฮา แล้วส่วนผู้ที่มาหาเฮาฮั้น เฮาสิบ่ปะบ่ถิ่ม
เขาจักเทื่อเป็นอันขาด

6:38 คือ ที่เฮาได้ลงมาจากสวรรค์หนิ บ่แม่นเพื่อ
เฮ็ดตามจุดประสงค์ของเฮาเอง แต่ว่าได้มาตามจุด
ประสงค์ของพระเจ้า ผู้ที่ได้ใซ้เฮามาฮั้น

6:39 แล้วจุดประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้เพิ่นใช้
เฮามาฮั้นคือ คู่คนที่เพิ่นมอบไว้ให้อยู่กับเฮา สิบ่
มีใผจักคนที่ตกเฮี่ยเสียหายไปเลย แล้วเฮาสิให้พวก
เขาเป็นขึ้นมาอีกในมื้อสุดท้าย

6:40 แล้วจุดประสงค์ของพระเจ้า ผู้เพิ่นที่ใช้เฮามา
ฮั้นเป็นแนวนี้ คือคู่คนที่ได้ฮู้ได้เห็นเฮา แล้วได้เซื่อ
วางใจในเฮาผู้เป็นพระบุตร กะสิได้มีซีวิตนิรันดร์ที่
ยั่งยืนตลอดเป็นนิจ แล้วเฮาสิให้ผู้ฮั้น เป็นขึ้นมาอีก
ในมื้อสุดท้าย

6:41 บัดนี้ พวกผู้นำของคนยิวได้จ่มใส่พระเยซูย้อน
คำที่เพิ่นได้เว้าฮั้นว่า “เฮาคืออาหารทิพย์ฮั้น ที่ได้ลง
มาจากสวรรค์”

6:42 พวกเขากะจ่มกันว่า บ่แม่นผู้นี้บ้อ ลูกซายของ
โยเซฟฮั่น เฮาฮู้จักพ่อแม่ของเขาดี๋อยู่ เป็นหยังเขา
จั่งได้อ้างโตว่า “เฮาได้ลงมาจากสวรรค์”

6:43 พระเยซูกะเลยตอบพวกเขาว่า “อย่าสู่จ่มกัน
เด้อ

6:44 บ่มีใผสิมาหาเฮาได้ นอกจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อ
ที่ใช้เฮามาฮั่น ได้จูงใจให้มา แล้วเฮาสิให้เขาผู้ฮั่น
เป็นขึ้นมาอีกในมื้อสุดท้าย (ให้ดู ยอหน 12:32)

6:45 คือในหนังสือของผู้เป็นปากเป็นเสียงของ
พระเจ้ามีคำเขียนไว้ว่า ‘พระเจ้าสิเป็นผู้สอนพวกเขา
โดยตรง’ จั่งซั้น คู่คนที่ได้ยินแล้วได้เฮียนฮู้มาจาก
พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ฮั่นสิมาหาเฮา

6:46 บ่มีใผเคยได้เห็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อดอก มีแต่
เฮาผู้เดียวผู้ที่มาจากพระเจ้าฮั่นล่ะ ที่ได้เห็นพระเจ้า
ผู้เป็นพ่อ

6:47 แล้วเฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ ว่าผู้ที่เชื่อ
วางใจในเฮาหนิ ผู้ฮั่นมีซีวิตนิรันดร์แล้ว

6:48 แล้วเฮาเป็นอาหารทิพย์ฮั่นที่ให้ซีวิต

6:49 คือปู่ทวดของพวกเจ้าได้กินอาหารทิพย์มานา
ในถิ่นแห้งแล้ง แต่พวกเขากะยังตายไปคือกัน

6:50 แต่ว่าอาหารทิพย์แท้ที่ได้ลงมาจากสวรรค์ฮั่น
เป็นแนวนี้ คือ คนใดที่ฮับกินแล้วสิบ่ตายเลย

6:51 แล้วเฮาหนิล่ะ เป็นอาหารทิพย์แท้ที่ให้ซีวิตฮั่น
ซึ่งได้ลงมาจากสวรรค์ แล้วคั่นผู้ใดฮับกินอาหาร
ทิพย์นี้ ผู้ฮั้นกะสิมีซีวิตนิรันดร์ แล้วอาหารทิพย์ที่
เฮาให้ฮั่น คือตนโตของเฮาเองหนิล่ะ ซึ่งเฮาสิสละ
เพื่อชีวิตของซาวโลกทั้งหลาย”

6:52 บัดนี้พวกผู้นำของคนยิวกะเลยเถียงกันไปมา
ว่า “คนผู้นี้สิสละเลือดเนื้อของโตเองมาเป็นอาหาร
ให้พวกเฮากินได้จั่งใดหน้อ”

6:53 พระเยซูเลยเว้ากับเขาอีกว่า “เฮาสิบอกพวก
เจ้าตามซื่อนี้ล่ะ ว่า นอกจากพวกเจ้าฮับเอาเลือดกับ
เนื้อของเฮาผู้เป็นบุตรมนุษย์ ให้เป็นอาหารกินดื่ม
ของตน พวกเจ้าสิบ่มีซีวิตในโตเองเลย”

6:54 คือผู้ใดที่ฮับเอาเลือดกับเนื้อของเฮาให้เป็น
อาหารกินดื่มของตนแล้ว ผู้ฮั้นได้มีซีวิต นิรันดร์
แล้ว แล้วเฮาสิให้ผู้ฮั้นเป็นขึ้นมาอีกในมื้อสุดท้าย

6:55 โดยว่า เนื้อกับเลือดของเฮาเป็นอาหารทิพย์
กินดื่มอันแท้จริง

6:56 แล้วผู้ที่ฮับเอาเลือดกับเนื้อของเฮา ให้เป็น
อาหารกินดื่มของโต กะได้เข้าสถิตอยู่ในเฮา แล้ว
เฮาได้เข้าสถิตอยู่ในผู้ฮั้นนำ

6:57 คือ ตามที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อที่ดำรงอยู่ ได้ใช้เฮา
มา แล้วเฮามีซีวิตดำรงอยู่ย้อนพระเจ้าผู้เป็นพ่อฮั้น
แล้วส่วนผู้ที่ฮับเอาเฮาเป็นอาหารของโต ผู้ฮั้นกะมีซี
วิตดำรงอยู่ได้ย้อนเฮาคือกัน

6:58 หนิล่ะ เป็นอาหารทิพย์แท้ที่ลงมาจากสวรรค์
บ่แม่นแนวที่ปู่ทวดของพวกเจ้าได้กินในถิ่นแห้ง
แล้งตอนสมัยก่อนฮั้น แล้วกะยังตายไปคือกัน แต่
ส่วนผู้ที่ฮับกินดื่มอาหารทิพย์หนิ ผู้ฮั้นสิมีซีวิตนิรัน
ดร์

6:59 คำกล่าวแนวหมู่นี้ พระเยซูได้เว้าในศาลา
ธรรมของพวกยิว ตอนเพิ่นบอกสอนอยู่เมืองคาเป
อรนาอุม

6:60 จั่งซั้น พอลูกศิษย์หลายคนของพระเยซูได้ยิน
เพิ่นเว้าแนวนี้ เลยพากันจ่มว่า “คำสอนนี้ ฟังยาก
แท้ แม่นใผสิเข้าใจได้หน้อ”

6:61 บัดพอพระเยซูฮู้ในใจว่าพวกลูกศิษย์พากันจ่ม
เถิงเรื่องนี้ เพิ่นเลยถามพวกเขาว่า “คำสอนนี้เฮ็ดให้
พวกเจ้าสะดุดใจซั่นบ้อ”

6:62 “แล้วพวกเจ้าสิว่าจั่งใดล่ะ คั่นสิเห็นเฮา ผู้เป็น
บุตรมนุษย์ ขึ้นไปประทับอยู่หม่องเดิม

6:63 คือ แม่นพระวิญญาณล่ะที่ให้ซีวิต ส่วนฝ่าย
เนื้อหนังฮั่นบ่ได้ซ่อยให้กำไรอีหยังดอก แล้วถ้อยคำ
ที่เฮาเว้ากับพวกเจ้าหนิ ประกอบด้วยพระวิญญาณ
กับด้วยซีวิต

6:64 แต่ยังมีผู้ลางคนในพวกเจ้าที่บ่เซื่อ” คือพระ
เยซูฮู้จักมาแต่ตำอิดแล้วว่า ใผที่สิบ่เซื่อ กับใผที่สิ
ทรยศใส่เพิ่น

6:65 แล้วพระเยซูเว้าว่า “จั่งซั้นล่ะ เฮาเคยได้เว้ากับ
พวกเจ้าว่า บ่มีใผมาหาเฮาได้นอกจากพระเจ้าผู้เป็น
พ่อเฮาได้โปรดให้มา”

6:66 ตั้งแต่ฮั้นมา มีลูกศิษย์หลายคนกะได้ท้อถอย
บ่ติดตามเพิ่นอีกเลย

6:67 แล้วพระเยซูจั่งได้เว้ากับกลุ่มสิบสองคนฮั่นว่า
“พวกเจ้าเด้ คึดอยากหนีจากเฮาไปคือกันซั่นบ้อ”

6:68 ซีโมนเปโตรเลยเว้ากับพระเยซูว่า “นายผู้ข้าเอ้
ย พวกผู้ข้าสิไปหาใผหน้อ มีแต่นายท่อฮั่นที่มี
ถ้อยคำที่ให้มีซีวิตนิรันดร์

6:69 แล้วพวกผู้ข้าได้เกิดมีความเซื่อแน่ใจกันว่า
นายเป็นพระคริสต์พระผู้โปรด เป็นพระบุตรของ
พระเจ้า ผู้เพิ่นดำรงอยู่”

6:70 พระเยซูตอบเขาว่า “เฮาได้เลือกพวกเจ้าทั้งสิบ
สองคนบ่แม่นบ้อ แล้วในพวกเจ้าหนิ กะมีผู้หนึ่ง
เป็นมารฮ้าย”

6:71 ที่พระเยซูได้เว้าหนิ กะหมายเถิงยูดาสอิสคาริ
โอท ลูกซายของซีโมนฮั่น ย้อนว่าแม่นยูดาสผู้นี้ล่ะ
ที่สิทรยศใส่พระเยซู เป็นผู้หนึ่งในกลุ่มสิบสองคน
ฮั้น

ยอห์น 7 / John 7

7:1 หลังจากแนวฮั่นมา พระเยซูย่างไปทางแคว้นกา
ลิลี ย้อนเพิ่นบ่อยากย่างในแคว้นยูเดีย ย้อนว่าพวก
ผู้นำของคนยิวอยู่ฮั่น พวมคอยถ้าหาโอกาสที่สิฆ่า
เพิ่น

7:2 พอดีใกล้สิฮอดงานเทศกาลฉลองการเก็บเกี่ยว
ผลนาของคนยิวแล้ว

7:3 จั่งซั้นพวกน้องซายของพระเยซูได้ซักซวนเพิ่
นว่า “ให้ออกจากนี่แล้วไปแคว้นยูเดีย เพื่อพวกลูก
ศิษย์ของอ้ายสิได้เห็นการงานที่อ้ายเฮ็ด

7:4 ย้อนว่าบ่มีใผเฮ็ดอีหยังในที่ลับๆ บัดอยากให้คน
อื่นฮู้จักนำ คั่นอ้ายเฮ็ดการแนวนี้กะออกมาแสดงโต
ให้คนทั้งโลกได้ฮู้โลดเด้อ”

7:5 (คือ แม้นแต่พวกน้องซายของพระเยซู ยังบ่ได้
เชื่อในเพิ่นเลย)

7:6 พระเยซูเลยเว้ากับพวกน้องว่า มันยังบ่ทันฮอด
ยามของอ้ายดอก แต่ฝ่ายเวลาพวกน้องไปได้คู่ยาม

7:7 โลกนี้บ่ได้ซังพวกน้องดอก แต่ว่ามันซังอ้าย
ย้อนว่าอ้ายได้เป็นพยาน เปิดเผยการงานแนวซั่ว
ของมัน

7:8 ให้พวกน้องขึ้นไปงานฉลองโลด แต่อ้ายยังบ่ไป
งานฉลองดอก ย้อนว่ายามเวลาของอ้ายยังบ่ทันมา
ฮอดคัก

7:9 พอเว้ากับพวกน้องจั่งซี้แล้ว พระเยซูกะยังอยู่
แคว้นกาลิลีก่อน

7:10 แล้วบัดพวกน้องซายของเพิ่นได้ขึ้นไปแล้ว
พระเยซูจั่งขึ้นไปงานนำหลัง แต่ว่าแอบไปอย่างลับๆ
โดยบ่ได้เผยโต

7:11 บัดนี้ พวกผู้นำของคนยิวซอกหาเพิ่นอยู่ใน
งานฉลองฮั่น ถามกันว่า “ผู้ฮั้นอยู่ใส”

7:12 แล้วได้เกิดมีการจ่มกันใหญ่เถิงพระเยซู ประ
ซาซนผู้ลางคนกะว่า เพิ่นเป็นผู้ดี อีกผู้ลางคนกะว่า
บ่แม่นผู้ดีดอก ผู้นี้ลักลอบเข้ามาหลอกลวงประซา
ซน

7:13 แต่ว่าบ่มีใผกล้าปากกล้าเว้าอย่างเปิดเผยเถิง
เรื่องพระเยซู ย้อนว่าต่างคนต่างหย้านพวกผู้นำของ
คนยิว

7:14 พอฮอดกลางงานฉลองฮั้นแล้ว พระเยซูกะได้
ขึ้นไปเข้าสอนอยู่ในวิหาร

7:15 แล้วพวกผู้นำของคนยิวที่ฟังอยู่ฮั่นกะพากัน
แปลกใจเป็นตางึด เว้ากันว่า “ซายผู้นี้มีความฮู้ใน
หนังสือมาจากใส ขนาดบ่เคยเฮียนมาก่อน”

7:16 พระเยซูตอบเขาว่า “หลักคำสอนของเฮาสอน
อยู่หนิบ่แม่นของเฮาเองดอก แต่แม่นของพระเจ้าผู้
เพิ่นที่ใช้เฮามาฮั่น”

7:17 คั่นผู้ใดอยากสิเฮ็ดตามจุดประสงค์ของพระเจ้า
ผู้ฮั้นกะสิสามารถเบิ่งออกได้โลดว่า หลักคำสอนที่
เฮาเว้าหนิมาจากพระเจ้า หรือว่าเฮาเว้าเอาเองซื่อๆ

7:18 ส่วนผู้ที่เว้าตามแนวความคึดของโตเอง ซอก
หาเกียรติให้เจ้าของ แต่ว่าผู้ที่อยากถวายเกียรติแด่
ผู้เพิ่นที่ใช้เขามาฮั้น ผู้ฮั้นเป็นคนเที่ยงธรรมอีหลี บ่
มีความบ่เป็นธรรมในโตเองเลย

7:19 โมเสสได้ให้กฎบัญญัติของพระเจ้าไว้กับพวก
เจ้าบ่แม่นบ้อ แต่บ่มีใผในพวกเจ้าที่ฮักษากฎ
บัญญัติฮั้นไว้เลย แล้วเป็นหยังพวกเจ้าจั่งซอกหาโอ
กาศฆ่าเฮา (ให้ดู ยอห์น 5:45 กับ 9:28)

7:20 พวกคนอยู่ฮั้นกะเลยพากันเยาะเย้ยว่า “แม่นผี
เข้าเจ้าแล้วบ้อ แม่นใผซอกอยากฆ่าเจ้าเดี๋ยวหนิ”

7:21 พระเยซูตอบพวกเขาว่า “เฮาได้เฮ็ด
เครื่องหมายอันสำคัญแนวหนึ่ง แล้วพวกเจ้าคู่คนกะ
ได้พากันแปลกใจเป็นตางึด”

7:22 ส่วนโมเสสฮั้นได้ให้พิธีสุหนัตไว้กับพวกเจ้า
(แต่ว่าพวกพ่อทวดเป็นผู้พาเฮ็ด บ่แม่นโมเสส) แล้ว
พวกเจ้ากะพากันเฮ็ดให้ซายคู่คน แม้นว่าสิถืกวันสะ
บาโต

7:23 แล้วคั่นซายผู้ใดฮับสุหนัตในวันสะบาโต เพื่อ
ฮักษากฎบัญญัติของโมเสสฮั้นไว้บ่ให้ละเมิดไป เป็น
หยังพวกเจ้าจั่งขัดเคืองใจนำเฮา ที่ว่าเฮาได้ปัวคน
ป่วยให้หายเป็นดีในวันสะบาโตฮั่นคือกัน

7:24 อย่าตัดสินผู้อื่นตามแนวที่ตาเห็นทางภายนอก
ซื่อๆ แต่ว่าให้ตัดสินตามความเป็นธรรม แนวมันถื
กมันแม่นเด้อ

7:25 บัดนี้ไทเมืองเยรูซาเล็มผู้ลางคนถามกันว่า
แม่นผู้นี้ซั่นบ้อ ที่พวกผู้นำซอกอยากฆ่าถิ้มฮั่น

7:26 แต่ว่าเบิ่งดู ผู้นี้เว้าอย่างใจกล้าหาญโลด แล้ว
พวกหัวหน้ากะยังบ่ได้เว้าอีหยังกับลาวเลย พวก
หัวหน้าฮู้จักอีหลีบ้อ ว่าผู้นี้เป็นพระคริสต์พระผู้
โปรดฮั่น

7:27 ส่วนพวกเฮา ฮู้จักแล้วว่าผู้นี้มาแต่ใส แต่ว่า
บัดพระคริสต์พระผู้โปรดฮั่นมาแล้ว บ่มีใผสิฮู้จักว่า
เพิ่นมาแต่ใส

7:28 บัดนี้ ตอนพระเยซูพวมสอนอยู่ในวิหารฮั่น กะ
เลยเว้าขึ้นอย่างแฮงว่า เอ้า พวกเจ้าฮู้จักเฮาดีอยู่
แล้ว ว่าเฮามาแต่ใส แล้วฮู้จักว่า เฮาบ่ได้มาตาม
ลำพังของเฮาเองดอก แล้วผู้เพิ่นที่ใช้เฮามาฮั่น เป็น
ผู้สัตย์ซื่อเที่ยงธรรม แต่ส่วนพวกเจ้าบ่ฮู้จักเพิ่นดอก

7:29 แต่ส่วนเฮาเองได้ฮู้จักเพิ่น ย้อนว่าเฮามาจาก
เพิ่น โดยว่าเพิ่นเป็นผู้ใช้เฮามา

7:30 บัดนี้ พวกคนยิวหาโอกาสจับเอาพระเยซู แต่บ่
มีใผแตะต้องเพิ่นได้ ย้อนว่ามันยังบ่ทันเถิงยามเถิง
เวลาของเพิ่น ที่กำหนดไว้ฮั้น

7:31 แล้วมีประซาซนหลายคนที่พากันเซื่อในโต
เพิ่น แต่ยังเว้ากันว่า "บัดพระคริสต์พระผู้โปรดฮั้น
ลงมา เพิ่นกะสิเฮ็ดเครื่องหมายอันสำคัญหลายกว่าผู้
นี้อยู่ซั่นบ้อ"

7:32 บัดนี้ พอพวกคณะฟาริสีได้ยินประซาซนซุ
มกันเถิงพระเยซูจั่งซี้ พวกคณะฟาริสีกับพวก
หัวหน้านำเครื่องถวาย ได้ใช้พวกยามฮักษาการ
ประจำวิหาร ให้ไปหาจับเอาเพิ่น

7:33 บัดนี้ พระเยซูบอกพวกคนอยู่ฮั้นว่า เฮาสิอยู่
กับพวกเจ้าอีกหน่อยหนึ่ง แล้วจั่งสิกลับไปอยู่นำ
พระเจ้าผู้เพิ่นที่ใช้เฮามา

7:34 พวกเจ้าสิซอกหาเฮาแต่ว่าสิบ่พ้อ แล้วหม่องที่
เฮาสิไปอยู่ฮั่น พวกเจ้าไปบ่ได้เป็นอันขาด

7:35 บัดนี้ พวกผู้นำของคนยิวเว้ากันว่า ผู้นี้คึดว่าสิ
ไปอยู่ใสหน้อ ที่พวกเฮาจั่งสินำหาบ่พ้อ สิไปหาพวก
คนยิวที่แยกย้ายไปอยู่ต่างประเทศซั่นบ้อ สอนคน
ต่างซาติอยู่ฮั่นติ๊

7:36 หมายความว่าจั่งใดหน้อแนวฮั้นที่ผู้นี้ว่า “พวก
เจ้าสิซอกหาเฮาแต่ว่าสิบ่พ้อ แล้วหม่องที่เฮาสิไปอยู่
ฮั่น พวกเจ้าไปบ่ได้เป็นอันขาด”

7:37 บัดฮอดมื้อสุดท้าย ที่เป็นมื้อยิ่งใหญ่ของงาน
เลี้ยงฉลองฮั่น พระเยซูได้ยืนฮ้องประกาศว่า คั่นผู้
ใดหิวน้ำให้มาหาเฮา จั่งได้กินน้ำทิพย์

7:38 ตามที่มีพระคำกล่าวไว้แล้วว่า ผู้ที่เซื่อวางใจ
ในเฮา ผู้ฮั้นกะสิมีสายน้ำทิพย์ที่ให้ซีวิต ไหลออกมา
จากจิตใจของเขาผู้ฮั้น

7:39 แต่แนวที่พระเยซูได้เว้ามาหนิ ได้เล็งเถิงพระ
วิญญาณ ซึ่งผู้ที่เซื่อวางใจในพระเยซูสิได้ฮับ แต่ว่า
ตอนนี้ พระวิญญาณยังบ่ทันได้ลงมา ย้อนว่าพระ
เยซูยังบ่ทันได้กลับไปสู่พระเกียรติอันรุ่งเรืองของ
เพิ่น

7:40 บัดพวกประชาซนได้ยินพระเยซูเว้าจั่งซั้น
หลายคนได้เว้ากันว่า “ผู้นี้แม่นผู้เป็นปากเป็นเสียง
ผู้ฮั่นอีหลี”

7:41 อีกผู้ลางคนกะว่า “ผู้นี้แม่นพระคริสต์พระผู้โป
รดฮั้นอีหลี” แต่ส่วนอีกผู้ลางคนคัดค้านว่า “พระ
คริสต์พระผู้โปรดฮั้นสิออกมาจากแคว้นกาลิลีได้
บ้อ”

7:42 คือมีพระคำกล่าวเถิงพระคริสต์พระผู้โปรดฮั้น
แล้วบ่แม่นบ้อ ที่ว่าเพิ่นสิได้เกิดมาตามเซื้อสายของ
กษัตริย์ดาวิด แล้วกะสิได้มาจากเมืองเบธเลเฮม ถิ่น
เกิดของกษัตริย์ดาวิดฮั่น

7:43 เลยมีการขัดแย้งกันระหว่างประชาซนย้อน
พระเยซู

7:44 บัดนี้ ผู้ลางคนกะอยากจับเอาพระเยซูโลด แต่
ว่าบ่มีใผกล้าลงมือจับเพิ่นเลย

7:45 แล้วพวกยามฮักษาการประจำวิหารฮั้น ที่
ถืกใช้ไปจับพระเยซู ตอนกลับไปหาพวกหัวหน้านำ

เครื่องถวายกับพวกคณะฟาริสี ได้ถืกพวกเขาถามว่า
“เป็นหยังคือบ่จับเอาโตผู้ฮั้นมา”

7:46 พวกยามฮั้น เลยตอบว่า “บ่เคยมีใผได้เว้าคัก
ปานผู้นี้จักเทื่อเลย”

7:47 บัดนี้พวกคณะฟาริสีตอบพวกยามว่า บ่แม่น
พวกเจ้าถืกผู้ฮั้นเป่าหู หลอกลวงคือกันกับพวกประ
ซาซนซั่นบ้อ

7:48 มีใผแหน่ ในพวกผู้นำ หรือว่าในพวกฟาริสี
เฮาหนิ ที่ได้หลงเชื่อนำผู้ฮั้นบ้อ

7:49 แต่ฝ่ายพวกประซาซนฮั่น กะอยู่ภายใต้การแซ่
งสาปอยู่แล้ว ย้อนว่าเขาบ่ฮู้จักอีหยังทางกฎบัญญัติ

7:50 บัดนี้ นิโคเดมัส (ผู้หนึ่งในพวกเขา ที่ได้ไปหา
พระเยซูตอนยามกลางคืนฮั่น) ลาวกะเลยถามพวก
หมู่ฟาริสีฮั่นว่า

7:51 “กฎบัญญัติของพวกเฮาสอนให้ตัดสินความใส่
ผู้ใดผู้หนึ่งก่อนที่สิฮับฟัง ฮู้ในเรื่องข้ออ้างของเขา
ก่อนได้บ้อ”

7:52 พวกเขาเลยตอบลาวว่า “เอ้า โตเป็นซาวกาลิลี
มานำกันซะบ้อ ให้ค้นหาในหนังสือเบิ่งเอาโลด มัน
บ่เคยมีผู้เป็นปากเป็นเสียงของพระเจ้ามาจากแคว้น
กาลิลีจักเทื่อดอก”

7:53 ต่อจากฮั้นมา ต่างคนกะต่างพากันเมือเฮือน
ของใผของมัน

ยอห์น 8 / John 8

8:1 แต่ส่วนพระเยซู เพิ่นได้ขึ้นไปอยู่เทิงภูเขาหมาก
กอกเทศ

8:2 พอฮอดตอนเซ้า เพิ่นได้กลับมาเข้าวิหารฮั่นอีก
แล้วพวกประชาชนกะพากันมาหาเพิ่น เพิ่นเลยนั่ง
ลงแล้วสอนพวกเขา

8:3 บัดนี้ พวกเสมียนคัดลอก กับพวกคณะฟาริสี
ได้จับแม่ญิงผู้หนึ่งพวมเล่นซู้ล่วงประเวณีอยู่ แล้ว
ได้นำเอานางฮั้นมาอยู่ต่อหน้าพวกประชาชน

8:4 แล้วพวกเขาบอกพระเยซูว่า “อาจารย์ แม่ญิง
คนนี้ถืกพวกเฮาจับตอนพวมเล่นซู้ล่วงประเวณีอยู่

8:5 บัดนี้ โมเสสได้สั่งไว้ในกฎบัญญัติว่า ให้ขว้าง
ก้อนหินใส่ประหารชีวิตคนแนวนี้ อาจารย์ว่าจั่งใด”

8:6 คือ พวกเขาลองล่อถามพระเยซูแนวนี้ เพื่อสิมี
แนวจับผิดหาเรื่องใส่เพิ่น ส่วนพระเยซูนั่งก้มหน้า
ลง เอานิ้วมือเขียนใส่ขี้ดิน ทำท่าบ่ได้ยินเขาเว้า

8:7 แล้วบัดพวกเขาส่อถามเพิ่นหลายเข้า พระเยซู
เลยยืนขึ้นเว้าว่า “ในพวกเจ้าผู้ใดบ่มีบาปกะให้เอา
ก้อนหินดึกใส่นางนี้ก่อนหมู่โลด”

8:8 เว้าแล้ว พระเยซูนั่งก้มลง เขียนใส่ขี้ดินต่ออีก

8:9 บัดพอได้ยินเพิ่นเว้า กะแทงใจดำของพวกเขา
เขาเลยค่อยหลบหนีออกไป เทื่อละคนๆ ผู้มีอายุไป
ก่อน ลงมาจนฮอดเม็ดคู่คน เหลือแต่พระเยซูกับแม่
ญิงที่ยืนอยู่ต่อหน้าประซาซนฮั่น

8:10 บัดพอพระเยซูได้ยืนขึ้น เห็นว่าคนพวกฮั่นได้
หนีไปเม็ดแล้ว เลยเว้ากับแม่ญิงฮั่นว่า นางเอ้ย พวก
ผู้กล่าวหาใส่เจ้าฮั่นไปใสเม็ด บ่มีใผสิให้โทษเจ้าบ้อ

8:11 แม่ญิงฮั่นเว้าว่า บ่มีแล้ว นายเจ้าข้าเอ้ย พระ
เยซูบอกนางว่า คั่นจั่งซั้น เฮากะบ่มีโทษให้เจ้าคือ
กัน ไปซะ แล้วอย่าซู่มาเฮ็ดผิดบาปต่อไปอีกเด้อ

8:12 แล้วพระเยซูกะได้สอนพวกประซาซนต่ออีก
เว้าว่า “เฮาเป็นแสงสว่างให้ซาวโลก ผู้ที่ไปนำเฮาสิ
บ่ได้หลงอยู่ในความมืด แต่สิมีแสงสว่างในซีวิต”
(ให้ดู ยอห์น 1:9)

8:13 บัดนี้พวกคณะฟาริสีเว้าขึ้นว่า บัดเจ้ามาเว้า
เป็นพยานเถิงโตเจ้าเอง จั่งซั่นคำพยานของเจ้าใซ้บ่
ได้

8:14 พระเยซูเลยบอกเขาว่า แม้นว่าเฮาสิเว้าเป็น
พยานเถิงโตเฮาเอง คำพยานของเฮากะเป็นความ
สัตย์จริง ย้อนเฮาฮู้จักว่าเฮามาจากใสแล้วสิไปใส

8:15 ส่วนพวกเจ้าหนิ มักสิตัดสินตามฝ่ายเนื้อหนัง
แต่ส่วนเฮากะบ่ได้ตัดสินผู้ใด

8:16 แล้วคั่นแม่นว่าเฮาสิให้การตัดสิน การตัดสิน
ของเฮาฮั่นกะถืกต้อง ย้อนว่าเฮาบ่ได้อยู่ผู้เดียว แต่

เฮาอยู่นำพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ที่สถิตอยู่นำเฮา คือเพิ่นผู้ที่ได้ใช้เฮามาฮั้น

8:17 แล้วในกฎบัญญัติมีเขียนไว้อีกว่า คั่นมีสองคนให้การ คำพยานของเขาสองคนฮั้นกะให้ถือว่าเป็นความจริงแล้ว

8:18 ที่ว่าเฮาเป็นพยานอ้างเถิงโตเจ้าของกะแม่น แล้วพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้ที่ใช้เฮามาฮั่น เพิ่นกะเป็นพยานให้การกับเฮานำ

8:19 บัดนี้พวกเขาได้ถามพระเยซูว่า “อยู่ใสล่ะ พ่อเจ้าฮั่น” พระเยซูตอบว่า “พวกเจ้าบ่ฮู้จักเฮาดอก กับบ่ฮู้จักพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเฮา คั่นแม่นพวกเจ้าได้ฮู้จักเฮาอีหลี เจ้าต้องฮู้จักพระเจ้าผู้เป็นพ่อเฮาคือกัน”

8:20 พระเยซูได้เว้าถ้อยคำแนวหมู่นี้ตอบพวกเขาอยู่แถวคลังเงินตอนที่เพิ่นพวมสอนในวิหารฮั้น แต่บ่มีใผจับกุมเพิ่นเลย ย้อนว่ายังบ่ทันเถิงเวลาของเพิ่นที่กำหนดไว้ฮั้น

8:21 บัดนี้ พระเยซูเว้ากับพวกเขาซ้ำอีกว่า เฮาสิออกจากนี้ไป แล้วพวกเจ้าสิซอกหาเฮาอยู่ แต่สิตาย

ไปในการบาปของโตเอง ส่วนหม่องที่เฮาสิไปฮั่น พวกเจ้าไปบ่ได้เป็นอันขาด (ให้ดู ยอห์น 7:34)

8:22 บัดนี้พวกผู้นำของคนยิวเลยเว้ากันว่า “เอ้า เขาสิไปฆ่าโตเองตายซั่นบ้อ คือเห็นเขาเว้าว่า ‘หม่องที่เขาสิไปฮั่น พวกเจ้าไปบ่ได้เป็นอันขาด’”

8:23 พระเยซูเลยเว้ากับพวกเขาต่ออีกว่า “ฝ่ายพวกเจ้ามาจากข้างล่างนี้ แต่เฮามาจากเบื้องบน แล้วพวกเจ้าอยู่ฝ่ายโลกนี้ แต่เฮาบ่ได้อยู่ฝ่ายโลกนี้

8:24 จั่งซั้น เฮาได้บอกพวกเจ้าว่า พวกเจ้าสิตายไปในการบาปของโตเอง คั่นบ่ฮับเซื่อในเฮา ว่าเป็นผู้ที่พระเจ้าใช้มาฮั้น พวกเจ้าสิตายไปในการบาปของโตเอง”

8:25 แล้วพวกเขาถามพระเยซูว่า “เจ้าเด แม่นผู้ใดซั่น” พระเยซูเลยตอบว่า “กะแม่นผู้ฮั่นแล้ว ตามที่เฮาได้เว้ามาแต่ตำอิดฮั่นล่ะ”

8:26 “เฮามีหลายแนวที่สิเว้าอยู่ แล้วมีการตัดสินเถิงพวกเจ้านำ จั่งใดกะตาม ส่วนผู้เพิ่นที่ใช้เฮามา

หนิ เพิ่นเป็นผู้เที่ยงธรรมสัตย์จริง แล้วแนวที่เฮา
กล่าวให้ซาวโลกหนิ เป็นแนวที่เฮาได้ยินจากเพิ่น”

8:27 บัดนี้พวกเขาบ่เข้าใจว่า พระเยซูพวมเว้าเถิง
พระเจ้าผู้เป็นพ่อ

8:28 พระเยซูเลยเว้าอีกว่า บัดพอพวกเจ้ายกเฮาผู้
เป็นบุตรมนุษย์ขึ้นไว้ฮั่น บัดฮั่นล่ะ พวกเจ้าสิฮู้เมื่อ
ว่า เฮาหนิแม่นผู้ฮั่นอีหลีที่พระเจ้าได้ใช้มา แล้วพวก
เจ้าสิฮู้กันว่า เฮาบ่ได้เฮ็ดอีหยังตามใจมัก แต่เฮาได้
เว้าตามแนวที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้บอกได้สอนเฮามา
ฮั่น

8:29 แล้วพระเจ้าผู้เพิ่นที่ได้ใช้เฮามาฮั่น เพิ่นสถิต
อยู่นำเฮา คือพระเจ้าผู้เป็นพ่อบ่ได้ปะได้ถิ่มเฮาให้
อยู่ผู้เดียว คือเฮาเฮ็ดตามแนวที่เพิ่นพอใจอยู่ตลอด

8:30 ตอนที่พระเยซูพวมเว้าถ้อยคำอยู่หนิ ได้มี
หลายคนที่ได้ฮับเชื่อวางใจในเพิ่น

8:31 บัดนี้ พระเยซูได้เว้ากับพวกยิวที่ฮับเชื่อใน
เพิ่นฮั่นว่า คั่นพวกเจ้าดำรงอยู่ในถ้อยคำของเฮาหนิ
พวกเจ้าได้เป็นลูกศิษย์ของเฮาอีหลี

8:32 แล้วพวกเจ้าสิฮู้จักความเป็นจริง แล้วความ
จริงนี้ สิปลดปล่อยพวกเจ้าให้มีเสรีภาพเป็นไทแท้

8:33 พวกเขาคัดค้านว่า “พวกเฮาหนิได้เป็นลูก
หลานของอับราฮัมพ่อตระกูลของเฮาอยู่ดีๆ แล้วบ่
เคยเป็นทาสใช้ของใผจักเทื่อ แล้วเป็นหยังจั่งเว้าว่า
สิปลดปล่อยพวกเฮาให้มีเสรีภาพเป็นไทแท้”

8:34 พระเยซูตอบเขาว่า เฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้
ล่ะ ว่าคู่คนที่เฮ็ดความผิดบาป กะตกเป็นทาสขอ
งบาปฮั้น

8:35 ตามหลักแล้ว ทาสกะบ่ได้พักอาศัยอยู่ในวัง
ของนายตลอด มีแต่ลูกนายฮั่นล่ะที่มีสิทธิ์ ให้อยู่ใน
วังของนายตลอด

8:36 จั่งซั้น คั่นพระบุตรปลดปล่อยพวกเจ้า ผู้เป็น
ทาส ให้มีเสรีภาพ พวกเจ้าสิมีเสรีภาพอีหลี

8:37 เฮาฮู้จักว่าพวกเจ้าเป็นลูกหลานตามเชื้อสาย
ของอับราฮัมอยู่ดี แต่พวกเจ้าพยายามที่สิฆ่าเฮาย้อน
ว่า คำของเฮาบ่มีที่สถิตอยู่ในพวกเจ้าเลย

8:38 ส่วนเฮาหนิ ได้เว้าตามแต่แนวที่เฮาได้เห็น
จากพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเฮา แล้วพวกเจ้าพากัน
เลียนแบบตามแนวที่เห็นพ่อของพวกเจ้าเฮ็ด

8:39 พวกเขาตอบพระเยซูว่า “พ่อของพวกเฮาหนิ
กะคืออับราฮัมฮั่นล่ะ” แต่พระเยซูเว้าว่า “คั่นพวก
เจ้าเป็นลูกหลานของอับราฮัมอีหลี พวกเจ้าคือสิเฮ็ด
ตามการงาน แนวที่อับราฮัมได้พาเฮ็ด”

8:40 แต่ว่า บัดนี้พวกเจ้าหาโอกาสฆ่าเฮา ผู้ที่นำ
ความจริงจากพระเจ้ามาบอกให้พวกเจ้าฟัง ส่วนอับ
ราฮัมฮั่น ลาวกะบ่เคยเฮ็ดแบบนี้

8:41 “แต่พวกเจ้า กะเฮ็ดนำแนวที่พ่อของเจ้าพาเฮ็ด
ต่างหาก” แล้วพวกยิวฮั่นเว้าประชดใส่เพิ่นว่า
“พวกเฮาบ่ได้เกิดจากการล่วงประเวณีคือเจ้าดอก
แล้วพวกเฮามีพ่ออยู่ผู้เดียว แม่นพระเจ้าฮั่นล่ะ”

8:42 พระเยซูเลยบอกพวกเขาว่า “คั่นพระเจ้าได้
เป็นพ่อของพวกเจ้าอีหลี พวกเจ้าสิต้องฮักแพงเฮา
ย้อนว่าเฮาได้มาจากพระเจ้าผู้เพิ่นที่ใช้เฮามาหนิ
แล้วเฮาบ่ได้มาตามใจมักของเฮา

8:43 มันเป็นหยัง พวกเจ้าบ่เข้าใจสำเนียงเว้าของ
เฮาบ้อ หรือว่าใจพวกเจ้าบ่สามารถฮับฟังถ้อยคำ
ของเฮาได้

8:44 คือพวกเจ้ามาจากมารฮ้าย ผู้เป็นพ่อของพวก
เจ้า แล้วพวกเจ้ามักเฮ็ดตามใจมักของพ่อเจ้าฮั่น ที่
ว่ามันเป็นฆาตกรแต่ดั้งเดิมมา แล้วมันบ่เคยยืนอยู่
ในความจริงเลย ย้อนว่ามันบ่มีความสัตย์จริงในโต
มันเอง บัดมันเว้าแนวขี้ตั๋วะออกมา มันเว้าจากคลัง
ของมันเอง ย้อนว่ามันเป็นเจ้าขี้ตั๋วะ กับเป็นพ่อของ
ความขี้ตั๋วะทั้งเม็ด

8:45 แล้วที่ว่าเฮาเว้าความจริงให้พวกเจ้า เป็นเหตุ
ที่พวกเจ้าจั่งบ่ยอมเซื่อเฮา

8:46 มีผู้ใดแหน่ ในพวกเจ้าที่สามารถชี้ได้ว่าเฮามี
บาปในโตเอง แล้วคั่นเฮาบอกแต่แนวเป็นจริง เป็น
หยังพวกเจ้าจั่งบ่ยอมเซื่อเฮา

8:47 คือ ผู้ที่อยู่ฝ่ายพระเจ้า กะฮับฟังถ้อยคำของ
พระเจ้าฮั่น จั่งซั้นที่พวกเจ้าบ่ยอมฟังเฮาหนิ กะ
แสดงว่าพวกเจ้าบ่ได้อยู่ฝ่ายพระเจ้าเลย”

8:48 บัดนี้ พวกผู้นำของคนยิวตอบประชดใส่พระ
เยซูอีกว่า “ที่พวกเฮาว่าเจ้าเป็นคนสะมาเรีย กับว่ามี
ผีสิงอยู่กะถืกแล้ว แม่นบ่ล่ะ”

8:49 พระเยซูเลยตอบเขาว่า “เฮาบ่มีผีสิงดอก แต่ว่า
เฮาให้เกียรติพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเฮา แล้วพวกเจ้า
ลบหลู่เกียรติของเฮา

8:50 แล้วเฮาบ่ซอกหาเกียรติให้โตเองดอก แต่ว่ามี
อีกผู้หนึ่งที่หาเกียรติให้ แล้วตัดสินด้วยความ
ยุติธรรม

8:51 เฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ ว่า ‘ผู้ใดที่ยึด
มั่น ฮักษาคำของเฮาไว้ ผู้ฮั้นสิบ่พ้อความตายจัก
เทื่อ’”

8:52 แล้วพวกผู้นำของคนยิวกะเว้าอีกว่า “เว้าส่ำนี้
เฮากะฮู้ว่าเจ้ามีผีสิงแล้ว คืออับราฮามกับผู้เป็นปาก
เป็นเสียงกะตายไปแล้ว แล้วเจ้ากะยังมาหาว่า คนที่
ยึดมั่นในคำของเจ้าสิบ่ฮู้จักรสชาติของความตายจัก
เทื่อ

8:53 ส่ำเจ้าหนิ ใหญ่กว่าปู่อับราฮัมอีกบ้อ คือลาวได้
ตายไปแล้ว แล้วพวกผู้เป็นปากเป็นเสียงของ
พระเจ้ากะได้ตายไปเมิ็ดแล้วคือกัน เจ้าคึดว่าเจ้า
เป็นผู้ดีเด่นมาแต่ใส”

8:54 พระเยซูเลยตอบว่า “คั่นเฮาหาเกียรติให้โต
เอง เกียรติแนวฮั้นบ่มีประโยชน์หยัง แม่นพระเจ้าผู้
เป็นพ่อของเฮานี้ล่ะ ที่ให้เกียรติเฮาต่างหาก แม่นผู้
ฮั้นล่ะที่พวกเจ้าหาว่าเป็นพระเจ้า ของพวกเจ้าเอง

8:55 พวกเจ้าบ่ฮู้จักเพิ่นดอก แต่ว่าเฮาหนิฮู้จักกับ
เพิ่น แล้วคั่นเฮาสิปฏิเสธว่าเฮาบ่ฮู้จักกับเพิ่น เฮากะ
เป็นคนขี้ตั๋วะคือจั่งพวกเจ้าหนิ แต่ว่าเฮาฮู้จักเพิ่นอี
หลี แล้วกะยึดมั่นฮักษาคำของเพิ่นนำ

8:56 ปู่ทวดอับราฮามของพวกเจ้ามีความยินดีที่สิ
เห็นมื้อของเฮา ลาวได้ฮู้ได้เห็นแล้ว จั่งดีอกดีใจ
หลาย” (ให้ดู ปฐมกาล 12:1-3)

8:57 บัดนี้ พวกผู้นำของคนยิวกะเยาะเย้ยพระเยซู
ว่า “อายุเจ้ายังบ่ทันได้ฮอดห้าสิบปีซ้ำ แล้วเจ้าเคย
เห็นอับราฮัมอยู่ใส”

8:58 พระเยซูเลยเว้าว่า “เฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ ว่าก่อนที่อับราฮัมบ่ทันเกิดพู้น เฮาดำรงอยู่แล้ว”

8:59 บัดนี้พวกยิวฮั้นกะพากันจับก้อนหินขึ้นมาแล้วว่าสิดึกใส่พระเยซู แต่ว่าเพิ่นหลบโตจากพวกเขาย่างผ่านพวกเขาออกไป

ยอห์น 9 / John 9

9:1 ตอนพระเยซูพวมย่างผ่านพวกเขาไปฮั่น เพิ่นได้เห็นผู้ซายคนหนึ่ง ที่ตาบอดมาแต่เกิด

9:2 บัดนี้ลูกศิษย์ถามพระเยซูว่า อาจารย์ แม่นบาปของใผแหน่ ที่เฮ็ดให้ซายผู้นี้ตาบอดมาแต่เกิด แม่นบาปของเขาบ้อ หรือบาปของพ่อแม่เขา

9:3 พระเยซูตอบว่า ผู้นี้กับพ่อแม่ของเขาบ่ได้เฮ็ดบาปกรรมอีหยังที่เป็นเหตุดอก แต่เพื่อให้การงานอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าปรากฏผ่านทางโตของซายผู้นี้

9:4 แล้วเฮาสิต้องเฮ็ดการงานของพระเจ้า ผู้ที่ใช้เฮา
มาให้สำเร็จในยามแจ้ง ย้อนยามมืดพวมสิมา ที่สิบ่
มีใผเฮ็ดการเฮ็ดงานได้เลย

9:5 บัดยามเฮายังอยู่ในโลก เฮาเป็นความสว่างของ
ซาวโลก

9:6 พอเว้าแล้วพระเยซูกะถ่มน้ำลายลงดิน เฮ็ดพอ
เป็นก้อนดินเหนียว แล้วกะเอาน้ำลายผสมดินฮั่น
ทาใส่ตาของซายผู้ฮั่น

9:7 แล้วบอกเขาว่า ให้ไปล้างตาในสระสีโลอัมเด้อ
(“สระสีโลอัม” แปลว่า ซึ่งถืกใช้ไป) เขาจั่งไปล้าง
ออก แล้วกลับมาเห็นฮุ่งได้แล้ว

9:8 บัดนี้ ไทบ้านกับคนอื่นๆ ที่เคยเห็นคนตาบอดผู้
นี้มาก่อน จั่งถามกันว่า “เอ้า ผู้นี้บ่แม่นคนตาบอด
ฮั่นซั่นบ้อ ที่เคยนั่งขอทาน”

9:9 ผู้ลางคนกะว่า “เออ แม่นผู้นี้ล่ะ” อีกผู้ลางคนกะ
ว่า “ผู้นี้หน้าตาคือกันซื่อๆ” แต่ซายผู้ฮั่นบอกว่า
“ข้อยหนิ แม่นผู้ฮั่นล่ะ”

9:10 บัดนี้ พวกเขาสอบถามคนฮั้นว่า “เฮ็ดจั่งใดตาเจ้าจั่งเซาบอดเห็นฮุ่งได้”

9:11 คนตาบอดเลยบอกว่า “มีคนซื่อว่าเยซูได้เอาดินเหนียวมาทาตาข้อย แล้วกะบอกข้อยว่า ‘ให้ไปล้างตาในสระสีโลอัม’ ข้อยเลยไปล้างออก แล้วจั่งเห็นฮุ่งได้”

9:12 พวกคนฮั้นกะถามว่า “เพิ่นอยู่ใส” ซายผู้ฮั้นตอบว่า “ข้อยกะบ่ฮู้จัก”

9:13 พวกเขาได้พาซายผู้ที่เคยตาบอดฮั่นไปหาพวกคณะฟาริสี

9:14 มื้อที่พระเยซูได้เฮ็ดดินเหนียวป๋วคนตาบอดฮั่น พอดีแม่นวันสะบาโต มื้อหยุดพักงานของพวกยิว

9:15 บัดนี้ พวกคณะฟาริสีได้ถามซายผู้ฮั่นซ้ำอีกเถิงเหตุที่ตาของเขาเซาบอดเห็นฮุ่งได้ ซายผู้ฮั้นเลยเว้าให้เขาฟังว่า “เพิ่นกะเอาดินเหนียวมาทาตาข้อย พอข้อยไปล้างออกแล้ว ข้อยกะเห็นฮุ่งโลด”

9:16 แล้วฟาริสีผู้ลางคนกะเลยเว้าว่า “ผู้ฮั่นบ่ได้มา
จากพระเจ้าดอก ย้อนว่าเขาบ่ฮักษาวันสะบาโต มื้อ
หยุดพักงานของเฮาไว้” อีกผู้ลางคนกะคัดค้านว่า
“คนบาปสิสามารถเฮ็ดเครื่องหมายอันสำคัญขนาดนี้
ได้จั่งใด” กะเลยเกิดการขัดแย้งกันระหว่างพวก
คณะฟาริสีในเรื่องนี้

9:17 พวกเขากะเลยถามซายผู้ที่เคยตาบอดฮั่นว่า
“เจ้าว่าจั่งใด เรื่องผู้ฮั่น ที่ว่าเขาปัวตาของเจ้าเซา
บอดเห็นฮุ่งได้” ซายผู้ฮั่นกะตอบว่า “เพิ่นต้องเป็นผู้
เป็นปากเป็นเสียงของพระเจ้า”

9:18 แต่ว่าบัดนี้พวกหัวหน้ายิวบ่ยอมเซื่อซายผู้ฮั่น
ที่ว่าเคยตาบอดมาแต่เกิดแล้วกลับมาเห็นฮุ่งได้ พวก
เขากะเลยเอิ้นพ่อแม่ของซายผู้ที่เคยตาบอดแล้วเห็น
ฮุ่งได้ฮั่นมา

9:19 แล้วพวกเขาจั่งถามพ่อแม่ฮั่นว่า “แม่นผู้นี้บ้อ
ลูกซายของเจ้าฮั่น ที่เจ้าว่าตาบอดมาแต่เกิด บัดนี้
เขาเห็นฮุ่งได้แนวใดซั่น”

9:20 พ่อแม่ของซายผู้ฮั้นกะเลยตอบพวกเขาว่า
“เอ้อ แม่นผู้นี้ล่ะ ลูกซายของผู้ข้า แล้วผู้ข้ากะฮู้อยู่ว่า
เขาตาบอดมาแต่เกิดอีหลี”

9:21 “แต่ว่าการที่เขาเห็นฮุ่งได้แล้วฮั้น ผู้ข้ากะบ่ฮู้ว่า
มันเป็นไปได้แนวใด กับบ่ฮู้จักว่า แม่นใผปัวตาของ
เขาให้เห็นฮุ่งได้ เขากะเป็นผู้ใหญ่แล้ว ให้ถามเขา
เบิ่งดู เขาสิบอกเอง”

9:22 พ่อแม่ของเขาได้เว้าไว้จั่งซั้น ย้อนว่าหย้านพ
วกหัวหน้าคนยิว ที่ว่าพวกยิวฮั่นได้ตกลงกันไว้แล้ว
ว่า คั่นผู้ใดฮับปากว่าพระเยซูเป็นพระคริสต์พระผู้
โปรดฮั่น กะสิถืกตัดออกจากสโมสรศาลาธรรม

9:23 เป็นย้อนเหตุนี้ล่ะ ที่พ่อแม่จั่งได้เว้าว่า “เขา
เป็นผู้ใหญ่แล้ว ให้ถามเขาเอาเอง”

9:24 บัดนี้ พวกหัวหน้าคนยิวกะเลยเอิ้นให้ซายผู้ที่
เคยตาบอดให้มาอีก แล้วบอกเขาว่า “เจ้าต้องให้
เกียรติพระเจ้าเด้อ แต่ส่วนผู้ฮั้น เฮาฮู้จักว่าเขาเป็น
คนบาปซื่อๆ”

9:25 ชายผู้ฮั้นกะเลยตอบว่า “เพิ่นผู้นี้เป็นบาปหรือ
บ่เป็น ข้อยกะบ่จักนำเขา แต่ข้อยฮู้จักว่า ข้อยเคย
ตาบอดมาก่อน แล้วบัดนี้ข้อยเห็นฮุ่งได้แล้ว”

9:26 แล้วพวกหัวหน้ายิวได้ถามเขาซ้ำอีกว่า “ผู้ฮั้น
ได้เฮ็ดหยังให้เจ้าแหน่ เขาปั๋วตาเจ้าได้แนวใดเถิง
เห็นฮุ่งได้”

9:27 คนฮั้นตอบว่า “เอ้า ข้อยได้บอกพวกเจ้ามา
แล้ว กะยังบ่ฟัง เป็นหยังคืออยากฟังอีก พวกเจ้าคื
ดอยากสิเข้าเป็นลูกศิษย์ของเพิ่นนำซั่นบ้อ”

9:28 บัดนี้ พวกหัวหน้ายิวจั่งเว้าใส่ซายฮั้นว่า “เจ้า
หนิล่ะ เป็นลูกศิษย์ของเขา ฝ่ายพวกเฮากะเป็นลูก
ศิษย์ของโมเสส

9:29 ส่วนโมเสสหนิ พวกเฮากะฮู้ดีว่า พระเจ้าได้
เว้ากับลาวอีหลี แต่ฝ่ายคนฮั้น เฮาบ่ฮู้จักว่า เขามา
แต่ใส”

9:30 ซายผู้ฮั้นกะเลยตอบพวกเขาว่า “เอ้า แปลกใจ
เป็นตางึดแท้ ที่ว่าพวกเจ้ายังบ่ฮับฮู้ในเพิ่น ว่าเพิ่

นมาแต่ใส ขนาดตาของข้อยเพิ่นกะยังปัวให้เห็นฮุ่ง
ได้

9:31 คนเฮาฮู้กันดีว่า พระเจ้าบ่ได้ฮับฟังคนบาป
ดอก แต่ส่วนผู้ใดที่เคารพยำเกรงกับเฮ็ดตามจุด
ประสงค์ของพระเจ้า เพิ่นกะสิฮับฟังเขา

9:32 คือ ตั้งแต่เริ่มแรกของโลกมา บ่เคยได้ยินว่า
มีใผสามารถปัวคนที่ตาบอดมาแต่เกิด ให้เห็นฮุ่งได้

9:33 คั่นแม่นคนผู้นี้บ่ได้มาจากพระเจ้า คือสิบ่สามา
รถเฮ็ดหยังได้ดอก”

9:34 แล้วพวกหัวหน้ายิวกะเว้าใส่ซายผู้ฮั้นว่า “ฮ่วย
ขนาดมึงหนิเป็นคนขี้บาปมาแต่เกิด บัดนี้สิมาสอน
พวกอาจารย์เฮาหนิซั่นบ้อ” พอเว้าแล้วพวกหัวหน้า
ยิวกะเลยไล่เขา ตัดออกจากสมาซิกศาลาธรรม

9:35 พอพระเยซูได้ยินว่า พวกหัวหน้ายิวได้ไล่ซาย
ผู้ฮั้นออกจากสมาซิกศาลาธรรม เพิ่นกะเลยไปหา
เขา แล้วถามว่า “เจ้าเชื่อในเรื่องพระบุตรของ
พระเจ้าบ่”

9:36 ซายผู้ฮั้นกะเว้าว่า “เอ้อ ผู้ฮั้นแม่นใผ ซ่อย
บอกมานายเจ้าข้าเอ้ย เพื่อข้อยสิได้ฮับเซื่อในเพิ่น
นำ”

9:37 พระเยซูกะเลยบอกเขาว่า “เจ้าเคยเห็นผู้ฮั้น
แล้ว คือแม่นผู้ฮั้นล่ะ ที่พวมเว้านำเจ้าอยู่เดี๋ยวหนิ”

9:38 ซายผู้ฮั้นเว้าว่า “นายผู้ข้าเอ้ย ผู้ข้าเซื่อ” แล้ว
เขาได้คุกเข่าลงกราบนมัสการพระเยซู

9:39 แล้วพระเยซูเว้าว่า “ส่วนเฮาได้มาในโลกนี้
ย้อนการพิพากษาตัดสิน เพื่อคนที่บ่ฮู้บ่เห็น สิได้
เห็น กับเพื่อคนที่ได้ฮู้ได้เห็น สิกลับเป็นคนตาบอด”

9:40 บัดนี้ พวกคณะฟาริสีผู้ลางคนที่อยู่กับพระเยซู
ฮั่น พอได้ยินเพิ่นเว้าถ้อยคำฮั้น กะถามเพิ่นว่า “เอ้า
หมายความว่า พวกเฮากะตาบอดคือกันซั่นบ้อ”

9:41 พระเยซูตอบเขาว่า “คั่นพวกเจ้าตาบอดอีหลี
เจ้ากะบ่เป็นบาปดอก แต่บัดพวกเจ้าเว้าว่า ‘พวกเฮา
เห็นฮู้เรื่องดีแล้ว’ จั่งซั้นบาปของพวกเจ้ากะยังคง
อยู่”

ยอห์น 10 / John 10

10:1 พระเยซูเว้าว่า “เฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ
ว่า คนที่บ่ได้เข้าไปในคอกแกะทางประตู แต่ว่าได้
ปีนเข้าไปทางอื่นๆ คนแบบฮั้นแม่นขโมยกับโจร
ผู้ร้าย

10:2 แต่ส่วนผู้เข้าไปทางประตู กะแม่นผู้เลี้ยงของ
แกะฮั้นล่ะ

10:3 แล้วยามผู้เฝ้าประตูกะสิเปิดให้ลาว แล้วส่วน
แกะฮั้น กะได้ฟังเสียงเว้าของลาว แล้วผู้เลี้ยงแกะกะ
สิเอิ้นแกะของลาวตามซื่อของมัน แล้วนำแกะออก
จากคอกฮั้นไป

10:4 แล้วบัดออกมาจากคอกฮั่น ผู้เลี้ยงออกมาก่อน
แล้วแกะตามหลังลาวมา ย้อนว่ามันฮู้จักเสียงของ
เจ้าของ

10:5 แต่มันสิบ่ยอมไปนำคนแปลกหน้าเลย แต่สิ
แล่นหนีจากผู้ฮั้น ย้อนมันบ่ฮู้จักเสียงของผู้แปลก
หน้าฮั้น”

10:6 พระเยซูได้เว้าเรื่องเปรียบเทียบนี้ให้พวกเขาฟัง แต่ว่าพวกเขาบ่เข้าใจในคำที่เพิ่นเว้าเลย

10:7 แล้วพระเยซูได้เว้าให้เขาว่า “เฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ ว่าเฮานี้ล่ะ เปรียบเป็นประตูของคอกแกะฮั้นเอง”

10:8 ส่วนผู้คนที่เคยมาก่อนเฮา กะแม่นขโมยกับโจรเม็ด แต่พวกแกะบ่ได้ฟังเสียงของเขาดอก

10:9 เฮาหนิล่ะเป็นประตูฮั้น คั่นผู้ใดเข้ามาทางเฮา ผู้ฮั้นกะสิรอดพ้นจากบาปของเขา แล้วเขาสิไปมาอย่างปลอดภัย แล้วสิพ้อแนวอยู่แนวกิน

10:10 ส่วนพวกขโมยฮั้น เข้ามากะเพื่อสิลักสิฆ่าเอาซื่อๆ แต่ส่วนเฮาหนิ มาเพื่อคนสิได้มีซีวิต แล้วได้ซีวิตอย่างสมบูรณ์แบบ

10:11 เฮาหนิเป็นผู้เลี้ยงที่ดี แล้วผู้เลี้ยงที่ดียินดีสละซีวิตเพื่อแกะของโต

10:12 แต่ส่วนผู้รับจ้าง ซึ่งบ่แม่นผู้เลี้ยงฮั้น กับบ่แม่นเจ้าของแกะ บัดเห็นหมาป่ามา เขากะปะถิ่มแกะ

หนีไป แล้วหมาป่าฮั่นกะเข้าไปไล่กัดเอาแกะ ให้
แตกกระจายไปเมิ้ด

10:13 ลูกจ้างแล่นหนีย้อนว่าเป็นลูกจ้างซื่อๆ บ่ได้
สนใจในแกะดอก

10:14 เฮาหนิเป็นผู้เลี้ยงที่ดีฮั้น เฮาฮู้จักแกะของเฮา
แล้วแกะของเฮากะฮู้จักเฮา

10:15 พระเจ้าผู้เป็นพ่อฮู้จักเฮาดีส่ำใด เฮากะฮู้จัก
เพิ่นดีส่ำฮั่นคือกัน แล้วเฮายอมสละซีวิตเพื่อแกะ
ของเฮา

10:16 แล้วเฮามีฝูงแกะคอกอื่นๆ อีกที่บ่ได้อยู่ใน
คอกนี้ ส่วนฝูงแกะอื่นๆ ฮั้น เฮาสิต้องเอามันมา
แล้วมันสิฟังเสียงของเฮา เพื่อในที่สุดสิมีแต่ฝูงเดียว
แล้วมีผู้เลี้ยงแต่ผู้เดียว (ให้ดู วิวรณ์ 5:9)

10:17 จั่งซั้น พระเจ้าผู้เป็นพ่อของเฮา กะฮักแพง
เฮาหลาย ย้อนว่าเฮาวางซีวิตของเฮาลง เพื่อเฮาสิฮับ
ซีวิตของเฮาคืนมาอีก

10:18 แล้วบ่มีใผยึดเอาซีวิตจากเฮาไปดอก แต่ว่า
เฮายอมสละโดยใจสมัครของเฮาเอง คือเฮามีสิทธิ์ที่
สิวางลงเอง แล้วกะมีสิทธิ์ที่สิเอาคืนมาอีกได้ คำสั่งนี้
เฮาได้ฮับจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อเฮา

10:19 จั่งซั้น ได้เกิดมีการขัดแย้งกันระหว่างพวก
คนยิวอีก ย้อนถ้อยคำของพระเยซูที่เพิ่นเว้ามาหนิ

10:20 แล้วมีหลายคนเว้าว่า “ผู้นี้ถืกผีเข้าแล้ว ไป
ฟังเขาเฮ็ดหยัง”

10:21 ส่วนอีกผู้ลางคนกะเว้าว่า “เอ้า คนถืกผีเข้า สิ
บ่เว้าถ้อยคำแบบนี้ดอก ส่ำผีมันสิสามารถปัวคน
ตาบอดให้เห็นฮุ่งได้บ้อ”

10:22 ตอนฮั้นเป็นยามหนาว มีงานเลี้ยงฉลองครบ
รอบการมอบถวายวิหารอยู่เมืองเยรูซาเล็ม

10:23 แล้วบัดพระเยซูพวมย่างไปอยู่ในบริเวณ
วิหารอยู่ทางเดินระเบียงซาโลมอน

10:24 บัดนี้ พวกคนยิวมาฮ้อมล้อมถามเพิ่นว่า
“นายสิปล่อยพวกผู้ข้าไว้อยู่ในความสงสัยโดนปาน

ใด คั่นนายเป็นพระคริสต์พระผู้โปรดอีหลีฮั่น กะให้บอกพวกเฮามาให้มันคักแน่”

10:25 พระเยซูเลยตอบพวกเขาว่า “ขนาดเฮาเคยบอกพวกเจ้ามาหลายเทื่อแล้ว เจ้ากะยังบ่เชื่อเลย การงานแนวที่เฮาเฮ็ดหนิ กะเฮ็ดแต่ในนามของพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเฮา แล้วการงานฮั้นล่ะ กะเป็นหลักฐานพยานยืนยันเถิงโตเฮาแล้ว”

10:26 “แต่ว่าเหตุที่พวกเจ้าบ่เชื่อหนิ ย้อนว่าพวกเจ้าบ่แม่นแกะของเฮาดอก”

10:27 “คือแกะของเฮายอมฟังเสียงของเฮา เฮาฮู้จักแกะของเฮา แล้วแกะของเฮาฮั้นกะติดตามเฮามา”

10:28 “แล้วเฮาให้ซีวิตนิรันดร์กับเขา เขาจั่งสิบ่ตายพินาศไปจักเทื่อ แล้วบ่มีใผสิสามารถแย่งซิงเขาออกจากมือของเฮาไป”

10:29 “ยิ่งกว่าฮั้นอีก พระเจ้าผู้เป็นพ่อของเฮา ผู้เพิ่นที่ได้มอบแกะไว้ให้กับเฮา เพิ่นเป็นใหญ่กว่าเมิ้ดคู่อันคู่แนว แล้วแฮงบ่มีใผสามารถแย่งซิงเอาเขาออกจากมือของเพิ่นเลย”

10:30 “แล้วเฮากับพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ฮ่วมกันเป็นอัน
หนึ่งอันเดียวกัน”

10:31 บัดนี้ พวกคนยิวพากันจับก้อนหินขึ้นมาอีก
ว่าสิดึกใส่เพิ่น

10:32 แต่พระเยซูบอกเขาว่า “เฮาได้แสดงการดี
หลายอันหลายแนวมาจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อเฮาให้
พวกเจ้าเห็น แล้วแม่นการดีอันใดในแนวหมู่นี้แหน่
ที่เป็นเหตุให้พวกเจ้าคึดอยากสิเอาหินดึกใส่เฮา”

10:33 พวกคนยิวตอบมาว่า “บ่แม่นเฮาอยากดึก
ก้อนหินใส่เจ้า ย้อนการดีของเจ้าได้เฮ็ดดอก แต่ว่า
ย้อนการที่เจ้าลบหลู่ทำลายพระนามของพระเจ้า
แล้วย้อนว่าเจ้าเพียงแต่เป็นคนธรรมดา ได้ยกโตขึ้น
ให้เท่าเทียมพระเจ้า”

10:34 พระเยซูตอบว่า “บ่แม่นบ้อ ที่ว่ามีคำของ
พระเจ้าเขียนไว้ในบทบัญญัติของพวกเจ้าที่เพิ่นบ
อกว่า ‘พวกเจ้ากะเป็นคือพระคือเจ้า’” (ให้ดู สดุดี
82:6)

10:35 “คั่นว่า พระเจ้าได้เอิ้นผู้ที่ฮับมอบพระคำของเพิ่นว่า ‘เป็นคือพระคือเจ้า’ (แล้วสิฝ่าฝืนพระคำบ่ได้เลย)”

10:36 “คั่นบ่ซั้น คั่นเฮาเป็นผู้ฮั้นที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้เลือกสรรไว้เฉพาะงานนี้ แล้วได้ใช้เฮาเข้ามาในโลก เป็นหยังพวกเจ้าจั่งเว้าใส่เฮาว่า ‘เจ้าได้ลบหลู่ทำลายพระนามของพระเจ้า’ ย้อนเฮาได้เว้าว่า เฮาเป็นพระบุตรของพระเจ้า แนวฮั้นบ้อ”

10:37 คั่นเฮาบ่ได้เฮ็ดการงานของพระเจ้าผู้เป็นพ่อเฮา บ่ต้องเซื่อเฮาเด้อ

10:38 แต่บัดนี้ คั่นเฮาเฮ็ดการงานของพระเจ้าอีหลีเถิงแม้นว่าพวกเจ้าบ่ยอมเซื่อเฮากะอย่า กะให้เซื่อในผลงานที่เฮาได้เฮ็ดแล้วฮั่น ซึ่งพิสูจน์ว่า พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้สถิตอยู่ในเฮา แล้วเฮากะอยู่ในเพิ่นนำ

10:39 จั่งซั้น พวกหัวหน้าคนยิวจั่งได้พยายามจับพระเยซูอีก แต่เพิ่นได้พ้นจากมือของเขาไป

10:40 แล้วเพิ่นออกไป ข้ามแม่น้ำจอร์แดนเลยไป
อีก ไปหาหม่องที่โยฮันเริ่มให้การฮับการจุ่มน้ำ แล้ว
กะไปพักอยู่ฮั่น

10:41 แล้วมีหลายคนได้ออกมาหาเพิ่น เว้ากันว่า
“โยฮัน ผู้ให้จุ่มน้ำฮั่น บ่เคยเฮ็ดเครื่องหมายอัน
สำคัญอีหยังดอก แต่ว่าคู่อันคู่แนวที่ลาวได้เว้าเถิง
ซายผู้นี้ กะแม่นความจริงของลาวเมิ้ด”

10:42 แล้วมีหลายคนที่ได้ฮับเชื่อ วางใจในพระเยซู
อยู่หม่องฮั่น

ยอห์น 11 / John 11

11:1 บัดนี้ ได้มีซายผู้หนึ่งที่ป่วยซื่อว่า ลาซารัสซาว
เบธานี แม่นบ้านเดียวกันกับนางมารีย์ กับเอื้อยลาว
ซื่อว่า มารธา

11:2 (แม่นมารีย์ผู้นี้ล่ะ ในอนาคตที่ได้เอาน้ำมัน
หอมเทลูบใส่เท้าพระเยซู แล้วใช้ผมเจ้าของเช็ดเอา
แม่นลาซารัส น้องชายของนางฮั้น ซึ่งป่วยอยู่)

11:3 บัดนี้ สองเอื้อยน้องฮั่นกะใช้คนให้ไปบอกพระ
เยซูว่า นายเจ้าข้าเอ้ย นี่แน่ะ หมู่ฮักแพงของอาจารย์
ป่วยหนัก อยู่เดี๋ยวหนิ

11:4 พอพระเยซูได้ยินจั่งซั้นเลยเว้าว่า “อาการป่วย
นี้บ่เถิงตาย เพียงแต่เฉลิมพระเกียรติพระเจ้า เพื่อ
พระบุตรของพระเจ้าเฮาหนิสิได้ฮับพระเกียรติ โดย
เหตุการณ์นี้”

11:5 คือ พระเยซูได้ฮักแพงสามพี่น้องนี้หลาย คือ
มารธากับน้องสาวกับลาซารัสผู้เป็นน้องชาย

11:6 บัดนี้ พอพระเยซูได้ยินว่าลาซารัสป่วยหนัก เพิ่
นกะได้ตัดสินใจที่สิถ้าอีกสองมื้อจั่งสิไปหา

11:7 แล้วหลังจากสองมื้อฮั้น เพิ่นกะซวนลูกศิษย์ว่า
“ให้พวกเฮาพากันกลับไปแคว้นยูเดียอีกเถอะ”

11:8 พวกลูกศิษย์เว้ากับเพิ่นว่า “อาจารย์ เอ้ย มัน
ยังบ่ทันโดนปานใดที่พวกหัวหน้ายิวได้หาโอกาส
เอาหินดึกใส่อาจารย์ แล้วอาจารย์ยังสิกลับไปอีกอยู่
บ้อ”

11:9 พระเยซูตอบว่า “แต่ละมื้อหนิมีอยู่สิบสองซั่ว
โมงบ่แม่นบ้อ คั่นผู้ใดย่างอยู่ในความฮุ่งแจ้งยามก
ลางเว็นฮั้น เขาสิบ่ได้เตะสะดุด ย้อนเขาเห็นความฮุ่ง
แจ้งทางโลกนี้

11:10 แต่ว่า คั่นผู้ใดย่างอยู่ในความมืดยามกลาง
คืน เขากะสิเตะสะดุดโลด ย้อนความฮุ่งแจ้งฮั้นบ่ได้
อยู่ในโตเขาเลย”

11:11 หลังจากเพิ่นเว้าแนวหมู่นี้แล้ว พระเยซูได้
เว้ากับเขาว่า “ลาซารัส หมู่ของพวกเฮาพวมนอน
หลับอยู่ แต่บ่เป็นหยัง เฮาสิออกไปหาเพื่อสิปลุก
ลาว”

11:12 พวกลูกศิษย์เลยเว้าว่า อาจารย์เอ้ย คั่นลาว
นอนหลับอยู่ลาวคือสิมีแฮงขึ้น แล้วสิได้เซาไว

11:13 แต่ว่า พระเยซูเว้าเถิงการตายของลาซารัส แต่ลูกศิษย์เข้าใจว่า เพิ่นเว้าเถิงการพักผ่อนนอนหลับซื่อๆ

11:14 บัดนี้ พระเยซูเว้าชัดเจนกับพวกเขาว่า "ลาซารัสตายไปแล้ว"

11:15 "แล้วเฮากะดีใจที่ว่าเฮาบ่ได้อยู่ฮั่นนำ ย้อนเห็นแก่พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าสิได้มีความเชื่อมั่นในโตเฮา จั่งใดกะตาม ให้พวกเฮาออกไปหาลาวเถอะ"

11:16 บัดนี้โธมัส (ที่คนเอิ้นกันว่า "แฝด") ได้เว้ากับหมู่ลูกศิษย์ฮั่นว่า "ให้เฮาไปกับอาจารย์ของเฮาเถอะ เพื่อพวกเฮาสิได้สละชีวิตตายพร้อมกับเพิ่น"

11:17 บัดพอพระเยซูไปฮอดหมู่บ้านเบธานี ปรากฏว่าโตลาซารัสอยู่ในถ้ำ เมี้ยนศพลาวได้สี่มื้อแล้ว

11:18 บัดนี้ หมู่บ้านเบธานีฮั่น ห่างจากเมืองเยรูซาเล็ม ประมาณสามกิโล

11:19 แล้วมีพวกซาวยิวหลายคนได้มาโฮมกันกับ
มารธากับมารีย์ เพื่อปลอบอกปลอบใจเขาเรื่องการ
ตายของน้องซายเขา

11:20 พอมารธาได้ยินว่าพระเยซูพวมสิมาฮอด เขา
ได้ออกไปต้อนรับเพิ่น แต่ส่วนมารีย์ ได้นั่งอยู่ใน
เฮือน

11:21 บัดนี้ มารธาเว้ากับพระเยซูว่า “คั่นนายผู้ข้า
ได้อยู่นี้ น้องซายของผู้ข้าคือสิบ่ตายดอก”

11:22 แต่ว่า ฮอดขนาดนี้แล้ว ผู้ข้ากะยังฮู้อยู่ว่า “คู่
อันคู่แนวที่นายผู้ข้าวอนขอต่อพระเจ้าๆ กะสิให้
นาย”

11:23 พระเยซูบอกกับนางว่า “น้องซายของเจ้าสิ
เป็นขึ้นมามีซีวิตต่ออีก”

11:24 มารธาเว้านำเพิ่นว่า “เออ ผู้ข้าฮู้จักแล้วว่า
ลาวสิเป็นขึ้นมา มีซีวิตต่ออีกในมื้อสุดท้ายพู้น”

11:25 พระเยซูเลยบอกนางว่า “เฮาหนิล่ะ เป็นเหตุ
ให้ผู้คนเป็นขึ้นมาจากตาย กับเป็นเหตุให้มีซีวิต ผู้ที่

ฮับเชื่อวางใจในเฮา แม้แต่สิตายแล้วกะตาม ผู้ฮั้นสิ
มีชีวิตต่อไปอีก

11:26 แล้วผู้ใดที่มีชีวิตแล้วได้วางใจในเฮา ผู้ฮั้นสิ
บ่ตายเลย นางเชื่อมั่นในถ้อยคำนี้บ่”

11:27 นางตอบเพิ่นว่า “เออ นายเจ้าข้าเอ้ย ผู้ข้ามี
ความเชื่อว่า นายเป็นพระคริสต์พระผู้โปรด ผู้ที่เป็น
พระบุตรของพระเจ้าที่ได้เข้ามาในโลกฮั่นล่ะ”

11:28 พอมารธาเว้าจั่งซั้นแล้ว กะได้กลับไปคุยกัน
กับมารีย์เป็นการส่วนโตว่า “อาจารย์มาฮอดแล้ว
แล้วพวมเอิ้นน้องอยู่”

11:29 พอมารีย์ได้ยินจั่งซั้น กะฟ้าวลุกขึ้นออกไปหา
เพิ่น

11:30 บัดนี้พระเยซูบ่ทันได้เข้าไปในหมู่บ้าน แต่ยัง
อยู่หม่องที่มารธาได้ออกมาต้อนฮับเพิ่นฮั่น

11:31 ตอนฮั้น พวกชาวยิวที่อยู่ในเฮือนกับมารีย์
พวมปลอบอกปลอบใจเขาอยู่ พอได้เห็นมารีย์ฟ้าว

ลุกขึ้นออกไปไวๆ กะพากันออกไปตามเขา เว้ากันว่า “มารีย์สิไปฮ้องไห้อยู่ถ้ำฮั่น”

11:32 แล้วบัดพอมารีย์ไปฮอดหม่องที่พระเยซูยืนอยู่ พอเห็นเพิ่นแล้วกะกราบเท้าไหว้วอนเพิ่นว่า “นายเจ้าข้าเอ้ย คั่นนายอยู่นี้ น้องซายของผู้ข้าคือสิบ่ตายดอก”

11:33 บัดนี้ พอพระเยซูได้เห็นนางออกมาพวมฮ้องไห้อยู่ พร้อมกับพวกซาวยิวฮั่น พวมฮ้องไห้ออกมานำกัน เพิ่นกะคร่ำครวญเป็นทุกข์ในใจนำ

11:34 พระเยซูเลยถามว่า ได้เอาศพของลาวไปเมี้ยนไว้อยู่ใส พวกเขาบอกเพิ่นว่า นายเจ้าข้าเอ้ย เซิญมาเบิ่ง อยู่พี้เด้อ

11:35 บัดนี้ พระเยซูกะฮ้องไห้

11:36 พวกซาวยิวเลยเว้ากันว่า “นี้แน่ะ เพิ่นได้ฮักแพงลาวหลายส่ำใด”

11:37 แล้วมีผู้ลางคนเว้าว่า “คือซายผู้นี้ที่สามารถ
ปัวคนตาบอดกลับมาเห็นฮุ่งได้ สิบ่สามารถซ่อยคน
ผู้นี้ บ่ให้ตายได้บ้อ”

11:38 บัดนี้ พระเยซู กะยังคร่ำครวญในใจอยู่ ได้
ขึ้นไปเถิงอุโมงค์ฮั่น ซึ่งเป็นถ้ำที่มีแผ่นหินวาง
ปิดปากไว้

11:39 พระเยซูบอกว่า “ให้ยกย้ายแผ่นหินนี้ออกไป
เด้อ” บัดนี้ มารธาเอื้อยของผู้ตายเว้าขึ้นว่า “นายเจ้า
ข้าเอ้ย คือสิมีกลิ่นเหม็นแล้วปานหนิ คือลาวได้ตาย
ไปสี่มื้อแล้ว”

11:40 พระเยซูบอกนางฮั่นว่า “เฮาบอกเจ้าไว้แล้วบ่
แม่นบ้อ ว่าคั่นเจ้าได้เชื่อวางใจ เจ้าสิได้เห็นพระสิริ
อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า”

11:41 บัดนี้พวกเขาเลยพากันยกย้ายแผ่นหินออก
จากหม่องที่เมี้ยนศพผู้ตายไว้ฮั้น แล้วพระเยซูได้
แหงนหน้าขึ้นเว้าว่า “โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อเอ้ย ผู้ข้า
ขอบคุณพ่อ ที่พ่อได้ยินได้ฟังผู้ข้าอยู่หนิ

11:42 แล้วผู้ข้าฮู้อยู่ว่า พ่อได้ยินได้ฟังผู้ข้าอยู่ตลอด
แต่ผู้ข้าได้เว้าออกเสียงจั่งซี้ เพื่อคนที่ยืนอยู่ฮ้อมล้
อมหนิ สิได้เชื่อมั่นว่าพ่อได้ใช้ผู้ข้ามาอีหลี”

11:43 บัดพอพระเยซูเว้าแนวนี้แล้ว เพิ่นได้เว้าเสียง
ดังฮ้องเข้าไปในถ้ำว่า ลาซารัสเอ้ย ให้ออกมาเด้อ

11:44 แล้ว ลาซารัสผู้ตายฮั่น กะออกมา มือกับตีน
กะมีผ้าพันมัดอยู่ หน้าตากะมีผ้าพันไว้คือกัน พระ
เยซูบอกคนอยู่ฮั่นว่า “ให้แก้ผ้าพันออก แล้วปล่อย
ลาวให้ไปเถอะ”

11:45 บัดนี้ พวกซาวยิวหลายคนที่ได้มาหามารีย์
แล้วได้เห็นการอัศจรรย์แนวที่พระเยซูได้เฮ็ดฮั่น
เลยเกิดมีความเชื่อวางใจในเพิ่น

11:46 แต่ว่า ส่วนผู้ลางคนได้ออกไปหาพวกคณะ
ฟาริสี แล้วได้เว้าปันพวกเขาฟังเถิงแนวที่พระเยซู
ได้เฮ็ด

11:47 บัดนี้ พวกหัวหน้านำเครื่องถวายกับพวก
คณะฟาริสี กะได้ฮ่วมประชุมสมาชิกสภาของพวกยิว

ปรึกษากันว่า “พวกเฮาสิเฮ็ดจั่งใดดีหนอ คือผู้นี้เฮ็ด
เครื่องหมายอันสำคัญหลายอันหลายแนวอยู่เด้

11:48 คั่นพวกเฮาปล่อยเขาไว้จั่งซี้ จักหน่อยเม็ดคู่
คนกะสิหลั่งกันไปเชื่อถือในโตเขา แล้วดีบ่ดีพวก
โรมฮั่น สิมายึดเอาสถานที่ พร้อมทั้งประเทศของเฮา
ให้เม็ดไป”

11:49 แล้วมีคนหนึ่งในพวกเขาซื่อ คายาฟาส ผู้นี้
ในฐานะที่ว่าเป็นหัวหน้านำเครื่องถวายประจำปีฮั่น
เขาได้เว้าในที่ประชุมว่า “พวกเจ้าบ่ฮู้จักอีหยังเลย
ซั้นบ้อ

11:50 คือบ่พิจารณาเบิ่งแหน่ มันพอกระเทินแล้ว สิ
ต้องให้คนผู้หนึ่งตายแทนประชาชนเฮาทั้งหลาย สิดี
กว่าปล่อยให้ซาติของเฮาฉิบหายวายวอดไปเม็ดเด้”

11:51 เหตุที่คายาฟาสได้เว้าจั่งซี้ กะบ่แม่นเว้าตาม
แนวความคึดของเขาเอง แต่ในฐานะว่า ลาวเป็น
หัวหน้านำเครื่องถวายประจำปีฮั่น พระเจ้าได้ใซ้ลาว
ให้เว้าเป็นคำทำนาย เล็งเถิงโตพระเยซูที่ว่า เพิ่นสิ
ตายเพื่อกอบกู้ซนซาติยิวทั้งหลาย

11:52 แล้วบ่แม่นตายเพื่อแต่ซนซาติยิวท่อฮั้น แต่
เพื่อสิตุ้มโฮมลูกๆ คนของพระเจ้า ที่กระจัดกระจาย
ออกไปฮั้นให้มาโฮมกัน

11:53 ตั้งแต่มื้อฮั้นมา พวกหัวหน้าคนยิว กะได้
วางแผนสิจัดการฆ่าพระเยซูให้ได้

11:54 จั่งซั้น พระเยซูกะบ่ได้ไปใสมาใสอยู่ในพวก
ยิวอย่างเปิดเผยอีกต่อไป แต่ได้ออกไปอยู่ซนบท
หม่องอยู่ใกล้ถิ่นแห้งแล้ง ไปอยู่เมืองน้อยซื่อว่า เอฟ
ราอิม แล้วกะพักอยู่ฮั่นกับพวกลูกศิษย์ของเพิ่น

11:55 ตอนฮั้นใกล้สิฮอดเทศกาลงานเลี้ยงฉลองมื้อ
พระเจ้ากู้ซาติแล้ว แล้วกะมีคนหลวงหลายได้พากัน
มาแต่ซนบท ขึ้นไปเมืองเยรูซาเล็ม ก่อนที่สิฮอดมื้อ
งานใหญ่ฮั่น กะเพื่อไปเฮ็ดการซำระล้างมลทินของ
โตเอง

11:56 พวกเขาได้ซอกหาพระเยซู แล้วกะถามกัน
ตอนที่ยืนอยู่ในวิหารว่า “เจ้ามีความคึดเห็นจั่งใด
ว่าพระเยซูสิได้มาฮ่วมงานเลี้ยงฉลองนี้ซั่นบ้อ”

11:57 บัดนี้พวกหัวหน้านำเครื่องถวาย พร้อมทั้ง
พวกคณะฟาริสี ได้ประกาศคำสั่งไว้ว่า คั่นผู้ใดฮู้ว่า
พระเยซูอยู่หม่องใด กะให้แจ้งมาโลด เพื่อพวกเฮาสิ
ได้จับโตเขา

ยอห์น 12 / John 12

12:1 อยู่มา ฮอดหกมื้อก่อนเถิงงานเลี้ยงฉลองมื้อ
พระเจ้ากู้ซาติฮั่น พระเยซูได้เดินทางมาเถิงหมู่บ้าน
เบธานี หม่องที่ลาซารัสอยู่ แม่นผู้ที่พระเยซูเฮ็ดให้
เป็นขึ้นมาจากตายฮั่น

12:2 อยู่ฮั้น พวกพี่น้องเขาได้จัดเลี้ยงอาหารค่ำเพื่อ
เป็นเกียรติให้พระเยซู มารธาเป็นผู้เสิร์ฟอาหาร
ส่วนลาซารัสได้นั่งกับหมู่ ฮ่วมโต๊ะกับพระเยซูอยู่ฮั่น

12:3 บัดนี้ มารีย์ได้เอาน้ำมันหอมประเภทนาระดาบ
ริสุทธิ์ ประมาณครึ่งลิตร ราคาแพงๆ มาเทลูบใส่เท้า
ของพระเยซู แล้วได้เอาผมเจ้าของเซ็ด กลิ่นหอมฮั่น
เลยฟุ้งไปทั่วครัวเฮือน

12:4 แล้วลูกศิษย์คนหนึ่งของพระเยซู แม่นยูดา
สอิสคาริโอท (ลูกซายของซีโมน) แม่นผู้ที่สิทรยศ
ใส่พระเยซูฮั่น ได้ตินางว่า

12:5 เป็นหยังคือบ่เอาน้ำมันหอมหนิไปขาย เป็นเงินได้สามร้อยเหรียญเงินเดนาริอัน แล้วเอาเงินฮั่นมาแจกคนยากคนจนสิเป็นหยัง

12:6 เขาเว้าจั่งซี้บ่แม่นย้อนเขาคึดเห็นใจคนอึดคนยากดอก แต่ย้อนว่าเขามีใจเป็นคนขี้ลักต่างหาก แล้วมีหน้าที่เป็นผู้ถือกระเป๋าเงินส่วนรวม จั่งเคยหลอยลักหยิบเอาเงินจากฮั้นอยู่เรื่อยๆ

12:7 แต่พระเยซูเว้าว่า “กะอย่าเขา นางได้เก็บน้ำมันหอมนี้ไว้เพื่อแสดงเถิงมื้อเมี่ยนศพของเฮา

12:8 ส่วนคนยากคนจนฮั่น ยังสิมีอยู่กับพวกเจ้าอยู่เสมอ แต่ส่วนเฮาหนิ สิบ่อยู่กับพวกเจ้าเสมอ”

12:9 บัดนี้ มีคนยิวหลายๆ คน ที่ฮู้ข่าวกันว่าพระเยซูมาอยู่บ้านเบธานีแล้ว พวกเขาจั่งพากันหลั่งไหลไปหา บ่แม่นเพียงแต่อยากเห็นพระเยซู แต่ว่าอยากเห็นลาซารัสนำ ผู้ที่พระเยซูเฮ็ดให้เป็นคืนมาแต่ตายฮั้น

12:10 แต่ฝ่ายพวกหัวหน้านำเครื่องถวายฮั้น ได้
ปรึกษากันวางแผนสิฆ่าลาซารัสนำ

12:11 ย้อนว่าลาวเป็นเหตุที่พวกยิวหลายคนได้
แยกออกไปฮับเชื่อวางใจในพระเยซู

12:12 มื้อต่อมา มีซาวยิวหลวงหลายได้มาฮ่วมงาน
เลี้ยงฉลองมื้อพระเจ้ากู้ซาติฮั่น ย้อนได้ยินว่าพระ
เยซูสิมาเมืองเยรูซาเล็ม

12:13 จั่งได้พากันเอาสาขาพร้าวสาขาตาล ออกมาปู
ตามทางเป็นการต้อนฮับเพิ่น จั่งพร้อมกันฮ้องขึ้นว่า
ไซโยๆ ทรงพระเจริญเทอญ กษัตริย์ของซนซาติ
อิสราเอลเฮา ผู้เพิ่นที่เสด็จมาในนามขององค์พระผู้
เป็นเจ้า

12:14 พระเยซู พอได้พ้อลาหนุ่มโตหนึ่ง ได้ขึ้นขี่
หลังมัน ซึ่งเป็นไปตามข้อพระคำกล่าวไว้ว่า

12:15 “อย่าหย้านเด้อ ซาวอิสราเอลทั้งหลายเอ้ย นี่
แน่ะ กษัตริย์ของพวกเจ้าพวมขี่ลาหนุ่มมาแล้ว”

12:16 ในตอนแรกฮั้น ลูกศิษย์ของพระเยซูบ่เข้าใจ
ในเหตุการณ์แนวหมู่นี้เลย แต่ว่าบัดฮอดมื้อที่พระ
เยซูได้ฮับสู่เกียรติของเพิ่นแล้ว พวกเขาจั่งนึกออก
ว่า มีข้อเขียนไว้ในพระคำแนวฮั้น เล็งเถิงพระเยซูนี้
เอง ที่ว่าตอนที่คนทั้งหลายได้เฮ็ดแนวหมู่ฮั้น กะ
เป็นการต้อนฮับเพิ่น

12:17 แล้วพวกคนที่อยู่นำ ตอนที่พระเยซูได้เอิ้น
ลาซารัสคืนมาแต่ตายออกจากอุโมงค์ฮั่น พวกเขากะ
ยังเป็นพยานให้คนฟังนำ

12:18 ย้อนเหตุนี้ล่ะ จั่งมีคนหลวงหลายออกไป
ต้อนฮับพระเยซู กะย้อนคำพยานเถิงเครื่องหมายอัน
สำคัญที่เพิ่นได้เฮ็ดฮั่น

12:19 พวกคณะฟาริสีกะเลยเว้ากันว่า “พวกโต
สังเกตุบ้อ พวกเฮาเฮ็ดจั่งใดกะบ่ได้ผลเลย นี้แน่ะ
คนเมิ่ดโลกได้หลั่งไหลตามเขาไปแล้ว”

12:20 บัดนี้ ได้มีซาวกรีกผู้ลางคน ที่ได้มาฮ่วมนมัส
การในเทศกาลงานเลี้ยงฉลองฮั่น

12:21 แล้วพวกเขาได้มาหาฟีลิป(ไทเมืองเบธไซดา
แคว้นกาลิลี) แล้วได้ถามลาวว่า “นายเอ้ย พวกเฮา
อยากพ้ออยากเห็นพระเยซู”

12:22 บัดนี้ ฟีลิปกะไปบอกอันดรูว์ แล้วสองลูก
ศิษย์หนิ ได้พากันไปบอกพระเยซู

12:23 พระเยซูเลยตอบพวกเขาว่า มันเถิงยามแล้ว
ที่เฮาผู้เป็นพระบุตรสิได้ฮับสู่เกียรติแล้ว

12:24 “เฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ ว่า นอกจาก
เม็ดข้าวสิตกไปในดินเปื่อยเน่าตายไป มันกะสิอยู่แต่
เม็ดเดียวมันเอง แต่คั่นมันเปื่อยเน่าตายไป มันกะ
สิงอกขึ้นเกิดเป็นหมากเป็นผลหลายเท่า

12:25 คือ ผู้ใดที่ฮักแพงซีวิตโตเอง ซีวิตเขากะต้อง
สูญเสียไป แต่ว่าผู้ใดที่บ่ได้ฮักแพงซีวิตโตเองทาง
โลกนี้ กะสิฮักษาซีวิตเถิงตลอดซั่วนิรันดร์

12:26 คั่นผู้ใดสิฮับใซ้เฮา กะให้ผู้ฮั้นตามเฮามา
เพื่อเฮาสิอยู่ใส ผู้รับใซ้ของเฮากะสิอยู่ฮั้นนำ แล้ว
ส่วนผู้ที่ฮับใซ้เฮาฮั่น พระเจ้าผู้เป็นพ่อของเฮา กะสิ
ให้เกียรติเขาผู้ฮั้นนำ

12:27 โอ้ เฮาอุกอั่งหนักใจหลายบัดหนิ แล้วสิเว้า
จั่งใดดีหน้อ ‘พระเจ้าผู้เป็นพ่อเอ้ย ขอซ่อยให้ผู้ข้าวิด
พ้นจากซั่วโมงนี้ท้อน’ แต่ย้อนเหตุนี้เองล่ะ ผู้ข้าได้
มาสู่ซั่วโมงนี้

12:28 โอ้พระเจ้า พ่อเอ้ย ให้พระนามของพ่อได้ฮับ
การสรรเสริญพระเกียรติเด้อ” หว่างฮั่นได้มีเสียงอัน
ดังก้องลงมาจากเทิงฟ้าว่า “เฮาได้ฮับการสรรเสริญ
พระเกียรติแล้ว แล้วกะสิได้ฮับต่ออีก”

12:29 บัดนี้ พวกประซาซนผู้ลางคนที่ได้ยินเสียง
ฮั่นกะว่า “ฟ้าดังฟ้าฮ้องซื่อๆ” แล้วอีกผู้ลางคนกะเว้า
ว่า “ได้มีเทวทูตมาเว้ากับเพิ่นแล้ว”

12:30 พระเยซูเลยตอบพวกเขาว่า “เสียงเว้าฮั่น กะ
บ่ได้เว้ามาเพื่อผลประโยชน์เฮา แต่เพื่อพวกเจ้า

12:31 ได้ฮอดยามแล้วเดี๋ยวหนิ ที่โลกนี้สิต้องเข้าสู่
การตัดสินลงโทษ แล้วเทพผู้ครอบครองโลกนี้ สิ
โดนไล่ออกไปเดี๋ยวหนิ

12:32 แล้วคั่นเฮาสิถืกยกขึ้นไว้จากพื้นแผ่นดิน เฮาสิได้เชิญชวนซาวโลกทั้งหลายให้มาเถิงเฮา”

12:33 พระเยซูได้เว้าจั่งซี้ เพื่อเป็นการเล็งเถิงว่าเพิ่นสิตายวิธีใด

12:34 แล้วพวกคนทั้งหลายได้ถามพระเยซูอีกว่า “พวกเฮาได้ยินจากบทบัญญัติว่า พระคริสต์พระผู้โปรดฮั่น เพิ่นสิมีชีวิตดำรงอยู่ตลอด แล้วเป็นหยังเจ้าจั่งเว้าว่าบุตรมนุษย์สิถืกยกขึ้นไว้จั่งซั้น แล้วบุตรมนุษย์ผู้ที่เจ้าเว้าหนิ เพิ่นแม่นใผซั่น”

12:35 พระเยซูบอกพวกเขาว่า “ความสว่างสิมีอยู่นำพวกเจ้าอีกหน่อยหนึ่ง จั่งซั้น ให้ใช้ชีวิตในความสว่างในยามที่มีอยู่ เพื่อความมืดสิบ่ได้เข้ามาครอบงำเจ้าไว้ คือ คนที่ใช้ชีวิตไปในความมืด กะบ่ฮู้ว่าโตเองพวมสิไปใสมาใส

12:36 บัดยามพวกเจ้ามีความสว่างอยู่นำ กะให้เซื่อเพิ่งในความสว่างฮั่นเด้อ เพื่อพวกเจ้าสิได้เป็นลูกๆของความสว่างฮั่น” พอพระเยซูได้เว้าแล้ว จั่งได้ปลีกโตจากพวกเขาไป

12:37 คือว่าทั้งๆ ที่พระเยซูได้เฮ็ดเครื่องหมายอัน
สำคัญหลายอันหลายแนวต่อหน้าต่อตาพวกเขาทั้ง
หลาย เขากะยังบ่ฮับเซื่อในเพิ่นเลย

12:38 เพื่อเป็นไปตามพระคำอิสยาห์ผู้เป็นปากเป็น
เสียงของพระเจ้าที่ได้ กล่าวไว้ว่า “โอ้พระเจ้าเอ้ย
แม่นใผเซื่อในข่าวที่พวกผู้ข้าประกาศ กับว่าแม่นใผ
ที่ได้ฮับการเปิดเผยเถิงฤทธิ์อำนาจของเพิ่น”

12:39 จั่งซั้น ที่คนพวกนี้บ่มีความเซื่อ กะเป็นไป
ตามคำที่อิสยาห์ฮั้นได้กล่าวไว้อีกตอนหนึ่งว่า

12:40 “พระเจ้าได้เฮ็ดให้ตาของเขาบอดไป แล้วให้
ใจของเขาแข็งกระด้างไป บ่ซั่นพวกเขาอาจสิเห็น
จริงกับตา ฮู้แจ้งกับใจ แล้วหันกลับมาหาเฮา เพื่อ
เฮาสิได้ปัวพวกเขาให้หายเป็นดี”

12:41 คำแนวหมู่นี้ อิสยาห์ได้กล่าวไว้ยามที่ลาว
เห็นพระสิริอันรุ่งเรืองของพระเจ้า จั่งได้กล่าวเถิง
เพิ่น

12:42 จั่งใดกะตาม กะยังมีผู้หลักผู้ใหญ่ของพวกยิว
หลายคนได้ฮับเซื่อวางใจในพระเยซู แต่พวกเขาบ่

กล้าฮับปากอย่างเปิดเผย หย้านสิถืกตัดออกจาก
สโมสรศาลาธรรมนำ (ให้ดู ยอห์น 9:22)

12:43 คือพวกเขามักคำซมเซยจากคน หลายกว่าคำ
ซมเซยจากพระเจ้า

12:44 บัดนี้ พระเยซูได้ฮ้องขึ้นออกเสียงดังว่า “ผู้ที่
ได้ฮับเชื่อในเฮา กะบ่ได้ฮับเชื่อวางใจในเฮาผู้เดียว
แต่ได้ฮับเชื่อวางใจในพระเจ้านำ ผู้เพิ่นที่ได้ใช้เฮา
มา

12:45 แล้วผู้ที่เห็นเฮาหนิ กะได้เห็นพระเจ้า ผู้เพิ่
นที่ได้ใช้เฮามา

12:46 เฮาเป็นแสงสว่างที่ส่องเข้ามาในโลก เพื่อผู้
ใดกะตามที่ฮับเชื่อวางใจในเฮา สิบ่ได้อยู่ในความ
มืดอีกต่อไป

12:47 แล้วคั่นผู้ใดที่ได้ยินถ้อยคำของเฮาแล้วหนิ
แต่บ่ฮับเชื่อ เฮาเองสิบ่ตัดสินเขา ย้อนว่าเฮาบ่ได้มา
เพื่อตัดสินซาวโลก แต่มาเพื่อให้ซาวโลกมีการ
รอดพ้น

12:48 ส่วนผู้ที่ปฏิเสธเฮา กับบ่ยอมฮับเอาถ้อยคำ
ของเฮา เขากะสิมีแนวหนึ่งที่สิตัดสินลงโทษเขาอยู่
แล้ว แม่นถ้อยคำที่เฮาเว้าหนิล่ะ สิได้ตัดสินลงโทษ
เขาในมื้อสุดท้าย

12:49 คือเฮาบ่ได้เว้าตามสิทธิ์ของเฮาเองดอก แต่
พระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้เพิ่นที่ใช้เฮามาหนิ เพิ่นได้สั่งเฮา
ไว้ว่า เฮาควรสิเว้าควรสิจาจั่งใดแหน่

12:50 แล้วเฮาฮู้จักว่าคำสั่งของเพิ่นนำไปสู่ชีวิตนิ
รันดร์ จั่งซั้นคำที่เฮาเว้าหนิจั่งได้เป็นตามคำที่
พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ได้สั่งให้เฮาเว้า”

ยอห์น 13 / John 13

13:1 บัดนี้ ก่อนลงกินเลี้ยงฉลองมื้อพระเจ้ากู้ซาติ
ฮั่น พอพระเยซูฮู้ว่าสิฮอดเวลาแล้วที่เพิ่นสิออกจาก
โลกกลับไปหาพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ซึ่งเพิ่นได้ฮักแพง
คนของเพิ่นผู้อยู่ในโลกนี้ เพิ่นได้ฮักแพงเขาจนฮอด
ยามสุดท้ายเลย

13:2 พอกินเลี้ยงฉลองกันแล้ว ซึ่งก่อนหน้าฮั้น
พญามารได้เอาความคึดเสียบไว้ในใจของยูดาสอิส

คาริโอทแล้ว ผู้เป็นลูกชายของซีโมนฮั่น ให้เขามีใจอยากทรยศใส่พระเยซู

13:3 ส่วนพระเยซู เพิ่นฮู้จักว่า พระเจ้าได้มอบสิทธิ์คู่อันคู่แนวไว้ในมือของเพิ่นอยู่แล้ว กับฮู้อยู่ว่าโตเพิ่นเองได้มาจากพระเจ้า แล้วสิได้กลับไปหาพระเจ้าอีก

13:4 กินแล้ว พระเยซูกะเลยลุกไปถอดเสื้อคลุมของเพิ่นออกวางไว้ แล้วเอาผ้าเซ็ดโตมาคาดแอวไว้

13:5 หลังฮั้นมา เพิ่นได้เทน้ำใส่ซาม แล้วจั่งล้างตีนให้ลูกศิษย์ แล้วกะเอาผ้าที่คาดแอวฮั่นเซ็ดตีนให้พวกเขานำ

13:6 พอมาฮอดเปโตร เปโตรกะถามว่า “นายผู้ข้าสิล้างตีนให้ผู้ข้าซั่นบ้อ”

13:7 พระเยซูตอบว่า “เจ้าบ่เข้าใจดอก ว่าเฮาพวมเฮ็ดหยังอยู่เดี๋ยวหนิ แต่หลังจากนี้ไปเจ้าคือสิได้ฮู้จัก”

13:8 เปโตรเว้าว่า “นายผู้ข้าสิบ่ได้ล้างตีนผู้ข้าจัก
เทื่อเลย” พระเยซูบอกว่า “คั่นเฮาบ่ล้างให้ เจ้าบ่มี
สิทธิ์มีส่วนฮ่วมกับเฮาเลย”

13:9 ซีโมนเปโตรเลยขอร้องว่า “นายผู้ข้าเอ้ย ขอ
อย่าล้างตีนของผู้ข้าแต่แนวเดียว ให้ล้างมือล้างหัว
ให้ผู้ข้านำแหน่”

13:10 พระเยซูเลยบอกเขาต่ออีกว่า “ผู้ที่อาบน้ำกะ
สะอาดแล้ว ต้องการที่สิล้างให้แต่ตีนท่อฮั่น คือพวก
เจ้าสะอาดเมิ้ดแล้ว แต่บ่แม่นคู่คน”

13:11 คือพระเยซูฮู้ว่า ใผสิทรยศใส่เพิ่น เพิ่นจั่งเว้า
ว่า “พวกเจ้าสะอาดเมิ้ดแล้ว แต่บ่แม่นคู่คน”

13:12 บัดนี้ พอพระเยซูได้ล้างตีนให้ลูกศิษย์เมิ้ด
แล้ว เพิ่นได้ใส่เสื้อคลุมของเพิ่นอีก แล้วกลับไปนั่ง
ลงคือเก่า แล้วจั่งถามลูกศิษย์ว่า “พวกเจ้าพอเข้าใจ
บ้อ แนวที่เฮาเฮ็ดให้พวกเจ้าหนิ

13:13 คือ พวกเจ้าเอิ้นเฮาว่า อาจารย์กับว่า นายซี
วิต ที่ได้เอิ้นจั่งซี้กะดีแล้ว ย้อนว่าเฮาแม่นอยู่แล้ว

13:14 คั่นว่า ขนาดเฮาผู้เป็นนายซีวิต กับเป็น
อาจารย์ของพวกเจ้า ยังล้างตีนให้พวกเจ้าผู้เป็นลูก
ศิษย์ พวกเจ้าควรสิล้างตีนให้กันและกันนำเด้อ

13:15 คือเฮาได้เฮ็ดไว้เป็นโตอย่างให้พวกเจ้า เพื่อ
ให้พวกเจ้าเฮ็ดตามอย่างที่เฮาได้เฮ็ดให้พวกเจ้าแล้ว
ฮั่น

13:16 เฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ ว่าทาสใช้สิบ่
ได้เป็นใหญ่ลื่นนายโตเองดอก แล้วผู้เป็นทูต สิบ่
เป็นใหญ่กว่าผู้ที่ใช้เขามา

13:17 คั่นพวกเจ้าเข้าใจในเรื่องนี้แล้ว เจ้ากะสิได้
พรเป็นสุขคั่นได้เฮ็ดตาม

13:18 ที่เฮาเว้าหนิ กะบ่ได้หมายเถิงเมิ็ดคู่คนใน
พวกเจ้าดอก คือเฮาฮู้อยู่แล้วผู้ที่เฮาได้เลือกไว้ฮั่น
เพื่อสิได้เป็นไปตามข้อที่พระคำกล่าวไว้ว่า ‘ผู้ที่กิน
ข้าวนำเฮาได้ยกส้นตีนใส่เฮา’

13:19 บัดนี้ เฮาบอกพวกเจ้าไว้ก่อนมันสิเกิดขึ้น
เพื่อว่าพอเกิดขึ้นแล้ว พวกเจ้าสิได้มีความเชื่อมั่นว่า
เฮาแม่นผู้ฮั่นอีหลีที่พระเจ้าใช้มา

13:20 เฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ ว่าผู้ที่ต้อนฮับ
คนที่เฮาใช้ไป กะส่ำต้อนฮับเฮาเอง แล้วผู้ที่ต้อนฮับ
เฮาฮั่น กะส่ำกับต้อนฮับพระเจ้า ผู้เพิ่นที่ใช้เฮามา
หนิ”

13:21 หลังจากพระเยซูได้เว้าจั่งซี้แล้ว เพิ่นกะอุกอั่ง
หนักใจหลาย จั่งเว้าว่า “เฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้
ล่ะ คือมีคนหนึ่งในพวกเจ้าที่สิทรยศใส่เฮา”

13:22 บัดนี้ พวกลูกศิษย์พากันเบิ่งหน้ากันเป็นตางึ
ดว่า ที่พระเยซูเว้าฮั่น หมายเถิงใผ

13:23 บัดนี้ มีลูกศิษย์ผู้หนึ่ง ที่นั่งโต๊ะใกล้พระเยซู
แม่นลูกศิษย์ผู้ที่พระเยซูฮักแพงฮั่น

13:24 ซีโมนเปโตรเลยเฮ็ดไม้เฮ็ดมือยิกหน้า ส่ง
สัญญาณให้ลูกศิษย์ผู้ฮั้นถามพระเยซูเถิงผู้ที่เพิ่นเว้า
ฮั่น

13:25 ลูกศิษย์ฮั่น ได้เอนโตไปถามพระเยซูว่า นาย
ผู้ข้าเอ้ย “แม่นผู้ใดแหน่ที่สิทรยศใส่นาย”

13:26 พระเยซูตอบว่า “แม่นผู้ที่เฮาสิให้ขนมปัง
หลังจากเฮาจ้ำลงฮั่นล่ะ” พอเว้าแล้วพระเยซูกะหยิบ
ขนมปังจ้ำลง แล้วกะยื่นให้ยูดาสอิสคาริโอท ลูกซาย
ของซีโมนฮั่น

13:27 หลังจากฮับเอาขนมปังฮั่นแล้ว มารซาตานได้
เข้าในโตเขา แล้วพระเยซูเลยบอกเขาว่า “แนวที่เจ้า
สิเฮ็ดฮั่น กะเฮ็ดให้มันไวๆ เด้อ”

13:28 ส่วนพวกลูกศิษย์ที่ฮ่วมโต๊ะนำกันฮั่น บ่มีใผ
ฮู้เถิงแนวที่พระเยซูเว้ากับยูดาส

13:29 ผู้ลางคนคึดว่า ย้อนยูดาสเป็นผู้ถือกะเป๋าเงิน
ฮั่น พระเยซูบอกให้เขาไปซื้อของจำเป็นในการเลี้ยง
ฉลอง หรือว่าสิให้เอาอีหยังไปบริจาคให้คนทุกข์คน
ยาก

13:30 พอยูดาสได้ฮับเอาขนมปังฮั่นแล้ว เขากะออก
ไปเลย ตอนฮั้นกะค่ำแล้ว

13:31 พอยูดาสออกไปแล้ว พระเยซูได้เว้าว่า “บัดนี้
ได้ฮอดยามมันแล้ว ที่เฮาผู้เป็นบุตรมนุษย์ สิได้เข้าสู่

พระสิริอันรุ่งโรจน์ แล้วพระเจ้าสิได้ฮับพระเกียรติ
ทางเฮานำ

13:32 จั่งซั้น คั่นว่าพระเจ้าสิได้ฮับพระเกียรติทาง
เฮาผู้เป็นบุตรมนุษย์ พระเจ้ากะสิให้บุตรมนุษย์เฮา
ฮับพระเกียรติในโตเฮาเองนำ แล้วเพิ่นกะสิเริ่มเฮ็ด
แนวฮั่นให้เฮาอยู่เดี๋ยวนี้เลย

13:33 ลูกศิษย์เอ้ย เวลาที่เฮาสิอยู่กับพวกเจ้ากะยัง
เหลือน้อย แล้วพวกเจ้าสิซอกหาเฮา คือจั่งที่เฮาได้
บอกพวกยิวฮั่นแล้วว่า ‘หม่องที่เฮาสิไปฮั่น พวกเจ้า
ไปบ่ได้’ บัดนี้ เฮากะเว้าแนวเดียวกันกับพวกเจ้า

13:34 แต่ว่าเฮาสิให้หลักคำสั่งใหม่ไว้ให้กับพวกเจ้า
ว่าจั่งซี้ คือให้พวกเจ้าฮักแพงกันและกันเด้อ คือที่
เฮาเคยฮักแพงต่อพวกเจ้าจั่งใด กะให้พวกเจ้าฮัก
แพงกันจั่งซั้น

13:35 โดยเหตุนี้ล่ะ คู่คนกะสิฮู้กันว่า พวกเจ้าเป็น
ลูกศิษย์ของเฮา คั่นว่าพวกเจ้าแสดงความฮักแบบ
ของพระเจ้าต่อกันและกัน”

13:36 ซีโมนเปโตรถามพระเยซูว่า “นายผู้ข้าสิไป
ใส” พระเยซูตอบว่า “หม่องที่เฮาสิไปฮั่น เจ้าสิตาม
เฮาไปเดี๋ยวนี้บ่ได้ดอก แต่ว่าเจ้าสิตามเฮาไปตอน
หลัง”

13:37 บัดนี้เปโตรถามพระเยซูว่า “นายผู้ข้าเอ้ย
เป็นหยังผู้ข้าจั่งสิไปนำบ่ได้ คือผู้ข้าพร้อมที่สิวางซีวิ
ตลงโดยเห็นแก่นายผู้ข้าอยู่แล้ว”

13:38 พระเยซูตอบเขาว่า “ที่เจ้าว่าสิวางซีวิตลงเพื่อ
เฮาฮั่นแม่นอยู่บ้อ เฮาสิบอกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ ว่าก่อน
ไก่สิขันฮั่น เจ้าสิปฏิเสธว่า บ่ฮู้จักกับเฮาสามเทื่อ”

ยอห์น 14 / John 14

14:1 พระเยซูเลยบอกว่า “อย่าสู่อุกอั่งหนักใจหลาย
เด้อ เจ้าเชื่อนำพระเจ้าแล้ว กะให้เชื่อวางใจในเฮา
นำ

14:2 คือในพระนิเวศของพระเจ้าผู้เป็นพ่อเฮา มีวัง
ให้อยู่หลายวัง คั่นบ่แม่น เฮาคือสิได้บอกเจ้าแล้ว
แล้วบัดนี้เฮาสิไปจัดเตรียมหม่องพักอาศัยไว้ให้เจ้า

14:3 แล้วคั่นเฮาสิไปจัดเตรียมหม่องพักอาศัยไว้ให้
เจ้า เฮากะสิกลับมาฮับเอาเจ้าให้ไปอยู่นำเฮา เพื่อว่า
เฮาอยู่ใสเจ้ากะสิอยู่ฮั่นนำ

14:4 แล้วหม่องที่เฮาสิไปอยู่ฮั่น พวกเจ้ากะฮู้อยู่
แล้ว แล้วฮู้จักทางฮั่นนำ”

14:5 บัดนี้ โธมัสถามพระเยซูว่า “นายผู้ข้าเอ้ย พวก
ผู้ข้าบ่ฮู้จักว่านายสิไปอยู่ใส สิฮู้จักทางได้แนวใด”

14:6 พระเยซูเลยบอกเขาว่า “เฮาหนิล่ะคือทางฮั้น
เป็นหลักความจริง กับเป็นแหล่งซีวิต บ่มีใผไปหา
ไปฮอดพระเจ้าผู้เป็นพ่อได้เลย นอกจากมาทางเฮา

14:7 คั่นเจ้าได้ฮู้จักเฮาอีหลี เจ้าสิต้องฮู้จักพระเจ้าผู้
เป็นพ่อของเฮานำ แล้วแต่นี้ไป เจ้าฮู้จักเพิ่น กับเห็น
เพิ่นอยู่แล้ว”

14:8 บัดนี้ฟีลิปบอกพระเยซูว่า “นายผู้ข้าเอ้ย ขอให้
พวกผู้ข้าเห็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อแหน่ พวกผู้ข้ากะสิ
เพียงพอแล้ว”

14:9 พระเยซูเลยเว้าว่า “เฮาอยู่กับเจ้ามาแต่โดน
แล้ว แล้วเจ้ายังบ่ฮู้จักเฮาอยู่บ้อ ฟีลิปเอ้ย คือผู้ที่เห็น
เฮากะได้เห็นพระเจ้าอยู่แล้ว แล้วเป็นหยังเจ้าจั่งเว้า
ว่า ‘ขอให้เห็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อ’ จั่งซั่น

14:10 เจ้าบ่เซื่อบ้อ ว่าเฮาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
กับพระเจ้าผู้เป็นพ่อฮั่น คือถ้อยคำที่เฮาเว้าหนิ บ่
แม่นเฮาเว้าเอาเอง แต่ว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้เพิ่นที่
สถิตอยู่ในเฮา ได้เฮ็ดการงานของเพิ่น

14:11 เซื่อเฮาได้โลด ว่าเฮาเป็นอันหนึ่งอัน
เดียวกันกับพระเจ้าผู้เป็นพ่อ แล้วว่าเพิ่นเป็นอัน
หนึ่งอันเดียวกันกับเฮา หรือบ่ซั้น ให้เซื่อในเฮาย้อน
เห็นแก่การงานแนวที่เฮาได้เฮ็ดหนิ

14:12 คือเฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ ว่าผู้ใดที่
เซื่อในเฮา การงานที่เฮาเฮ็ดหนิ ผู้ฮั่นสิได้เฮ็ดการงา
นที่ใหญ่โตยิ่งกว่านี้อีก ย้อนว่าเฮาสิกลับไปอยู่กับ
พระเจ้าผู้เป็นพ่อของเฮา

14:13 จั่งซั้น พวกเจ้าสิขออีหยังนำเพิ่น ให้ขอโดย
ในนามของเฮา แล้วเฮาสิเฮ็ดแนวฮั่นให้ เพื่อ

พระเจ้าผู้เป็นพ่อสิได้รับพระเกียรติโดยทางเฮาผู้
เป็นพระบุตรหนิ

14:14 คือ คั่นพวกเจ้าสิขอแนวใดกะตาม กะให้ขอ
โดยในนามของเฮา เฮาสิเฮ็ดแนวฮั้นให้

14:15 คั่นพวกเจ้าฮักแพงเฮาอีหลี กะให้ฮักษาหลัก
คำสั่งของเฮาไว้นำ

14:16 แล้วเฮาสิขอจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อ แล้วเพิ่น
สิใช้อีกผู้หนึ่งมาอยู่นำเจ้า เป็นผู้ซ่อยปลอบโยนใจ
พวกเจ้า แล้วเพิ่นผู้ฮั้นกะสิสถิตอยู่นำตลอดไปเป็น
นิจ

14:17 คือองค์พระวิญญาณแห่งความจริงฮั่นล่ะ ซึ่ง
เพิ่นเป็นผู้ที่ซาวโลกบ่สามารถที่สิฮับเอาได้ ย้อนว่า
พวกเขาบ่ฮู้บ่เห็นเพิ่น แต่ว่าพวกเจ้าได้ฮู้จักเพิ่นแล้ว
ย้อนว่าเพิ่นได้อยู่นำพวกเจ้า แล้วอีกจักหน่อยเพิ่
นกะสิสถิตอยู่ในพวกเจ้า

14:18 เฮาสิบ่ปะบ่ถิ่มพวกเจ้าไว้คือจั่งลูกกำพร้า
ดอก แต่ว่าเฮาสิกลับมาหาเจ้าอีก

14:19 อีกจักหน่อย ซาวโลกสิบ่เห็นเฮาอีก แต่พวก
เจ้าเห็นเฮาอยู่ แล้วย้อนเหตุว่าเฮาดำรงอยู่ พวกเจ้า
กะสิดำรงอยู่คือกัน

14:20 แล้วในมื้อฮั้น พวกเจ้าสิฮู้ว่าเฮาเป็นอันหนึ่ง
อันเดียวกันในพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเฮา แล้วพวก
เจ้ากะอยู่ในเฮา กับเฮากะอยู่ในเจ้า

14:21 แล้วผู้ใดที่มีหลักคำสั่งของเฮา กับได้ฮักษา
มันไว้ เขาผู้ฮั้นเป็นคนที่ฮักแพงเฮา แล้วส่วนผู้ที่ฮัก
แพงเฮาฮั้น พระเจ้าผู้เป็นพ่อของเฮา กะสิฮักแพง
คนผู้ฮั้น แล้วเฮากะสิฮักแพงเขาคือกัน กับสิสำแดง
ให้เขาฮู้ว่าเฮาอยู่นำ”

14:22 บัดนี้ยูดาส (บ่แม่นยูดาสอิสคาริโอท) ได้ถาม
ว่า “นายผู้ข้า เอ้ย สิเฮ็ดจั่งใดหน้อ เถิงสิสำแดงนาย
เองให้พวกผู้ข้า แล้วบ่ได้สำแดงให้ซาวโลก”

14:23 พระเยซูเลยตอบเขาว่า “คั่นผู้ใดฮักแพงเฮา
เขากะสิเฮ็ดนำคำของเฮา แล้วพระเจ้าผู้เป็นพ่อของ
เฮากะสิฮักแพงเขา แล้วเพิ่นกับเฮากะสิมาหาเขา มา
สถิตอยู่นำเขาผู้ฮั้น

14:24 บัดนี้ ส่วนผู้ใดที่บ่ฮักแพงเฮา ผู้ฮั้นบ่ได้ฮัก
ษาถ้อยคำของเฮา แล้วถ้อยคำที่พวกเจ้าพวมได้ยิน
อยู่หนิ มันบ่แม่นคำของเฮาเอง แต่มาจากพระเจ้าผู้
เป็นพ่อ ผู้เพิ่นที่ใช้เฮามา

14:25 แนวหมู่นี้ เฮาได้เว้าตอนเฮายังอยู่นำพวกเจ้า

14:26 แต่ว่า บัดผู้ซ่อยปลอบโยนมาแล้วฮั่น คือองค์
พระวิญญาณที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อสิใช้มาในนามของ
เฮา เพิ่นสิสอนพวกเจ้าเม็ดคู่อันคู่แนว แล้วสิซ่อยให้
พวกเจ้าคึดออกได้ในเม็ดคู่อันคู่แนวที่เฮาเคยเว้า
ปันฟังฮั่น

14:27 เฮาสิให้ความสงบสุขของเฮาไว้กับเจ้า แล้ว
ความสงบสุขที่เฮาให้ฮั้น บ่คือความสงบสุขที่โลกให้
จั่งซั้น อย่าอุกอั่งหนักใจหลาย กับบ่ให้ตกใจหย้าน
เลย

14:28 พวกเจ้าเคยได้ยินเฮาเว้าว่า ‘เฮาสิออกจากนี้
ไป แล้วสิได้กลับมาหาพวกเจ้าอีก’ คั่นพวกเจ้าฮัก
แพงเฮาอีหลี พวกเจ้าคือสิดีใจนำเฮา ที่ว่า ‘เฮาสิไป
หาพระเจ้าผู้เป็นพ่อ’ ย้อนว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อของ
เฮาฮั่น กะแฮงยิ่งใหญ่กว่าเฮาอีก

14:29 แล้วเฮาได้บอกพวกเจ้าไว้ ก่อนที่มันสิเป็น
ไป เพื่อว่าบัดมันเป็นไปแล้ว พวกเจ้าจั่งสิมีความเชื่
อมั่น

14:30 แล้วแต่นี้ไป เฮาสิบ่ได้เว้านำพวกเจ้าหลาย
ย้อนว่าเทพเจ้าผู้ครอบครองเหนือโลกนี้พวมสิมา
แต่กะอย่ามัน มันบ่มีอำนาจอีหยังเหนือเฮาดอก

14:31 แต่เพื่อว่าซาวโลกทั้งหลายสิได้ฮู้ว่าเฮาฮัก
แพงพระเจ้าผู้เป็นพ่ออีหลี เฮาจั่งเฮ็ดคู่อันคู่แนว
ตามที่เพิ่นสั่งไว้ ให้ลุกซะ บัดนี้ ให้พวกเฮาพากันไป
จากหม่องนี้เถอะ”

ยอห์น 15 / John 15

15:1 เฮาคือเครือองุ่นอันแท้จริง แล้วพระเจ้าผู้เป็น
พ่อของเฮากะเป็นนายสวน

15:2 ส่วนง่าใดๆ อยู่ในเฮาที่บ่เกิดผล เพิ่นกะเอาขึ้น
แล้วส่วนง่าใดๆ ที่เกิดผล เพิ่นกะชำระให้สะอาดงาม
เพื่อให้เกิดผลหลายขึ้น

15:3 ส่วนพวกเจ้าฮั่น ได้ฮับการชำระให้สะอาดโดย
ถ้อยคำที่เฮาได้เว้านำพวกเจ้าอยู่แล้ว

15:4 ให้คงอยู่ในเฮา แล้วเฮาคงอยู่ในเจ้า คือง่าบ่
สามารถเกิดผลได้นอกจากคงอยู่ในเครือของมัน
พวกเจ้าเกิดผลบ่ได้คือกัน นอกจากคงอยู่ในเฮา

15:5 เฮาเป็นเครือองุ่นฮั้น แล้วพวกเจ้ากะเป็นง่า ผู้
ที่คงอยู่ในเฮา แล้วเฮาคงอยู่ในเขา ผู้ฮั้นเกิดผลอ
ย่างหลาย โดยว่านอกจากคงอยู่ในเฮาแล้ว เจ้าเฮ็ด
หยังบ่ได้เลย

15:6 ส่วนผู้ที่บ่ได้คงอยู่ในเฮาเลย ผู้ฮั้นกะ
เหี่ยวแห้งลงปานง่าตาย ง่าแนวฮั้นมีแต่สิถืกโยน
ออกไป เก็บเอาไปเผา (ให้ดู 1 โครินธ์ 3:11-15)

15:7 แต่คั่นเจ้าคงอยู่ในเฮา แล้วถ้อยคำของเฮาคง
อยู่ในเจ้า เจ้าสิขอแนวใดกะได้ตามที่ปรารถนา แล้ว
เฮาสิเฮ็ดแนวฮั้นให้เจ้า

15:8 โดยนี้ล่ะ พระเจ้าผู้เป็นพ่อของเฮา สิได้ฮับพระ
เกียรติ ที่ว่าพวกเจ้าเกิดผลหลาย พวกเจ้าจั่งสิเป็น
ลูกศิษย์ของเฮา

15:9 แล้วพระเจ้าผู้เป็นพ่อฮักแพงเฮาส่ำใด เฮากะ
ฮักแพงพวกเจ้าส่ำฮั้น จั่งซั้นให้คงอยู่ในความฮัก
ของเฮาเด้อ

15:10 คือคั่นพวกเจ้าฮักษาหลักคำสั่งของเฮาไว้
พวกเจ้าสิได้คงอยู่ในความฮักของเฮา คือจั่งที่เฮาได้
ฮักษาหลักคำสั่งของพระเจ้าผู้เป็นพ่อไว้ แล้วคงอยู่
ในความฮักของเพิ่น

15:11 เฮาได้เว้าจั่งซี้ให้พวกเจ้า กะเพื่อว่า ความซื่น
ซมยินดีของเฮาสิได้คงอยู่ในพวกเจ้า แล้วเพื่อว่า
ความซื่นซมยินดีของพวกเจ้าฮั้นสิได้เต็มเปี่ยม

15:12 แล้วหลักคำสั่งของเฮากะคือ ให้ฮักแพงกัน
และกัน คือจั่งที่เฮาฮักแพงพวกเจ้า

15:13 บ่เคยมีใผมีความฮักหลายกว่านี้ ที่ว่าได้วางซี
วิตลงเพื่อหมู่

15:14 แล้วพวกเจ้าเป็นหมู่ของเฮา คั่นเจ้าได้เฮ็ด
ตามแนวที่เฮาสั่งไว้ฮั่น

15:15 คือเฮาบ่ได้เอิ้นพวกเจ้าว่าทาสใช้อีกต่อไป
ย้อนว่าทาสใช้บ่ฮู้จักในการงานของนายโตเองเฮ็ด
แต่เฮาเอิ้นเจ้าว่าเป็นหมู่ของเฮา โดยว่าเม็ดคู่อันคู่
แนวที่เฮาได้ยินจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเฮา เฮากะ
ให้พวกเจ้าฮู้จักนำเม็ด

15:16 พวกเจ้าบ่ได้เลือกเฮาดอก แต่ว่าเฮาได้เลือก
พวกเจ้า แต่งตั้งพวกเจ้าไว้ เพื่อให้พวกเจ้าออกไป
เกิดผล แล้วผลของพวกเจ้าฮั่นคงอยู่อย่างถาวร
แล้วพวกเจ้าสิขออีหยังจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อโดยใน
นามของเฮา เพิ่นกะสิโปรดแนวฮั่นให้เจ้า

15:17 แล้วเฮาสั่งแนวหมู่นี้ไว้ให้พวกเจ้า กะเพื่อให้
ฮักแพงกันและกัน

15:18 คั่นโลกซังพวกเจ้ากะให้ฮู้ไว้ว่า โลกเคยซัง
เฮามาก่อนที่มันซังเจ้า

15:19 คั่นพวกเจ้าอยู่ฝ่ายโลก โลกนี้กะสิฮักแพง
พวกเจ้า แต่บัดนี้พวกเจ้าบ่ได้อยู่ฝ่ายโลก คือเฮาได้
เลือกเจ้าออกจากโลกแล้ว จั่งซั้นโลกจั่งเกลียดซัง
พวกเจ้า

15:20 ให้จื่อไว้เด้อคำที่เฮาเคยบอกแล้วว่า บ่มีทาส
ใช้คนใดใหญ่กว่านายเจ้าของ คือคั่นพวกเขาเคย
ข่มเหงเฮา เขากะสิข่มเหงพวกเจ้าคือกัน แล้วคั่นเขา
เคยฮักษาคำของเฮา เขากะสิฮักษาคำของเจ้าคือกัน

15:21 แต่ว่า พวกเขากะสิเฮ็ดแนวหมู่นี้ใส่พวกเจ้า
ย้อนนามของเฮา โดยว่าพวกเขาบ่ฮู้จักผู้ฮั้นที่ได้ใช้
เฮามา

15:22 แล้วคั่นเฮาบ่ได้มาหา มาบอกพวกเขา พวก
เขาสิบ่เป็นบาปดอก แต่เดี๋ยวนี้พวกเขาบ่มีข้อแก้โต
เลย ในเรื่องความผิดบาปของโตเขาเอง

15:23 คือผู้ที่ซังเฮากะซังพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเฮา
นำ

15:24 คั่นเฮาบ่ได้มาเฮ็ดการงานแนวที่บ่เคยมีใผ
เคยเฮ็ดต่อหน้าพวกเขามาก่อน พวกเขาสิบ่เป็นบาป
ดอก แต่เดี๋ยวนี้เขาได้ฮู้เห็นกับได้ซังเฮา พร้อมทั้ง
พระเจ้าผู้เป็นพ่อของเฮานำ

15:25 แต่ว่านี้ได้เป็นไปแล้ว คือจั่งมีคำเขียนไว้ใน
กฎบัญญัติของพวกเขาสิได้สำเร็จ ว่า “เขาได้ซังเฮา
โดยบ่มีเหตุผลอีหยังเลย”

15:26 แต่บัดผู้ช่อยปลอบโยนมาแล้วฮั่น แม่นองค์
พระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ที่เฮาสิใช้มาจาก
พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ฮั่นล่ะสิเป็นพยานเถิงเฮา

15:27 แล้วพวกเจ้ากะสิเป็นพยานเถิงเฮาคือกัน
ย้อนว่าพวกเจ้าเคยอยู่นำเฮาแต่ตำอิดมาแล้ว

ยอห์น 16 / John 16

16:1 เฮาได้บอกแนวหมู่นี้ให้พวกเจ้าแล้ว เพื่อบ่ให้
พวกเจ้าสะดุดใจ

16:2 เขาสิไล่พวกเจ้าออกจากศาลาธรรม เอ้อ แล้วสิ
มียามหนึ่งมาฮอด คนผู้ที่ฆ่าพวกเจ้า เขาสิคึดว่า
เป็นการปรนนิบัติพระเจ้า

16:3 แล้วพวกเขากะสิเฮ็ดจั่งซั้น ย้อนว่าเขาบ่เคยฮู้
จักพระเจ้าผู้เป็นพ่อเลย กับบ่ฮู้จักเฮานำ

16:4 บัดนี้ เฮาบอกพวกเจ้าไว้ก่อน เพื่อบัดฮอดยาม
ฮั้นเจ้าสิได้จื่อแนวที่เฮาเคยบอกเถิงพวกเขาแล้ว
เหตุที่เฮาบ่ได้บอกพวกเจ้ามาก่อน กะย้อนว่าหว่าง
ฮั้นเฮายังอยู่กับพวกเจ้า

16:5 แต่บัดนี้ เฮาสิไปหาพระเจ้าผู้เพิ่นที่ใช้เฮามา
ฮั่น กะยังบ่มีใผได้ถามเฮาว่า “นายสิไปใส”

16:6 แต่ย้อนว่าเฮาได้เว้าแนวนี้ พวกเจ้ากะยัง
เสียใจหลาย

16:7 จั่งใดกะตาม เฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ คือ
ที่เฮาสิไปจากพวกเจ้ากะเป็นประโยชน์ให้พวกเจ้า
คือคั่นเฮาบ่ไป เพิ่นผู้ซ่อยปลอบโยนฮั่น สิบ่ได้มาหา
เจ้าดอก แต่คั่นเฮาไปแล้ว เฮากะสิใช้ผู้ซ่อยปลอบ
โยนฮั่นมาหาเจ้า

16:8 บัดเพิ่นลงมาแล้ว เพิ่นสิมาเฮ็ดให้ซาวโลก
สำนึกโตในเรื่องความผิดบาป ในเรื่องความชอบ
ธรรม กับในเรื่องการตัดสินลงโทษ

16:9 ในเรื่องความผิดบาปย้อนว่าเขาบ่ยอมเซื่อ
วางใจในเฮา

16:10 ในเรื่องความชอบธรรมย้อนว่าเฮาสิไปหา
พระเจ้าผู้เป็นพ่อของเฮา แล้วพวกเจ้าสิบ่เห็นเฮาอีก
ต่อไป

16:11 แล้วในเรื่องการตัดสินลงโทษย้อนว่าเทพเจ้า
ผู้ครอบครองเหนือโลกนี้ ได้ถืกการตัดสินลงโทษ
แล้ว

16:12 เฮายังมีอีกหลายอันหลายแนวที่สิบอกกับ
พวกเจ้า แต่พวกเจ้ากะยังฮับบ่ได้

16:13 จั่งใดกะตาม บัดพอพระวิญญาณแห่งความ
จริงลงมาแล้ว เพิ่นกะสินำพวกเจ้าไปสู่ความเป็น
จริงทั้งเม็ด คือเพิ่นสิบ่ได้เว้าตามแนวของเพิ่นเอง
แต่สิเว้าเถิงคู่แนวที่เพิ่นได้ยินมา กับเพิ่นสิบอกให้
พวกเจ้าฮู้จักเถิงแนวที่สิเป็นไปในภายหน้า

16:14 แล้วเพิ่นกะสิถวายเกียรติให้เฮา โดยว่าเพิ่น
สินำเอาแนวต่างๆ ของเฮาฮั่นมาเปิด เผยให้พวกเจ้า

16:15 คู่อย่างที่เป็นของพระเจ้าผู้เป็นพ่อกะเป็นของ
เฮานำ จั่งซั้นเฮาได้บอกกับพวกเจ้าว่า พระวิญญาณ
สินำเอาแนวของเฮาฮั่น มาเปิดเผยให้พวกเจ้า

16:16 อีกจักหน่อย พวกเจ้าสิบ่ได้เห็นเฮา แล้วหลัง
จากฮั่นจักหน่อยสิได้เห็นเฮาอีก ย้อนว่าเฮาไปหา
พระเจ้าผู้เป็นพ่อ

16:17 บัดนี้ ลูกศิษย์ผู้ลางคนถามกันว่า “หมาย
ความว่าจั่งใดที่นายผู้ข้าเว้ากับพวกเฮาว่า ‘จักหน่อย
พวกเจ้าสิบ่ได้เห็นเฮา แล้วหลังจากฮั่นอีกจักหน่อย
สิได้เห็นเฮาอีก’ แล้วยังเว้าว่า ‘เฮาสิไปหาพระเจ้าผู้
เป็นพ่อ’”

16:18 แล้วพวกเขาถามกันอีกว่า “คำที่เพิ่นเว้าว่า
‘หลังจากฮั่นจักหน่อย’ มันหมายความว่าแนวใด
พวกเฮาบ่เข้าใจในความเว้าของเพิ่นเลย”

16:19 บัดนี้ พระเยซูฮู้เถิงแนวที่เขาถามเพิ่น เพิ่น
เลยเว้าว่า “พวกเจ้าถามกันเถิงความหมายในเรื่องที่
เฮาเว้าว่า ‘อีกจักหน่อยพวกเจ้าสิบ่ได้เห็นเฮา แล้ว
อีกจักหน่อยกะสิได้เห็นเฮาอีก’

16:20 เฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ ว่าพวกเจ้าสิ
ฮ้องไห้เป็นทุกข์ แต่คนทั้งโลกสิซื่นซมยินดี แล้วการ
ที่พวกเจ้าสิเป็นทุกข์ ความทุกข์ฮั่น สิกลายเป็น
ความซื่นซมยินดี

16:21 คือปานแม่ญิงยามสิเจ็บท้องออกลูก กะสิมี
ความทุกข์หลาย แต่บัดเขาออกลูกแล้วเขาบ่คึดเถิง
ความเจ็บปวดฮั่นอีก ย้อนว่าดีใจหลายที่มีลูกน้อย
เกิดมาในโลก

16:22 จั่งซั้น ในตอนนี้พวกเจ้าทุกข์ใจหลาย แต่ว่า
เฮาสิเห็นพวกเจ้าอีก แล้วในยามฮั้นใจของพวกเจ้า
สิมีความปิติยินดี แล้วความปิติยินดีฮั่น บ่มีใผสิเอา
จากเจ้าไปได้เลย

16:23 แล้วในมื้อฮั้น พวกเจ้าสิบ่ขออีหยังนำเฮาอีก
คือเฮาสิบอกพวกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ ว่าอีหยังที่พวกเจ้า
ขอ กะให้ขอนำพระเจ้าผู้เป็นพ่อโดยในนามของเฮา
แล้วเพิ่นกะสิโปรดให้แนวฮั้นกับพวกเจ้า

16:24 เถิงบัดนี้ พวกเจ้ากะยังบ่ได้ขออีหยังในนาม
ของเฮาเลย ให้ขอเด้อ แล้วสิได้ เพื่อความซื่นซม
ยินดีของพวกเจ้าสิได้เต็มเปี่ยม

16:25 แนวหมู่นี้เฮาได้เว้ากับพวกเจ้าเป็นการเปรียบเทียบ แต่ว่ามียามที่สิมาที่เฮาสิบ่เว้านำเจ้าเป็นการเปรียบเทียบอีก แต่เฮาสิเว้าเรื่องพระเจ้าผู้เป็นพ่อให้เจ้าอย่างเปิดเผย

16:26 บัดฮอดมื้อฮั้นแล้ว พวกเจ้าสิขออีหยังในนามของเฮา แล้วเฮาสิบ่ได้บอกพวกเจ้าว่า เฮาสิขอจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อเพื่อพวกเจ้า

16:27 ย้อนว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อฮักแพงพวกเจ้า ย้อนพวกเจ้าฮักแพงเฮา แล้วเซื่อว่าเฮาได้มาจากเพิ่น

16:28 คือเฮาได้มาจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อ แล้วได้เข้ามาในโลก แล้วบัดนี้เฮาสิออกจากโลกนี้กลับไปหาพระเจ้าผู้เป็นพ่ออีก”

16:29 พวกลูกศิษย์เลยเว้านำพระเยซูว่า “เอ้อ นายผู้ข้าพวมเว้าซัดเจนแล้วบัดหนิ บ่ได้เว้าเป็นความเปรียบเทียบเลย

16:30 บัดนี้ พวกผู้ข้ามั่นใจแล้ว ว่านายผู้ข้ากะฮู้จัก
คู่อันคู่แนว แล้วบ่ต้องถามอีหยังอีก โดยว่าพวกผู้ข้า
เชื่อมั่นแล้ว ว่า นายผู้ข้าได้มาจากพระเจ้า”

16:31 พระเยซูเลยถามเขาว่า “บัดนี้พวกเจ้าเชื่ออี
หลีบ้อ

16:32 นี่แน่ะ ยามฮั้นสิมาเถิง แล้วได้มาฮอดแล้วบัด
หนิ ที่ว่าพวกเจ้าสิแตกกระจัดกระจายกันไปของใผ
ของมัน ปะเฮาไว้อยู่ผู้เดียว แต่ที่จริงเฮาสิบ่ได้อยู่ผู้
เดียว ย้อนว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เพิ่นกะยังสถิตอยู่นำ
เฮา

16:33 แนวหมู่นี้ เฮาได้บอกพวกเจ้าไว้ เพื่อพวก
เจ้าสิมีความสงบสุข คือในโลกนี้พวกเจ้าสิได้ฮับ
ความยากลำบาก แต่ว่าให้มีความยินดีไว้เด้อ ย้อน
ว่าเฮาซนะโลกได้แล้ว”

ยอห์น 17 / John 17

17:1 พอพระเยซูเว้าถ้อยคำนี้แล้ว เพิ่นกะเงยหน้า
ขึ้นไปเบิ่งเทิงฟ้าแล้วเว้าว่า “โอ้ พระเจ้า พ่อของผู้ข้า
เอ้ย มันได้ฮอดยามฮั้นแล้ว ขอพ่อที่สิมอบเกียรติให้

กับลูก เพื่อลูกสิได้ตอบสนองถวายพระเกียรติให้กับ
พ่อเทอญ

17:2 คือจั่งที่พ่อได้มอบสิทธิ์อำนาจให้กับผู้ข้าเหนือ
มนุษย์เม็ดคู่คน เพื่อว่าผู้ข้าสิได้ให้ชีวิตนิรันดร์กับ
ผู้คนทั้งหลายที่พ่อได้ให้ไว้กับลูก

17:3 แล้วชีวิตนิรันดร์กะเป็นแนวนี้ ที่ว่าเขาทั้ง
หลายได้ฮู้จักพ่อ ผู้เป็นพระเจ้าเที่ยงแท้แต่ผู้เดียว
แล้วฮู้จักผู้ข้านำ คือพระเยซูคริสต์พระผู้โปรดที่พ่อ
ได้ใช้มา

17:4 ผู้ข้าได้ถวายพระเกียรติให้พ่ออยู่ในโลกนี้ กับ
ได้เฮ็ดการงานที่พ่อได้มอบไว้กับลูก

17:5 แล้วบัดนี้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อเอ้ย ขอให้เกียรติ
ลูกพร้อมกับพ่อนำ โดยพระเกียรติฮั้นที่ลูกเคยมีฮว
มกับพ่อตั้งแต่ก่อนสร้างโลก

17:6 ลูกได้เปิดเผยพระนามของพ่อให้กับพวกซายผู้
ที่พ่อได้มอบให้ลูกออกจากโลก ซึ่งพวกเขาเป็นคน
ของพ่ออยู่แล้วที่พ่อได้ให้ลูก แล้วพวกเขาได้ฮักษา
คำของพ่อนำ

17:7 บัดนี้ พวกเขาได้ฮู้จักว่า เม็ดคู่แนวที่พ่อได้
มอบไว้กับลูกฮั่น ได้มาจากพ่อ

17:8 โดยว่าลูกได้ให้ถ้อยคำที่พ่อได้ฝากไว้กับลูก
ฮั้น แล้วพวกเขาได้ฮับเอาไว้ กับได้ฮู้จักคักแน่ว่าลูก
ได้ลงมาจากพ่อ แล้วพวกเขาได้เซื่อมั่นว่า พ่อได้ใช้
ลูกมา

17:9 บัดนี้ ลูกจึงอธิษฐานวอนขอเพื่อพวกเขา คือ
ลูกบ่ได้อธิษฐานวอนขอเพื่อโลก แต่ได้วอนขอเพื่อ
คนพวกนี้ที่พ่อได้มอบไว้ให้กับลูก ย้อนว่าพวกเขา
เป็นคนของพ่อ

17:10 คือเม็ดคู่แนวที่ลูกมีอยู่กะเป็นของพ่อ แล้วคู่
แนวที่พ่อมีอยู่กะเป็นของลูก แล้วลูกได้ฮับเกียรติใน
คนพวกนี้นำ

17:11 บัดนี้ ลูกบ่ได้อยู่ในโลกนี้อีกต่อไป แต่ว่า
พวกเขากะยังอยู่ในโลก แต่ลูกสิกลับไปหาพ่อ โอ
พ่อ ผู้ศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิ์เอ้ย ขอโปรดเบิ่งแยงฮักษา
พวกเขานี้ไว้ในพระนามของพ่อ ผู้ที่พ่อได้มอบไว้ให้

กับลูกหนิ เพื่อพวกเขาสิได้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน คือจั่งพ่อกับลูก

17:12 บัดลูกยังอยู่กับพวกเขาตอนอยู่ในโลก ลูกได้ฮักษาพวกเขาไว้อย่างปลอดภัยในพระนามของพ่อ คือลูกได้ป้องกันพวกเขาผู้ที่พ่อได้มอบไว้ให้ฮั่น แล้วบ่มีใผได้หลงทางไปเลย นอกจากผู้ที่สิพินาศฮั่นล่ะ เพื่อให้เป็นไปตามพระคำที่ได้กล่าวไว้ (ดู สดุดี 41:9)

17:13 แล้วบัดนี้ ลูกพวมสิกลับไปหาพ่อ แล้วลูกจึงเว้าจั่งซี้ยามยังอยู่ในโลก เพื่อพวกเขาสิได้มีความซื่นซมยินดีของลูกอย่างเต็มเปี่ยมอยู่ในโตเขา

17:14 ลูกได้มอบถ้อยคำของพ่อไว้ให้กับพวกเขา แล้วซาวโลกได้ซังพวกเขา ย้อนว่าพวกเขาบ่ได้อยู่ฝ่ายโลกนี้ คือจั่งที่ลูกบ่ได้อยู่ฝ่ายโลก

17:15 ลูกบ่ได้ขอให้พ่อเอาพวกเขาออกจากโลกดอก เพียงแต่ขอให้พ่อฮักษาเขาไว้จากเจ้ามารร้าย

17:16 พวกเขาบ่ได้อยู่ฝ่ายโลก คือจั่งที่ลูกบ่ได้อยู่ฝ่ายโลก

17:17 ขอแยกพวกเขาไว้ให้บริสุทธิ์เฉพาะพ่อด้วย
หลักความจริงของพ่อ พระคำของพ่อฮั่นคือความ
จริง

17:18 พ่อได้ใช้ลูกให้เข้ามาอยู่ในโลกส่ำใด ลูกกะ
ได้ใช้พวกเขาให้ออกไปในโลกนี้ส่ำฮั่นคือกัน

17:19 แล้วย้อนเห็นแก่พวกเขาเอง ลูกได้อุทิศซีวิต
ไว้เฉพาะ เพื่อพวกเขาสิได้อุทิศซีวิตไว้เฉพาะหลัก
ความจริงฮั่นล่ะ

17:20 ลูกบ่ได้อธิษฐานวอนขอเพื่อพวกเขาท่อฮั่น
แต่เพื่อคู่คนที่สิเชื่อวางใจในลูกนำ โดยคำพยาน
ของพวกเขา

17:21 เพื่อว่าเขาทั้งหลายสิเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวต่อ
กันและกัน คือจั่งที่พ่อเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและ
กันกับลูก เพื่อพวกเขาสิเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและ
กันกับสองพ่อลูกเฮา เพื่อโลกสิได้ฮู้ว่าพ่อได้ใช้ลูก
มาอีหลี

17:22 แล้วเกียรติที่พ่อมอบไว้กับลูกฮั้น ลูกได้มอบ
ไว้กับพวกเขานำ เพื่อเขาสิได้เป็นน้ำหนึ่งใจ
เดียวกันและกัน คือจั่งที่พ่อกับลูกได้เป็นน้ำหนึ่งใจ
เดียวกันฮั้น

17:23 คือลูกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับพวกเขา
แล้วพ่อกะเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับลูก เพื่อพวก
เขาสิได้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอย่างสมบูรณ์แบบ
เพื่อโลกสิได้ฮู้ว่าพ่อได้ใช้ลูกมา พร้อมได้ฮักแพง
พวกเขาคือจั่งที่ได้ฮักแพงลูก

17:24 พ่อเอ้ย ลูกปรารถนาอยากให้พวกเขาที่พ่อได้
มอบไว้ให้กับลูกหนิ ให้พวกเขาอยู่หม่องเดียวกัน
กับลูก เพื่อพวกเขาสิได้เห็นพระสิริอันรุ่งโรจน์ของ
ลูกที่พ่อได้ให้ไว้กับลูก ย้อนว่าพ่อได้ฮักแพงลูกมา
ตั้งแต่ก่อนสร้างโลก

17:25 โอ้ พ่อผู้ยุติธรรมเอ้ย โลกนี้บ่เคยฮู้จักพ่อเลย
แต่ว่าลูกฮู้จักพ่อ แล้วพวกเขาได้ฮู้กันว่าพ่อได้ใช้ลูก
มาอีหลี

17:26 บัดนี้ลูกได้เปิดเผยพระนามของพ่อให้พวก
เขาฮู้จักอยู่ แล้วสิเปิดเผยให้ฮู้จักอีกต่อไป เพื่อว่า

ความฮักแพงที่พ่อมีต่อลูก สิได้สถิตอยู่ในพวกเขา
แล้วลูกกะสิได้สถิตอยู่ในพวกเขานำ อาเมน”

ยอห์น 18 / John 18

18:1 พอเว้าแนวนี้แล้ว เพิ่นเลยพาลูกศิษย์ข้า
มน้ำขิดโรน ไปเข้าสวนหม่องหนึ่งกับลูกศิษย์ของ
เพิ่น

18:2 แล้วยูดาสผู้ที่สิทรยศใส่พระเยซู เขากะฮู้จัก
สวนหม่องนี้ดี ย้อนว่าพระเยซูเคยพาลูกศิษย์มาโฮม
กันในสวนหม่องนี้อยู่เรื่อย

18:3 บัดนี้ ยูดาสได้นำกองทหารโรมันที่ได้ฮับมอบ
มา พร้อมกับพวกยามฮักษาการประจำวิหารที่พวก
หัวหน้านำเครื่องถวายส่งไป พร้อมกับพวกคณะฟาริ
สี ได้พากันถือตะเกียงถือกระบองเอาเครื่องอาวุธ
ต่างๆ ไปสวนฮั่น

18:4 ส่วนพระเยซู เพิ่นฮู้จักเม็ดคู่แนวที่สิเกิดขึ้นกับ
เพิ่น จั่งย่างไปหาเขา แล้วถามว่า “พวกเจ้าพากันมา
หาใผ”

18:5 พวกเขาตอบเพิ่นว่า “มาหาเยซู ไทบ้านนาซาเร็ธ” พระเยซูบอกพวกเขาว่า “เอ้อ เฮาหนิล่ะ” (ส่วนยูดาส ผู้ทรยศใส่พระเยซูฮั่นกะยืนอยู่ฮ่วมกับพวกเขา)

18:6 บัดพอพระเยซูได้บอกพวกเขาว่า “เฮาหนิล่ะ” พวกเขากะเลยสะเดิด แล้วล้มลงพื้นดิน

18:7 บัดนี้ พระเยซูถามพวกเขาซ้ำอีกว่า “พวกเจ้ามาหาใผ” พวกเขาจั่งตอบว่า “มาหาเยซู ไทบ้านนาซาเร็ธ”

18:8 พระเยซูเว้าว่า “เฮาบอกพวกเจ้าแล้ว ว่าเฮาหนิล่ะ ผู้ที่พวกเจ้าพวมหา จั่งซั้น คั่นพวกเจ้ามาหาเฮากะให้ปล่อยคนพวกนี้ไปซะ”

18:9 (เพิ่นเว้าจั่งซี้ เพื่อสิให้เป็นไปตามคำที่เว้าว่า “ส่วนคนที่พระเจ้าได้มอบไว้ให้ผู้ข้าฮั่น บ่ได้หลงหายไปจักคน”)

18:10 บัดนี้ ซีโมนเปโตร ผู้ที่ถือดาบมานำ ลาวกะซักดาบออกมาฟันหูขวาคนใช้ของหัวหน้านำเครื่องถวายขาดไป (คนใช้ผู้หูขาดซื่อว่า มัลคัส)

18:11 พระเยซูเลยบอกเปโตรว่า “เอาดาบเจ้าใส่ฝัก
ไว้ล่ะแมะ คือเฮาสิบ่ดื่มบ้อ จอกที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อ
ได้เตรียมไว้ให้เฮาฮับดื่มฮั่น”

18:12 บัดนี้ กองทหาร นายพันทหาร กับพวกยาม
ฮักษาการประจำวิหารของพวกยิว จั่งพร้อมกัน
จับกุมมัดพระเยซูไว้

18:13 แล้วพวกเขาได้นำพระเยซูไปหา นายอันนาส
ก่อน ย้อนว่า อันนาส เป็นพ่อเฒ่าของ คายาฟาส ผู้
เป็นนำเครื่องถวายผู้สูงสุดประจำการปีฮั้น

18:14 แม่น คายาฟาส ผู้นี้ล่ะ ที่เคยแนะนำพวกยิว
ว่ามันเป็นการดีที่สิให้คนผู้เดียวเป็นแพะฮับบาป
ตายแทนซนซาติ (ให้ดู ยอห์น 11:49-51)

18:15 บัดนี้ ซีโมนที่เอิ้นกันว่าเปโตร ได้ตามหลัง
พระเยซูไป แล้วกะมีลูกศิษย์อีกผู้หนึ่งไปนำ ผู้สูงสุด
ของผู้นำเครื่องถวายได้ฮู้จักลูกศิษย์ผู้นี้ เขาเลยไป
กับพระเยซูเข้าในเดิ่นบ้านของผู้นำเครื่องถวายผู้
สูงสุดฮั่น

18:16 แต่เปโตรยังยืนอยู่นอกประตู ส่วนลูกศิษย์ที่
ฮู้จักกันกับผู้นำเครื่องถวายสูงสุด เลยออกไปบอ
กกับญิงผู้เป็นยามเฝ้าประตูฮั้น แล้วจั่งพาเปโตรเข้า
มาข้างใน

18:17 แล้วแม่ญิงคนที่เป็นยามเฝ้าประตูฮั่นได้ถาม
เปโตรว่า “บ่แม่นเจ้าเป็นลูกศิษย์ของพระเยซูนำ
บ้อ” เปโตรปฏิเสธเขาว่า “ข้อยบ่ได้เป็น”

18:18 บัดนี้ พวกคนใช้กับพวกยามฮักษาการประจำ
วิหารได้ดังไฟผิงย้อนว่าอากาศหนาว แล้วเปโตรกะ
ยืนผิงไฟอยู่กับพวกเขา

18:19 หว่างฮั้น ผู้นำเครื่องถวายผู้สูงสุดพวม
สอบถามพระเยซูเถิงลูกศิษย์กับหลักคำสอนของ
เพิ่น

18:20 พระเยซูตอบลาวว่า “เฮาได้เว้ากับโลกอย่าง
เปิดเผย เฮาเคยสอนในศาลาธรรมกับในวิหารที่
พวกยิวประชุมกันประจำ แล้วเฮาบ่เคยเว้าปิดบังอี
หยังเป็นความลับเลย

18:21 เจ้าสอบถามเฮาย้อนหยัง ให้ไปถามคนที่เคย
ได้ฮับฟังเฮา ว่าเฮาเคยบอกสอนเขาจั่งใด นี่แน่ะ
พวกเขาฮู้จักดีว่าเฮาได้เว้าจั่งใด”

18:22 แต่พอพระเยซูเว้าจั่งซั้นแล้ว มียามฮักษาการ
ประจำวิหารผู้หนึ่งกะเอาฝ่ามือตบใส่พระเยซู เว้าว่า
“ฮ้วย โตคือตอบผู้นำเครื่องถวายผู้สูงสุดแนวนี้”

18:23 พระเยซูเลยตอบเขาว่า “คั่นว่าเฮาได้เว้าแนว
บ่แม่น กะให้เป็นหลักฐานพยานมาในแนวบ่แม่น
ฮั่น แต่คั่นว่าเฮาได้เว้าแนวแม่นแล้ว เป็นหยังเจ้าจั่ง
ตบหน้าเฮา”

18:24 (หว่างฮั่น อันนาสได้ส่งพระเยซู ซึ่งถืกมัดไว้
ฮั่น ไปหาคายาฟาส ผู้นำเครื่องถวายผู้สูงสุดแล้ว)

18:25 ในตอนฮั่น ซีโมนเปโตรยืนผิงไฟอยู่เดิ่นฮั่น
พวกคนอยู่ฮั่นได้ถามลาวว่า “เจ้าบ่แม่นเป็นลูกศิษย์
ของผู้ฮั่นบ้อ” เปโตรปฏิเสธว่า “ข้อยบ่ได้เป็น”

18:26 คนใช้ผู้หนึ่งของหัวหน้านำเครื่องถวาย ซึ่ง
เป็นพี่น้องกันกับคนที่เปโตรได้ฟันหูขาดฮั่นเลยเว้า
ว่า “บ่แม่นข้อยเห็นเจ้าอยู่ในสวนกับผู้ฮั่นบ้อ”

18:27 บัดนี้ เปโตรได้ปฏิเสธอีก แล้วในตอนฮั้นมี
ไก่โตหนึ่งขันพอดี

18:28 บัดนี้ พวกเขาได้พาพระเยซูออกจากบ้านของ
คายาฟาส ไปหาปีลาตอยู่โรงพักฮักษาการของทหาร
โรมันแต่ดึก แต่ส่วนหัวหน้าพวกยิวบ่ได้เข้าไปใน
ฮั่นนำ ย้อนพวกเขาหย้านว่าสิเป็นมลทิน จั่งสิบ่ได้
ฮ่วมกินเลี้ยงในงานฉลองมื้อพระเจ้าได้กู้ซาติยิว

18:29 ปีลาตออกมาหาพวกเขาแล้วถามว่า “พวก
เจ้ามีคดีอีหยังจั่งมาฟ้องร้องซายผู้นี้”

18:30 พวกเขาตอบปีลาตว่า “คั่นคนผู้นี้บ่มีความ
ผิด พวกเฮาคือสิบ่ได้พาเขามามอบส่งให้ท่าน”

18:31 บัดนี้ ปีลาตตอบพวกเขาว่า “ให้พวกเจ้านำ
เขาไปตัดสินเอาตามกฎบัญญัติของพวกเจ้าเองเด้อ”
จั่งซั้น หัวหน้าพวกยิวได้ตอบปีลาตว่า “กฎหมาย
โรมันห้าม บ่ให้พวกเฮามีสิทธิ์ประหารคน”

18:32 (พวกเขาได้เว้าจั่งซี้ เพื่อเป็นไปตามถ้อยคำ
ของพระเยซู เถิงการตายของเพิ่นที่ว่าสิตายแบบใด)

18:33 บัดนี้ ปีลาตได้กลับเข้าไปในโรงพักฮักษาการ
ของทหารโรมันอีก แล้วเอิ้นถามพระเยซูว่า “เจ้า
เป็นกษัตริย์ของพวกยิวบ่”

18:34 พระเยซูตอบปีลาตว่า “เจ้าถามอยากฮู้จักเอา
เองบ้อ หรือได้มีคนอื่นมาบอกเจ้าในเรื่องนี้เกี่ยวกับ
เฮาหนิ”

18:35 ปีลาตตอบว่า “เฮาหนิบ่แม่นคนยิว แม่นบ่
คือซาวยิวของเจ้า คือพวกหัวหน้านำเครื่องถวายได้
นำเจ้ามามอบส่งให้เฮา เจ้าได้เฮ็ดอีหยังผิดแหน่”

18:36 พระเยซูตอบว่า “แผ่นดินของเฮาบ่ได้อยู่ฝ่าย
โลกนี้ คั่นแม่นแผ่นดินของเฮาอยู่ฝ่ายโลกนี้ กอง
องครักษ์ของเฮาสิลงมือสู้ บ่ให้เฮาถืกมอบไว้กับ
พวกยิวแนวนี้ แต่บัดนี้แผ่นดินของเฮาบ่ได้มาจาก
โลกนี้”

18:37 ปีลาตเลยเว้านำพระเยซูว่า “เจ้าเป็นกษัตริย์
แล้ว แม่นบ่” พระเยซูตอบว่า “ที่เจ้าเว้าว่า เฮาเป็น
กษัตริย์กะแม่น แล้วเฮาได้เข้ามาในโลกย้อนเหตุนี้

ล่ะ กะเพื่อเป็นหลักฐานพยานเถิงความเป็นจริง แล้วคู่คนที่อยู่ฝ่ายความจริงกะสิได้ฮับฟังเสียงของเฮา”

18:38 บัดนี้ ปีลาตจั่งถามพระเยซูกว่า “ความจริงคืออีหยัง” พอเว้าแล้วปีลาตกะเลยออกไปหาพวกผู้นำของพวกยิว เว้ากับเขาว่า “เฮาบ่เห็นความผิดอีหยังจักแนวในผู้นี่เลย

18:39 แต่ว่า ตามธรรมเนียมของพวกเจ้า เฮาสิปล่อยนักโทษคนหนึ่งในงานฉลองกู้ซาติของพวกเจ้า จั่งซั้นพวกเจ้าอยากให้เฮาปล่อยกษัตริย์ของพวกยิวผู้นี้ให้พวกเจ้าบ่”

18:40 บัดนี้ พวกเขากะพากันฮ้องขึ้นว่า “อย่าปล่อยซายผู้นี่เด้อ ให้ปล่อยบารับบัส” (ซึ่งบารับบัสฮั้นเป็นโจร)

ยอห์น 19 / John 19

19:1 ในตอนฮั้น ปีลาตเลยสั่งให้นำเอาพระเยซูไปเฆี่ยนตี

19:2 แล้วพวกทหารโรมได้เอาหนามสานเป็นวง
มาลัยมาสุบใส่หัวของพระเยซูเป็นมงกุฎ แล้วกะเอา
ผ้าสีม่วงมาคลุมใส่พระเยซู

19:3 แล้วพวกเขากะเว้าเยาะเย้ยใส่พระเยซูว่า "ขอ
ให้กษัตริย์ของพวกยิวทรงพระเจริญเด้อ" แล้วกะ
เอามือตบตีพระเยซู

19:4 แต่ส่วนปีลาต ลาวกะออกไปนอกอีก ไปเว้ากับ
พวกหัวหน้ายิวว่า "นี่แน่ะ เฮาสินำผู้นี้ออกมามอบ
ส่งคืนพวกเจ้าเด้อ เพื่อให้พวกเจ้าฮู้ว่า เฮาบ่เห็นว่า
คนผู้นี้มีความผิดอีหยังเลย"

19:5 บัดนี้ พระเยซูกะออกมา สวมมงกุฎหนาม
พร้อมกับผ้าคลุมสีม่วง แล้วปีลาตกะเว้าให้พวก
หัวหน้ายิวว่า "นี่แน่ะ เบิ่งเด้อ ซายผู้นี้"

19:6 บัดนี้ พอพวกหัวหน้านำเครื่องถวายกับพวก
ยามฮักษาการประจำวิหารเห็นพระเยซู พวกเขากะ
พากันฮ้องว่า "เอาไปประหารๆ" ปีลาตกะเว้าว่า "ให้
พวกเจ้าเอาไปประหารเองซะ ส่วนเฮาเองกะบ่เห็น
ว่าคนผู้นี้มีความผิดอีหยังเลย"

19:7 แล้วพวกคนยิวฮั้นตอบปีลาตว่า “พวกเฮามี
กฎหมาย แล้วตามกฎหมายของพวกเฮา คนผู้นี้
สมควรที่สิตาย ย้อนเขาได้ตั้งโตเองไว้ว่าเป็นพระ
บุตรของพระเจ้า”

19:8 พอปีลาตได้ยินจั่งซั้น ลาวตกใจหย้านแฮง
หลาย

19:9 แล้วลาวเลยกลับไปในโรงพักทหารอีก แล้วจั่ง
ถามพระเยซูว่า “เจ้ามาแต่ใส” แต่ว่าพระเยซูบ่ได้
ตอบอีหยังลาวเลย

19:10 บัดนี้ ปีลาตจั่งถามเพิ่นว่า “เจ้าคือบ่ยอมเว้า
นำเฮา เจ้าบ่ฮู้บ้อ ว่าข้อยมีอำนาจสั่งขึงประหารซีวิต
เจ้า กับมีอำนาจที่สิปล่อยเจ้าไปได้”

19:11 พระเยซูตอบว่า “เจ้าบ่มีอำนาจเหนือเฮาดอก
นอกจากได้ฮับจากผู้อยู่เบื้องบนฮั้นล่ะ จั่งซั้นคนที่
จับเฮามามอบให้เจ้าจั่งมีความผิดแฮงหลายกว่าเจ้า”

19:12 ตั้งแต่ฮั่นมา ปีลาตกะแฮงตั้งใจพยายาม
ปล่อยพระเยซูไป แต่พวกผู้นำยิวกะฮ้องเสียงดังขึ้น
อีกว่า “คั่นเจ้าปล่อยคนผู้นี้ กะแสดงว่าเจ้าบ่ได้เป็น

หมู่เป็นมิตรกับจักรพรรดิซีซาร์ คือใผกะตามที่อ้าง
โตว่าเป็นกษัตริย์ กะตั้งโตว่าเป็นคู่อาฆาตกันกับซี
ซาร์แล้ว

19:13 บัดพอได้ยินจั่งซั้น ปีลาตได้นำพระเยซูออก
มา แล้วได้นั่งบัลลังก์ให้การตัดสิน ที่เอิ้นกันว่า
'ลานปูหิน' (ภาษาฮีบรูเอิ้นว่า 'กับบาธา')

19:14 ตอนฮั้นกะเป็นมื้อเตรียมงานฉลองมื้อ
พระเจ้ากู้ซาติของพวกยิวเป็นเวลาประมาณ เที่ยง
ส่วนปีลาตเว้ากับพวกหัวหน้ายิวว่า 'นี่แน่ะ กษัตริย์
ของพวกเจ้าเด้อ'

19:15 แต่ว่าพวกเขากะฮ้องว่า เอาไปโลดๆเอามัน
ไปขึงใส่หลักประหารโลด" ปีลาตกะถามว่า "สิให้
เฮาขึงกษัตริย์พวกเจ้าใส่หลักประหารตี้" พวก
หัวหน้านำเครื่องถวายกะตอบปีลาตว่า "พวกเฮาบ่มี
กษัตริย์อื่นนอกจากจักรพรรดิซีซาร์"

19:16 บัดนี้ ปีลาตกะเลยมอบเอาพระเยซูไว้ให้กับ
พวกเขาให้เอาไปขึง แล้วพวกเขาจั่งนำเอาพระเยซู
ออกไป

19:17 แล้วพระเยซูแบกหลักประหารออกไปขึ้น
โนนหม่องหนึ่งที่เอิ้นกันว่า “หัวกะโหลก” (ซึ่ง
ภาษาฮีบรูเอิ้นว่า “กลโกธา”)

19:18 พวกเขาจั่งขึงพระเยซูอยู่โนนฮั่น แล้วกะมีผู้
ซายอีกสองคน ถืกขึงคนละข้างกับพระเยซู แล้วส่วน
พระเยซูกะอยู่ระหว่าง◎กลาง

19:19 บัดนี้ปีลาตได้เขียนป้ายติดไว้เทิงหลัก
ประหารฮั่น ได้จารึกไว้ว่า “เยซูไทบ้านนาซาเร็ธ
กษัตริย์ของซนซาติยิว”

19:20 แล้วมีคนยิวหลวงหลายได้อ่านป้ายฮั้น ย้อน
ว่าหม่องที่พระเยซูถืกขึงประหารฮั้นอยู่ใกล้เมือง
ส่วนป้ายฮั่น ได้จารึกเป็นภาษาฮีบรู ภาษากรีก กับ
ภาษาลาตินนำ

19:21 จั่งซั้น พวกหัวหน้านำเครื่องถวายของพวก
ยิวขอกับปีลาตว่า “อย่าจารึกว่า ‘กษัตริย์ของซนซาติ
ยิว’ แต่ให้จารึกว่า ‘ซายผู้นี้อ้างโตว่าเป็นกษัตริย์ของ
ซนซาติยิว’”

19:22 ปีลาตเลยตอบว่า “แนวที่เฮาจารึกฮั่น กะได้
จารึกไว้แล้ว”

19:23 บัดนี้ พวกทหารที่ได้ขึงพระเยซูไว้เทิงหลัก
ประหารฮั้น ได้เอาเสื้อผ้าของเพิ่นมาแยกกองกันไว้
เป็นสี่กอง แจกกันคนละกองพร้อมกับเสื้อคลุมของ
เพิ่น แต่ส่วนเสื้อคลุมนี้มันบ่มีฮอยเย็บฮอยต่อ เป็น
ผืนเดียว ถักจากเทิงลงมาล่าง

19:24 พวกเขาจั่งเว้ากันว่า “ตกลงพวกเฮาบ่จีกแบ่ง
เสื้อโตนี้กันเนาะ แต่ให้พวกเฮาจับฉลากว่าใผสิได้
เสื้อโตนี้” พวกทหารได้เฮ็ดจั่งซี่กะเพื่อเป็นไปตามพ
ระคำที่กล่าวไว้ว่า “พวกเขาพากันแบ่งปันเสื้อผ้าของ
เฮา แล้วส่วนเสื้อคลุมเฮาเขากะจับฉลาก”

19:25 ตอนฮั้น แม่กับน้าสาวของพระเยซู กับมารีย์
เมียของ เคลโอปัส แล้วกะมารีย์ไทมักดาลา ได้ยืน
อยู่ข้างหลักประหารเพิ่น

19:26 บัดพระเยซูเหลียวเห็นแม่ของเพิ่นกับลูก
ศิษย์ผู้ที่เพิ่นฮักแพงยืนอยู่ฮั่นนำ พระเยซูกะได้บอก
แม่ว่า “แม่เอ้ย นี่แน่ะ ลูกซายของเจ้า”

19:27 แล้วพระเยซูได้เว้ากับลูกศิษย์คนฮั้นว่า “นี่
แน่ะ แม่ของเจ้า” ตั้งแต่ฮั้นมาลูกศิษย์ผู้ฮั้นกะให้มา
รีย์ไปอาศัยอยู่บ้านของเขานำ

19:28 หลังจากฮั่นมา เพิ่นฮู้จักว่า คู่อันคู่แนวได้เฮ็ด
สำเร็จแล้ว เพื่อสิให้เป็นไปตามข้อที่กล่าวไว้ในพระ
คำ พระเยซูจั่งเว้าว่า “เฮาอยากกินน้ำ”

19:29 แล้วแถวฮั่นมีขันใส่น้ำองุ่นดองส้มวางไว้อยู่
ทหารกะได้เอาฟองน้ำไปจุ่มน้ำองุ่นดองฮั่น แล้วเอา
เสียบใส่ปลายก้านไม้หุสบ เอาขึ้นที่ปากพระเยซู

19:30 บัดพระเยซูฮับเอาน้ำองุ่นดองส้มแล้ว เพิ่นกะ
เว้าว่า “ได้สำเร็จแล้ว” แล้วเพิ่นได้ก้มหน้าลง ปล่อย
จิตวิญญาณของเพิ่นให้ออกจากร่างไป

19:31 มื้อฮั้นเป็นมื้อเตรียมงานฉลองมื้อพระเจ้ากู้
ซาติของพวกยิว แล้วเพื่อศพของผู้ตายสิบ่ได้ถืกห้อย
ไว้เทิงหลักประหารข้ามคืนในวันสะบาโต (มื้อหยุด
พักงานของพวกยิวฮั่น) พวกผู้นำยิวจั่งได้ขอกับปี
ลาตให้ทุบขาของคนที่ถืกขึงประหารแล้วฮั้น เพื่อสิ
ได้เอาศพลงมาจากหลักประหารออกไป

19:32 จั่งซั้น พวกทหารจั่งได้มาทุบขาของซายคน
แรก กับซายคนอื่นฮั้นที่ถืกขึงอยู่ข้างพระเยซูให้หัก

19:33 แต่พอมาฮอดพระเยซู เขาบ่ได้ทุบขาของเพิ่น
ย้อนเห็นว่าเพิ่นได้ตายไปแล้ว

19:34 แต่ทหารคนหนึ่งได้เอาหอกมาแทงใส่สีข้าง
พระเยซู พอแทงแล้วเลือดกับน้ำกะไหลออกมาทันที

19:35 แล้วผู้ฮั้นที่เห็นเหตุการณ์นี้ได้เป็นพยาน
แล้วคำพยานของเขาเป็นความจริง แล้วเขาเอง
ยืนยันว่าเขาได้เว้าความจริง นี้กะเพื่อเจ้าสิได้เชื่อ

19:36 คือว่า เหตุการณ์แนวหมู่นี้ได้เกิดขึ้นเพื่อให้
เป็นไปตามข้อพระคำที่ว่า “กระดูกของเพิ่นสิบ่ถืก
ทุบหักจักอัน”

19:37 แล้วมีพระคำอีกข้อหนึ่งที่ว่า “พวกเขาสิยืน
เบิ่งผู้ที่เขาแทง”

19:38 หลังจากฮั่น นายโยเซฟ ผู้เป็นไทเมืองอาริมา
เธีย (ซึ่งลาวเป็นลูกศิษย์ลับๆ ของพระเยซู ย้อนหย้า

นพวกยิว) ได้ไปขอเอาศพพระเยซูจากปีลาต ส่วนปี
ลาตเลยอนุญาตให้ ลาวเลยเอาศพของพระเยซูมา

19:39 แล้วนิโคเดมัส (ซึ่งแต่ก่อนเคยไปหาพระเยซู
ยามกลางคืน) ได้ไปพร้อมโยเซฟ แล้วลาวได้เอา
เครื่องหอมบดไปนำ คือมดยอบผสมกับกฤษณา น้ำ
หนักประมาณสามสิบสี่กิโล

19:40 แล้วสองคนหนิ ได้เอาศพของพระเยซูพันผ้า
ป่านลินินขาวละเอียด พร้อมใส่เครื่องหอมบด พัน
ใส่ศพของพระเยซูตามประเพณีการเมี้ยนศพของ
พวกยิว

19:41 บัดนี้ ในหม่องที่พระเยซูถืกขึงประหารฮั่น
กะมีสวนหม่องหนึ่ง แล้วในสวนฮั่น มีอุโมงค์ใหม่
ยังบ่เคยมีศพของผู้ใดไปเมี้ยนไว้เลย

19:42 เขาเลยเอาศพพระเยซูไปเมี้ยนไว้ในอุโมง
ค์ฮั่น ย้อนว่ามันอยู่ใกล้เคียง คือใกล้สิฮอดมื้อ
เตรียมงานฉลองมื้อพระเจ้ากู้ซาติของพวกยิวอยู่
แล้ว (ให้ดู ยอห์น 19:14 กับ 19:31)

ยอห์น 20 / John 20

20:1 อยู่ต่อมา ในมื้อแรกของสัปดาห์ (คือวัน
อาทิตย์) นางมารีย์ซาวมักดาลาได้ออกไปหาถ้ำ
เมี่ยนศพฮั่น เป็นเวลาตอนเซ้ามืด แล้วนางเห็นว่า
แผ่นหินที่ปิดปากถ้ำฮั่น ได้ถืกยกออกไปไว้ข้างถ้ำ
แล้ว

20:2 พอเห็นแล้วนางกะฟ้าวแล่นไปหาซีโมนเปโต
รกับลูกศิษย์ผู้อื่นฮั่นที่พระเยซูฮักแพง แล้วเว้าให้
ฟังว่า "เขาได้เอาศพของพระเยซูออกจากถ้ำไปแล้ว
แล้วพวกข้อยบ่ฮู้จักว่าเขาเอาศพเพิ่นไปวางไว้ใส"

20:3 บัดนี้ เปโตรกับลูกศิษย์ผู้อื่นฮั่น กะฟ้าวแล่น
ออกไปหาถ้ำ

20:4 พวกเขาเลยพากันแล่นอยู่ฮั่น แต่ลูกศิษย์ผู้อื่น
ฮั่นได้แล่นไวกว่าเปโตรจั่งไปฮอดถ้ำก่อน

20:5 แล้วเขาได้ก้มลงส่องเบิ่งเข้าไป เห็นแต่ผ้าป่าน
ฮั่นได้วางอยู่ แต่ว่าเขาบ่ได้เข้าไป

20:6 บัดนี้ เปโตรผู้แล่นมานำหลัง กะได้เข้าไปใน
ถ้ำ จั่งเห็นผ้าป่านวางอยู่ฮั้น

20:7 กับได้เห็นผ้าผืนฮั้นที่เคยปกหัวของศพพระ
เยซู ซึ่งบ่ได้วางอยู่กับผ้าป่านฮั่น แต่ได้ถืกพับไว้อยู่
ข้างๆ ต่างหาก

20:8 แล้วลูกศิษย์ผู้อื่นฮั้น ผู้ที่มาเถิงก่อน กะได้
เข้าไปในถ้ำคือกัน พอเขาเห็นแล้วกะเลยเซื่อ

20:9 คือตอนฮั้นพวกเขายังบ่ทันเข้าใจในพระคำที่
ว่า เพิ่นต้องเป็นขึ้นมาจากตาย

20:10 แล้วลูกศิษย์สองคนฮั่น กะพากันกลับคืนเมือ
เฮือนของใผของมัน

20:11 แต่ส่วนมารีย์ฮั่น ยืนฮ้องไห้อยู่นอกถ้ำ แล้ว
พวมฮ้องไห้อยู่ฮั่น กะได้ก้มส่องเบิ่งเข้าไปในถ้ำ

20:12 แล้วเขาได้เห็นเทวทูตสององค์ใส่เสื้อขาว
ประกอบด้วยแสง นั่งอยู่หม่องที่ศพพระเยซูเคยวาง
อยู่ฮั่น องค์หนึ่งนั่งอยู่ทางหัว แล้วอีกองค์หนึ่งนั่งอยู่
ทางปลายเท้า

20:13 บัดนี้ หมู่เทวทูตฮั่นได้ถามมารีย์ว่า “นางเอ้ย
เจ้าฮ้องไห้ย้อนอีหยัง” นางตอบหมู่เทวทูตฮั่นว่า
“ย้อนว่า เขาได้เอาศพของนายผู้ข้าไปแล้ว แล้วผู้ข้า
บ่ฮู้จักว่าเขาเอาศพเพิ่นไปไว้ใส”

20:14 บัดพอเว้าจั่งซั้นแล้ว นางกะเหลียวหลังไป
เลยเห็นพระเยซูยืนอยู่ฮั่น แต่ว่านางบ่ฮู้จักว่าเป็นโต
พระเยซู

20:15 พระเยซูกะถามนางว่า “นางเอ้ย เจ้าฮ้องไห้
ย้อนอีหยัง นางมาหาใผ” คือนางเข้าใจผิดว่าพระ
เยซูเพิ่นเป็นนายสวน กะเลยเว้าว่า “นายเอ้ย คั่น
นายได้นำเอาศพของพระเยซูไปใส ซ่อยบอกข้อย
แหน่ ว่านายเอาไปเมี้ยนไว้อยู่ใส แล้วข้อยจั่งสิไป
เอาศพของเพิ่น”

20:16 ส่วนพระเยซูเอยซื่อนางว่า “มารีย์เอ้ย” นาง
ได้หันไปกับเว้าขึ้นเป็นภาษาฮีบรูว่า “รับโบนีเอ้ย”
(แปลว่าอาจารย์)

20:17 พระเยซูสั่งว่า “อย่าฟ้าวมาจับมาต้องเฮาเด้อ
ย้อนว่า เฮายังบ่ทันได้ขึ้นไปหาพระเจ้าผู้เป็นพ่อของ

เฮา แต่ว่า ให้กลับไปบอกพี่น้องเฮาแหน่ว่า ‘เฮาพวมสิขึ้นไปหาพ่อเฮากับพ่อของพวกเจ้า ซึ่งเป็นพระเจ้าของเฮากับเป็นพระเจ้าของพวกเจ้านำ’”

20:18 จั่งซั้น มารีย์ซาวมักดาลาฮั่นกะได้กลับมาบอกให้พวกลูกศิษย์ฟัง เถิงเรื่องที่นางได้ไปเห็นโตพระเยซู กับเถิงแนวที่พระเยซูได้เว้ากับเขา

20:19 พอฮอดค่ำของมื้อฮั่น คือมื้อแรกของสัปดาห์ พวกลูกศิษย์กะมาซุมกันในห้อง พอปิดประตูเอาไลคัดไว้ ย้อนหย้านพวกหัวหน้าของพวกยิว พระเยซูได้เข้ามายืนอยู่หว่างกลางพวกเขา แล้วเว้ากับพวกเขาว่า “ขอให้ความสงบสุขมีอยู่กับพวกเจ้าเด้อ”

20:20 พอพระเยซูเว้าแล้ว เพิ่นเลยให้พวกเขาเบิ่งมือกับส้วงของเพิ่น แล้วพวกลูกศิษย์ได้ดีอกดีใจขนาดที่ได้เห็นพระเยซู นายซีวิตของพวกเขา

20:21 พระเยซูเลยเว้ากับเขาอีกว่า “ขอให้ความสงบสุขมีอยู่กับพวกเจ้าเด้อ พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้ใซ้เฮามาแนวใด เฮากะสิใซ้พวกเจ้าออกไปแนวฮั้น”

20:22 พอพระเยซูเว้าจั่งซั้นแล้ว เพิ่นได้ระบาย
ลมปราณออกเป่าใส่พวกเขา แล้วได้เว้ากับพวกเขา
อีกว่า “ให้ฮับเอาพระวิญญาณบริสุทธิ์ซะเด้อ”

20:23 คั่นพวกเจ้าให้อภัยบาปให้คนใด บาปของคน
ฮั่นกะสิได้ฮับการอภัย แต่คั่นบ่ให้อภัย บาปของเขา
กะยังอยู่

20:24 บัดนี้ มีลูกศิษย์คนหนึ่งในกลุ่มสิบสองคนฮั้น
ซื่อว่าโธมัส (ที่คนเอิ้นกันว่า แฝด) ส่วนโธมัสหนิ
ลาวกะบ่ได้อยู่กับหมู่ลูกศิษย์ตอนที่พระเยซูมาหา
พวกเขา

20:25 ส่วนพวกลูกศิษย์คนอื่นๆ กะได้เว้าให้เขาฟัง
ว่า “เฮาได้เห็นพระเยซูแล้ว” แต่โธมัสปฏิเสธว่า
“คั่นข้อยบ่เห็นฮอยตะปูในมือของเพิ่น กับบ่ได้เอา
นิ้วข้อยแย่เข้าในฮอยตะปูฮั้น กับบ่ได้เอามือข้อยจก
เข้าในส้วงของเพิ่นแล้ว ข้อยกะบ่ยอมเซื่อ”

20:26 อยู่มาอีกแปดมื้อ พวกลูกศิษย์กะมาซุมกันอยู่
ในห้องฮั่นอีก บัดนี้โธมัสกะอยู่ฮั่นนำ พระเยซูได้มา
ยืนอยู่หว่างกลางพวกเขาทั้งๆ ที่ประตูยังใส่ไลไว้อยู่

พระเยซูกะเว้ากับพวกเขาว่า “ขอให้ความสงบสุขมี
อยู่กับพวกเจ้าเด้อ”

20:27 หว่างฮั้น พระเยซูเว้ากับโธมัสว่า “นี่แน่ะ ให้
เอานิ้วเจ้ามาแย่เบิ่งมือเฮาดู้ กับยื่นมือเจ้ามาจกเข้า
ในส้วงเฮา อย่าสงสัยเลย แต่ให้เซื่อเด้อ”

20:28 บัดนี้ โธมัสตอบพระเยซูว่า “โอ้ ผู้เป็นนายซี
วิต กับเป็นพระเจ้าของผู้ข้าเอ้ย”

20:29 แล้วพระเยซูบอกเขาว่า “โธมัสเอ้ย เจ้าได้
เกิดความเซื่อกะย้อนว่าเจ้าได้เห็นกับตา ส่วนผู้ที่บ่
ได้เห็นเฮาคือจั่งเจ้า แต่ยังฮับเซื่อ เขาสิได้พร
เป็นสุข”

20:30 แท้จริงแล้ว พระเยซูได้เฮ็ดเครื่องหมายอัน
สำคัญหลายอันหลายแนวต่อหน้าต่อตาพวกลูกศิษย์
ซึ่งบ่ได้บันทึกลงในหนังสือเล่มนี้

20:31 แต่แนวที่บันทึกลงมาหนิ กะเพื่อพวกเจ้าสิได้
ฮับเซื่อในพระเยซูว่า เป็นพระคริสต์พระผู้โปรดโลก
ซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้า แล้วบัดพอเซื่อ เจ้ากะสิ
ได้ฮับซีวิตนิรันดร์ในพระนามของเพิ่น

ยอห์น 21 / John 21

21:1 หลังจากฮั้น พระเยซูได้แสดงโตให้ลูกศิษย์
ของเพิ่นอยู่ตะฝั่งทะเลสาปทิเบเรียส (คือ ทะเลสาป
กาลิลี) แล้วเพิ่นกะได้แสดงโตจั่งซี้คือ

21:2 มื้อหนึ่งซีโมนเปโตร กับโธมัส (ที่คนเอิ้นกัน
ว่า แฝด) กับนาธานาเอล(ไทบ้านคานาในแคว้นกา
ลิลี) กับพวกลูกซายของเศเบดี แล้วลูกศิษย์ของพระ
เยซูอีกสองคนกะอยู่นำกันอยู่ฮั่น

21:3 ซีโมนเปโตรเลยเว้ากับพวกเขาว่า “เฮาสิออก
ไปหาปลาเด้อ” พวกหมู่อยู่ฮั่นบอกว่า “ขอพวกเฮา
ไปนำแหน่” พวกเขากะเลยพากันลงเฮือออกไปหา
ปลา แล้วหาปลาเมิ้ดคืนแต่บ่ได้ปลาจักโต

21:4 บัดฮอดตอนเซ้ามา พระเยซูมายืนอยู่ตะฝั่ง
ทะเลสาปฮั้น แต่ว่าพวกลูกศิษย์บ่ได้ฮู้จักว่าเป็นโต
พระเยซู

21:5 แล้วพระเยซูได้เอิ้นถามพวกเขาว่า “หมู่พวกเอ้
ย พวกเจ้ามีแนวกินบ้อ” พวกเขากะตอบว่า “บ่มี
เลย”

21:6 พระเยซูเลยบอกพวกเขาว่า “ให้หย่อนอวนลง
ไปทางขวาของเฮือเด้อ” แล้วพวกเขากะเลยหย่อน
อวนลงตามที่เพิ่นบอก แล้วบัดนี้ พวกเขาได้ปลา
หลายขนาดจนดึงอวนบ่ขึ้นเลย

21:7 บัดนี้ลูกศิษย์ผู้ที่พระเยซูฮักแพงฮั้น ได้บอกเป
โตรว่า “นี้ล่ะ นายซีวิตเฮา” บัดพอซีโมนเปโตร
ได้ยินว่าเป็นนายซีวิต เขากะเอาเสื้อคลุมใส่ (ย้อน
ได้ถอดไว้เฮ็ดเวียก) แล้วกะโตนลงน้ำ ลอยเข้าหา
ตะฝั่ง

21:8 แต่ส่วนศิษย์ผู้อื่นๆ ฮั้น กะพากันพายเฮือ
เข้าหาตะฝั่ง ลากอวนที่ติดปลาไปนำ คือพวกเขาบ่
ได้ห่างไกลจากตะฝั่งปานใด ประมาณหนึ่งร้อยเมตร
เอง

21:9 บัดพอพวกเขาเถิงตะฝั่งแล้ว กะเห็นมีกองถ่าน
ไฟ แล้วกะมีปลากับขนมปังวางปิ้งอยู่ฮั่น

21:10 พระเยซูเลยเว้ากับพวกเขาว่า “ให้เอาปลาที่ได้มาเมื่อกี้นี้ขึ้นมาบ้าง”

21:11 ซีโมนเปโตรกะเลยไปลากอวนขึ้นตะฝั่ง มีแต่ปลาโตใหญ่ๆ เต็มล้นอยู่ฮั่น นับเบิ่งแล้วกะได้หนึ่งร้อยห้าสิบสามโต หลายปานฮั่นอวนกะบ่ได้ขาดเลย

21:12 พระเยซูเอิ้นพวกเขาว่า “เซิญมากินเถอะ” แล้วในพวกลูกศิษย์ฮั่น ยังบ่มีใผกล้าถามเพิ่นว่า “นายแม่นใผ” ย้อนเขาฮู้กันว่า ต้องเป็นนายซีวิตของเขา

21:13 แล้วพระเยซูได้มาเอาขนมปัง พร้อมกับปลาปิ้งให้พวกเขา

21:14 นี้กะเป็นเทื่อที่สามที่พระเยซูแสดงโตให้พวกลูกศิษย์เห็น หลังจากเพิ่นได้เป็นขึ้นมาจากตาย

21:15 พอพวกเขากินอิ่มแล้ว พระเยซูเว้ากับซีโมนเปโตรว่า “ซีโมนเปโตรลูกโยนาห์ เอ้ย เจ้าฮักเฮาอีหลีหลายกว่าพวกนี้ฮักเฮาบ้อ” เปโตรตอบเพิ่นว่า “เอ้อ นายผู้ข้าฮู้จักว่า ผู้ข้าฮักนายคือเป็นอ้าย” พระ

เยซูเลยบอกเขาว่า “ให้เลี้ยงแกะน้อยของเฮาเด้อ” (ให้ดู ยอห์น 13:36-37)

21:16 แล้วพระเยซูถามอีกเป็นเทื่อที่สองว่า “ซีโมน ลูกโยนาห์ เอ้ย เจ้าฮักเฮาอีหลีบ้อ” เขากะตอบว่า “เอ้อ นายผู้ข้าฮู้จักว่าผู้ข้าฮักนายคือเป็นอ้าย” เพิ่น เว้าว่า “ให้เบิ่งแยงหมู่แกะของเฮาเด้อ”

21:17 เพิ่นเลยถามอีกเป็นเทื่อที่สามว่า “ซีโมนลูก โยนาห์ เอ้ย เจ้าฮักเฮาคือแค่เป็นอ้ายบ้อ” บัดนี้ เป โตรกะอุกอั่งใจที่พระเยซูถามว่า “เจ้าฮักเฮาบ้อ” เถิงสามเทื่อ กะเลยตอบเพิ่นว่า “นายผู้ข้าเอ้ย นายฮู้ จักเม็ดคู่อันคู่แนวอยู่แล้ว กับฮู้จักว่าผู้ข้าฮักนายคือ เป็นอ้ายหลายส่ำใด” พระเยซูเว้ากับเขาว่า “ให้เลี้ยง หมู่แกะของเฮา เด้อ”

21:18 “เฮาสิบอกเจ้าตามซื่อนี้ล่ะ ว่า ตอนเจ้ายัง หนุ่ม เจ้าเคยแต่งโตไปใสมาใสตามใจมัก แต่ว่าบัด เฒ่าแล้วเจ้ากะสิเหยียดมือของเจ้าออก แล้วผู้อื่นกะ สิมัดเจ้าไว้ ลากไปหม่องที่เจ้าบ่อยากไป”

21:19 เหตุที่พระเยซูได้เว้าจั่งซี้ เป็นการบ่งบอกเถิง การตายของเปโตรว่า เขาสิถวายเกียรติพระเจ้าใน

การตายของเขาฮั้น พอเว้าแล้วพระเยซูกะเว้าต่ออีก
ว่า “ให้ตามเฮามาเด้อ”

21:20 แต่เปโตรเหลียวคืนหลังเห็นลูกศิษย์ผู้ฮั้นที่
พระเยซูฮักแพง พวมมานำหลัง แม่นลูกศิษย์ผู้ที่ได้
นั่งกินอยู่ทัดกันกับพระเยซู ตอนงานเลี้ยงฉลองฮั่น
ที่ได้ถามพระเยซูว่า “นายผู้ข้าเอ้ย แม่นผู้ใดแหน่ที่สิ
ทรยศใส่นาย” (ให้ดู ยอห์น 13:23-25)

21:21 บัดพอเปโตรเห็นลูกศิษย์ผู้ฮั้น กะเลยถาม
พระเยซูว่า “นายผู้ข้าเอ้ย แล้วผู้นี้เด้”

21:22 พระเยซูได้บอกเปโตรว่า “คั่นใจเฮาอยากสิ
ให้เขาอยู่จนฮอดยามที่เฮาสิกลับมาฮั้น มันสิเป็น
หยังกับเจ้าล่ะ ส่วนเจ้ากะให้ตามเฮามาเด้อ”

21:23 บัดนี้ ถ้อยคำของพระเยซู ได้ส่ลือกันในกลุ่ม
พี่น้องในพระเจ้า ว่าลูกศิษย์เพิ่นผู้นี้สิบ่ตายเลย แต่
ว่าพระเยซูบ่ได้บอกเปโตรว่าผู้ฮั้นสิบ่ตาย เพิ่นเพียง
แต่เว้าว่า “คั่นใจเฮาอยากสิให้เขาอยู่จนฮอดยามที่
เฮาสิกลับมาฮั้น มันสิเป็นหยังกับเจ้าล่ะ”

21:24 แม่นลูกศิษย์ผู้ฮั้น ที่เป็นหลักฐานพยาน จั่ง
ได้บันทึกเอาไว้ แล้วพวกเฮามั่นใจว่าคำพยานของ
เขาฮั้นเป็นจริง

21:25 แล้วกะยังมีอีกหลายอันหลายแนวที่พระเยซู
ได้เฮ็ด ซึ่งว่าคั่นสิได้บันทึกไว้ให้เม็ดคู่แนวเป็นเรื่อง
ต่อๆ กัน ข้อยว่าเม็ดโลกนี้กะยังกว้างใหญ่บ่พอ ที่สิ
เก็บเมี้ยนไว้ได้ อาเมน

โรม 1 / Romans 1

1:1 จาก เปาโล ผู้ฮับใช้ของพระเยซูคริสต์ ที่พระเจ้า
ได้เอิ้นได้เชิญมาให้เป็นทูตพิเศษ ได้แต่งตั้งเอาไว้
เพื่อข่าวประเสริฐอันดีงามของเพิ่น

1:2 (ซึ่งพระเจ้าได้สัญญาไว้ล่วงหน้าในสมัยก่อนๆ
ผ่านทางผู้เป็นปากเป็นเสียงในพระคำอันศักดิ์สิทธิ์
บริสุทธิ์ของเพิ่น)

1:3 ซึ่งข่าวประเสริฐนี้กะเล็งเถิงพระบุตรของพระเจ้า
คือพระเยซูคริสต์เจ้าของพวกเฮาฮั้น ผู้เพิ่นที่เกิดมา
ในวงศ์ตระกูลของกษัตริย์ดาวิด

1:4 แล้วได้ประกาศเถิงเพิ่นว่าเป็นพระบุตรของ
พระเจ้าที่เป็นขึ้นมาจากตายโดยทางฤทธิ์อำนาจของ
พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิ์

1:5 แล้วโดยพระบุตรฮั่นเอง พวกเฮาจั่งได้ฮับพระ
กรุณาธิคุณกับการแต่งตั้งเป็นทูตพิเศษของเพิ่น
เพื่อคนคู่ซาติสิได้เซื่อฟัง เถิงวางใจในพระนามของ
พระเยซูคริสต์

1:6 ฮ่วมทั้งพวกเจ้านำ เป็นผู้ที่ได้เอิ้นได้เซิญมาโดย
ทางพระเยซูคริสต์

1:7 จั่งเรียนพี่น้องที่ฮักแพงของพระเจ้าคู่คนอยู่กรุง
โรม ซึ่งได้เอิ้นว่าเป็นคนบริสุทธิ์ของเพิ่น ขอให้พระ
กรุณาธิคุณกับสันติภาพจากพระเจ้า ผู้เป็นพ่อของ
เฮา กับจากพระเยซูคริสต์เจ้า ดำรงอยู่กับพวกเจ้า
เทอญ

1:8 ก่อนอย่างอื่น ข้อยขอขอบคุณพระเจ้าของข้อย
โดยทางพระเยซูคริสต์ ขอบคุณเพื่อพวกเจ้าคู่คน
ย้อนว่าความเซื่อของพวกพี่น้องได้เลื่องลือไปฮอด
ทั่วคู่หม่องแล้ว

1:9 คือพระเจ้า ผู้ที่ข้อยฮับใซ้อย่างสุดจิตสุดใจใน
การประกาศข่าวประเสริฐเรื่องพระบุตรของเพิ่น เพิ่
นกะเป็นพยานได้ว่า ข้อยอธิษฐานเว้านำพระเจ้า
เอ่ยเถิงพวกเจ้าอยู่เสมอ

1:10 แล้วข้อยขอนำพระเจ้าว่า คั่นเป็นไปตามพระ
ประสงค์ของเพิ่น ขอให้ข้อยได้มีโอกาสแนวใดแนว
หนึ่งที่สิไปเยี่ยมยามพวกเจ้าในที่สุดนี้

1:11 คือข้อยปวดใจอยากมาหาพวกเจ้า เพื่อแบ่งปัน
พรสวรรค์พิเศษฝ่ายวิญญาณจากพระเจ้าลางแนว
เพื่อส่งเสริมพี่น้องให้มั่นคงขึ้นในที่สุด

1:12 คือ เพื่อโตข้อยกับพวกเจ้าโดยความเชื่อทั้ง
สองฝ่ายสิซ่อยหนุนกำลังใจซึ่งกันและกัน

1:13 บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย เอ้ย ข้อยอยากให้พวก
เจ้าฮู้กันว่า ข้อยหนิได้หมายไว้สิไปหาหลายเทื่อแล้ว
เพื่อสิได้เกิดผลอยู่นำพวกเจ้า คือจั่งพวกคนซาติ
อื่นๆ (แต่มีการขัดขวางไว้อยู่จนฮอดเทื่อนี้)

1:14 คือข้อยถือว่าเป็นหนี้เม็ดคู่คน บ่ว่าสิเป็นซาว
กรีกกะดี คนต่างด้าวกะดี ผู้มีปัญญากะดี หรือผู้บ่มี
ปัญญากะอย่า

1:15 จั่งซั้น ท่อที่มีกำลังในโตข้อยหนิ ข้อยพร้อมที่สิ
ไปประกาศข่าวประเสริฐให้กับพวกพี่น้องที่อยู่กรุง
โรมนำ

1:16 คือข้อยบ่มีการละอายในข่าวประเสริฐของพระ
คริสต์เลย ย้อนข่าวประเสริฐนี้ประกอบด้วยอำนาจ
ของพระเจ้า สามารถเฮ็ดให้คู่คนที่วางใจได้ฮับความ
รอดพ้นจากบาป พวกยิวก่อน พร้อมทั้งซนซาติอื่นๆ
นำ

1:17 คือว่า ในข่าวประเสริฐนี้ ทางที่สิเป็นคนซอบ
ธรรม ถืกต้องในสายตาของพระเจ้า เผยว่า เริ่มต้น
กะด้วยความเซื่อ สุดท้ายกะความเซื่อ ตามที่มีเขียน
ไว้ในพระคำแล้วว่า “คนซอบธรรมฮั้น สิดำรงอยู่
โดยความเซื่อ”

1:18 ด้วยว่า ความโกรธเกรี้ยวของพระเจ้าได้ปราก
ฏซัดจากสวรรค์ลงมาต่อความซั่วซ้าเลวทราม กับ
ต่อความบ่เป็นธรรมเม็ดคู่แนวของมนุษย์ ที่เอา

ความซั่วของพวกเขา มาปิดบังความจริงเรื่อง
พระเจ้าไว้

1:19 ย้อนว่า การที่พวกเขามีโอกาสฮู้จักกันกับ
พระเจ้า กะปรากฏซัดแจ้งอยู่ในใจของเขาแล้ว ย้อน
ว่าพระเจ้าได้เปิดเผยเพิ่นเองให้เขาฮู้แล้ว

1:20 คือตั้งแต่สร้างโลกมาแล้ว คุณลักษณะเฉพาะ
ของพระเจ้า ผู้ที่ตาเบิ่งบ่เห็น ได้ปรากฏอย่างซัดเจน
ซึ่งสำนึกได้ในสิ่งธรรมซาติที่เพิ่นได้สร้างฮั้น คือการ
เป็นพระเจ้าของเพิ่น ผู้ทรงฤทธานุภาพตลอดซั่วนิ
รันดร์ พวกเขาจั่งบ่มีข้อแก้โตใดๆ ได้เลย

1:21 ย้อนว่า แม้นแต่พวกเขาฮู้เถิงว่ามีพระเจ้าแล้ว
เขาบ่ได้ให้เกียรติเพิ่นเลยในฐานะว่าเป็นพระเจ้า กับ
บ่ได้ขอบพระคุณเพิ่นนำ แต่เขากลับคึดแต่ใน
แนวทางที่บ่เป็นสาระ แล้วใจโง่เขลาของเขากะ
มืดมัวไป

1:22 พวกเขาหาว่ามีปัญญา แต่เขากลับกลายเป็น
คนโง่ซ้ำ

1:23 แล้วพวกเขาเลยแลกเอาพระสิริอันรุ่งเรืองของ
พระเจ้า ผู้อมตะที่ดำรงอยู่เป็นนิตย์ มาปั้นเป็นฮูปโต
คน ผู้อนิจจังที่บ่ยั่งยืน ฮูปนก ฮูปสัตว์สี่ตีน กับฮูป
สัตว์เลื้อยคลาน

1:24 จั่งซั้น พระเจ้าจั่งปล่อยพวกเขาไป เขาจั่งเฮ็ด
แนวขี้เดียดเป็นตาหน่ายต่างๆ ตามราคะตัณหาในใจ
ของเขา จั่งได้เฮ็ดแนวอัปยศอันเป็นตาอายต่อกัน
และกัน

1:25 พวกเขาได้แลกเอาความจริงของพระเจ้า
เปลี่ยนเป็นความเท็จ แล้วปรนนิบัติกราบไหว้แนวที่
เพิ่นได้สร้าง แทนที่สิปรนนิบัติกราบไหว้พระผู้สร้าง
ผู้เพิ่นสมควรที่สิได้ฮับการสรรเสริญตลอดกาลเป็น
นิตย์

1:26 ย้อนเหตุนี้ล่ะ พระเจ้าจั่งปล่อยเขาไป มั่วสุมอยู่
แต่ในราคะตัณหาแนวเป็นตาหน่ายแท้ แม้นแต่แม่
ญิงของเขากะหันออกจากทางธรรมซาติมาสมสู่ต่อ
กันและกันในทางที่ผิดธรรมซาติฮั่น

1:27 ฝ่ายพวกผู้ซายกะคือกัน พวกเขากะถิ่มธรรม
ซาติ เซาสมสู่กันกับแม่ญิง กลับมามั่วสุมฮ้อนฮน

ด้วยราคะตัณหา ผู้ซายกับผู้ซายเฮ็ดแนวเป็นตาอาย
ต่อกันและกัน พวกเขาจั่งฮับผลตอบแทนอันสมควร
ในความผิดบาปที่เขาเฮ็ด

1:28 แล้วคือจั่งที่เขาบ่เห็นดีเห็นซอบที่สิฮู้จัก
พระเจ้า พระเจ้าจั่งปล่อยพวกเขาให้เฮ็ดตามใจอัน
เลวทรามของเขา ในแนวที่บ่สมควร

1:29 ซีวิตของเขาเต็มไปด้วยความบ่เป็นธรรมเมิ้ดคู่
แนว คือการเล่นซู้ล่วงประเวณี ความซั่วซ้าเลว
ทราม ความขี้โลภอยากได้ของเพิ่น ความพยาบาท
แก้แค้นกัน แล้วเต็มไปด้วยความอิจฉาริษยา การ
ฆ่าฟันลันแทงกัน การวิวาทนักเลงหัวไม้ การคดโกง
หลอกลวงกัน การมุ่งร้ายใส่กัน การซุบซิบเว้าขวัญ
กัน

1:30 แล้วการนินทา การส่อเสียดลับหลังกัน การดู
หมิ่นเกลียดซังลบหลู่พระเจ้า การฆาตแค้นเจตนา
ร้ายต่อกัน การเย่อหยิ่งจองหอง การคุยโตอวดอ้าง
การซอกแต่เฮ็ดแนวซั่ว การบ่เซื่อฟังพ่อแม่

1:31 เป็นคนปึกคนหนา เป็นคนไว้ใจบ่ได้ มักผิดคำ
สัญญา บ่ฮู้ฮักแพงกันอย่างธรรมดา บ่ยอมให้อภัย
คืนดีกัน บ่มีความเมตตาสงสารต่อกัน

1:32 คนประเภทนี้ แม้นแต่เขาฮู้เถิงเรื่องความซอบ
ธรรม กับการตัดสินลงโทษของพระเจ้า ว่าผู้ที่เฮ็ด
แนวฮั้นสมควรที่สิตาย กะตาม แต่เขายังเฮ็ดอยู่ต่อ
ไปคือเก่า แล้วกะยังเห็นดีเห็นซอบนำผู้อื่นที่เฮ็ดคือ
กัน

โรม 2 / Romans 2

2:1 จั่งซั้น ผู้คนทั้งหลายเอ๋ย พวกเจ้าบ่มีข้อแก้โตได้
เลย บ่ว่าเจ้าสิเป็นผู้ใดกะตาม คือในขณะที่เจ้าผู้
ตัดสินประเมินค่าคนอื่น เจ้าบ่ฮู้บ้อ ในขณะที่เจ้า
ตัดสินเขา เจ้ากะตัดสินโตเองพร้อมนำ ย้อนว่าเจ้าผู้
ที่ตัดสินเขากะยังเฮ็ดแนวเดียวกันกับเขา

2:2 แต่เฮาฮู้จักกันว่า การตัดสินลงโทษของพระเจ้า
ฮั้นกะถืกต้องตามความเป็นจริงต่อผู้คนที่เฮ็ดจั่งซั้น

2:3 ผู้คนทั้งหลายเอ๋ย ในขณะที่พวกเจ้าตัดสิน
ประเมินค่าคนอื่นฮั้น เจ้ากะยังเฮ็ดแนวเดียวกันคือ

เขา จั่งซั้น เจ้าคึดว่าเจ้าสิหนีสิรอดจากการตัดสิน
ลงโทษของพระเจ้าได้บ้อ

2:4 หรือว่า พวกเจ้าสามารถลบหลู่ดูหมิ่นพระ
กรุณาธิคุณอันเหลือล้น พร้อมทั้งความอดทนอด
กลั้นอันโดนนานของพระเจ้าฮั้นโดยสูญเปล่าได้บ้อ
คือพวกเจ้าบ่ฮู้กันบ้อ ว่า พระกรุณาธิคุณของพระ
เจ้าฮั้น มุ่งที่สินำพวกเจ้าไปสู่การกลับใจใหม่

2:5 แต่กลับเป็นว่า ใจแข็งกระด้าง กับการบ่ยอม
กลับใจของพวกเจ้าฮั้น พวมสิสะสมความโกรธ
เกรี้ยวของพระเจ้าไว้สำหรับมื้อที่พระเจ้าสิตัดสิน
ลงโทษ โดยความเป็นธรรมของเพิ่นในภายหน้าฮั้น

2:6 แล้วเพิ่นสิตอบแทนคู่คนตามที่เขาได้เฮ็ดฮั้น

2:7 คือสิมอบชีวิตอมตะนิรันดร์ ซึ่งประกอบด้วย
พระสิริกับเกียรติ ให้ผู้ที่ปรารถนาที่สิเฮ็ดแนวถืก
แนวดี โดยอาศัยความอดทนพากเพียร

2:8 แต่ส่วนผู้คนที่เห็นแก่โต บ่ยอมเชื่อฟังความ
จริง แต่กลับเฮ็ดในทางซั่วแนวบ่เป็นธรรม กะสิถืก
ความโกรธเกรี้ยวอย่างฮ้ายแฮงของเพิ่น

2:9 คือสิมีแต่ความทุกข์ทรมานอันเศร้าโศกปวดร้าว
เข้าสู่หัวใจของคู่คนที่เฮ็ดซั่ว แม่นพวกคนยิวก่อน
กับพวกคนต่างซาตินำ

2:10 แต่ส่วนผู้ที่เฮ็ดแนวถืกแนวดีฮั้น พระเจ้ากะสิ
มอบศักดิ์ศรี กับเกียรติ พร้อมกับสันติภาพให้กับ
พวกเขาคู่คน แม่นพวกคนยิวก่อน กับพวกคนต่าง
ซาตินำ

2:11 คือว่าพระเจ้าบ่ได้ลำเอียงเห็นแก่หน้าผู้ใดเลย

2:12 คือผู้ใดกะตาม ที่เฮ็ดบาปโดยบ่มีกฎบัญญัติ
ของพระเจ้าเป็นที่อ้างอิง เขากะสิพินาศโดยนอกกฎ
บัญญัติฮั้น แล้วผู้ใดที่เฮ็ดบาปโดยอยู่ในขอบเขต
ของกฎบัญญัติ เขากะสิถืกการพิพากษาตามข้อ
อ้างอิงในกฎบัญญัติฮั้น เมิ็ดคู่คน

2:13 (คือบ่แม่นคนที่ฮับฟังกฎบัญญัติเป็นผู้ซอบธร
รมถืกต้องในสายตาของพระเจ้าดอก แต่แม่นผู้ที่
เฮ็ดตามกฎบัญญัติฮั้นต่างหากเป็นผู้ซอบธรรม

2:14 คือบัดคนต่างซาติ ได้เฮ็ดตามกฎบัญญัติฮั้น
โดยธรรมซาติของเขา กะแสดงว่า แม้นแต่พวกเขาบ่
ได้มีกฎบัญญัติของพระเจ้าฮั้น เขากะยังมีกฎบัญญัติ
บ่องบอกไว้ในโตเขาเอง

2:15 ซึ่งการเฮ็ดของเขาเผยออกให้เห็นกันว่า เขามี
กฎบัญญัติจารึกไว้อยู่ในหัวใจของเขาอยู่แล้ว คือ
ความฮู้สึกผิดซอบซั่วดีในใจของเขากะเป็นพยาน
ความนึกคึดของเขาจั่งสิยืนยันว่าแม่น หรือฟ้องใส่
ว่าบ่แม่น)

2:16 ซึ่งในมื้อที่สิมาฮั้น พระเจ้าสิตัดสินแนวลึกลับ
ของมนุษย์โดยพระเยซูคริสต์ ตามข่าวประเสริฐของ
ข้อยประกาศฮั้น

2:17 นี่แน่ะ พวกเจ้าที่เอิ้นกันว่าเป็นคนยิว กับได้
พึ่งอาศัยในกฎบัญญัติ แล้วอวดอ้างโตเถิงพระเจ้า

2:18 แล้วฮู้เถิงจุดประสงค์ของเพิ่น กับได้เห็นดีเห็น
ซอบในแนวต่างๆ ที่ประเสริฐกว่า ย้อนว่าพวกเจ้าได้
เฮียนฮู้จากข้อกฎบัญญัติแล้วฮั้น

2:19 แล้วกะยังมั่นใจในโตเองว่าเป็นผู้จูงคน
ตาบอด เป็นความสว่างส่องทางให้ผู้คนทั้งหลายที่
อยู่ในความมืด

2:20 แล้วกะเป็นผู้ฝึกสอนคนโง่ผู้ขาดความฮู้ เป็น
ครูสอนพวกเด็กๆ ย้อนพวกเจ้ามีกฎบัญญัติของ
พระเจ้า ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของความฮู้กับ
ความจริงคู่อย่าง

2:21 จั่งซั้น พวกเจ้าผู้สอนคนอื่นได้ เป็นหยังคือบ่
สอนโตเจ้าเองนำ พวกเจ้าที่สอนว่าบ่ควรลักทรัพย์
ของเพิ่น โตเจ้าเองกะยังลักอยู่บ้อ

2:22 เจ้าผู้ที่สอนว่า “บ่ควรสิล่วงประเวณี” โตเจ้า
เองกะยังล่วงประเวณีอยู่บ้อ เจ้าผู้เกลียดซังฮูป
เคารพ โตเจ้าเองกะยังปล้นวิหารพวกเขาอยู่บ้อ

2:23 เจ้าผู้อวดอ้างว่าโตเองภูมิใจในกฎบัญญัติของ
พระเจ้า โตเจ้าเองกะยังลบหลู่พระนามพระเจ้าด้วย
การละเมิดกฎบัญญัติของเพิ่นอยู่บ้อ

2:24 ตามที่มีเขียนไว้ในพระคำว่า “พระนามอันศักดิ์สิทธ์ของพระเจ้าถืกลบหลู่ดูหมิ่นอยู่นำคนต่างซาติย้อนพวกเจ้าเอง”

2:25 เซ่นว่า คั่นเจ้าฮักษากฎบัญญัติ การเข้าสุหนัตกะเป็นประโยชน์อยู่ แต่คั่นเจ้าล่วงละเมิดกฎบัญญัติการที่พวกเจ้าเข้าสุหนัตฮั้นกะบ่มีความหมายอีหยังเลย คือจั่งบ่ได้เฮ็ดซ้ำ

2:26 จั่งซั้น คั่นซนซาติใดที่บ่เป็นคนยิว ซึ่งอยู่นอกการเข้าสุหนัต แต่กะยังฮักษากฎบัญญัติอันซอบธรรมไว้อยู่ การบ่ได้เข้าสุหนัตของเขาฮั้น สิมีค่าท่อเทียมกับว่าเขาได้เข้าสุหนัตแล้ว บ่แม่นบ้อ

2:27 แล้วคนต่างซาติฮั้น ทั้งๆ ที่ว่าเขาบ่ได้เข้าสุหนัต คือยังปกติอยู่ แต่กะยังได้เฮ็ดถืกต้องตามกฎบัญญัติฮั้น การเฮ็ดถืกต้องของเขากะสิฟ้องใส่พวกเจ้า บ่แม่นบ้อ คือว่า แม้นแต่เจ้ามีกฎบัญญัติทั้งบททั้งข้อ แล้วมีระบบการเข้าสุหนัตนำ แต่เจ้ายังล่วงละเมิดต่อกฎบัญญัติฮั้น

2:28 คือการเป็นคนยิว บ่แม่นแต่เรื่องภายนอก กับการเข้าสุหนัตกะบ่แม่นการเข้าสุหนัตภายนอกตามเนื้อหนัง

2:29 ด้วยว่า ผู้ที่เป็นคนยิวแท้กะเป็นคนยิวภายใน กับการเข้าสุหนัตแท้กะเป็นการเข้าสุหนัตอยู่ที่ใจฝ่ายจิตวิญญาณ บ่แม่นตามโตอักษรในบทบัญญัติ ซึ่งการยกย่องสรรเสริญที่เขาได้ฮับฮั้น บ่ได้มาจากมนุษย์ แต่มาจากพระเจ้า

โรม 3 / Romans 3

3:1 คั่นบ่ซั้น การเป็นคนยิวสิได้เปรียบอีหยัง แล้วการเข้าสุหนัตฮั้นกะสิได้กำไรอีหยัง

3:2 ขอตอบว่า เป็นประโยชน์ในเมิ้ดคู่อย่าง ประการสำคัญอันแรก พวกคนยิวกะเป็นผู้ฮับมอบการเบิ่งแยงฮักษาพระคำของพระเจ้า

3:3 แล้วว่า คั่นผู้ลางคนบ่เซื่อ ความบ่เซื่อของเขาฮั้นสิสามารถเฮ็ดให้ความความจงรักภักดีของพระเจ้าสูญหายไปได้บ้อ

3:4 เป็นไปบ่ได้เลย เอ่อ แม้นแต่คู่คนบ่สัตย์จริงกะ
ขอพระเจ้าเป็นผู้จงรักภักดีเถิด ตามที่มีเขียนไว้ใน
พระคำว่า “เพื่อปรากฏแจ้งว่า ท่านเป็นผู้สัตย์ซื่อ
เที่ยงธรรมในความเว้าเมิ้ดคู่อย่าง กับมีชัยบัดยาม
ถืกเขาสอบสวนท่าน”

3:5 แต่คั่นความบาปอันบ่เป็นธรรมของคนเฮาหนิ
สามารถช่อยให้ความชอบธรรมของพระเจ้าปรากฏ
ซัดเจนขึ้น เฮาสิว่าจั่งใดดี การที่พระเจ้าสิลงโทษ
โดยความโกรธเกรี้ยวย้อนบาปของคนเฮาฮั้น ได้
เฮ็ดให้เพิ่นกลับกลายเป็นผู้บ่ยุติธรรมได้บ้อ (ข้อย
พวมเว้าอย่างธรรมดามนุษย์ซื่อๆ หนิ)

3:6 เป็นไปบ่ได้เลย คั่นบ่ซั้นแล้ว พระเจ้าสิพิพากษา
โลกโดยยุติธรรมได้จั่งใด

3:7 คือ คั่นความบ่สัตย์ซื่อของข้อยเป็นเหตุให้ความ
สัจจริงของพระเจ้าปรากฏหลายขึ้น เถิงการถวาย
เกียรติเพิ่น เป็นหยังโตข้อยสิต้องถืกพิพากษาว่า
เป็นคนบาป

3:8 แล้วเป็นหยัง พวกเฮาบ่เฮ็ดความซั่วเพื่อความดี
สิได้เกิดขึ้น (ตามที่ผู้ลางคนเว้าใส่ หาว่าพวกเฮาได้

เว้า) การที่พระเจ้าสิลงโทษคนพวกฮั้นกะยุติธรรม
แล้ว

3:9 คั่นบ่ซั้น คนยิวเฮาสิดีกว่าคนต่างซาติฮั้นอยู่บ้อ
ขอตอบว่าบ่แล้ว คือตามพวกเฮาเคยบอกมาแต่ก่อน
ว่า คนยิวกับคนต่างซาติทั้งสองฝ่ายต่างอยู่ใต้อำนาจ
ของบาปเม็ดคู่คนอยู่แล้ว

3:10 ตามที่มีเขียนไว้ในพระคำว่า “บ่มีใผจักคนเป็น
คนซอบธรรม บ่มีเลย

3:11 บ่มีใผเข้าใจ บ่มีใผซอกหาพระเจ้าเลย

3:12 เขาเม็ดคู่คนได้หลงทางไปแล้ว เขาทั้งเม็ดบ่มี
ผลประโยชน์ บ่มีใผที่เฮ็ดดีจักคนเลย

3:13 ปากของเขาคือหลุมฝังศพที่ถืกเปิดไว้ เขาใช้
ลิ้นโตเองในทางล่อลวง กับมีพิษงูร้ายซ้อนไว้อยู่ใต้
สบปากของเขา

3:14 คือปากของเขาเต็มไปด้วยคำแช่งด่ากับคำ
ขมขื่น

3:15 เท้าของเขาไวในการเฮ็ดให้เลือดตก

3:16 หนทางของเขาเต็มไปด้วยความพินาศกับ
ความทุกข์

3:17 แล้วพวกเขากะบ่ฮู้จักหนทางเข้าสู่สันติภาพ
เลย

3:18 เขาบ่มีความหย้านต่อพระเจ้าในสายตาของเขา
เลย”

3:19 บัดนี้ พวกเฮาฮู้อยู่แล้วว่า กฎบัญญัติเม็ดคู่ข้อ
ที่กล่าวไว้ฮั้น ได้กล่าวให้คนพวกฮั้นที่อยู่ภายใต้กฎ
บัญญัติ เพื่อปิดปากเม็ดคู่คน จั่งให้มนุษย์ทั้งโลก
สำนึกความผิดต่อหน้าพระเจ้า

3:20 จั่งซั้น บ่มีใผจักคนสามารถเป็นผู้ซอบธรรม
ถืกต้องในสายตาของพระเจ้าได้ โดยการปฏิบัติตาม
กฎบัญญัติฮั้นได้ ย้อนว่า คนเฮาสามารถฮู้จักบาปได้
โดยทางกฎบัญญัติฮั้นเอง

3:21 แต่บัดนี้ ทางที่สิเป็นผู้ซอบธรรมของพระเจ้า
ได้ฮั้น นอกเหนือการอาศัยกฎบัญญัติได้ปรากฎแล้ว

ซึ่งบทบัญญัติของโมเสสกับพวกผู้เป็นปากเป็นเสียง
ได้เป็นพยานอ้างอิงเถิง

3:22 คือแม่นทางซอบธรรมของพระเจ้า โดยการ
เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ฮั้นเอง ซึ่งมีไว้สำหรับ
เม็ดคู่คนที่เชื่อ ย้อนว่าผู้คนทั้งหลายบ่มีความแตก
ต่างกันเลย

3:23 ด้วยว่าคู่คนได้เฮ็ดบาป จั่งได้เสื่อมจากพระสิริ
ของพระเจ้า

3:24 แต่ว่า พระเจ้า โดยทางพระกรุณาธิคุณของ
เพิ่น ได้โปรดให้เป็นผู้ซอบธรรมได้โดยที่บ่ได้คึดมูล
ค่าอีหยัง โดยทางพระเยซูคริสต์ ผู้เพิ่นได้ไถ่คนเฮา
ให้รอดพ้น

3:25 ซึ่งพระเจ้าได้ประกาศว่าพระโลหิตของพระ
เยซูคริสต์ฮั้น เป็นเครื่องบูชาบนบาน ลบล้างข้อคดี
ของคนเฮาจั่งได้ระงับความโกรธเกรี้ยวของเพิ่นได้
โดยทางความเชื่อ ซึ่งสำแดงเถิงความเป็นธรรมของ
พระเจ้า ที่เพิ่นมีการพากเพียรอดกลั้นไว้ จนกว่าสิ
ให้อภัยโทษคนเฮา โดยว่าเพิ่นเคยมองข้ามบาปที่
คนเฮาเฮ็ดมาแล้วฮั้น

3:26 ซึ่งในบัดนี้ ได้ประกาศให้เห็นความเป็นธรรม
ของพระเจ้า ที่เพิ่นได้สำแดงความยุติธรรมของเพิ่น
ในการโปรดให้ผู้ที่เซื่อวางใจในพระเยซูฮั้นกะได้
เป็นผู้ซอบธรรมของเพิ่น

3:27 บัดเป็นจั่งซั้นแล้ว เฮาสิเอาอีหยังมาอวดโต กะ
ปิดทางไปแล้ว โดยหลักการอีหยัง เป็นหลักการ
ประพฤติตามกฎบัญญัติได้บ้อ บ่มีทางเลย แต่เป็น
หลักการเรื่องความเซื่อท่อฮั้น

3:28 จั่งซั้น พวกเฮาสรุปได้ว่า คนหนึ่งคนใดสิเป็น
คนซอบธรรมได้ โดยอาศัยความเซื่อท่อฮั้น บ่แม่น
อาศัยการประพฤติตามกฎบัญญัติ

3:29 หรือว่า พระเจ้าเป็นพระเจ้าของพวกคนยิว
พวกเดียวท่อฮั้นบ้อ บ่แม่นเพิ่นเป็นพระเจ้าของคน
ต่างซาติพร้อมกันบ้อ เอ่อ เพิ่นเป็นพระเจ้าของซน
ต่างซาติคือกัน

3:30 ด้วยเห็นว่า แม่นพระเจ้า ผู้เที่ยงแท้แต่ผู้เดียว
ฮั้น สิโปรดทั้งคนยิวผู้ที่เข้าสุหนัต กับคนต่างซาติผู้

ที่บ่ได้เข้าสุหนัต ให้เป็นคนซอบธรรมในสายตาของพระเจ้าได้ โดยทางความเชื่อวางใจคือกัน

3:31 จั่งซั้น เฮาจั่งเฮ็ดให้กฎบัญญัติเมิ็ดประโยชน์ด้วยความเชื่อได้บ้อ เป็นไปบ่ได้เลย เอ่อ เฮาเฮ็ดให้กฎบัญญัติดำรงมั่นคงขึ้น

โรม 4 / Romans 4

4:1 จั่งซั้น สิว่าจั่งใดดี คือเฒ่าอับราฮัม ผู้เป็นพ่อตระกูลของซาติยิวเฮาฮั่น ลาวได้อีหยังแหน่

4:2 คือคั่นเฒ่าอับราฮัมเป็นผู้ซอบธรรมโดยการปฏิบัติของโตลาวเอง ลาวกะสิมีแนวอวดต่อหน้าคนได้ แต่ว่า บ่มีทางอวดต่อหน้าพระเจ้าดอก

4:3 พระคำว่าจั่งใด ได้ว่า “เฒ่าอับราฮัมได้เซื่อวางใจในพระเจ้า แล้วพระเจ้านับว่าเป็นความซอบธรรม”

4:4 บัดนี้ ส่วนผู้ที่ปฏิบัติเวียกงาน ค่าจ้างที่สิให้ฮั้นบ่ได้ถือว่าเป็นบุญคุณ แต่ถือว่าเป็นการซำระหนี้

4:5 แต่ส่วนผู้ที่บ่ได้อาศัยการปฏิบัติ แต่ได้อาศัย
ความเชื่อวางใจในพระเจ้า ผู้เพิ่นที่โปรดให้คนบาป
เป็นคนซอบธรรม ความเชื่อวางใจของคนฮั้น
พระเจ้านับว่าเป็นความซอบธรรม

4:6 คือจั่งที่กษัตริย์ดาวิดได้เว้าเถิงความเป็นสุขของ
คนที่พระเจ้าได้โปรดให้เป็นคนซอบธรรม โดยนอก
การปฏิบัติ

4:7 เพิ่นได้ว่า “ผู้คนที่พระเจ้าโปรดให้อภัยโทษ
ความซั่ว กับผู้คนที่เพิ่นได้ปิดบังบาปของเขา กะได้
พรเป็นสุข

4:8 คือผู้ที่พระเจ้าบ่ได้ถือโทษย้อนบาป กะได้พร
เป็นสุข”

4:9 คั่นจั่งซั้น ความได้พรเป็นสุขนี้ พระเจ้ามีไว้
เฉพาะพวกคนยิวผู้ที่เข้าสุหนัตแต่พวกเดียวบ้อ
หรือว่าเพิ่นให้พวกคนต่างซาติที่บ่ได้เข้าสุหนัตได้
พรเป็นสุขนำ ย้อนเฮาว่า “พระเจ้าให้เฒ่าอับราฮัม
เป็นคนซอบธรรมย้อนความเชื่อ”

4:10 แต่พระเจ้าได้นับว่า เฒ่าอับราฮัมเป็นคนซอบ
ธรรมในตอนใด ตอนที่ลาวได้ฮับเข้าสุหนัตแล้วบ้อ
หรือก่อนที่ลาวยังบ่ทันเข้าสุหนัต แท้จริงแล้วเพิ่น
นับว่าลาวเป็นคนซอบธรรมตอนลาวยังบ่ทันเข้า
สุหนัต บ่แม่นเข้าสุหนัตแล้ว

4:11 แล้วลาวได้เข้าสุหนัต เป็นสัญลักษณ์ในการ
เป็นผู้ซอบธรรมด้วยความเชื่อ คือลาวได้ฮับเชื่อมา
ก่อน ตอนที่ลาวยังบ่ทันเข้าสุหนัต เพื่อลาวสิได้เป็น
พ่อของคนทั้งปวงที่เชื่อ บ่ว่าสิเป็นผู้เข้าสุหนัต หรือ
บ่ได้เข้าสุหนัตกะอย่า เพื่อทั้งสองฝ่ายสิได้เป็นผู้
ซอบธรรมในสายตาของพระเจ้าได้

4:12 แล้วเฒ่าอับราฮัม ได้เป็นพ่อของคนยิวผู้ที่เข้า
สุหนัต เพียงแต่พวกเดียว แต่เป็นพ่อของผู้คนที่
ดำเนินในทางความเชื่อ ซึ่งเฒ่าอับราฮัมได้ดำเนิน
ในทางฮั้น ก่อนลาวยังบ่ทันเข้าสุหนัต

4:13 โดยว่า คำมั่นสัญญาที่พระเจ้าให้ไว้กับเฒ่าอับ
ราฮัมฮั้น ที่ว่าลาวสิได้ทั้งโลกเป็นมรดก เพิ่นกะบ่ได้
ให้ลาวหรือผู้สืบเชื้อสายของลาวโดยทางปฏิบัติตาม
กฎบัญญัติดอก แต่โดยเป็นผู้ซอบธรรมทางความ
เชื่อ

4:14 ย้อนว่าคันผู้คนที่ปฏิบัติตามกฎบัญญัติสิได้
เป็นกรรมสิทธิ์ในมรดกฮั้น ความเชื่อแบบฮั้นกะบ่มี
ประโยชน์อีหยังเลย แล้วคำมั่นสัญญาฮั้นกะสิเม็ด
สิทธิ์ไปซื่อๆ

4:15 ด้วยว่า การละเมิดต่อกฎบัญญัติฮั้นเป็นเหตุ
ให้พระเจ้าเกิดการโกรธเกรี้ยว แล้วหม่องใดที่บ่มี
กฎบัญญัติ หม่องฮั้นกะบ่มีการล่วงละเมิด

4:16 จั่งซั้น การฮับมรดกฮั้นจั่งขึ้นอยู่กับความเชื่อ
ย้อนพระคุณ เพื่อคำมั่นสัญญาฮั้นสิให้ไว้กับเชื้อสาย
ของลาวเม็ดคู่คน บ่ว่าแต่ผู้คนที่อยู่ทางกฎบัญญัติ
แต่พวกเดียว แต่ให้ผู้คนที่อยู่ทางความเชื่อแบบ
อย่างของเฒ่าอับราฮัมคือกัน ผู้เป็นพ่อของพวกเฮา
ทั้งสองฝ่าย

4:17 (ตามที่มีเขียนไว้ว่า “เฮาให้เจ้าเป็นพ่อของ
หลายซนซาติ”) นี้กะต่อหน้าพระเจ้า ผู้เพิ่นที่ลาวได้
เชื่อ คือพระเจ้าผู้สามารถสิให้คนที่ตายแล้วเป็นขึ้น
มาอีก กับว่าได้ปั้นดาลแนวที่ยังบ่ทันมี ให้มีขึ้นมาได้

4:18 ซึ่งว่า ส่วนเฒ่าอับราฮัมฮั้น ลาวกะมีความหวัง
อันมั่นคง แล้วในยามที่บ่มีหวังลาวกะยังเชื่อวางใจ
ว่าสิได้เป็นพ่อของหลายซนซาติ ตามคำที่พระเจ้า
บอกไว้แล้วว่า “เชื้อสายของเจ้าสิเป็นแนวฮั้น”

4:19 แล้วความเซื่อของลาวฮั้น บ่ได้ทดถอยอ่อนลง
ลาวจั่งพิจารณาเบิ่งโตของลาวเองว่าเฒ่าหลายย้อน
อายุลาวสิฮอดร้อยปีแล้ว กับว่าครรภ์ของนางซาราห์
เมียของลาวกะเป็นหมันนำ

4:20 แล้วลาวบ่ได้ท้อถอย สงสัยในคำมั่นสัญญา
ของพระเจ้าเลย แต่ได้เกิดมีความเซื่อมั่นคงหลาย
ขึ้น จั่งได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้า

4:21 แล้วลาวกะเซื่ออย่างมั่นใจว่า พระเจ้าผู้เพิ่นให้
คำมั่นสัญญาไว้ฮั่น สามารถเฮ็ดให้สำเร็จได้

4:22 จั่งซั้น พระเจ้าจั่งนับว่า ความเซื่อวางใจของ
ลาวฮั้น เฮ็ดให้ลาวเป็นผู้ซอบธรรม ถืกต้องต่อหน้า
พระเจ้าแล้ว

4:23 บัดนี้ คำว่า “นับว่าความเชื่อของลาว ได้เฮ็ด
ให้เป็นผู้ซอบธรรม” ฮั้น บ่ได้เขียนไว้ให้ลาวแต่ผู้
เดียว

4:24 แต่ได้เขียนไว้ให้พวกเฮาคือกัน ที่เพิ่นนับว่า
เฮาเป็นซอบธรรม คือพวกเฮาผู้ที่เชื่อวางใจใน
พระเจ้า ผู้เพิ่นที่เฮ็ดให้พระเยซูเจ้าของพวกเฮา เป็น
ขึ้นมาจากตาย

4:25 ซึ่งแม่นผู้ฮั้น ที่ถืกมอบไว้ย้อนการละเมิดของ
พวกคนเฮา แล้วได้เป็นขึ้นมาจากตายเพื่อพวกเฮาสิ
ได้เป็นคนซอบธรรมในสายตาของพระเจ้าได้

โรม 5 / Romans 5

5:1 จั่งซั้น บัดเป็นคนซอบธรรมด้วยความเชื่อแล้ว
พวกเฮาจั่งมีสันติภาพกับพระเจ้า โดยทางพระเยซู
คริสต์เจ้าของเฮา

5:2 ซึ่งโดยทางพระเยซูฮั้น พวกเฮาจั่งมีสิทธิ์ใน
พระคุณของพระเจ้าที่พวกเฮาพวมยืนอยู่หนิ เฮาจั่ง
สรรเสริญในความหวังอันมั่นคงว่า พวกเฮาได้มี
ส่วนฮ่วมในพระสิริของพระเจ้า

5:3 แล้วบ่แม่นแต่ฮั่นอย่างเดียว เฮาจั่งมีความภูมิใจ
สรรเสริญในความทุกข์ยากลำบากที่ต้องทนเอา โดย
ฮู้กันว่าความทุกข์ยากฮั่นได้เฮ็ดให้เกิดความทรหด
อดทน

5:4 แล้วความทรหดอดทนฮั่น เป็นการทดสอบเฮ็ด
ให้เกิดเป็นผู้ใหญ่ แล้วการเป็นผู้ใหญ่ฮั่น เฮ็ดให้
เกิดมีความหวังอันมั่นคง

5:5 แล้วความหวังอันมั่นคงฮั่น บ่ได้เฮ็ดให้อับอาย
ขายหน้า ย้อนว่าความฮักของพระเจ้าได้หลั่งไหลเข้า
สู่จิตใจของพวกเฮาอยู่เสมอ โดยทางพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ ซึ่งเพิ่นได้ให้ไว้กับพวกเฮาอยู่แล้ว

5:6 คือ บัดยามคนเฮา ผู้เป็นคนบาป ยังขาดเหื่อขาด
แฮง พอดีพระคริสต์ได้ลงมาตายแทนในยามเหมาะ
สม

5:7 คือ บ่ค่อยสิมีใผสิตายเพื่อคนซอบธรรมอันถืก
ต้อง แต่ห่าลางเทื่อผู้ลางคนอาจสิตายเพื่อคนดีกะได้

5:8 แต่ว่า พระเจ้าได้แสดงความฮักแพงของเพิ่น มา
ปรากฏให้กับคนเฮาทั้งหลายแล้ว คือในยามที่เฮายัง
เป็นคนบาปอยู่ พระคริสต์กะยังลงมาตายเพื่อเฮา

5:9 หลายกว่าฮั่นอีก บัดนี้เฮาได้เป็นคนซอบธรรม
ถืกต้องแล้ว โดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ซึ่ง
พวกเฮาสิได้รอดพ้นจากการโกรธเกรี้ยวของพระเจ้า
โดยทางเพิ่นฮั่น

5:10 คือ คั่นว่า ในตอนที่คนเฮายังเป็นศัตรูกันกับ
พระเจ้า บัดนี้เฮาได้ฮับการคืนดีกันกับเพิ่นแล้ว โดย
การตายแทนของพระบุตรของเพิ่น แล้วหลายกว่าฮั้
นอีก คนเฮาสิได้รอดพ้นโดยซีวิตของเพิ่น

5:11 แล้วบ่แม่นเพียงแต่ฮั่น คนเฮากะยังสรรเสริญ
พระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์เจ้าของเฮา ผู้เพิ่นที่
เฮ็ดให้คนเฮาคืนดีกันกับพระเจ้าได้แล้ว

5:12 จั้งซั้น ความบาปได้เข้ามาสู่โลกโดยทางคนๆ
เดียว แล้วความตาย** กะได้เข้ามาย้อนบาปฮั่นเป็น
เหตุ แล้วความตายฮั่นจั่งได้ลามไปเถิงทั่วเม็ดคู่คน
ย้อนว่าคู่คนได้เฮ็ดบาป

5:13 (คือ ก่อนมีกฎบัญญัติ ความบาปได้อยู่ในโลก
แล้ว แต่ว่าบ่มีการถือโทษบาปก่อนกฎบัญญัติ

5:14 จั่งใดกะตาม ความตายได้ครอบงำตลอดมา
ตั้งแต่สมัยพ่อเดิมอาดัม มาฮอดสมัยโมเสส แม้นแต่
ฮอดคนที่บ่ได้เฮ็ดบาปแนวเดียวกันกับพ่อเดิมอาดัม
ผู้เป็นแบบอย่างเล็งเถิงผู้เพิ่นที่สิมาในภายหน้าฮั้น

5:15 แต่พระคุณที่พระเจ้าประทานให้ กะบ่ได้คือ
ความผิดบาปฮั้นดอก คือคั่นหลายคนต้องตายย้อน
ความผิดบาปของคนผู้เดียว หลายกว่าฮั้นอีก
พระคุณของพระเจ้า กับซีวิตนิรันดร์ที่เพิ่นได้
ประทานให้โดยพระคุณฮั้น ได้ผ่านมายังพวกเฮา
โดยคนๆ เดียว คือพระเยซูคริสต์ กะมีอย่างเหลือล้น
ให้แก่คนหลวงหลาย

5:16 แล้วพระคุณที่พระเจ้าประทานให้ฮั้น กะบ่คือ
บาปที่มาทางพ่อเดิมอาดัม ผู้เฮ็ดบาปฮั้น คือการ
พิพากษาได้เกิดจากความผิดบาปที่อาดัมได้เฮ็ดเทื่อ
เดียวฮั้น จั่งเป็นเหตุให้คนหลวงหลายต้องเข้าสู่การ
พิพากษานำ แต่พระคุณที่พระเจ้าประทานให้ฮั้น ได้
เป็นเหตุให้เป็นผู้ซอบธรรม

5:17 ย้อนว่า คั่นบาปของคนๆ เดียวได้เป็นเหตุให้
ความตายครอบงำไปทั่ว หลายกว่าฮั้นอีก ส่วนผู้ที่
ฮับเอาพระคุณที่มีอยู่ที่พระเจ้าประทานให้อย่าง
เหลือล้น กับความซอบธรรม ผู้ฮั้นกะสิได้มีซีวิต กับ
ครอบครองโดยอีกผู้หนึ่ง คือพระเยซูคริสต์)

5:18 จั่งซั้น การลงโทษได้เข้าสู่คนเมิ้ดทั้งมวล ย้อน
การละเมิดไปเทื่อเดียวของคนๆ หนึ่ง แต่ว่า การเฮ็ด
ดีอันชอบธรรมของอีกคนหนึ่งเทื่อเดียว ได้เป็นเหตุ
ให้การปลดปล่อยยกโทษได้มาสู่คู่คน เถิงได้ซีวิตนิ
รันดร์โดยบ่คึดมูลค่า

5:19 คือ ย้อนการบ่เซื่อฟังของคนๆ หนึ่ง คนหลวง
หลายได้เข้าสู่สภาพเป็นคนบาป แล้วย้อนการเซื่อฟัง
ของอีกคนหนึ่ง เป็นเหตุให้มีคนหลวงหลายสิได้ฮับ
สู่สภาพเป็นคนซอบธรรม

5:20 คือว่า กฎบัญญัติมีมาเพื่อการล่วงละเมิดสิได้
ปรากฏชัดเจนหลายขึ้น แต่ว่าหม่องใดที่มีบาปหลาย
หม่องฮั้นกะมีพระคุณแฮงหลายกว่า

5:21 ด้วยว่า บาปได้ครอบงำเถิงความตายส่ำใด
พระคุณได้ครอบครองด้วยความซอบธรรมเถิงซีวิ

ตนิรันดร์ส่ำฮั้น โดยทางพระเยซูคริสต์เจ้าของพวกเฮา

โรม 6 / Romans 6

6:1 คั่นเป็นจั่งซั้นแล้ว เฮาสิว่าจั่งใด เฮาควรสิเฮ็ดบาปต่อไปคือเก่าอีก เพื่อพระคุณสิได้ปรากฏแฮงหลายขึ้นบ้อ

6:2 เป็นไปบ่ได้เลย คือพวกเฮาผู้ที่ตายต่อบาปแล้วสิใช้ซีวิตอยู่ในบาปต่อไปอีกเฮ็ดหยัง

6:3 คือ พวกเจ้าบ่ฮู้กันบ้อ ว่าผู้ใดที่ฮับการเข้ามีส่วนฮ่วม**ในพระเยซูคริสต์แล้ว กะได้ฮับการเข้ามีส่วนฮ่วมในการตายของเพิ่น

6:4 จั่งซั้น คนเฮาที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ได้ถืกฝังไว้เข้ามีส่วนฮ่วมในการตายนำเพิ่น แล้วการที่พระคริสต์ได้เป็นขึ้นมาจากตายฮั้น กะได้โดยเดชพระสิริของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ จั่งซั้น พวกเฮาควรสิดำเนินตามซีวิตใหม่ฮั้นนำ

6:5 คือ คั่นพวกเฮาได้ถืกฝังมีส่วนฮ่วมในการตาย
ในแบบเดียวกันกับเพิ่นแล้ว เฮากะสิเป็นขึ้นมาจาก
ตายในแบบเดียวกันกับเพิ่นคือกัน

6:6 คือเฮาฮู้ว่า คนเก่าของเฮาได้ถืกขึงไว้เทิงหลัก
ประหารนำเพิ่นแล้ว เพื่อโตเก่าที่เฮ็ดบาปฮั่นสิเมิ้ด
สิ้นไป เพื่อพวกเฮาบ่ต้องเป็นขี้ข้าของบาปอีกต่อไป
เลย

6:7 คือ ผู้ที่ตายไปแล้ว กะได้ฮับการปลดปล่อยจาก
อำนาจของบาป

6:8 บัดนี้ คั่นเฮาได้ตายกับพระคริสต์แล้ว เฮามั่นใจ
ว่า เฮาสิมีซีวิตดำรงอยู่กับเพิ่นนำ

6:9 โดยฮู้ว่า พระคริสต์ผู้ที่เป็นขึ้นมาจากตายแล้ว
กะสิบ่ตายอีกต่อไป กะย้อนความตายฮั้นบ่มีอำนาจ
เหนือเพิ่นอีกเลย

6:10 คือว่า การที่พระเยซูตายฮั้น เพิ่นกะตายเพื่อ
บาปของพวกเฮาเพียงเทื่อเดียว แต่ที่เพิ่นมีซีวิตดำ
รงอยู่นี้ เพิ่นกะมีซีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า

6:11 แล้วในทำนองเดียวกัน ให้พวกเจ้าถือว่า โต
เองได้ตายต่อบาปแล้วเด้อ แต่มีซีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า
โดยในพระเยซูคริสต์เจ้าของพวกเฮา

6:12 จั่งซั้น อย่าให้อำนาจของบาปครอบงำกาย
อนิจจังที่ต้องตายของเจ้าเด้อ ที่ว่าสิต้องเซื่อฟังตาม
ตัณหาของมันฮั้น

6:13 กับอย่ายอมปล่อยอวัยวะของโตเจ้าไว้เป็น
เครื่องมือของบาป เพื่อเฮ็ดแนวบ่ถืกบ่แม่นของมัน
แต่ให้มอบโตของเจ้าไว้ให้พระเจ้า คือจั่งคนที่เป็น
ขึ้นมาจากตาย เข้าสู่ซีวิตใหม่แล้ว กับให้มอบอวัยวะ
ของโตเจ้าไว้เป็นเครื่องมือเฮ็ดแนวถืกแนวแม่น
ย้อนเห็นแก่พระเจ้า

6:14 คือบาปบ่มีอำนาจปกครองเหนือเจ้าต่อไปอีก
ย้อนว่าเจ้าบ่ได้อยู่ใต้กฎบัญญัติ แต่อยู่ใต้ฮ่ม
พระคุณพระเจ้า

6:15 คั่นบ่ซั้นสิว่าจั่งใดดี สิเฮ็ดบาปย้อนว่าเฮาบ่ได้
อยู่ภายใต้กฎบัญญัติซั้นบ้อ แต่อยู่ใต้ฮ่มพระคุณฮั้น
บ่ได้เลย

6:16 พวกเจ้าบ่ฮู้บ้อว่า บัดยามเจ้ายอมเซื่อฟังนายผู้ใด เจ้ากะยอมเป็นทาสของนายผู้ที่เจ้าเซื่อฟังฮั้น บ่ว่าสิเซื่อฟังบาปซึ่งนำไปสู่ความตาย หรือเซื่อฟังความซอบธรรมที่นำไปสู่ซีวิต

6:17 แต่ว่า ขอบคุณพระเจ้าที่ว่า แต่ก่อนพวกเจ้าเป็นทาสของบาป แต่บัดนี้พวกเจ้าได้เซื่อฟังหลักคำสอนจากใจจริง ที่นำมาให้เจ้าแล้วฮั้น

6:18 แล้วบัดนี้ โดยที่ว่าพวกเจ้าได้ฮับการปลดปล่อยให้พ้นจากการเป็นทาสของบาปแล้ว พวกเจ้ากะกลายเป็นทาสฮับใช้ของความซอบธรรม

6:19 ที่ข้อยเว้าหนิ ข้อยกะเว้าอย่างคนธรรมดาซื่อๆ ย้อนพวกเจ้ากะยังอ่อนกำลังย้อนเนื้อหนัง คือแต่ก่อนพวกเจ้าเคยปล่อยอวัยวะของโตเจ้าให้เป็นทาสของแนวสกปรกโสมม ซึ่งเป็นแนวซั่วซ้อนแนวซั่ว แต่บัดนี้ให้พวกเจ้าใช้อวัยวะของโตเจ้า ให้เป็นทาสฮับใช้ของความซอบธรรมเด้อ กะเพื่อเห็นแก่ความบริสุทธิ์

6:20 ย้อนว่า ตอนพวกเจ้าเป็นทาสของบาปฮั้น
พวกเจ้ากะยังปล่อยโตเละเทะไป คือบ่ได้อยู่ในการ
ครอบครองของความซอบธรรม

6:21 ตอนฮั้น ซีวิตของพวกเจ้าได้ผลประโยชน์ดีอี
หยัง ในแนวเป็นตาอายที่พวกเจ้าเคยเฮ็ดมา ซึ่ง
ปลายทางของการเฮ็ดแนวฮั้นเข้าสู่ความตาย

6:22 แต่เดี๋ยวนี้ พวกเจ้าได้พ้นจากการเป็นทาสของ
บาป มาเป็นผู้ฮับใช้ของพระเจ้าแล้ว มีผลซีวิตใน
ทางบริสุทธิ์ แล้วในที่สุดสิได้เข้าสู่ซีวิตนิรันดร์ฮั้น

6:23 โดยว่า ค่าจ้างของการเฮ็ดบาปคือความตาย
แต่ซีวิตที่พระเจ้าประทานให้ฮั้น คือซีวิตนิรันดร์ใน
พระเยซูคริสต์เจ้าของเฮา

โรม 7 / Romans 7

7:1 คือว่า พี่น้องทั้งหลาย เอ้ย พวกเจ้าบ่ฮู้บ้อ ว่า
กฎหมายมีอำนาจเหนือคนใดคนหนึ่งบัดผู้ฮั้นยังมีซี
วิตอยู่ (ข้อยพวมเว้ากับผู้คนที่มีความฮู้ทาง
กฎหมาย)

7:2 ยกโตอย่าง คือ แม่ญิงผู้ใดที่มีผัวถืกต้องตาม
กฎหมาย นางได้ถืกผูกพันไว้กับผัวในซ่วงเวลาผัว
ของนางยังมีซีวิตอยู่ แต่คั่นผัวของนางตายจากกัน
แล้ว นางกะสิถืกปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากการ
ผูกพันทางกฎหมายเรื่องการสมรสฮั้น

7:3 จั่งซั้น คั่นนางฮั้นไปเอาผัวใหม่ในยามที่ผัวเดิม
ยังมีซีวิตอยู่ นางกะสิเป็นญิงล่วงประเวณี แต่คั่นผัว
เดิมตายจากไป นางได้พ้นจากกฎหมายข้อการแต่
งงานฮั้นแล้ว นางกะบ่ได้เป็นญิง ล่วงประเวณี แม้น
แต่นางสิแต่งเอาผัวใหม่

7:4 จั่งซั้น พี่น้องทั้งหลายของข้อยเอ้ย บัดนี้พวกเจ้า
ได้ตายจากการผูกพันไว้ต่อกฎบัญญัติแล้ว โดยการ
ตายทางพระกายของพระคริสต์ พวกเจ้าจั่งได้ถืก
ปลดปล่อยแล้ว มีสิทธิ์เป็นคู่สมรสของผู้อื่นได้ แม่น
ผู้ฮั้นที่เป็นขึ้นมาจากตายแล้วฮั้น กะเพื่อพวกเฮาสิ
ได้เกิดผลอันดี ซึ่งเป็นที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า

7:5 คือ ตอนพวกเฮาอยู่ในเนื้อหนัง ราคะตัณหาอัน
ซั่วของบาปซึ่งปรากฎออกมา ย้อนกฎบัญญัติฮั้น
เฮ็ดให้อวัยวะของเฮาเกิดผลที่นำไปสู่ความตาย

7:6 แต่บัดนี้ เฮาได้พ้นจากกฎบัญญัติแล้ว โดยได้
ตายต่อกฎบัญญัติที่เคยผูกมัดเฮาไว้ จั่งมีอิสระที่สิ
ให้จิตวิญญาณดำเนินชีวิตใหม่ตามระบบใหม่
แทนที่สิปฏิบัติตามลายลักษณ์อักษรในข้อกฎ
บัญญัติเก่าฮั่น

7:7 คั่นจั่งซั้น เฮาสิว่าจั่งใด สิว่ากฎบัญญัติเป็นโต
บาปซั้นบ้อ บ่แม่นแล้ว เป็นไปบ่ได้เลย คือข้อยสิบ่ฮู้
จักบาปนอกจากมีกฎบัญญัติที่ชี้แจงไว้ คือข้อยสิบ่ฮู้
จักว่า การขี้โลภ เป็นบาป นอกจากกฎบัญญัติบ่ง
บอกว่า “อย่าขี้โลภ”

7:8 แต่ว่า บัดนี้อำนาจบาปในโตข้อยฮั่น ได้ฉวย
โอกาสฝ่าฝืนข้อกฎบัญญัติ เฮ็ดราคะตัณหาหลาย
อันหลายแนวในโตข้อย สรุปแล้วคั่นบ่มีกฎบัญญัติ
บ่งบอก บาปฮั้นกะสิตายเมิ็ดไป

7:9 คือแต่ก่อนฮั่น ข้อยเคยใช้ชีวิตอยู่นอกกฎ
บัญญัติ แต่บัดมีกฎบัญญัติมาแล้ว อำนาจบาปกะ
กลับลุกขึ้นอีก แล้วข้อยจั่งตายไป

7:10 แล้วข้อบัญญัติฮั้น ซึ่งมีหน้าที่นำข้อยไปสู่ชีวิต
กลับเป็นเหตุที่โตข้อยต้องเข้าสู่ความตาย

7:11 คือ บาปในโตข้อยฮั่น ได้ฉวยโอกาสฝ่าฝืนข้อ
บัญชาฮั้น จั่งได้ล่อลวงข้อย เถิงประหารโตข้อยนำ

7:12 จั่งซั้น กฎบัญญัติล้วนแต่เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์
บริสุทธิ์ แล้วข้อบัญชาคู่ข้อในกฎบัญญัติฮั่น ล้วนแต่
เป็นทั้งบริสุทธิ์ ทั้งยุติธรรม ทั้งดีงามนำ

7:13 จั่งซั้น แนวที่ดีงามฮั่นกลับเป็นเหตุให้ข้อยต้อง
ตายบ้อ บ่แม่นแล้ว เป็นไปบ่ได้เลย คือมันเป็นอำ
นาจซั่วในโตข้อยต่างหากบัดได้ปรากฎออกมาในรูป
แบบว่าเป็นบาป จั่งเป็นเหตุให้ข้อยต้องตาย ย้อนได้
ฝ่าฝืนข้อบัญชาอันดีงามฮั้น คือบาปที่ได้ปรากฎทาง
อันดีงามฮั้น เป็นเหตุให้ข้อยต้องตาย จั่งเฮ็ดให้เห็น
ว่าธาตุแท้ของบาปฮั้น ว่ามันซั่วส่ำใด

7:14 คือพวกเฮาฮู้อยู่แล้วว่า กฎบัญญัติฮั้นกะเป็น
อมตะอยู่ฝ่ายวิญญาณ แต่ข้อยกะเป็นอนิจจังอยู่ฝ่าย
เนื้อหนัง ถืกขายไปตกอยู่ใต้อำนาจของบาปแล้ว

7:15 ซึ่งว่าแนวที่ข้อยเฮ็ดหนิ ข้อยบ่เข้าใจเลย คือ
แนวที่บ่ควรสิเฮ็ด ข้อยกะได้เฮ็ด แล้วแนวที่

ปรารถนาควรสิเฮ็ด ข้อยกะบ่ได้เฮ็ด แต่ได้กลับไป
เฮ็ดแนวบ่อถืกบ่อแม่นที่ข้อยซัง

7:16 จั่งซั้น คั่นข้อยได้เฮ็ดแนวที่ข้อยบ่ปรารถนาที่สิ
เฮ็ด ข้อยกะยอมเห็นนำกฎบัญญัติว่า มันดีแล้ว

7:17 บัดนี้ มันบ่แม่นโตข้อยเองที่เฮ็ดต่อไป แต่เป็น
อำนาจของบาปอยู่ในโตข้อยต่างหาก ที่พาเฮ็ด

7:18 คือ ข้อยฮู้อยู่แล้วว่า ในโตข้อยหนิ (คือในชีวิต
ฝ่ายเนื้อหนังของข้อย) บ่มีความดีประการใดเลย คือ
เจตนาดีของข้อยกะมีอยู่ แต่ความสามารถสิเฮ็ดกา
รดีฮั้นข้อยบ่มีเลย

7:19 คือ การดีงามที่ข้อยปรารถนาอยากเฮ็ดฮั้น
ข้อยกะเฮ็ดบ่ได้เลย แต่การซั่วแนวบ่ดีที่ข้อยบ่อยาก
เฮ็ด ข้อยกะยังเฮ็ดอยู่

7:20 บัดนี้ คั่นแม่นข้อยยังเฮ็ดแนวที่ข้อยบ่
ปรารถนาสิเฮ็ดฮั่น มันกะบ่แม่นโตข้อยที่เป็นผู้เฮ็ด
ดอก แต่เป็นอำนาจบาปซึ่งอยู่ในโตข้อยต่างหาก ที่
พาเฮ็ด

7:21 แต่บัดนี้ ข้อยเห็นว่ามีกฎเกณฑ์แนวหนึ่งที่
เกี่ยวกันอยู่ คือยามใดข้อยตั้งใจสิเฮ็ดความดีงาม
ความซั่วกะยังติดอยู่กับโตข้อยหนิ

7:22 คือ ส่วนลึกในใจของข้อยกะซื่นซมยินดีในกฎ
บัญญัติของพระเจ้า

7:23 แต่ในโตข้อยเห็นกฎอีกแนวหนึ่งอยู่ในอวัยวะ
ของโตข้อย ซึ่งมันต่อสู้กันกับกฎของความปรารถนา
ดีในจิตใจของข้อย ซักนำข้อยให้อยู่ใต้การบังคับกฎ
ของบาปซึ่งอยู่ในอวัยวะของโตข้อยฮั่น

7:24 โอ๋ ข้อยหนิเป็นคนทุเรศแท้ ใผแหน่สิสามารถ
ซ่อยข้อยให้พ้นจากร่างของความตายนี้ได้

7:25 ข้อยสาธุการพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์
เจ้าของพวกเฮา คือสรุปแล้ว ฝ่ายจิตใจของข้อยหนิ
เอง ข้อยเกะฮับใซ้กฎบัญญัติอันดีงามของพระเจ้า
แต่ฝ่ายเนื้อหนังฮั่น ข้อยกะฮับใซ้กฎของบาป

โรม 8 / Romans 8

8:1 จั่งซั้น บัดนี้บ่มีการกล่าวโทษสำหรับคนทั้ง
หลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ ซึ่งบ่ได้ดำเนินซีวิตตาม
ฝ่ายเนื้อหนัง แต่ได้ดำเนินซีวิตตามการทรงนำของ
พระวิญญาณ

8:2 ย้อนว่า กฎของพระวิญญาณซึ่งเป็นซีวิตในพระ
เยซูคริสต์ ได้เฮ็ดให้ข้อยพ้นจากกฎของบาปกับ
ความตาย

8:3 โดยว่า แนวที่กฎบัญญัติบ่สามารถเฮ็ดได้ ย้อน
ว่าเนื้อหนังอ่อนกำลัง พระเจ้าเลยเฮ็ดได้โดยใช้พระ
บุตรของเพิ่นลงมาสวมสภาพคือจั่งมนุษย์ผู้เป็นบาป
เพื่อสิไถ่เขาออกจากสภาพบาปฮั้น โดยฮับเป็นโทษ
บาปในเนื้อหนังของเพิ่น**

8:4 เพื่อความซอบธรรมของกฎบัญญัติฮั้นสิได้
สำเร็จในพวกคนเฮา ผู้ที่บ่ได้ใช้ซีวิตตามเนื้อหนัง
แต่ตามการทรงนำของพระวิญญาณ

8:5 ย้อนว่า ผู้คนทั้งหลายที่ใช้ซีวิตตามเนื้อหนังกะ
ได้ปักใจในแนวของเนื้อหนัง แต่ผู้คนทั้งหลายที่ใช้
ซีวิตตามการทรงนำของพระวิญญาณกะปักใจใน
แนวของพระวิญญาณ

8:6 ด้วยว่า ใจที่จดจ่ออยู่กับสิ่งฝ่ายเนื้อหนังฮั้น กะ
เป็นการจดจ่ออยู่กับความตาย แต่ใจที่จดจ่ออยู่กับ
สิ่งฝ่ายพระวิญญาณ กะเป็นการจดจ่ออยู่กับซีวิต
กับสันติภาพ

8:7 โดยว่า ใจที่จดจ่ออยู่กับสิ่งฝ่ายเนื้อหนังกะเป็น
ปฏิปักษ์ต่อต้านพระเจ้า ย้อนว่ามันบ่ยอมอยู่ใต้กฎ
บัญญัติของพระเจ้า แล้วบ่อาจอยู่ใต้กฎบัญญัติฮั้น
ได้เลย

8:8 จั่งซั้น ผู้ที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังสิเป็นที่ซอบของ
พระเจ้าบ่ได้เลย

8:9 แต่ว่า คั่นพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ใน
โตเจ้า เจ้ากะบ่ได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนังแล้ว แต่อยู่ฝ่าย
พระวิญญาณ แต่บัดนี้คั่นผู้ใดบ่มีพระวิญญาณของ
พระคริสต์สถิตอยู่ ผู้ฮั้นกะบ่แม่นคนของพระเจ้า

8:10 แล้วคั่นพระคริสต์อยู่ในโตเจ้าแล้ว แม้นแต่
ร่างกายเป็นของตายย้อนบาป จิตวิญญาณของเจ้ามี
ซีวิตย้อนความซอบธรรม

8:11 แต่ว่า คั่นพระวิญญาณของเพิ่นผู้ที่บันดาลให้
พระเยซูเป็นขึ้นมาจากตาย ได้สถิตอยู่ในเจ้าแล้ว
พระเจ้าผู้ที่บันดาลให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากตาย
ฮั้น สิโปรดให้กายอนิจจังของเจ้ามีซีวิตโดยพระ
วิญญาณของเพิ่น ผู้ที่สถิตอยู่ในโตเจ้าฮั้น

8:12 จั่งซั้น พี่น้องทั้งหลาย เอ้ย พวกเฮากะเป็นหนี้
อยู่ แต่บ่แม่นเป็นหนี้ฝ่ายเนื้อหนัง ที่สิต้องใช้ซีวิต
ตามเนื้อหนังฮั่น

8:13 คือ คั่นพวกเจ้าใช้ซีวิตตามเนื้อหนังฮั้น เจ้ากะ
สิตายไป แต่คั่นเจ้าประหารซีวิตฝ่ายเนื้อหนังโดย
ทางพระวิญญาณ เจ้ากะสิมีซีวิตอยู่ได้

8:14 คือ ผู้หนึ่งผู้ใดที่อยู่ด้วยการทรงนำของ
พระ¬วิญญาณของพระเจ้า ผู้ฮั้นเป็นลูกของพระเจ้า

8:15 คือ พวกเจ้าบ่ได้ฮับวิญญาณของการเป็นทาส
จั่งสู่ความตกใจหย้านอีก แต่ได้ฮับพระวิญญาณ ผู้
เพิ่นให้สิทธิ์เป็นลูกคึงๆ ของพระเจ้าซึ่งสามารถเอิ้น
เพิ่นว่า “อีพ่อๆ เอ้ย”

8:16 แล้วพระวิญญาณฮั้นเองเป็นพยานกันกับจิต
วิญญาณของพวกเฮา ว่าพวกเฮาทั้งหลายได้เป็น
ลูกๆ ของพระเจ้าแล้ว

8:17 แล้วคั่นได้เป็นลูกๆ ของพระเจ้า หมายความว่า
เฮามีส่วนฮ่วมในกรรมสิทธิ์ของเพิ่น คือมีกรรมสิทธิ์
ฮ่วมกันกับพระคริสต์ แล้วคั่นพวกเฮาทนความทุกข์
ลำบากด้วยกันกับพระคริสต์ พวกเฮากะสิได้มีส่วน
ฮ่วมในพระสิริอันรุ่งเรืองของเพิ่นนำ

8:18 คือ ข้อยถือว่า ความทุกข์ลำบากในปัจจุบันนี้ บ่
สามารถที่สิเปรียบเทียบกับพระสิริอันรุ่งเรืองฮั้นที่สิ
เปิดเผยในพวกเฮาในอนาคต

8:19 ด้วยว่า สิ่งธรรมชาติทั้งปวงที่พระเจ้าได้สร้าง
พวมคองถ้าจนกว่าลูกๆ ของพระเจ้าได้ฮับการเปิด
เผย

8:20 โดยว่า สิ่งธรรมชาติแนวที่พระเจ้าได้สร้าง
ต้องเสื่อมสภาพเดิมสู่สภาพอนิจจังย้อนการสาปแช่ง
บ่แม่นด้วยการสมัคร แต่เป็นไปตามพระประสงค์ที่
พระเจ้าได้กำหนดไว้ในการสาปแช่งฮั้น ด้วยความ
หวังดี

8:21 แล้วแนวธรรมชาติที่พระเจ้าได้สร้าง เพิ่นกะสิ
กอบกู้ออกจากการตกเป็นทาสของสภาพอนิจจังฮั่น
เข้าสู่เสรีภาพของลูกๆ ของพระเจ้าซึ่งประกอบด้วย
พระสิริอันรุ่งเรือง

8:22 คือ พวกเฮาฮู้อยู่แล้วว่า แนวธรรมชาติที่
พระเจ้าได้สร้างฮั่น พวมสิคร่ำครวญฮ่วมกัน ด้วย
ความเจ็บปวดปานแม่สิออกลูกฮอดคู่มื้อนี้

8:23 บ่แม่นแต่สิ่งธรรมชาติฮั้น แต่พวกคนเฮาทั้ง
หลายนำ ที่ได้ฮับพระวิญญาณเป็นผลแรก แม้นแต่
พวกเฮาเองกะยังคร่ำครวญคอยถ้าผลสำเร็จในการ
ฮับสภาพเป็นลูกคึงๆ ของพระเจ้า คือคอยถ้าด้วย
ความตื่นเต้นการเข้าสู่สภาพอมตะฮั้น บัดเพิ่นสิลง
มาฮับเอาพวกเฮาไว้ไปอยู่นำเพิ่นฮั่น

8:24 คือว่า พวกเฮาได้รอดย้อนความหวังอันมั่นคง
แต่ความหวังในแนวที่เฮามองเห็นได้ กะบ่แม่น
ความหวังอีหลี คือใผแหน่สิอาศัยความหวังในแนว
ที่เขามองเห็นต่อหน้าได้แล้วซั่น

8:25 แต่ว่า คั่นพวกเฮาคอยถ้าด้วยความ หวังใน
แนวที่ตาเฮายังบ่ทันเห็น เฮาจั่งสิคอยถ้าด้วยความ
หมั่นเพียร

8:26 ในทำนองเดียวกันพระวิญญาณซ่อยพวกเฮา
ในความอ่อนแอ ตอนเฮาบ่จักว่าควรสิอธิษฐานแบบ
ใด คือพระวิญญาณเองอ้อนวอนแทนเฮา ด้วยการ
คร่ำครวญซึ่งเหลือที่สิเว้าเป็นคำได้

8:27 แล้วพระเจ้าผู้เพิ่นที่วิจัยหัวใจมนุษย์ หยั่งฮู้
ความหมายของพระวิญญาณ ย้อนว่าพระวิญญาณ
ได้วอนขอเพื่อคนของพระเจ้าทั้งหลาย ตามพระ
ประสงค์อันเป็นที่ซอบของพระเจ้า

8:28 แล้วเฮาฮู้กันว่า พระเจ้าเพิ่นให้เมิ้ดคู่แนว
ประสานกันให้เกิดผลอันดีในคู่อย่างสำหรับผู้ที่ฮัก
เพิ่น คือให้ผู้ที่เพิ่นได้เอิ้นได้เซิญมาฮั้น ตามพระ
ประสงค์อันดีงามของเพิ่น

8:29 โดยว่า ผู้หนึ่งผู้ใดที่เพิ่นได้ฮู้จักไว้ก่อนฮั้น เพิ่
นมีแผนการอันดีไว้ ให้เขาเปลี่ยนสภาพใหม่ ให้
ตามลักษณะภาพคือจั่งพระบุตรของเพิ่น เพื่อพระ

บุตรฮั้นสิได้เป็นใหญ่เป็นบุตรหัวปีอยู่นำพวกพี่น้องทั้งหลาย

8:30 หลายกว่าฮั้นอีก ผู้คนทั้งหลายที่เพิ่นได้ตั้งแผนการไว้ให้ก่อนแล้วฮั้น เพิ่นกะได้เอิ้นได้เซิญมานำ แล้วผู้คนที่เพิ่นได้เอิ้นได้เซิญมาแล้วฮั้น เพิ่นกะได้โปรดให้เขาเป็นผู้ซอบธรรมอันถึกต้อง แล้วผู้ที่เพิ่นได้โปรดให้เป็นผู้ซอบธรรมอันถึกต้องแล้วฮั้น เพิ่นกะยังโปรดให้เข้ามีหุ้นส่วนในพระสิริอันรุ่งเรืองของเพิ่นนำ

8:31 คั่นเป็นจั่งซั้นแล้ว เฮาสิว่าจั่งใดดี คือคั่นพระเจ้าอยู่ฝ่ายเฮาแล้ว แม่นใผสิขัดขวางต่อต้านสู้เฮาได้

8:32 คือพระเจ้าผู้เพิ่นที่บ่ได้หวงแหนพระบุตรของเพิ่นไว้ แต่ได้มอบไว้เพื่อให้คนเฮาทั้งหลายแล้ว คั่นเป็นจั่งซั้น พระเจ้าเพิ่นสิบ่มอบสิ่งสารพัดอื่นๆ ให้คนเฮาทั้งหลายนำกัน พร้อมกับพระบุตรของเพิ่นบ่แม่นบ้อ

8:33 บัดนี้ คั่นเป็นจั่งซั้นแล้ว แม่นใผแหน่สิสามารถฟ้องร้องใส่พวกเฮาได้ ผู้ที่พระเจ้าได้เลือก

รับรองไว้แล้วฮั้น ย้อนพระเจ้าเองถือว่าเฮาเป็นคน
ซอบธรรมถืกต้องแล้ว

8:34 แม่นใผมีสิทธิ์ฟ้องร้องกล่าวโทษใส่ได้ คือพระ
คริสต์ได้ตายเป็นโทษแทนคนเฮาแล้ว เอ่อ ยิ่งกว่าฮั้
นอีก เพิ่นได้เป็นขึ้นมาจากตายแล้ว ดำรงอยู่เบื้อง
ขวาของพระเจ้า เป็นผู้ไกล่เกลี่ย วอนขอต่อพระเจ้า
เพื่อคนเฮาทั้งหลาย

8:35 คั่นจั่งซั้นแล้ว แม่นใผสิสามารถเฮ็ดให้คนเฮา
ทั้งหลายถืกตัดขาดจากความฮักของพระคริสต์ให้ได้
สิเป็นความยากลำบากกะดี หรือความทุกข์กะดี หรือ
การข่มเหงเบียดเบียนกะดี หรือการขาดอาหารการ
กินกะดี หรือการขาดเสื้อผ้าหน้าแพรกะดี หรือการถื
กอันตรายโพยภัยกะดี หรือคมดาบกะดี

8:36 ตามที่เขียนไว้แล้วว่า “ผู้ข้าทั้งหลายจั่งถืกประ
หารเม็ดมื้อเม็นเว็น นับว่าพวกเฮาเป็นคือแกะที่สินำ
เอาไปฆ่า”

8:37 บ่มีดอก ในเหตุการณ์ทั้งเม็ดแนวหมู่นี้ พวก
เฮามีซัยชนะยิ่งกว่าผู้พิชิตโดยทางพระเยซูคริสต์ ผู้
เพิ่นได้ฮักแพงพวกเฮาทั้งหลาย

8:38 จั่งซั้น ข้อยมีความมั่นใจว่า แม้นแต่ความตาย
กะดี หรือชีวิตกะดี หรือเทวทูตกะดี หรือศักดิเทพผู้
มีบรรดาศักดิ์กะดี หรือฤทธิ์เดชทั้งหลายกะดี หรือ
แนวที่มีอยู่ในปัจจุบันคู่มื้อนี้กะดี หรือแนวที่สิมาใน
อนาคตกะดี

8:39 หรือที่สูงกะดี หรือที่ลึกกะดี หรือแนวอื่นๆ
ใดๆ ที่ได้ถืกสร้างแล้วกะดี คือแนวหมู่นี้สิบ่สามารถ
เฮ็ดให้พวกเฮาทั้งหลายถืกตัดขาดจากความฮักของ
พระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์เจ้าของเฮาได้

โรม 9 / Romans 9

9:1 ข้อยกะเว้าตามความเป็นจริงเม็ดในพระคริสต์
ข้อยบ่ได้ตัวะ คือจิตสำนึกผิดชอบชั่วดีของข้อยได้
เป็นพยานนำโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์

9:2 แล้วข้อยกะมีความทุกข์ความหนักใจหลาย จั่ง
เศร้าใจอยู่ตลอด

9:3 คือ คั่นเป็นไปได้ แม้นแต่ใจโตข้อยอาจ
ปรารถนาที่สิถืกตัดขาดจากพระคริสต์เข้าสู่การสาป
แซ่ง ย้อนเห็นแก่พี่น้องซาวยิวของข้อยตามเนื้อหนัง

9:4 คือซนซาติอิสราเอลฮั่น ผู้ที่ได้ฮับกรรมสิทธิ์เป็น
ลูกๆ ของพระเจ้า อยู่ในพระสิริอันรุ่งเรืองของเพิ่น มี
กรรมสิทธิ์ในพินัยกรรมจากเพิ่น ได้ฮับมอบกฎ
บัญญัติ มีหน้าที่ในการปรนนิบัติ กับได้ฮับมอบ
คำมั่นสัญญาทั้งหลายของเพิ่นนำ

9:5 ซึ่งเป็นพ่อตระกูลที่สืบทอดกันมาตามเชื้อสาย
เป็นซนซาติที่พระเยซูคริสต์ได้เสด็จลงมาเกิด ฮับ
สภาพเป็นคนตามเนื้อหนัง ผู้เพิ่นที่พระเจ้าได้
อวยพรโดยได้เจิมให้เป็นใหญ่ เป็นประมุขเหนือสิ่ง
สารพัดตลอดกาลเป็นนิตย์ อาเมน

9:6 แต่นี้บ่ได้หมายความว่า พระคำของพระเจ้าบ่ได้
เกิดผลอีหยังกับเขาดอก ตามที่ประเมินฮั้น คือบ่
แม่นคู่คนที่เกิดมาในวงศ์ตระกูลอิสราเอลได้เป็นคน
อิสราเอลโดยแท้ดอก

9:7 แล้วบ่แม่นที่ว่า คู่คนที่เป็นลูกหลานตามเชื้อสาย
ของเฒ่าอับราฮัมฮั่นได้เป็นลูกหลานแท้ของลาว แต่
ตามที่มีคำทำนายไว้ว่า “เขาสิเอิ้นเชื้อสายของเจ้าฮั่น
เฉพาะทางสายตระกูลของอิสอัค”

9:8 คือ พวกเขาที่เกิดเป็นซาวอิสราเอลตามเนื้อ
หนังกะบ่ได้นับว่าเป็นลูกๆ ของพระเจ้าดอก แต่ว่า
ลูกแห่งคำมั่นสัญญาฮั้น เขาเองจั่งสินับว่าเป็นเชื้อสา
ยแท้

9:9 ย้อนว่า นี้กะเป็นตามคำมั่นสัญญาในพระคำของ
พระเจ้าที่ว่า “ในยามนี้เฮาสิมาอีก แล้วนางซาราห์สิ
มีลูกชายตามคำมั่นสัญญาแล้วฮั้น”

9:10 แล้วบ่แม่นแต่นี้แนวเดียว คือ ต่อมาบัดนาง
เรเบคาห์ได้ถือภามีท้องโดยชายคนหนึ่ง แม่นอิสอัค
ปู่ทวดของพวกเฮา

9:11 (แล้วว่า ก่อนเด็กน้อยฝาแฝดฮั้นได้เกิดมา เขา
ทั้งสองกะยังบ่ทันมีโอกาสได้เฮ็ดแนวดีหรือแนวซั่ว
นี้กะเพื่อมันสิเป็นไปตามพระประสงค์ในแผนการที่
พระเจ้าได้วางไว้ฮั้น สิได้ยืนอยู่อย่างมั่นคง บ่แม่น
เป็นไปตามแนวเฮ็ดแต่ประการใดเลย แต่ตามที่เพิ่น
ได้เอิ้นได้กล่าวไว้ฮั้น)

9:12 คือพระเจ้าได้เว้าไว้กับนางเรเบคาห์ว่า “ผู้ที่
เป็นอ้ายฮั้นสิปรนนิบัติฮับใซ้ผู้เป็นน้อง”

9:13 ตามที่เขียนไว้แล้วว่า “ส่วนยาโคบนี้เฮาได้ฮัก
แต่เอซาวฮั่นเฮากะบ่มัก”

9:14 คั่นจั่งซั้นแล้ว เฮาสิว่าจั่งใดดี พระเจ้าบ่
ยุติธรรมซั้นบ้อ บ่แม่นแล้ว เป็นไปบ่ได้เลย

9:15 คือเพิ่นได้เว้ากับเฒ่าโมเสสว่า “เฮาอยากสิ
เมตตาผู้ใด เฮากะสิเมตตาผู้ฮั่น แล้วเฮาอยากสิอิตน
ผู้ใด เฮากะสิอิตนผู้ฮั่น”

9:16 คั่นจั่งซั้น มันบ่ได้ขึ้นอยู่กับความปรารถนา
ของผู้ใด หรือการอุตส่าห์พยายามของเขา แต่ได้ขึ้น
อยู่กับพระเจ้าผู้เพิ่นที่แสดงพระเมตตากรุณา

9:17 คือ พระคำได้กล่าวกับกษัตริย์ฟาโรห์ว่า “ย้อน
เหตุนี้เอง เฮาได้ยกเจ้าขึ้นมาในกรณีนี้ กะเพื่อสิ
แสดงฤทธานุภาพของเฮาโดยทางเจ้า กับเพื่อนาม
ของเฮาสิฮับการประกาศออกไปฮอดทั่วโลก”

9:18 จั่งซั้น พระเจ้าสิแสดงพระกรุณาต่อผู้ใดกะได้
แล้วสิปล่อยให้ผู้ใดมีใจแข็งกระด้างกะได้

9:19 แล้วเจ้าอาจสิเว้านำข้อยว่า “คั่นเป็นจั่งซั้นแล้ว
เป็นหยังที่พระเจ้าจั่งสิติเตียนกล่าวใส่ผู้ลางคน โดย
ว่าใผสิขัดขวางพระประสงค์ของเพิ่นให้ได้”

9:20 โอ มนุษย์เอ้ย คึดก่อนแม่ะ เจ้าคือผู้ใดซั่น ที่สิ
โต้ตอบกับพระเจ้า ปานว่า ไหดินที่ถืกปั้นขึ้นมาฮั่น
สิกลับมาต่อว่าช่างผู้ปั้นได้บ้อ ว่า “เป็นหยังเจ้าคือได้
ปั้นให้ข้อยเป็นแนวนี้”

9:21 ซ่างปั้นไหดินฮั่น มีสิทธิ์เหนือก้อนดินที่สิปั้น
แบบใดกะได้ คือก้อนดินก้อนเดียวฮั่นอาจสิถืกซ่าง
ปั้นเป็นแนวที่มีคุณค่าสูงเป็นพิเศษกะได้ หรือเป็น
แนวธรรมดาที่บ่ค่อยมีคุณค่ากะได้

9:22 แล้วคั่นพระเจ้าประสงค์ที่สิแสดงความโกรธ
เกรี้ยว กับฤทธานุภาพของเพิ่นให้คนฮู้จัก ที่ว่าเพิ่น
ได้อดกลั้นไว้แสนโดนแสนนานมาแล้วต่อผู้คนทั้ง
หลายที่สงวนไว้สมควรสิพินาศไป

9:23 กะเพื่อว่า เพิ่นสิแสดงพระสิริอันรุ่งเรืองของ
เพิ่นต่อผู้คนทั้งหลายที่สมควรฮับความเมตตากรุณา
ที่เพิ่นได้จัดเตรียมไว้แต่ก่อนเพื่อเขาสิเข้าสู่พระสิริ
อันรุ่งเรือง

9:24 แม่นพวกเฮานี้ล่ะ ผู้ที่เพิ่นได้เอิ้นได้เซิญมา
แล้วฮั้น แล้วเพิ่นบ่ได้เอิ้นได้เซิญออกจากพวกคน
ยิวพวกเดียว แต่ออกจากพวกต่างซาติทั้งหลายนำ

9:25 คือจั่งที่พระเจ้าได้กล่าวไว้ในหนังสือโฮเซยา
ว่า “บัดนี้เฮาสิเอิ้นคนต่างซาติ ฮั้นว่าเป็นซนซาติ
ของเฮา ซึ่งแต่ก่อนบ่แม่นซนซาติของเฮา กับสิเอิ้น
เขาว่าเป็นที่ฮักแพงของเฮา ซึ่งแต่ก่อนเฮาบ่ได้ฮัก
แพง

9:26 แล้วมันสิเป็นไปที่ว่า ในหม่องหนึ่งที่พระเจ้า
เคยบอกเขาว่า ‘พวกเจ้าบ่แม่นซนซาติของเฮา’ บัดนี้
ในหม่องฮั้นเอง สิเอิ้นพวกเขาว่า เป็นลูกๆ ของ
พระเจ้าผู้ดำรงอยู่”

9:27 แล้วอิสยาห์ ผู้เป็นปากเป็นเสียง ได้ประกาศ
เรื่องซนซาติอิสราเอล อีกว่า “แม้นแต่จำนวนซนซา
ติอิสราเอลฮั้นมีหลายปานเม็ดทรายตามทะเล แต่ใน
ที่สุดมีแต่ส่วนน้อยที่เหลืออยู่ฮั้น สิได้ฮับความ
รอดพ้น

9:28 ด้วยว่าพระเจ้าสิเฮ็ดให้การฮั้นให้สำเร็จ แล้ว
กะสิให้มันจบลงด้วยความซอบธรรมในไวๆ นี้เอง
ย้อนว่าเพิ่นผู้เป็นนายซีวิตสิให้การฮั้นเสร็จในเวลา
ไวๆ นี้ เทิงแผ่นดินโลก”

9:29 แล้วตามที่อิสยาห์เคยได้กล่าวไว้ก่อนอีกว่า
“คั่นพระเจ้า ผู้บัญชาการจอมโยธาสูงสุด บ่ได้
ยกเว้นให้มีเซื้อสายเหลือไว้บ้าง ซนซาติของเฮาฮั้
นกะสิดับสูญไปคัก คือจั่งเมืองโสโดม กับเมืองโกโม
ราห์ฮั้น”

9:30 คั่นเป็นจั่งซั้นแล้ว เฮาสิว่าจั่งใดดี คือพวกคน
ต่างซาติที่บ่ได้ซอกหาทางซอบธรรมของพระเจ้าฮั้น
เขากะได้เป็นคนซอบธรรมแล้ว ตามทางซอบธรรมที่
ได้โดยความเซื่อ

9:31 แต่สำหรับพวกซนซาติอิสราเอล ซึ่งซอกหา
ความซอบธรรมโดยทางกฎบัญญัติ พวกเขากะยังบ่
ได้บรรลุเถิงความซอบธรรมโดยทางกฎบัญญัติฮั้น
เลย

9:32 เป็นย้อนอีหยัง กะเป็นย้อนพวกเขาบ่ได้ซอก
หาโดยทางความเซื่อ แต่ได้ซอกหาโดยทางการ

ประพฤติตามกฎบัญญัติซื่อๆ เขาจั่งสิสะดุดก้อนหิน
ใหญ่ฮั้นเอง

9:33 ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า “นี่แน่ะ เฮาได้วาง
หินก้อนใหญ่ก้อนหนึ่งไว้ที่ภูเขาศิโยนในเมือง
เยรูซาเล็มฮั้น แนวที่สิเฮ็ดให้เขาสะดุดขุ่นเคืองใจ
แต่ผู้ใดที่เซื่อในเพิ่นผู้ฮั้นกะสิบ่ได้ถึกการอับอาย
ขายหน้าเลย”

โรม 10 / Romans 10

10:1 พี่น้องทั้งหลาย เอ้ย ใจข้อยปรารถนาแฮง จั่งอ
ธิษฐานวอนขอต่อพระเจ้าเพื่อซนซาติอิสราเอลฮั้น
คือ อยากให้เขารอดพ้น

10:2 ข้อยเป็นพยานให้เขาได้ว่า พวกเขามีใจฮ้อนฮ
นที่สิปรนนิบัติพระเจ้า แต่บ่แม่นตามฐานความ
รอบรู้

10:3 คือ เขาบ่ฮู้จักทางความซอบธรรมของพระเจ้า
แต่พยายามสร้างทางความซอบธรรมของโตเองขึ้น
แทน แล้วบ่ยอมหันมาสู่ทางความซอบธรรมของ
พระเจ้า

10:4 โดยว่า พระคริสต์เป็นที่จบลงของทางความ
ซอบธรรมตามกฎบัญญัติ สำหรับคู่คนที่ฮับเซื่อ

10:5 คือโมเสสได้อธิบายเถิงเรื่องการเป็นคนซอบ
ธรรมตามกฎบัญญัติฮั่นว่า "ผู้คนใดที่ซอกปฏิบัติ
ตามข้อกฎบัญญัติฮั่น กะต้องมีซีวิตอยู่ได้โดยทางข้อ
ปฏิบัติฮั่นเอง"

10:6 แต่การเป็นคนซอบธรรมโดยทางความเซื่อได้
เป็นจั่งซี้ คือ "อย่านึกในใจว่า ใผสิขึ้นไปสู่สวรรค์
ได้" (หมายความว่า ขึ้นไปเชิญพระคริสต์ลงมา)

10:7 หรือ "ใผสิลงไปในเหวอันลึก" (หมายความว่า
ลงไปแดนมรณาเชิญพระคริสต์ขึ้นมาจากตายอีก)

10:8 แต่ทางฮั่นว่าจั่งใดซั่น กะว่า "ถ้อยคำฮั่นอยู่
ใกล้เจ้าอยู่แล้ว แม้นแต่อยู่ในปากกับอยู่ในใจของ
เจ้าเอง" (คือถ้อยคำเรื่องความเซื่อที่พวกเฮาป่าว
ประกาศฮั่น)

10:9 โดยว่า คั่นเจ้าสิฮับด้วยปากว่า พระเยซูคริสต์
เป็นพระผู้เป็นเจ้า กับเชื่อในใจว่าพระเจ้าได้บันดล
ให้เพิ่นเป็นขึ้นมาจากตายแล้ว เจ้าสิได้รอดพ้น

10:10 ด้วยว่า การที่เชื่อด้วยใจได้นำไปสู่ความซอบ
ธรรม กับการยอมฮับด้วยปากกะเป็นการประกาศ
เถิงความรอด

10:11 คือ พระคำบอกว่า “ผู้ใดกะตาม ที่เชื่อวางใจ
ในเพิ่น ผู้ฮั่นสิบ่ได้อับอายขายหน้าเลย”

10:12 ย้อนว่า ซาวยิวกับซาวกรีกกะบ่ต่างกันดอก
คือพระเจ้ากะเป็นพระเจ้าเหนือคนทั้งปวงอยู่แล้ว
จั่งโปรดซ่อยคู่คนที่เอิ้นหาเพิ่น

10:13 ด้วยว่า “ผู้ใดกะตามที่สิฮ้องออกพระนาม
ของเพิ่นฮั่นสิได้รอด”

10:14 แล้วเขาสิอ้อนวอนออกพระนามของเพิ่นได้
จั่งใดคั่นเขายังบ่ทันได้เซื่อ แล้วเขาสิเซื่อในพระนาม
ของเพิ่นได้จั่งใด คั่นเขายังบ่ทันได้ยินเถิง แล้วเขาสิ
ได้ยินเถิงในพระนามของเพิ่นได้แนวใดนอกจากว่า
มีผู้ไปประกาศสู่ฟัง

10:15 แล้วคั่นบ่มีใผซ่อยส่งผู้ฮั้นไป เขาสิไปประ
กาศได้จั่งใด ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า “เท้าของคน
ทั้งหลายฮั้นงามส่ำใด ผู้ที่ออกไปประกาศข่าว
ประเสริฐทางสันติภาพ ซึ่งเป็นข่าวเถิงสิ่งดีเลิศ”

10:16 แต่ว่า บ่แม่นคู่คนที่ได้เซื่อฟังข่าวประเส
ริฐฮั้น ตามที่อิสยาห์ได้กล่าวไว้ว่า “โอ พระเจ้าของผู้
ข้า เอ้ย มีใผแหน่ที่ได้ฮับเซื่อในเรื่องที่เฮานำไปเว้า
ปันฟัง”

10:17 จั่งซั้น ความเซื่อฮั้นได้เป็นผลฮับจากการ
ได้ยิน คือการได้ยินพระคำของพระเจ้า

10:18 แต่ข้อยถามว่า “เขาทั้งหลายบ่ทันได้ยินบ้อ”
เอ้อ เขาได้ยินแล้วอีหลี คือ “เสียงของสิ่งธรรมซาติ
ที่พระเจ้าได้สร้างฮั้น ได้กระจายออกไปฮอดทั่วแผ่น
ดินโลกแล้ว คือถ้อยคำฮั้นได้ป่าวประกาศออกไป
เถิงสุดปลายแผ่นดินโลก”

10:19 แล้วข้อยขอถามอีกว่า “ซนซาติอิสราเอลบ่ฮู้บ่
เข้าใจบ้อ” แต่ตำอิดฮั้นเฒ่าโมเสสได้กล่าวไว้ใน
หนังสือปฐมกาลว่า “เฮาสิยั่วพวกเจ้าให้อิจฉาโดย

ใช้คนต่างซาติ กับสิยั่วให้เจ้าเกิดอยากฮ้ายโดยใช้ซนซาติที่บ่ซาญฉลาด”

10:20 แต่อิสยาห์กะได้เว้าอีกด้วยความกล้าหาญว่า “พวกซนซาติที่บ่ได้ซอกหาเฮา กะได้พ้อเฮา แล้วพวกซนซาติที่บ่ได้ถามหาเฮาๆ กะได้เปิดเผยให้เขาแล้ว”

10:21 แต่อิสยาห์ได้กล่าวเถิงพวกซนซาติอิสราเอลว่า “เฮาเคยยื่นมือของเฮาออกไปยังพวกเจ้าอยู่เมิ้ดมื้อเมิ้ดเว็น คือต่อซนซาติที่บ่เซื่อฟัง กับดื้อด้านโต้เถียงอยู่ตลอด”

โรม 11 / Romans 11

11:1 บัดเป็นจั่งซั้นแล้ว ข้อยถามว่า พระเจ้าได้ถิ่มซนซาติของเพิ่นแล้วบ้อ กะบ่แม่นแล้ว เป็นไปบ่ได้เลย ข้อยเองกะเป็นซนซาติอิสราเอล เป็นเซื้อสายของเฒ่าอับราฮัม เกิดในเผ่าตระกูลของเบนยามิน

11:2 คือพระเจ้าบ่ได้ถิ่มคนของเพิ่นดอก ผู้ที่เพิ่นได้ฮู้จักไว้ล่วงหน้าแล้ว พวกเจ้าบ่ฮู้จักบ้อ ที่พระคำได้

เว้าเถิงเรื่องเอลียาห์ ที่ลาวได้กล่าวหาพวกอิสราเอลต่อพระเจ้า เว้าว่า

11:3 “โอพระเจ้าของผู้ข้า เอ้ย พวกเขาได้ฆ่าพวกผู้เป็นปากเป็นเสียงของท่านผู้ข้า กับได้ม้างแท่น บูซาของท่านผู้ข้าลง มีแต่ผู้ข้าผู้เดียวที่เหลืออยู่ แล้วดึ๋บ่ดีพวกเขาซอกสิฆ่าผู้ข้านำ”

11:4 แล้วพระเจ้าได้ตอบลาวว่าจั่งใด เพิ่นตอบว่า “เฮามีเจ็ดพันคนที่ยังอยู่ฝ่ายเฮา เป็นคนที่บ่ได้ยอมคุกเข่าลงกราบฮูปของพระบาอัลฮั่นเลย”

11:5 จั่งใดกะตาม แม้นแต่บัดนี้กะยังมีพวกอิสราเอลที่เหลืออยู่ ที่พระเจ้าได้เลือกไว้โดยพระคุณ

11:6 แล้วคั่นได้ขึ้นอยู่กับพระคุณ หมายความว่ามันบ่ได้ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติ แล้วคั่นได้ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติฮั่น มันกะบ่ได้เป็นพระคุณอีกต่อไป แล้วการปฏิบัติบ่ได้เป็นการปฏิบัติอีกต่อไปคือกัน

11:7 คั่นบ่ซั้นแล้ว มันสิเป็นจั่งใด พวกอิสราเอลบ่ได้พ้อได้ฮับแนวที่เขาปรารถนาฮั่น แต่ว่าคนที่

พระเจ้าได้เลือกไว้ตามพระประสงค์เพิ่นฮั้น พวกเขา
ได้พ้อได้ฮับแล้ว แล้วฝ่ายคนอื่นๆฮั่น ตาใจเขากะ
บอดแข็งกระด้างไป

11:8 ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า “พระเจ้ากะปล่อย
พวกเขาไว้อยู่ในสภาพมีใจที่เซื่องซึมไป คือมีตาที่
มองบ่เห็น กับมีหูที่ฟังบ่ได้ยิน จนฮอดคู่มื้อนี้”

11:9 แล้วกษัตริย์ดาวิดกะยังเว้าว่า “ขอให้โต๊ะ
อาหารของเขา กลายเป็นบ่วงแฮ้ว เป็นกับดัก กับ
เป็นที่สะดุดของเขา อย่างสมน้ำหน้าเขา

11:10 แล้วขอให้ตาใจของเขามืดไป เพื่อเขาสิมองบ่
เห็น กับให้สันหลังของเขางอค่อมตลอดไป”

11:11 บัดนี้ข้อยจั่งถามอีกว่า พวกอิสราเอลฮั้นได้
สะดุดเถิงล้มลงไปเลยซั่นบ้อ กะบ่แม่นแล้ว เป็นไปบ่
ได้เลย แต่การที่เขาละเมิดฮั้นเป็นเหตุให้ความรอด
แผ่มาสู่พวกต่างซาติ เพื่อสิยั่วใจของพวกอิสราเอล
ให้เกิดมีการอิจฉา

11:12 บัดนี้ คั่นการหลงละเมิดไปของพวกอิสราเอล
เป็นเหตุให้พระเจ้าหันไปให้ซาวโลกฮับพรเป็นสุข

อย่างบริบูรณ์แล้ว คือย้อนการผิดพลาดของพวก
อิสราเอลได้เป็นเหตุให้เพิ่นทุ่มเทแนวดีงามอย่าง
เต็มเปี่ยมให้คนต่างซาติฮั่น กะสิแฮงดีหลายส่ำใด
คั่นซาวอิสราเอลได้กลับมาฮ่วมกันกับเขา

11:13 คือที่ข้อยพวมสิเว้านำพวกเจ้าผู้เป็นคนต่าง
ซาติแนวนี้ ข้อยเว้าในฐานะเป็นทูตพิเศษที่ได้ฮับ
การใช้ไปยังคนต่างซาติ แล้วข้อยจั่งขอบคุณ
สรรเสริญพระเจ้าเพื่อตำแหน่งหน้าที่ซึ่งเพิ่นให้ไว้
กับข้อย

11:14 เพื่อว่า คั่นเป็นไปได้ ข้อยอยากกระตุ้นใจ
พวกคนซนซาติของข้อยตามเนื้อหนังให้ตื่น ให้เขา
หันมาอิจฉาคนต่างซาติ เพื่อผู้ลางคนอาจสิได้ฮับ
การรอดพ้นนำ

11:15 คือ คั่นการที่พี่น้องฮ่วมซาติของข้อยได้ถืก
พระเจ้าทอดถิ้มเพื่อให้คนทั้งโลกกลับคืนดีกันกับ
เพิ่น การที่เพิ่นสิฮับเอาเขาคืนมาอีกฮั่นสิเป็นจั่งใด
กะสิส่ำว่าเขากลับมีซีวิตคืนมาจากตาย

11:16 คือปานว่า คั่นแป้งขนมปังก้อนตำอิดฮั้นบริสุ
ทธิ์ ก้อนต่อไปทั้งเม็ดกะสิบริสุทธิ์นำ แล้วคั่นฮาก
ของกกไม้บริสุทธิ์ ง่าของมันสิบริสุทธิ์นำ

11:17 แล้วคั่นง่ามะกอกเดิมลางง่าถืกหักออก แล้ว
พวกเจ้าที่เปรียบคือง่ามะกอกป่าถืกเพิ่นเอามาพอก
ต่อไว้แทนง่าเดิมที่ถืกหักออกไปฮั้น เพื่อให้พวกเจ้า
ได้ฮับน้ำเลี้ยงจากฮากมะกอกเทศเดิมฮั้น

11:18 พวกเจ้าบ่ควรสิอวดดีต่องง่าเดิมฮั้นเด้อ แต่
คั่นพวกเจ้าคึดสิอวดดี กะให้จื่อไว้ว่า พวกเจ้าได้
อาศัยฮากเดิมฮั้น บ่แม่นฮากเดิมฮั้นอาศัยพวกเจ้า

11:19 พวกเจ้าอาจสิโต้ตอบว่า “ง่าหมู่ฮั้นได้ถืกหัก
ออกแล้ว เพื่อสิต่อง่าพวกเฮาไว้”

11:20 กะแม่นความแล้ว ง่าพวกฮั้นถืกหักออกกะ
ย้อนการบ่เซื่อของเขา แล้วพวกเจ้ายืนอยู่ได้ย้อน
ความเซื่อ จั่งซั้นอย่าสู่เย่อหยิ่งเลย แต่ให้ยำเกรงไว้
เด้อ

11:21 คือ คั่นพระเจ้าบ่ได้เอาง่าเดิมฮั้นไว้ หาลาง
เทื่อเพิ่นอาจสิบ่เอาพวกเจ้าไว้คือกัน

11:22 จั่งซั้น นี่แน่ะ ให้พิจารณาพระคุณกับความ
เข้มงวดของพระเจ้าดู เถิงคนพวกฮั้นที่หลงผิดเพิ่
นกะเข้มงวด แต่สำหรับพวกเจ้าเพิ่นกะแสดงความ
ปรานีของเพิ่น คั่นว่าพวกเจ้ายังดำรงอยู่ในความ
ปรานีอันดีงามของเพิ่นฮั้น บ่ซั้นพวกเจ้าอาจสิถืกตัด
ออกคือจั่งพวกเขากะได้คือกัน

11:23 แล้วส่วนพวกเขาฮั้น คั่นว่าต่อไปเขายกเลิก
การอยู่ในทางบ่เซื่อของเขา เขากะสิฮับการต่อเข้าไป
ใหม่คือเก่า ย้อนว่าพระเจ้ายังสามารถพอกพวกเขา
เข้าอีกกะได้

11:24 คือ คั่นพระเจ้าได้ตัดพวกเจ้าออกจากต้น
มะกอกป่า แนวเป็นประเภทเกิดตามป่าดงตามธรรม
ซาติ แล้วได้พอกต่อไว้อย่างผิดธรรมซาติของมันกับ
ต้นมะกอกเทศพันธุ์ดี หลายกว่าฮั้นอีก เพิ่นสิ
สามารถเอาง่าเดิมที่ตัดออกฮั้น เอามาพอกต่อใส่ต้น
มะกอกเทศเดิมของมันอีกกะได้

11:25 จั่งซั้น พี่น้องทั้งหลาย เอ้ย ข้อยบ่อยากให้
พวกเจ้าโง่เขลาเบาปัญญาหลายในข้อความอัน
ลึกลับนี้ หย้านว่าเจ้าอาจสิอวดฮู้อวดดีในฐานะโต

เอง คือฝ่ายพวกอิสราเอลฮั้น ตาเขาบอดย้อนใจแข็ง
กระด้าง จั่งฮอดยามที่พวกคนต่างซาติได้เข้ามาครบ
จำนวน

11:26 แล้วในยามฮั้น พวกซนซาติอิสราเอลทั้งปวง
ที่ยังอยู่กะสิได้ฮับเอาความรอดพ้นเมิ้ดคู่คนเลย
ตามที่มีพระคำเขียนไว้แล้วว่า “พระผู้โปรดสิเสด็จ
ออกมาจากเมืองศิโยน แล้วเพิ่นสิปราบแนวบ่เป็น
ธรรมเมิ้ดออกจากยาโคบไป (คืออิสราเอล)

11:27 คือคำมั่นสัญญาของเฮาที่ให้พวกเขากะเป็น
จั่งซั้น บัดยามเฮาสิมายกโทษบาปออกจากเขาไป”

11:28 แล้วเถิงเรื่องข่าวประเสริฐฮั้น พวกเขาเป็น
ฝ่ายปฏิปักษ์ไว้ก่อน เพื่อเห็นแก่พวกเจ้า แต่ว่าตาม
ที่พระเจ้าเลือกไว้มาก่อนฮั้นตามพระประสงค์ของ
เพิ่น ซนซาติอิสราเอลเป็นที่ฮักแพง ย้อนเห็นแก่
พวกพ่อตระกูลของซาติเขา

11:29 ย้อนว่าพระเจ้าบ่ได้เปลี่ยนใจจักเทื่อเลย ใน
ของขวัญที่เพิ่นได้มอบไว้ให้ พร้อมทั้งการเอิ้นการ
เชิญของเพิ่นนำ

11:30 คือแต่ก่อนฮั้น พวกเจ้าบ่ได้เซื่อฟังพระเจ้า แต่บัดนี้ได้ฮับมอบความเมตตาจากเพิ่นแล้ว ได้ย้อนความบ่ยอมเซื่อฟังของซาวอิสราเอล

11:31 แล้วในทำนองเดียวกัน แม้นแต่ในบัดนี้ซาวอิสราเอลยังบ่ยอมเซื่อฟัง พวกเขายังมีโอกาสฮับความเมตตาได้คือกันโดยเห็นพวกเจ้าฮับความเมตตาเป็นโตอย่าง

11:32 คือ พระเจ้าถือว่า เม็ดคู่คนอยู่ในสภาพความบ่เซื่อฟัง นี้กะเพื่อเพิ่นสิได้แสดงความเมตตาของเพิ่นให้คนทั้งปวง

11:33 โอ พระปัญญากับความรอบรู้ของพระเจ้าฮั้นล้ำลึกส่ำใด การตัดสินของเพิ่นฮั่นเหลือที่สิหยั่งฮู้ได้ กับทางของเพิ่นกะเหลือที่สิสืบหาเข้าใจได้

11:34 โดยว่า “แม่นใผเคยหยั่งฮู้ใจของพระผู้เป็นเจ้า หรือ แม่นใผเคยเป็นที่ปรึกษาให้เพิ่น

11:35 หรือ แม่นใผเคยให้พระเจ้ายืมอีหยังไป ที่เพิ่นต้องทดแทนใซ้เขามา”

11:36 โดยว่า สิ่งสารพัดฮั้นได้มาจากพระเจ้า เป็น
มาโดยพระเจ้า กับอยู่เพื่อพระเจ้า จั่งขอให้พระสิริ
อันรุ่งเรืองมีแด่เพิ่นสืบๆ ไปตลอดกาลเป็นนิตย์
อาเมน

โรม 12 / Romans 12

12:1 พี่น้องทั้งหลาย เอ้ย คั่นเป็นจั่งซั้นแล้ว โดย
เห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้อยจั่งวอน
ขอให้พวกเจ้าถวายโตเองเป็นเครื่องบูชาอันมีซีวิต
เป็นที่บริสุทธิ์ กับเป็นที่ยอมฮับของพระเจ้า ซึ่งเป็น
การใช้ซีวิตอันสมควรอย่างมีเหตุมีผล

12:2 แล้วอย่าเฮียนแบบติดตามค่านิยมของโลก
นี้** แต่ให้ฮับการเปลี่ยนความคึดใหม่ซะเด้อ เพื่อ
เจ้าสิสามารถหยั่งฮู้ พิสูจน์พระประสงค์ตามค่านิยม
ของพระเจ้า ว่าอีหยังเป็นที่ดีงาม อีหยังเป็นที่ยอม
ฮับ กับอีหยังเป็นที่ถืกต้องอันยอดเยี่ยมของเพิ่น

12:3 ที่ข้อยเว้าหนิกะเว้าโดยเห็นแก่พระคุณที่
พระเจ้าประทานให้ข้อย กับต่อคู่คนในพวกเจ้านำ
ว่าอย่าให้คึดเกินโต เกินกว่าที่ควรสิประมาณฮั้น

แต่จั่งคึดรอบคอบ ถ่อมใจถ่อมโต สมกับขนาดความ
เชื่อที่พระเจ้าได้โปรดให้แต่ละคน

12:4 ย้อนว่า พวกเฮาเป็นอวัยวะหลายแนวในพระ
กายเดียวของพระคริสต์ฮั่น แล้วอวัยวะแต่ละอย่าง
มีหน้าที่การงานบ่คือกัน

12:5 จั่งซั้น พวกคนเฮา ซึ่งเป็นจำนวนหลาย ฮ่ว
มกันกะเป็นสมาชิกในพระกายเดียวของพระคริสต์
กับเป็นอวัยวะต่อกันและกัน

12:6 แล้วเฮาคู่คน ต่างคนต่างมีพรสวรรค์พิเศษ
ฝ่ายวิญญาณที่แตกต่างกัน ตามที่พระเจ้าได้
ประทานให้โดยพระกรุณาธิคุณของเพิ่น แล้วคั่นว่า
พรสวรรค์พิเศษของเจ้าเป็นการพยากรณ์ กะให้
พยากรณ์ตามขนาดของความเชื่อ

12:7 หรือ คั่นพรสวรรค์พิเศษของเจ้าเป็นการปรน
นิบัติฮับใช้ กะให้ปรนนิบัติฮับใช้ หรือคั่นเป็นการ
สอนพระคำ กะให้สอนพระคำ

12:8 คั่นเป็นการเตือนสติ ควรสิเตือนสติ คั่นเป็น
การบริจาคซ่อยเหลือ ควรสิซ่อยเหลือโดยเต็มใจ

แล้วสำหรับผู้ที่เป็นผู้ปกครอง ควรสิปกครองด้วย
การเอาใจใส่ สำหรับผู้ที่แสดงความเมตตา ควรสิ
แสดงด้วยใจซื่นซมยินดี

12:9 แล้วให้แสดงความฮักแพงโดยบ่ลำเอียงเข้า
ข้างผู้ใดเลย กับให้เกลียดซังแนวที่ซั่ว แต่ยึดมั่นใน
แนวที่ดี

12:10 ให้ฮักกันและกันด้วยความฮักอย่างพี่น้อง
กับด้วยการให้เกียรติแก่กันและกัน โดยถือกันว่า ผู้
อื่นดีกว่าโต

12:11 บ่ควรสิขี้คร้านล่าซ้าในการงาน แต่มีใจกระ
ตือ¬รือร้นในการปรนนิบัติฮับใช้พระผู้เป็นเจ้า

12:12 แล้วมีการซื่นซมยินดีในความหวัง มีการ
อดทนพากเพียรต่อความยากลำบาก มีการจงรัก
ภักดีในการอธิษฐานวอนขออยู่เสมอ

12:13 มีการบริจาคซ่อยเหลือคนของพระเจ้าในยาม
ยาก มีความยินดีในการต้อนฮับแขก

12:14 แล้วให้อวยพรพวกคนที่ข่มเหงเจ้าเด้อ ให้
อวยพรซะ บ่แม่นแช่งด่าเขาเด้อ

12:15 ควรสิซื่นซมยินดีกับผู้ที่ซื่นซมยินดี แล้วควร
สิฮ้องไห้กับผู้ที่ฮ้องไห้

12:16 ควรสิเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวซึ่งกันและกัน บ่
ควรสิใฝ่สูง แต่ควรสิถ่อมใจลงต่อคนที่ด้อยกว่า คือ
อย่าเกินโตถือว่าโตฉลาดเด้อ

12:17 บ่ควรสิเฮ็ดแนวซั่วตอบแทนแนวซั่วต่อผู้ใด
เลย แต่ควรสิเฮ็ดแนวซื่อสัตย์สุจริตในสายตาของ
คนทั้งปวง

12:18 แล้วคั่นเป็นได้ ท่อที่ขึ้นอยู่กับเจ้า ควรสิอยู่
อย่างสงบสุขกับเม็ดคู่คน

12:19 พี่น้องที่ฮักทั้งหลาย เอ้ย บ่ควรสิแก้แค้นใน
เรื่องอีหยังเลย แต่ให้มอบการฮั้นไว้กับการแก้แค้น
ลงโทษของพระเจ้าเด้อ คือมีคำเขียนไว้ว่า “การแก้
แค้นเป็นเรื่องของเฮา เฮากะสิตอบสนองเอง” พระผู้
เป็นเจ้าได้เว้า

12:20 “บัดเป็นจั่งซั้นแล้ว คั่นศัตรูของเจ้าหิวแนว
กิน กะให้เอาแนวกินให้เขาซะเด้อ แล้วคั่นเขาหิวน้ำ
กะให้เอาน้ำให้เขากินนำเด้อ คือในการเฮ็ดจั่งซี้ เจ้า
สิสุมถ่านแดงที่ลุกเป็นไฟไว้เทิงหัวของเขาเด้อ”

12:21 หมายความว่า อย่าให้ความซั่วเอาชนะเจ้า
เด้อ แต่ให้เจ้าเอาชนะความซั่วด้วยความดีเด้อ

โรม 13 / Romans 13

13:1 ให้คู่คนยอมอยู่ใต้การเบิ่งแยงของผู้มีอำนาจ
ปกครองบ้านเมืองเด้อ ย้อนว่าบ่มีระบบอำนาจใดๆ
เลย ที่บ่ได้มาจากพระเจ้า กับว่า อำนาจของผู้เบิ่ง
แยงถือฮั้น พระเจ้ากะแต่งตั้งขึ้น

13:2 จั่งซั้น ผู้ใดกะตามที่ขัดขืนต่อต้านอำนาจฮั้นกะ
ขัดขืนต่อต้านระบบบัญชาการที่พระเจ้าแต่งตั้งขึ้น
กับผู้ที่ขัดขืนต่อต้านฮั้นกะสินำโทษมาสู่โตเอง

13:3 โดยว่าผู้ปกครองฮั้นกะบ่เป็นตาหย้านดอก
สำหรับคนที่เฮ็ดแนวดี แต่ว่าเป็นตาหย้านสำหรับผู้
ที่เฮ็ดความซั่วแนวบ่ดี บัดนี้คั่นเจ้าบ่อยากหย้านเจ้า

นายผู้มีอำนาจฮั้น กะให้เจ้าเฮ็ดแต่แนวดีแนวงามซะ
เด้อ แล้วเจ้าสิได้ฮับคำซมเซยยกย่องจากเจ้านายฮั้น

13:4 ย้อนว่าผู้ปกครองฮั้นเป็นผู้ปรนนิบัติฮับใซ้ของ
พระเจ้าเพื่อการดี แต่คั่นเจ้าเฮ็ดการซั่วกะให้หย้าน
ไว้ซะเด้อ ย้อนว่าผู้ปกครองฮั่นบ่ได้ถือดาบไว้เล่น
ซื่อๆ คือเขาผู้ฮั่นเป็นผู้ฮับใซ้ของพระเจ้า เป็นผู้ที่ลง
โทษการซั่วต่อคู่คนที่เฮ็ดแนวซั่ว

13:5 จั่งซั้น พวกเจ้าควรสิเซื่อฟังผู้ปกครองบ้าน
เมือง บ่แม่นเพื่อการหลีกเลี่ยงโทษแนวเดียว แต่
เพื่อความสบายใจ ของการสำนึกผิดซอบของโต

13:6 ย้อนเหตุนี่ล่ะ พวกเจ้าจั่งได้เสียภาษี ย้อนเจ้า
หน้าที่ผู้ถืออำนาจฮั่นเป็นผู้ปรนนิบัติฮับใซ้ของ
พระเจ้า จั่งได้ปฏิบัติหน้าที่นี้อยู่เสมอ

13:7 จั่งซั้น ให้พวกเจ้าตอบสนองคู่ฝ่ายตามที่สม
ควรได้ฮับเด้อ เสียภาษีตามที่ควรเสีย จ่ายค่า
ทำเนียมตามที่ควรจ่าย แสดงการยำเกรงให้ผู้ที่ควร
แสดง กับให้เกียรติตามที่สมควรต่อผู้ที่ควรฮั้บ

13:8 อย่าติดหนี้อีหยังต่อผู้ใดเลยเด้อ นอกจากติด
หนี้การฮักแพงต่อกันและกัน โดยว่าผู้ที่ฮักแพงผู้
อื่นๆ กะได้เฮ็ดอย่างถืกต้องตามกฎบัญญัติแล้ว

13:9 คือจั่งที่กฎบัญญัติกล่าวไว้ว่า “อย่าล่วง
ประเวณีผัวเมียเขา อย่าฆ่าคน อย่าลักทรัพย์ อย่า
เป็นพยานเท็จ อย่าขี้โลภ” ทั้งข้ออื่นๆ นำ กะได้สรุป
อยู่ในข้อเดียวนี้คือ “ควรฮักเพื่อนบ้านคือจั่งฮักโต
เอง”

13:10 คือความฮักแท้บ่ทำลายเพื่อนบ้าน คั่นเป็นจั่ง
ซั้นแล้ว หมายความว่า ความฮักฮั่น เป็นที่สำเร็จ
ของกฎบัญญัติคู่ข้อ

13:11 แล้วให้เฮ็ดจั่งซั้น โดยฮู้กันไว้ว่า มันเข้าเถิง
ยามเวลาฮั้นแล้ว ที่เฮาควรสิส่างนอนตื่นโต ย้อนว่า
ความรอดพ้นของเฮาฮั้นใกล้สิมาฮอดแล้ว แฮงใกล้
กว่าที่ได้ฮับเชื่อแต่ตำอิดฮั้น

13:12 คือยามกลางคืนล่วงไปหลายใกล้สิแจ้งแล้ว
จั่งซั้น กะให้พวกเฮาปดแนวเฮ็ดฝ่ายความมืดฮั้นอ
อกไป แล้วสวมเครื่องยุทธภัณฑ์ของความสว่างแจ้ง
ไว้

13:13 แล้วขอให้พวกเฮาดำเนินซีวิตให้เหมาะสม
กับยามกลางเว็น บ่แม่นเฮ็ดในทางสุ่มสี่สุ่มห้า กิน
เหล้าเมายา หยาบโลนลามก หรือ วิวาทอิจฉากันฮั้น

13:14 แต่ให้สวมพระเยซูคริสต์เจ้าไว้ แล้วอย่าเปิด
ซ่องทางไว้บำเรอเนื้อหนังให้มันสนองราคะตัณหา
ตามความต้องการของมันเด้อ

โรม 14 / Romans 14

14:1 แล้วฝ่ายผู้ที่มีความเซื่อยังบ่เข้มแข็ง กะให้ฮับ
เขาไว้เด้อ แต่บ่แม่นเพื่อโต้เถียงกันในเรื่องต่างๆ
แนวบ่เป็นสาระ

14:2 คือ ผู้หนึ่งถือว่ากินอีหยังได้โลด บ่มีผิด แต่อีก
ผู้หนึ่งที่ความเซื่อยังบ่เข้มแข็งบ่กล้ากิน หย้านผิด
เลยกินแต่ผักท่อฮั้น

14:3 จั่งซั้น ฝ่ายผู้ที่กล้ากินฮั้น อย่าดูหมิ่นดูถูกผู้ที่บ่
ได้กินเด้อ แล้วฝ่ายผู้ที่บ่กล้ากินฮั่น อย่าสู่ตัดสินผู้ที่
กินเด้อ คือว่าพระเจ้าได้ฮับเขาคือกัน

14:4 คือ เจ้าแม่นใผ จั่งมีสิทธิ์ตัดสินผู้ฮับใซ้ของผู้
อื่น คือผู้ฮับใซ้ผู้ฮั่นสิยืนอยู่ หรือว่าสิล้มลง มันขึ้น
อยู่กับนายของเขา คือเขากะสิยืนอยู่อย่างมั่นคง
ย้อนว่าพระเจ้าสามารถเฮ็ดให้เขายืนอยู่ได้

14:5 อีกแนวหนึ่ง ผู้หนึ่งได้ถือมื้อถือเว็น ย้อนถือว่า
มื้อฮั่นมื้อนี้สำคัญกว่า แต่อีกผู้หนึ่งเซื่อว่าคู่มื้อ
สำคัญท่อกันเบิ่ด สรุปแล้วให้คู่คนมั่นใจในความคึด
เห็นของโตเองในเรื่องนี้เด้อ

14:6 คือส่วนผู้ที่ถือมื้อถือเว็นฮั่นกะถือเพื่อถวาย
เกียรติแด่พระผู้เป็นเจ้า แล้วฝ่ายผู้ที่บ่ได้ถือแนวฮั่น
เขากะเฮ็ดเพื่อถวายเกียรติแด่พระผู้เป็นเจ้าคือกัน
แล้วส่วนผู้ที่กินกะกินต่อหน้าพระผู้เป็นเจ้าด้วยการ
ขอบพระคุณ แล้วส่วนผู้ที่บ่ได้กิน เขากะเฮ็ดต่อหน้า
พระผู้เป็นเจ้าด้วยการขอบพระคุณคือกัน

14:7 สรุปแล้ว บ่มีใผในหมู่พวกเฮาที่ดำเนินซีวิตแต่
ฝ่ายเดียว แล้วกะบ่มีใผตายแต่ฝ่ายเดียว

14:8 คือ คั่นเฮามีซีวิตอยู่ได้ เฮากะมีซีวิตอยู่ต่อหน้า
พระผู้เป็นเจ้า แล้วคั่นเฮาตาย เฮากะตายต่อหน้า
พระผู้เป็นเจ้าคือกัน คั่นจั่งซั้น บ่ว่าเฮามีซีวิตอยู่

หรือว่าตายไปกะตาม เฮากะเป็นคนของพระผู้เป็นเจ้า

14:9 คือ ย้อนเหตุนี้เอง พระคริสต์จั่งยอมตาย แล้วได้เป็นขึ้นมามีซีวิตต่อ เพื่อเป็นประมุขเป็นพระผู้เป็นเจ้าของทั้งคนเป็นกับคนตาย

14:10 แต่ว่า เป็นหยังพวกเจ้าจั่งตัดสินพี่น้อง หรือเป็นหยังพวกเจ้าจั่งดูหมิ่นดูถูกพี่น้องของโต ย้อนว่าเฮาผู้เซื่อเม็ดคู่คนสิต้องยืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษา**ของพระคริสต์

14:11 คือตามที่มีพระคำเขียนไว้ว่า “พระผู้เป็นเจ้ากล่าวว่า ‘เฮาเป็นพระเจ้าผู้ที่ดำรงอยู่ หัวเข่าคู่หัวเข่าสิกราบลงต่อหน้าเฮา แล้วลิ้นคู่ลิ้นสิออกปากยอมฮับว่า เฮาเป็นพระเจ้า’”

14:12 จั่งซั้น เฮาคู่คนสิรายงานโตต่อหน้าพระเจ้า

14:13 คั่นจั่งซั้น พวกเฮาบ่ควรสิตัดสินว่ากล่าวกันและกันอีกต่อไป แต่ให้พิจารณาไว้แนวนี้เด้อ คือขออย่าให้ผู้หนึ่งผู้ใดวางแนวสะดุดขวางทางพี่น้องไว้ที่เป็นเหตุให้ล้มลง

14:14 ข้อยฮู้ดีจั่งเชื่อมั่นโดยทางพระเยซูเจ้าว่า บ่มีอี
หยังที่เป็นมลทินดอก แต่สำหรับผู้ที่คึดในใจว่าเป็น
มลทิน มันกะเป็นมลทินสำหรับโตเขา

14:15 จั่งซั้นคั่นพี่น้องของเจ้าบ่สบายใจย้อนแนว
กินของเจ้าฮั้น กะแสดงว่าเจ้าบ่ได้ดำเนินในทาง
ความฮัก คืออย่าเป็นเหตุให้พี่น้องของเจ้าต้องสะดุด
ย้อนแนวกินของเจ้าเด้อ ผู้ที่พระคริสต์ได้ตายแทน
ฮั้น

14:16 จั่งซั้น อย่าให้การดีของเจ้าเป็นขี้ปากให้คน
อื่นจ่มใส่การดีของเจ้าเด้อ

14:17 ย้อนว่า แผ่นดินของพระเจ้าฮั้น บ่แม่นเรื่อง
การกินดื่ม แต่เป็นเรื่องความซอบธรรม สันติภาพ
กับความปีติยินดีโดยทางพระวิญญาณ

14:18 คือ ผู้ที่ปรนนิบัติฮับใช้พระคริสต์ในแนวหมู่
นี้กะเป็นที่พอใจของพระเจ้า กับเป็นที่ยอมฮับของ
คนนำ

14:19 จั่งซั้น ให้เฮามุ่งหมายที่สิติดตามแนวที่สิเข้า
สู่สันติภาพ กับแนวที่เฮ็ดให้เกิดความเจริญใจ ส่ง
เสริมซึ่งกันและกัน

14:20 โดยว่า อย่าทำลายการงานของพระเจ้าย้อน
เห็นแก่เรื่องแนวกินดื่มเลย ย้อนว่าคู่แนวบริสุทธิ์อยู่
แล้ว แต่ว่ามันเป็นเหตุให้สะดุดสำหรับพี่น้องผู้ที่
ถือว่าผิดแต่ยังจำใจกิน

14:21 คือ มันบ่เป็นการดี คั่นการกินซิ้น หรือการ
ดื่มน้ำองุ่นดอง หรือการอื่นๆ ใดๆ เป็นเหตุให้พี่น้อง
สะดุดลง หรือสะดุ้งใจ หรือเฮ็ดให้ความเชื่ออ่อนลง

14:22 เจ้ามีความเชื่อเข้มแข็งดีบ้อ กะให้ไว้เป็นของ
ส่วนโตต่อหน้าพระเจ้าเด้อ คือผู้ใดที่เฮ็ดจั่งซั้นได้
โดยบ่ตำหนิโตเองกะเป็นสุขในแนวที่เขาเฮ็ด

14:23 แต่ส่วนผู้ที่กินดื่มโดยการสงสัย เขาตำหนิโต
เองในใจ ย้อนว่าเขาบ่ได้กินด้วยความเชื่อ โดยว่า
แนวใดที่บ่สามารถเฮ็ดโดยความเชื่อฮั่น กะเป็นบาป
สำหรับผู้เฮ็ดฮั่น

โรม 15 / Romans 15

15:1 จั่งซั้น พวกเฮาผู้มีความเชื่อเข้มแข็งควรสิเห็น
ใจซ่อยซูแนวอ่อนแอของพี่น้อง ผู้มีความเชื่อบ่เข้ม
แข็ง แล้วบ่ควรสิเฮ็ดตามใจมักของโตเอง

15:2 คือ ให้เฮาคู่คนคึดเห็นใจเพื่อนบ้าน โดยเห็น
แก่ผลประโยชน์ กับซ่อยส่งเสริมความเจริญใจของ
เขา

15:3 โดยว่า แม้นแต่พระเยซูคริสต์เอง เพิ่นกะบ่ได้
เฮ็ดอีหยังตามใจมักของเพิ่น คือจั่งมีพระคำเขียนไว้
แล้วว่า “ความอัปยศอับอายของพวกเขา ได้ตกอยู่
กับเฮา”

15:4 คือว่า คู่อย่างที่มีเขียนไว้ในพระคำมาก่อน กะ
เขียนไว้เพื่อการสอนการเฮียนฮู้ของพวกเฮา เพื่อ
เฮาสิมีความหวังอันมั่นคงโดยการอดทนพากเพียร
อบอุ่นใจในพระคำฮั้น

15:5 บัดนี้ ขอให้พระเจ้าผู้ให้ความพากเพียร กับ
ความปลอบโยน โปรดซ่อยให้พวกเจ้าทั้งหลายเป็น
น้ำหนึ่งใจเดียวกันและกัน ตามแบบอย่างของพระ
เยซูคริสต์

15:6 นี้กะเพื่อพวกเจ้าสิพร้อมกันสรรเสริญพระเจ้า
ผู้เป็นพ่อของพระเยซูคริสต์เจ้าของเฮา ด้วยน้ำหนึ่ง
ใจเดียวกัน กับด้วยเสียงปากพร้อมเพรียงกัน

15:7 จั่งซั้น ให้ต้อนฮับกันและกัน คือจั่งที่พระ
คริสต์ได้ทรงต้อนฮับเฮาทั้งหลายเพื่อเข้าสู่พระ
เกียรติของพระเจ้า

15:8 บัดนี้ ข้อยว่า พระเยซูคริสต์ยอมปรนนิ
บัติฮับใช้ซาวอิสราเอล พวกที่เข้าสุหนัตฮั้น เพื่อ
ยืนยันเถิงคำมั่นสัญญาที่พระเจ้าได้ให้ไว้กับพวกพ่อ
ตระกูลของเขาในสมัยก่อน

15:9 แล้วเพื่อคนต่างซาติสิได้มีโอกาสถวายเกียรติ
พระเจ้า ย้อนความเมตตาของเพิ่น ตามที่มีพระคำ
เขียนไว้ว่า “ย้อนเหตุนี้ล่ะ ผู้ข้าสิฮับปากเป็นพยาน
ให้ท่านอยู่กับพวกคนต่างซาติ กับสิร้องเพลง
สรรเสริญพระนามท่านนำ”

15:10 แล้วได้มีพระคำกล่าวอีกว่า “พวกคนต่างซาติ
ทั้งหลาย เอ๋ย ให้ซื่นซมยินดีฮ่วมกับคนของพระเจ้า
เด้อ”

15:11 แล้วยังมีคำกล่าวอีกว่า “ให้สรรเสริญพระผู้
เป็นเจ้า พวกคนต่างชาติทั้งหลาย เอ๋ย ให้ถวายยศ
ถวายเกียรติต่อเพิ่นเด้อ คนซนชาติทั้งหลาย”

15:12 แล้วอิสยาห์ได้เว้าอีกว่า “สิมีผู้หนึ่งเกิดมา
ตามเชื้อสายของเจสซี แล้วผู้ฮั่นสิขึ้นครอบครอง
เหนือพวกคนต่างชาติ แล้วพวกคนต่างชาติฮั่นสิ
วางใจในเพิ่นผู้ฮั่น”

15:13 บัดนี้ ขอพระเจ้าผู้ให้ความหวังอันมั่นคง
โปรดให้พวกเจ้าเต็มไปด้วยความซื่นซมยินดี กับ
สันติภาพโดยทางความเชื่อ เพื่อพวกเจ้าสิได้เต็มล้น
ไปด้วยความหวังอันมั่นคงฮั่น โดยฤทธิ์กำลังของ
พระวิญญาณ

15:14 แล้วโตข้อยจั่งเชื่อมั่นเถิงพวกเจ้าผู้เป็นพี่
น้องของข้อย ว่าพวกเจ้าประกอบด้วยความดีอย่าง
เต็มเปี่ยม กับด้วยความฮู้ความเข้าใจในคู่อย่าง จั่ง
สามารถเตือนสติเบิ่งแยงกันและกันได้

15:15 จั่งใดกะตาม พี่น้องทั้งหลาย เอ้ย ข้อยได้
เขียนบางเรื่องเถิงเจ้าโดยใช้คำแฮงแหน่ เพื่อเตือน

ความจำของพวกเจ้า กะย้อนเรื่องพระกรุณาธิคุณที่พระเจ้าได้มอบหมายไว้กับข้อยหนิ

15:16 เพื่อข้อยสิได้เป็นผู้ปรนนิบัติฮับใช้ของพระเยซูคริสต์ นำเรื่องข่าวประเสริฐของพระเจ้าไปยังคนต่างซาติ เพื่อสิได้ถวายคนต่างซาติฮั้นไว้เป็นเครื่องบูซา เป็นที่ยอมฮับในสายตาของพระเจ้า เป็นผู้บริสุทธิ์เฉพาะเพิ่น โดยพระวิญญาณ

15:17 จั่งซั้น ข้อยมีเหตุที่สิอวดในพระเยซูคริสต์เรื่องการฮับใซ้พระเจ้าของข้อยหนิ

15:18 แต่ว่าข้อยบ่กล้าอ้างเถิงผลงานอื่นๆ นอกจากผลงานที่พระคริสต์ได้เฮ็ด ทางการเว้า กับการงานของโตข้อย เพื่อนำคนต่างซาติมาเซื่อฟัง

15:19 คือ ข้อยจั่งประกาศข่าวประเสริฐเรื่องพระคริสต์อยู่คู่หม่อง จากเมืองเยรูซาเล็มอ้อมไปฮอดเมืองอิลลีริคุม โดยมีเหตุการณ์สำคัญอันเป็นสัญลักษณ์ กับมหัศจรรย์อันเป็นตางึดที่ปรากฏโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณของพระเจ้า

15:20 ที่จริงแล้ว ข้อยอุตส่าห์ตั้งใจที่สิประกาศข่าวประเสริฐในหม่องใหม่ คือหม่องที่บ่เคยมีใผออกพระนามของพระคริสต์มาก่อนจักเทื่อ กะเพื่อข้อยสิบ่ได้ก้าวก่าย ก่อขึ้นทับงานที่คนอื่นได้วางไว้ก่อนแล้ว

15:21 ตามที่มีคำทำนายไว้ก่อนว่า “ส่วนผู้ที่บ่เคยมีใผไปประกาศเรื่องเพิ่นกะสิได้ฮู้ได้เห็น กับส่วนผู้ที่บ่เคยได้ฮับฟัง เขากะสิได้เข้าใจ”

15:22 แล้วย้อนเหตุนี้ล่ะ ข้อยจั่งถืกขัดขวางไว้หลายจั่งบ่สามารถมาหาพวกเจ้าได้

15:23 แต่บัดนี้ มันบ่จำเป็นที่ข้อยต้องอยู่นี้อีกต่อไป ข้อยคึดฮอดพวกเจ้าตั้งหลายปี เลยปรารถนาอย่างแฮงที่สิมาหา

15:24 จั่งซั้น ยามใดข้อยเดินทางไปประเทศสเปน ข้อยสิแวะมาหาพวกเจ้า หวังว่าสิได้มาพ้อมาเห็นพวกเจ้าในขณะที่ไป กับฮับความปลอบโยนใจจากพวกเจ้านำ ก่อนได้เดินทางต่อ

15:25 แต่ในขณะนี้ ข้อยสิขึ้นไปยังเมืองเยรูซาเล็ม
ไปปรนนิบัติซ่อยเหลือคนของพระเจ้าอยู่ฮั่น

15:26 คือ พวกพี่น้องในแคว้นมาซิโดเนียกับแคว้น
อาคายา ได้เห็นดีเห็นซอบที่สิถวายทรัพย์ ส่งไปให้
ซ่อยคนของพระเจ้าที่ตกทุกข์ได้ยากอยู่ที่เยรูซาเล็ม

15:27 คือพวกพี่น้องคนต่างซาติฮั่น ฮู้สึกดีใจหลาย
ที่มีโอกาสซ่อยพี่น้องคนยิวอยู่เมืองเยรูซาเล็มฮั่น
มันกะสมควรแล้ว คือเขาเป็นหนี้พวกคนยิวย้อนเขา
ได้ฮับหุ้นส่วนทางจิตวิญญาณจากคนยิว กะถืกแล้ว
ที่พวกเขาอยากซ่อยทางข้าวของเครื่องใซ้ในยาม
ยากของเขาฮั่น

15:28 จั่งซั้น บัดข้อยไปมอบแนวถวายฮั่นให้พวก
เขาแล้ว ข้อยกะสิออกเดินทางไปยังประเทศสเปน
แล้วจั่งแวะไปหาพวกเจ้าอยู่ฮั่นนำ

15:29 แล้วข้อยมั่นใจว่า บัดข้อยมาหาพวกเจ้าฮั่น
ใจข้อยกะสิเต็มไปด้วยพระพรทางข่าวประเสริฐของ
พระคริสต์

15:30 บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย เอ้ย ข้อยจั่งวอนขอโดย
เห็นแก่พระเยซูคริสต์เจ้า กับเห็นแก่ความฮักแพง
ทางพระวิญญาณ ให้พวกเจ้าซ่อยอธิษฐานเว้านำ
พระเจ้าเพื่อข้อยด้วยความกระตือรือร้นแหน่

15:31 เพื่อข้อยสิได้พ้นจากมือของคนในเขตยูเดียผู้
ที่บ่ได้ฮับเซื่อฮั่น กับเพื่อให้การปรนนิบัติซ่อยของ
ข้อยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็มสิเป็นที่ยอมฮับพอใจของ
พี่น้องคนของพระเจ้าอยู่ฮั่น

15:32 เพื่อข้อยอาจสิได้มาหาพวกเจ้าด้วยความซื่น
ซมยินดีตามพระประสงค์ของพระเจ้า แล้วเฮาทั้ง
สองฝ่ายสิได้ฮับความเบิกบานแจ่มใสอยู่ดีมีแฮงนำ
กันในพระเจ้า

15:33 บัดนี้ ขอให้พระเจ้าผู้โปรดให้มีสันติภาพ
สถิตอยู่กับพวกเจ้าคู่คนเถอะ อาเมน

โรม 16 / Romans 16

16:1 บัดนี้ ข้อยขอแนะนำเฟบี น้องสาวของเฮาฝ่าย
วิญญาณ เป็นผู้ปรนนิบัติฮับใช้ในกลุ่มผู้เชื่ออยู่
เมืองเคนเครีย

16:2 จั่งขอให้พวกเจ้าฮับนางไว้ในพระผู้เป็นเจ้า
อย่างเป็นที่สมควรสำหรับผู้เป็นคนของพระเจ้าแหน่
กับขอให้พวกเจ้าซ่อยนางในคู่แนวที่นางต้องการ
ย้อนนางมีบทบาทหลายในการซ่อยเหลือหลายคน
ฮ่วมทั้งนางได้ซ่อยโตข้อยนำ

16:3 แล้วขอฝากความคึดฮอดมายังปริสสิลลา กับ
อาควิลลา ผู้ฮ่วมงานฮับใช้นำกันกับข้อยในพระเยซู
คริสต์

16:4 คือสองผัวเมียหนิ ได้ยอมเสี่ยงชีวิตโตเองเพื่อ
ป้องกันซีวิตของข้อย ข้อยจั่งขอบคุณพระเจ้าเพื่อเขา
กับบ่แม่นแต่ข้อยผู้เดียว แต่กลุ่มผู้เซื่อคู่หม่องของ
พวกต่างซาติได้ขอบคุณพระเจ้าเพื่อเขาคือกัน

16:5 แล้วขอฝากความคึดฮอดมายังกลุ่มผู้เซื่อที่ตุ้ม
โฮมกันอยู่ในเฮือนของเขานำ แล้วจั่งขอฝากความ
คึดฮอดมายัง เอเปเนทัส ผู้ที่ข้อยฮักแพงหลาย เป็น
คนตำอิดที่ฮับเซื่อในพระคริสต์ในแคว้นอาคายา

16:6 แล้วขอฝากความคึดฮอดมายัง มารีย์ ผู้ที่ได้
ทนหนักเอาเบาสู้ในการซ่อยพวกเฮาหลาย

16:7 แล้วขอฝากความคึดฮอดมายัง อันโดรนิคัส
กับยูนีอัส พี่น้องผู้ฮ่วมซาตินำข้อย พร้อมทั้งถืก
จองจำกับข้อยนำ ซึ่งเขามีชื่อเสียงดี เป็นที่นับถือใน
หมู่พวกทูตพิเศษ ทั้งเขาได้เชื่อในพระคริสต์ก่อน
ข้อยนำ

16:8 แล้วขอฝากความคึดฮอดมายัง อัมพลีอัส ผู้ที่
ข้อยฮักแพงในพระผู้เป็นเจ้า

16:9 แล้วขอฝากความคึดฮอดมายัง อูรบานัส ผู้
ฮ่วมงานกับพวกเฮาในพระคริสต์ กับฝากความคึด
ฮอดมายัง สทาคิสนำ ผู้ที่ข้อยฮักแพงคือกัน

16:10 แล้วขอฝากความคึดฮอดมายัง อาเปิ้ลเลส ผู้
ที่มีการยอมฮับอย่างสูงในพระคริสต์ กับขอฝาก
ความคึดฮอดมายังคู่คนในครัวเฮือนของ อาริสโท
บูลัส นำ

16:11 แล้วขอฝากความคึดฮอดมายัง เฮโรดิโอน พี่
น้องผู้ฮ่วมซาตินำกันกับข้อย กับขอฝากความคึด
ฮอดมายังคู่คนในครัวเฮือนของ นารซิสสัสนำ ผู้ที่
อยู่ในพระผู้เป็นเจ้าคือกัน

16:12 แล้วขอฝากความคึดฮอดมายัง ตรีเฟนา กับ
ตรีโฟสา ผู้ที่ได้ทนหนักเอาเบาสู้ในการปรนนิบัติ
พระผู้เป็นเจ้า กับขอฝากความคึดฮอดมายัง เปอร์
ซิส ผู้ที่เป็นตาฮักแพง ที่ได้ทนหนักเอาเบาสู้ในการ
ปรนนิบัติพระผู้เป็นเจ้าคือกัน

16:13 แล้วขอฝากความคึดฮอดมายัง รูฟัส ผู้ที่พระ
ผู้เป็นเจ้าได้เลือกไว้ กับขอฝากความคึดฮอดมายัง
แม่ของเขา ซึ่งข้อยถือว่าเป็นแม่ข้อยนำ

16:14 แล้วขอฝากความคึดฮอดมายัง อาสินครีทัส
ฟเลโกน เฮอร์มาส ปัทโรบัส เฮอร์เมส พร้อมกับพี่
น้องคู่คนที่อยู่กับพวกเขาฮั้น

16:15 แล้วขอฝากความคึดฮอดมายัง ฟีโลโลกัส
กับยูเลีย กับเนเรอัส กับน้องสาวของเขานำ กับโอ
ลิมปัส กับคนของพระเจ้าทั้งหลายที่อยู่กับคนหมู่ฮั้น
นำ

16:16 แล้วขอต้อนฮับกันและกันด้วยการสัมผัส
แก้มตามธรรมเนียมอันบริสุทธิ์ฮั้น ฝ่ายกลุ่มผู้เซื่อคู่

กลุ่มของพระคริสต์อยู่ทางนี้ ขอฝากความคึดฮอด
มายังพวกเจ้านำเด้อ

16:17 บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย เอ้ย ข้อยวอนขอให้
พวกเจ้าคอยสังเกต คนพวกฮั้นไว้เด้อ คือพวกที่เข้า
มาก่อแนววุ่นวายให้เกิดการแตกแยกกัน ซึ่งเฮ็ดให้
ผู้ลางคนสะดุดสะดุ้งใจลง ด้วยคำสอนที่ผิดเพี้ยน
ออกไปจากหลักคำสอนที่พวกเจ้าได้เฮียนฮู้มาแล้ว
ฮั้น จั่งให้หลีกเลี่ยงบ่ให้คบกันกับเขาเลยเด้อ

16:18 ย้อนว่า คนจำพวกนี้บ่ได้ฮับใช้พระเยซูคริสต์
เจ้าของเฮา แต่ได้เห็นแก่ท้องของโตเองต่างหาก กับ
ได้ล่อลวงคนให้หลงเชื่อ ซักซวนด้วยคำอ่อนหวาน
ที่เป็นตาฟัง

16:19 คือการที่พวกเจ้าได้เซื่อฟังข่าวประเสริฐฮั้น
ได้เลื่องลือไปฮอดคนทั้งปวงแล้ว ข้อยจั่งมีความ
ยินดีย้อนเห็นแก่พวกเจ้า แต่ว่าข้อยอยากเตือนพวก
เจ้าไว้ ให้เป็นคนซาญฉลาดมีปัญญาในทางดีงาม
แล้วบ่ให้หลำไลในทางซั่วเด้อ

16:20 แล้วในเวลาบ่ซ้าบ่โดน พระเจ้าผู้ให้สันติภาพ
สิปราบปลามบดขยี้มารซาตานอยู่ใต้เท้าของพวกเจ้า

ซะ สุดท้ายนี้จั่งขอให้พระกรุณาธิคุณของพระเยซู
คริสต์เจ้าของเฮา ดำรงอยู่กับพวกเจ้า เถิด อาเมน

16:21 ฝ่ายทิโมธี ผู้ฮ่วมงานกับข้อย พร้อมทั้งลูสิอัส
กับยาโสน กับโสสิปาเทอร์ พี่น้องผู้ฮ่วมซาติของ
ข้อยฮั่น ขอฝากความคึดฮอดมายังพวกเจ้า

16:22 แล้วข้อยหนิ กับ เทอร์ทีอัส ผู้เขียนจดหมาย
ฉบับนี้ให้ จั่งขอฝากความคึดฮอดมายังพวกเจ้าใน
องค์พระผู้เป็นเจ้านำ

16:23 แล้ว กายอัส เจ้าของเฮือน กับเจ้าภาพของ
ข้อย ซึ่งได้เป็นเจ้าภาพประซุมของกลุ่มผู้เซื่อที่ตุ้มโฮ
มอยู่ฮั่นนำ ได้ฝากความคึดฮอดมายังพวกเจ้า แล้ว
เอรัสทัส ผู้เป็นเหรัญญิกเมือง ได้ฝากความคึดฮอด
นำ กับ ควารทัส ผู้เป็นพี่น้องในความเซื่อ ฝากความ
คึดฮอดมาคือกัน

16:24 ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้าของเฮา อยู่
กับพวกเจ้าทั้งหลายเถอะ อาเมน

16:25 บัดนี้ ขอถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า ผู้เพิ่นที่
สามารถโปรดตั้งพวกเจ้าทั้งหลายไว้ให้มั่นคงตาม

ข่าวประเสริฐของข้อยฮั้น คือการประกาศเรื่องพระ
เยซูคริสต์ ตามแผนงานอันลึกลับของพระเจ้าซึ่ง
ปิดบังไว้ตั้งแต่สร้างโลกมา

16:26 แต่ในยามนี้ได้ฮับการเปิดเผยให้ได้ฮู้ได้เห็น
แล้ว ตามพระคำที่พวกผู้เป็นปากเป็นเสียงได้ทำนาย
ไว้ฮั้น จั่งป่าวประกาศให้คู่ประซาซาติ ตามคำบัญซา
ของพระเจ้าผู้เพิ่นดำรงอยู่ตลอดเป็นนิตย์ เพื่อให้
พวกเขาทั้งหลายหันมาเซื่อฟังจั่งฮับเซื่อ

16:27 แด่พระเจ้า ผู้มีปัญญาสูงสุดแต่ผู้เดียว จั่งขอ
ถวายพระสิริโดยทางพระเยซูคริสต์ ตลอดไปเป็น
นิตย์ อาเมน [เขียนเถิงซาวกรุงโรม จากเมืองโคริน
ธ์ กับส่งโดยเฟบี ผู้ปรนนิบัติฮับใซ้พี่น้องในกลุ่มผู้เซื่
ออยู่เมืองเคนเครีย]